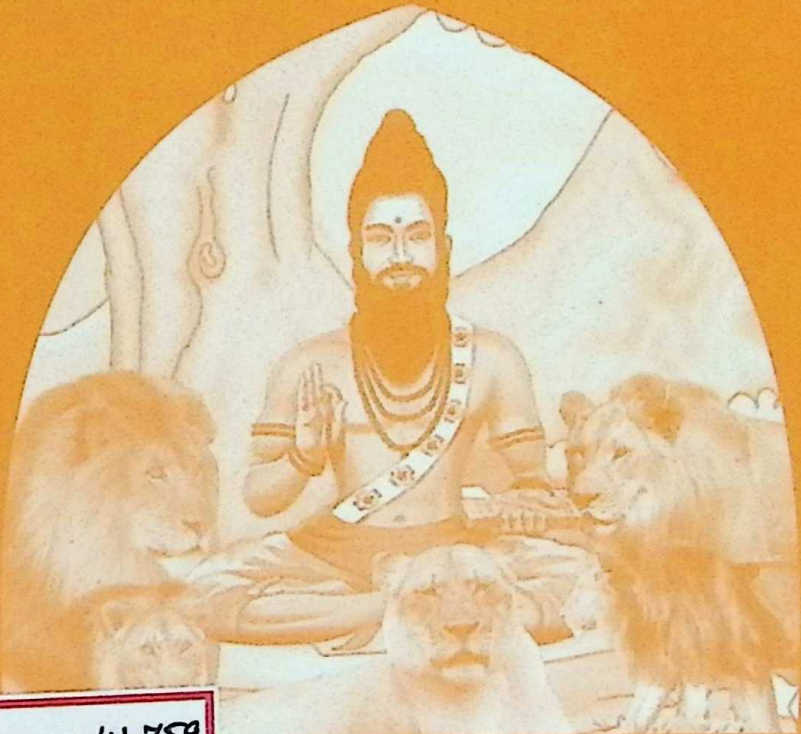

போகர் 7000

2-ம் காண்டம்

Acc. no: 44759
R 689

தாமரை நூலகம், சென்னை - 600 026.

91/4

போகர் சத்தகாண்டம்

இரண்டாம் பாகம்

பதிப்பாளியர்திரு
ஆர்.சி.மோகன்

தாமரை நூலகம்

7, என். ஜி. ஓ. காலனி 3வது தெரு

வடபழனி, சென்னை - 600 026

தொலைபேசி எண் - 044 - 23620249

9940073194

தாமரை வெளியீடு எண்	: 66
முதல் பதிப்பு	: டிசம்பர் 1995
இரண்டாம் பதிப்பு	: ஜூன் 2002
மூன்றாம் பதிப்பு	: நவம்பர் 2012
நான்காம் பதிப்பு	: ஜூன் 2021
ஐந்தாம் பதிப்பு :	ஜூன் : 2022
ஆறாம் பதிப்பு :	டிசம்பர் 2024

நூலைப்பற்றி

நூலின் பெயர்	: போகர் 7000 பாகம் 2
பதிப்பாசிரியர்	: ஆர். சி. மோகன்
வெளியிட்டோர்	: தாமரை நூலகம் 7, என். ஜி. ஓ. காலனி வடபழனி, சென்னை - 26.
பதிப்பு ஆண்டு	: டிசம்பர் 2024
உரிமை	: பதிப்பகத்திற்கு
நூல் வடிவம்	: டெமி
அச்சுத்தாள்	: 16 கி.வெள்ளைத்தாள்
எழுத்துக்கள்	: 11 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	: 224
பிரதிகள்	: 1200
நூல் விலை	: ரூ- 140.00
அச்சிட்டோர்	: கிரியேட்டிவ் ஆப்செட் நுங்கம்பாக்கம், சென்னை -34

பொருளடக்கம்

காப்பு	1
சரக்கு வைப்புகளுக்குச் செயநீர்கள்	2
வெடியுப்புச் செயநீர்	2
லோக சுண்ணம்	2
திரிவங்கச் சுண்ணம்	3
தாம்பிரச் சுண்ணம்	3
பஞ்சலோக வெடியுப்புச் சுண்ணம்	4
சாரச் சுண்ணம்	4
வெங்காரச் செயநீர்	5
பூரச் செயநீர்	6
சவுக்காரச் செயநீர்	6
கடுங்காரச் செயநீர்	8
சவுக்காரக் குரு	9
சவுக்காரச் செயநீர்	11
லோக திராவகம்	12
வைப்புச் சரக்குகளின் தொகை	12
காரசார வைப்புப் பதினைந்து ஒன்றாவது	
இந்துப்பு வைப்பு	13
ஞானம் கூறல்	15
2 - வது பொட்டுலுப்பு வைப்பு	16
பொட்டுலுப்புச் சுண்ணம்	17
அய உருக்கு	18
யோகம் கூறல்	19
3 - வது வெண்கார வைப்பு	20
வெங்காரக் கட்டு	20
காரக்களங்கு	21
யோகம் கூறல்	21
துரிசி வைப்பு	22
துரிசிக்குரு	22
துரிசிக் களங்கு	23
ஞான யோகம் கூறல்	23
5 - வது வெட்சார வைப்பு	24

எவட்சாரக் கட்டு	25
எவட்சாரச் சுண்ணம்	25
நல்லுபதேசம்	26
ஞான யோகம் கூறல்	27
6-வது நவச்சார வைப்பு	28
நவச்சாரக் கட்டு	28
7-வது சத்திச்சார வைப்பு	33
சத்திச்சாரக் கட்டு	33
8-வது ஏகம்பச்சார வைப்பு	36
9-வது கெந்தியுப்பு வைப்பு	40
11-வது கெந்தி லவண வைப்பு	46
கெந்தி லவணக் கட்டு	46
கெந்தி லவணச் செயநீரும் சுண்ணமும்	47
இரதக் களங்குச் செந்தூரம்	48
யோக மார்க்கம்	49
12-வது காச்சு லவண வைப்பு	50
யோக மார்க்கம் கூறல்	51
13-வது பீடாலவண வைப்பு	52
செயநீர்	53
திராவகம்	53
குதச் செந்தூரம்	53
ஞானம் கூறல்	54
14 சிந்து லவண வைப்பு	56
சிந்து லவணக் கட்டுச் சுண்ணம்	57
15 காசி லவண வைப்பு	60
கார சார பிறப்பு	60
பிறப்பு கார சாரங்களின் பெயர்	61
1-வது சூடன் உற்பத்தி	61
சூடன் சுண்ணம்	61
சூடன் செயநீர்-தாளாகச் சுண்ணம்	62
கருவளங்கச் சுண்ணம்	62
நிமிளைச் சுண்ணம்-தங்க பற்பம்	62
குதக்கட்டும் மணியும்	62
பரத்தத்துவம் கூறல்	63
சர-நூல் யோக தத்துவம் கூறல்	63

சோடச கலையிருப்பு	64
2-வது சீனத்தின் மகிமை	66
சீனச் செயநீர்	67
சீனச் செயநீரின் உபயோகங்கள்	67
தத்துவம் கூறல்	67
3-வது பூநீற்றின் மகிமை	68
பூநீற்றின் செயநீர்	68
பராபரையின் துறை	69
4-வது வளையலுப்பின் மகிமை	70
சரியையாதி நான்கின் துறை கூறும்	71
5-வது பச்சை கற்பூர மகிமை	72
யோக தத்துவம் கூறல்	73
6-வது கல்லுப்பின் மகிமை	74
பஞ்சபூத ஒடுக்கம் கூறல்	77
குக்கும ஐந்தெழுத்தின் ஒடுக்கம்	77
7-வது கரியுப்பின் மகிமை	78
வாசியின் பெருமை	79
8-வது பொன்னம்பர் மார்க்கம்	80
ஞானம் கூறல்	81
9-வது மீனம்பர் மார்க்கம்	82
யோகம் கூறல்	82
10-வது கடல் நுரையின் மகிமை	84
சித்தி வகை கூறல்	85
பாடாணத்தின் தொகை வகை	85
வைப்புப் பாடாணங்களின் பெயர்	86
புத்தோட்டு தொட்டிப் பாடாண வைப்பு	86
சர்க்கு வைப்புகளுக்கு வெடியுப்புச் செயநீர்	88
சர்க்கு வைப்புகளுக்குத் திராவகம்	89
1-வது புத்தோட்டுத் தொட்டி வைப்பு	89
ஞான போதனை	92
2-வது பொற் தொட்டி வைப்பு	93
குணசலத் தைலம்	94
ஆத்தாளின் பெருமை	95
3-வது செப்புத் தொட்டி வைப்பு	96
முனமுருங்கைத் தைலம்	97

மந்திர சாத்திரம் கூறல்	98
4-வது எருமை நாத்தொட்டி வைப்பு	99
யோகம் பற்றிக் கூறல்	101
5-வது மிருதாரு சிங்கி வைப்பு	104
மிருதாரு சிங்கி செந்துரம்	105
குதக்கட்டு	105
ஞானம் கூறல்	106
6-வது இரத்த சிங்கி வைப்பு	107
ஞானம் கூறல்	109
7-வது ஏம சிங்கி வைப்பு	110
ஞானம் கூறல்	111
8-வது சாதிலிங்க வைப்பு	112
லிங்கக் கட்டு	112
அறிவுரை கூறல்	113
9-வது கருமுகில் பாடாண வைப்பு	114
யோகம் கூறல்	115
10-வது தீமுறுகல் பாடாண வைப்பு	116
குதிரைப் பல் பாடாணக் கட்டு	117
தம்பனக் குளிகை	117
11-வது வெள்ளைப் பாடாண வைப்பு	119
வெள்ளைப் பாடாணக் கட்டு	121
புரத்தத்துவம் கூறல்	123
கௌரி வைப்பு	123
கௌரி பாடாணக் கட்டு	124
அறிவு கூறல்	125
12-வது சவ்வீர வைப்பு	126
சாரக் கட்டு	127
வீரக் கட்டு	129
அறிவுரைக் கூறல்	130
13-வது கோழித் தலைக்கெந்தி வைப்பு	131
நல்லுப்பதேசம்	133
14-வது வாணகந்தி வைப்பு	134
15-வது அரிதார வைப்பு	134
16-வது பவழப் புற்றுப் பாடாண வைப்பு	135
அறிவுரை கூறல்	136

17-வது கோடாசோரி வைப்பு	138
18-வது பஞ்ச பட்சி பாடாண வைப்பு	143
வேதாந்தம்	145
19-வது குங்குமப் பாடாண வைப்பு	146
20-வது இரத்தப் பாடாண வைப்பு	149
யோகம் கூறல்	150
21-வது துத்த வைப்பு	150
ஞான யோகம் கூறல்	151
22-வது துரிசி வைப்பு	152
23-வது ரசித பாடாண வைப்பு	154
அமுரித் தண்ணீர்	154
வெள்ளியங் கிரியான வரலாறு	156
நல்லுப்பதேசம்	156
தைல பாடாண உற்பத்தி	157
24-வது தைல பாடாண வைப்பு	158
தூமம்	158
யோகம் கூறல்	159
ஐந்து வித இரசம் கூறல்	159
இரசத்தின் பண்பு	159
இரசேந்திரத்தின் பண்பு	160
பாரதத்தின் பண்பு	160
சூதத்தின் பண்பு	161
மிசிரத்தின் பண்பு	161
இரசக்கிணறு உற்பத்தி	161
25-வது சூத பாடாண வைப்பு	162
ஞானம் கூறல்	163
26-வது நிலப்பாடாண வைப்பு	164
அறிவுரை கூறல்	165
27-வது கந்தகப் பாடாண வைப்பு	166
கந்தக வேறுபாடுகள்	167
அறிவுரை வழங்கல்	168
28-வது சோரப் பாடாண வைப்பு	169
மேற்படி பாடாண வைப்புக்குச் சாரக்கட்டு	169
அறிவுரைக் கூறல்	171
29-வது காகப் பாடாண வைப்பு	173

ஞானம் கூறல்	174
30-வது லவண பாடாண வைப்பு	175
31-வது நாக பாடாண வைப்பு	177
ஞான யோகம் கூறல்	178
32-வது இந்திர பாடாண வைப்பு	179
இந்திரகோப பூச்சி உற்பவம்	179
பாடாணப் பிறப்பு முப்பத்திரண்டு	183
பாடாணப் பெயர்	183
தாது உற்பவத்தானங்கள்	184
வித்துத் துருதி	185
வெடியுப்புச் செயநீர்	185
மகோதகம் (பெருநீர்)	186
வச்சிர கவசம்	187
சுத்த சயிலோதகம்	188
புரியட்டகம்	189
கோளகப் பாடாண உற்பத்தி	191
திராவகம்	191
நல்லுபதேசம்	192
சூத பாடாண உற்பத்தி	192
மெழுகு பால் துருதி	193
யோகிக்கும் ஞானிக்கும் வேறுபாடு	194
அரிதார உற்பத்தி	195
புத்தி கூறல்	196
யோகத்தின் உயர்வு கூறல்	196
கெந்தக பாடாண உற்பத்தி	197
யோகம் ஞானம் கூறல்	197
வீர உற்பத்தி	200
வெடியுப்புச் செயநீர்	201
திருவிடத் தயிலம்	201
சூதக் கட்டு	203
வயிக்கிராந்த பாடாண உற்பத்தி	204
யோகம் கூறல்	205
தாலக பாடாண உற்பத்தி	207
அறிவரை	208
அமுத பாடாண உற்பத்தி	209
சிரபந்த பாடாண உற்பத்தி	211
அரும் பொருள் உரை	212

முதற்பதிப்பின் பதிப்புரை

போகர் ஏழாயிரத்தில் இரண்டாம் காண்டம் உங்கள் கைகளில் தவழ்கிறது. இது ஆறாவது புத்தகம். இன்னும் ஒரு காண்டம் மட்டுமே பாக்கியுள்ளது. அதுவும் வெகு வேகமாக அச்சாகி வருகிறது. இம்மாத இறுதிக்குள் உங்கள் கைக்கு வந்துவிடலாம்.

போகர் ஏழாயிரம் வெளியிடும் முயற்சியைப் பாராட்டி ஏராளமான அன்பர்கள் கடிதங்கள் எழுதியுள்ளனர். பலர் உணர்ச்சிப் பெருக்கோடு எழுதியுள்ள கடிதங்களைப் படிக்கும்போது மெய் சிலிர்க்கிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலிருந்து டாக்டர் பானு நாடார் என்பவர், 'தங்கள் சேவை அகில உலகமெங்கும் வாழும் மக்களின் நோய் நொடிகளை அகற்றி நீண்ட நாள் சந்தோஷமாக வாழ வழிகாட்டும் சேவையாகும். ஆகையால் உலக சாதனைப் புத்தகத்தில் இடம் பெற்று நெடிதுயர்ந்து நீடுழி வாழ இறைவன் வழிகாட்டுவாராக' என்று வாழ்த்துகிறார்.

இப்படி நேரிலும் கடிதங்கள் மூலமாகவும் வாழ்த்துக் கூறும் அன்பர்களின் ஆசியே இந்தக் கடினமான முயற்சியில் எங்களுக்கு உறுதுணையாக அமைந்துள்ளது.

தமிழ் மக்களின் ஆதரவு போகரின் மற்ற நூல்களையும், பிற சித்தர்களின் அமரத்துவம் வாய்ந்த நூல்களையும் வெளியிட உதவி செய்யும் என்று நம்புகிறோம்.

எஸ். பி. ராமச்சந்திரன்
பதிப்பாசிரியர்

உ
கடவுள் துணை

மஹர் மகத்துவம் பொருந்திய

போக முனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சத்தகாண்டம் - 7000

இரண்டாவது காண்டம்

காப்பு

இரண்டான ஆயிரத்தை விரித்துச் சொல்ல
ஈசர் பயின்றெடுத்த கரிமுகன் காப்பாகும்
திரண்டான சிவனுடைய பதத்தைப் போற்றி
திரிபுரசுந்தரி பாதம் சிரத்தில் வைத்து
கரண்டான காலாங்கி ஐயர் பாதம் போற்றி
கடாட்சித்த முலகுரு பாதம் போற்றி
பரண்டான பதஞ்சலிபார் தக்ஷிணா மூர்த்தி
மென்பாதம் சிரசில் வைத்துப்பாடுறேனே.

(1009)

பாடுறேன் ரிசிசித்தர் பாதம் போற்றி
பயிற்றுவித்த அகத்தியர் பாதம் போற்றி
வாடுறேன் வாணியவுள் பாதம் போற்றி
மகத்தாங் கோரக்கர் பாதம் போற்றி
தேடுறேன் புசண்ட(ர்) பாதம் சிரத்தில் வைத்துச்
சிவகாமித் தாய் சொன்ன சொல்லைக் கேட்டுப்
போடுறேன் பிற்காண்டம் ஆயிரத்தில்
புகட்டினேன் வாதம் என்ற அங்கந்தானே.

(1010)

அங்கந்தான் ஏதென்றால் சொல்லக் கேளு
ஆண்மையாம் உபரசங்கள் நூற்றிரண்டு பத்து
பங்கந்தான் பாடாணம் அறுபத்து நாலு
பாங்கான நவலோகம் நவரத் தினங்கள்
உங்கந்தான் உப்புவகை இருபத் தைந்தோடு
உயர்ந்திட்ட முலிகையில் ஈயம் செம்பு
துங்கந்தான் சவளைசெய்யும் மார்க்கம் எல்லாம்
சாற்றறேன் இலகுவாகச் சாற்றறேனே.

(1011)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

சரக்குவைப்புகளுக்குச் செயநீர்கள்
வெடியுப்புச் செயநீர்

சாற்றவே வெடியுப்புச் செயநீரொன்று
துயங்காதே நாற்காய்ச்சல் ஐந்தாம் காய்ச்சல்
மாற்றவே பலம்பதது கல்வத் திட்டு
மெதுவாகயாகும் சீனம்அஃது இரண்டரை
போற்றவே கல்லுப்பு பலமும் ஒன்று
பொங்குமாம் பூநீறு பலந்தான் ஒன்று
தோற்றவே சத்தி என்ற சாரம் ஒன்று
துடியான பழச்சாற்றால் அரைத்தி டாயே.

(1012)

அரைத்திட்டு நாற்சாமம் ஆன பின்னர்
ஆண்மையாம் சட்டியினில் வாங்கிக்கொண்டு
கரைத்திட்டு அடுப்பில் வைத்துக் காய்ச்சும்போது
கரைந்துமே உருகையிலே சொல்லக் கேளு
பரைத்திட்டு அண் டமஃது ஒவ்வொன் றாகப்
பாங்காகக் கொடுத்துவா பத்துத்தானும்
தரைத்திட்டுத் தம்பித்துச் சுண்ணமாகும்
சாற்றுநேன் இதைப் பொடித்துப் பனியில் வையே.

(1013)

பனியில்வை பல பலெனச் செயநீ ராகும்
பாங்காக இந்நீரில் வீரம் பூரம்
தினியில் வை செயநீரில் பொடித்துப் போட்டுச்
செம்புக்குள் எடுத்துவை பதன மாக
இனியில் வை இந்நீரில் பாடா ணங்கள்
ஏற்றமாம்சரக்குகளைத் தோய்த்து வாட்ட
கனியில்வை சரக்கெல்லாம் கட்டிப் போகும்
கார சாரங் கள்எல்லாம் கட்டிப் போமே.

(1014)

கட்டியதோர் சரக்குகளில் வேதை கோடி
கனமான குருகோடி களங்கு கோடி
எட்டியதோர் சுண்ணவகை மெழுகு கோடி
எடுத்தோடும் குளிகைசெந்தூரம் கோடி
பட்டியதோர் பழுப்பினமும் கெடுபும் கோடி
படிப்படியாய் ஏறுகிற துறையோ கோடி
தெட்டியதோர் செயநீரில் சகலந் தானாம்
செயமான வெடியுப்புச் சுண்ணத் தாட்டே

(1015)

லோகச் சுண்ணம்

ஆட்டான அரப்பொடிதான் பலமும் பத்து
அமுந்தவே பழச்சாற்றில் ஊறவிட்டு
மூட்டான மூன்றாம்நாள் கழுவிப் போட்டு
முனையான குதிரைப்பல் பாடா ணந்தான்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

நெட்டான அறப்பொடிக்குப் பாதி சேர்த்து:

நேகரைத்துப் பழச்சாற்றால் விலகல தட்டி
பூட்டான அகல் வைத்துப் புடத்தைப் போடு
பெருங்குகையில் வைத்துமே உருக்கிப் போடே.

(1016)

உருக்கியே மணியாக வாங்கிக் கொண்டு
உய்த்துமே கல்வத்தில் பொடியாய்ப் பண்ணி
வெருக்கியே முன்சொன்ன வெடியுப்புச் சுண்ணம்
மேன்மையாம் சம்பாகம் ஒக்கக் கூட்டி
நருக்கியே ஒட்டிலிட்டு ஊதிப்போடு
நலமாகத் தவளம்போல் சுண்ண மாறும்
தெருக்கியே செப்புக்குள் எடுத்து வைத்துத்
திரிவங்கம் பலம் முன்று நிறுத்துக் கொள்ளே.

(1017)

திரிவங்கச் சுண்ணம்

நிறுத்துமே சட்டிதனில் போட்டு உருக்கி
நீக்கான குதிரைப்பல் பாடா ணந்தான்
பொறுத்துமே ஒன்றையே பலந்தான் போடு
போட்டு லுப்பு சுண்ணமது பலந்தான் முன்று
கறுத்துமே கல்வத்தில் பொடியாய்ப் பண்ணிக்
கசகாமல் உருகுகின்ற முகத்தில் தூவி
சிறுத்துமே அயக்கதிரால் கிண்டிக் கிண்டி
தூவிவரப் பொடிதனையே சிறுகத் தானே.

(1018)

சிறுகவே தூவியபின் பொடியாய்ப் போகும்
சிக்கனவே எரியிட்டால் பொருமி நீறும்
உருகவே பொடி எல்லாம் கல்வத்திட்டே
உகந்துவெண் கருவதனால் அரைத்துஅரைத்தே
பெருகவே அகலிலிட்டுப் புடந்தான் போடு
பிலத்தரைத்துப் பத்துவிசை அண்ட நீரால்
கறுகவே கடுஞ்சுண்ணம் திரிவங்கச் சுண்ணம்
கனத்ததோர் செப்புக் குள் அடைத்திடாயே.

(1019)

தாம்பிரச் சுண்ணம்

அடைத்திட்ட செம்புதுட்டு பலம் ஒன்றாகும்
ஆண்மையாம் வெள்ளியம் பலந்தான் நான்காம்
துடைத்திட்டுத் துட்டுக்குச் சவ்வீ ரந்தான்
சுயமாக விராகனடை எருக்கம் பாலால்
தடைத்திட்டங் கரைத்துதுட் டுக்குப் பூசிச்
சாங்கமாய்க் குவிந்தசட்டி தன்னில் வைத்து
விடைத்திட்டவெள்ளியம் மேலே இட்டு
விரவியே அடுப்பினில் வைத்து எரித்தி டாயே.

(1020)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

எரித்திட்டே இடுக்கியினால் துட்டைத் தானும்
 எடுத்துப்பா இரு சாம மான பின்பு
 விரித்திட்டங் குடப்பியுமே வெளுப்பாய்க் காணும்
 மெதுவான பதத்தினிலே துட்டை வாங்கு
 தரித்திட்டு தீந்தானு மிஞ்சி னாக்கால்
 சாங்கமாய் ஈயத்தில் ரேகித்துப் போம்
 கரித்திட்டு வெளுப்பான பதத்தில் வாங்கு
 கல்வந்தில் போட்டு அண்ட வெள்ளை வாரே.

(1021)

பஞ்சலோக வெடியுப்புச் சுண்ணம்

வாருமே வெள்ளையென்ற பாடா ணந்தான்
 மறவாதே எட்டில் ஒன்று கூடக் கூட்டி
 நேருமே நேகரைத்து வில்லை பண்ணி
 நேர்பாகப் புடமே போட்டு எடுத்துக்கொள்வாய்
 சாருமே அயச்சுண்ணம் பலந்தான் ஒன்று
 தயங்காத திரிவங்கச் சுண்ணம் மூன்று
 தாருமே தாம்பிரத்தின் சுண்ணம் ஒன்று
 சத்தியென்ற சாரமது பலந்தான் ஒன்றே.

(1022)

ஒன்றான கல்லுப்புப் பலந்தான் ஒன்று
 உயர்கின்ற பூநீறு பலந்தான் ஒன்று
 தின்றான சீனமது பலமும் ஐந்து
 சிறப்பான கம்பியுப்புப் பலம்மூ வைந்து
 குன்றான இவை யெல்லாம் ஒத்தக் கூட்டிக்
 கூர்மையாம் பழச்சாற்றில் அரைத்து மைபோல்
 பன்றான வில்லைபண்ணிச் சட்டி இட்டுப்
 பக்குவமாய்த் தீயிடவே சுண்ண மாமே.

(1023)

சாரச்சுண்ணம்

சுண்ணத்தைப் பனியில் வைக்கச் செய நீராகும்
 செயநீரில் சவ்வீரம் பூரம் தானும்
 வண்ணத்தைப் பொடி பண்ணிச் செயநீரில் போட்டு
 மகத்தான பரணிதனில் அடைத்து வைப்பாய்
 தண்ணத்தைச் சாரமொரு பலந்தான் நாலு
 தளுக்கான வெங்காரம் பலந்தான் நாலு
 சுண்ணத்தைக் காரத்தை உருக்கிக் கொண்டு
 கனமாகச் சாரத்தில் புரட்டிடாயே.

(1024)

புரட்டியே காரமெல்லாம் ஆன பின்பு
 போட்டுலுப்புப் பலம்பத்து நிறுத்துக் கொண்டு
 புரட்டியே கல்லுப்புப் பதினைந் துபலம்
 பாங்காகப் பொடிபண்ணி வைத்துக் கொண்டு

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

திரட்டியே சட்டிதனில் நாயுருவிச் சாம்பல்
திறமாக அடிதன்னில் நாழி போட்டு
அரட்டியே அதின்மேற்பா தியுப்பை வைத்தே
அதன்மேலே சாரத்தை அழுத்தி வைவே.

(1025)

அழுத்தியே மேலுமந்த உப்பைவை பின்
அதன்மேலே நாயுருவிச் சாம்பல் போட்டு
நழுத்தியே நாற்சாமம் கமலம் போல
நன்றாக எரியிட்டே ஆறப் போட்டுத்
தழுத்தியே சாரத்தை எடுத்துக் கொண்டு
சாரத்தின் எடைச் சமனாய்ப் பஞ்சவெடியுப்புத்
தொழுத்தியே சுண்ணத்தைக் கூடப் போட்டுத்
துவளரைத்து நெட்டங்கு மட்டு மாட்டே.

(1026)

ஆட்டியே அகலிலிட்டுப் புடத்தைப் போட்டங்கு
அகலமாம் பீங்கானில் பனியில் வைப்பாய்
வீட்டியே விடுவிச்சச் செயநீ ராகும்.
மிடுக்கான செயநீரில் வீரம் பூரம்
பூட்டியே பொடிபண்ணிப் போட்டு வைத்துப்
பேரான சரக்குகளில் தோய்த்து வாட்டக்
கூட்டியே அறுபத்து நாலு தூதும்
குமிழிவிட்டுப் பொன்போல உருகும் பாரே.

(1027)

வெங்காரச் செயநீர்

உருகின்ற வெங்காரப் பலகை தன்னை
உயர்ந்த தோர் ஆவெருத்தின் சாணி தன்னில்
தெருகின்ற தேய்ச்சுமே கழுவிப் போட்டுச்
செயநீரில் நனைய வைத்து ரவியில் போடு
பருகின்ற பட்சம் ஒன்று கழிந்த பின்பு
பஞ்சலோகச் சுண்ணமது சமனாய்ச் சேர்த்து
கருகின்ற மைபோல அரைத்துத் தானும்
கனமான செப்பிலிட்டுப் புடத்தைப் போடே.

(1028)

புடம்போடச் சுண்ணாம்பாம் சமனாய்ச் சாரம்
போட்டு அரைத்து அங்கு அவிபுடமாய்ப் போட்டெடுத்துப்
புடம்போடப் பீங்கானில் வாரி இட்டு
பனியைக்க செயநீராம் பதனம் பண்ணு
விடம்போட வெங்காரச் செயநீ ராகும்
மிடுக்கான உபரசம்நூற் றிரண்டும் சத்தாம்
தடம்போடத் தூதுஎல்லாஞ் சத்து மாகும்
காரசாரங் களெல்லாமும் சத்து மாமே.

(1029)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பூரச் செயநீர்

சத்தமாங் காரமென்ற சுண்ணத் தோடே
சம்பாகம் இந்துப்பு நிறுத்துக் கொண்டு
பத்துமாம் பச்சைக் கற்பூரத் தனைபப்
பாங்காக இரண்டு எடைக்கும் சமனாய் சேர்த்து
கொடுத்தமாம் வெடியுப்பு சார நீரால்
குமட்டியரை நாற்சாமம் குவிந்த பின்னர்
எடுத்துமாம் அகலில் இட்டுப் புதத்தைப் போட
ஏற்றமாம் சுண்ணாம்பாம் பூரம் தானே.

(1030)

பூரத்தின் எடைக்கு எடைக்குச் சாரம் சேர்த்துப்
பொங்கிவரும் அரைத்துமே புதத்தைப் போடு
மாரத்தை மல்லிகைப்புப் போலாம் சுண்ணம்
வழித்தெடுத்துப் பிங்கானில்பனியில் வைக்க
ஆரத்தை ஆறுபோலச் செயநீ ராகும்
ஆண்மையாம்செயநீரில் விற் போட்டுத்
தாரத்தைச் சிமிழுக்குள் அடைத்து வைத்துத்
தாதுவெல்லாம் தோய்க்கவே கட்டிப் போகும்.

(1031)

போமென்ற செயநீரில் உரசங்கள் சத்தாம்
போக்கான லவணவகை இருபத் தைந்தம்
காமென்ற கட்டியே மணிபோ லாடும்
காரசாரங் களெல்லாம் சுண்ணாம் பாகும்
ஏமென்ற இந்நீர் சுண்ணம் எல்லாம்
ஏற்றமாய் வெகுதூரம் எட்டி ஓடும்
வேமென்ற இந்நீரில் இந்திர கோபம்
விட்டககால் நூறுந் தான் ரத்த மாமே.

(1032)

ரத்தமாஞ் செயநீரில் காரியஞ் சாய்க்க
நேர்பான செம்பாகும் தூர வோடும்
வத்துமாந் தங்கத்தை உருக்கிச் சாய்க்க
மாசற்ற செம்பாகும் தங்கச் செம்பாம்
உத்தமாம் உருக்கினதோர் இரும்பைத் தானும்
ஒன்பது தான் தரஞ்சாய்க்க உருகிச் செம்பாம்
சுத்தமாங் காந்தத்தை உருக்கிக் சாய்க்க
கனகம்போல் செம்பாகும் கருதிக் கானே.

(1033)

சவுக்காரச் செயநீர்

காணவே சவுக்காரச் செயநீர் ஒன்று
கவடற்றுச் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க் கேளு
பூணவே பூநீறு புதக்கு வாரிப்
பெரும்பாண்டந் தனில் போட்டுத் தண்ணீர் விட்டு
நாணவே நாலாநாள் தெளி விறுத்து

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

நலமாகக் காய்ச்சியே உப்பு வாங்கி
வேணவே சுத்தவெடி யுப்பு நீரால்
விளங்க அரைத்து ஐந்துபுடம் போட்டிடாயே.

(1034)

அஞ்சுபுடம் போட்டு எடுத்து வேறே வைத்து
ஆண்மையாம் கல்லுப்பு படிதான் ஒன்று
விஞ்சுமே கல்வத்தில் வெடியுப்பு நீரால்
விளங்க அரைத்து ஐந்துபுடம் போட்டு எடுத்துத்
தெஞ்சுமே சீனமது பலந்தான் ஒன்று
செப்பமாம் வெடியுப்பு நீரால் ஆட்டி
பிஞ்சுவே பெரும்புடமாம் ஐந்தும் போடு
பெரிதான் ஓட்டிலிட்டுப் பெருக்கத் தானே.

(1035)

பெருக்கவே வெள்ளை என்ற பாஷாணந் தான்
பொரித்தெடுத்த வண்டோடும் சமனாய்க் கூட்டி
தருக்கவே வெடியுப்பு நீரால் ஆட்டித்
தாக்கியே வில்லைபண்ணி அகலில் இட்டு
குருக்கவே குக்குடத்தின் புடமாய்ப் போட்டு
குமட்டியே அரைத் தரைத்து ஐந்து புடம்போடு
அருக்கவே அப்புறமாய் வைத்துக் கொண்டு
அரிதான் தாளகம்தான் பலமும் ஐந்தே.

(1036)

பலம் ஐந்து சங்குச் சுண்ணாம்பு தானும்
பகட்டி அரை நாற்சாமம் வில்லை பண்ணி
மலமைந்து அகலிலிட்டுப் புடந்தானைந்து
மறவாதே மணல்மறைவில் போட்டு வைப்பாய்
தலமைந்து சாதிலிங்கம் பலந்தான் ஐந்து
தவளமாம் கருடபட்சிக் கற்கண் ணாம்பு
வெலமைந்து வெடியுப்பு நீரா லாட்டி
மிடுக்கியரை நாற்சாமம் வில்லை கட்டே

(1037)

வில்லைகட்டி மணல்மறைவில் ஐந்துபுடம் போடு
மிடுக்கான சவ்வீரம் பலந்தான் ஐந்து
சத்தியென்ற தல்லையாம் சாரம் ஐந்து
தாக்கியரை நாற்சாமம் வெடியுப்பு நீரால்
தெல்லைகட்டி மணல் மறைவில் ஐந்து புடம் போடு
செப்புக்குள் எடுத்து வைத்துச் சொல்ல
தொல்லையாம் கெந்தகந்தான் பலமும் ஐந்து
சிப்பியா முமையென்ற சுண்ணந் தானே.

(1038)

தானென்ற சமமாக நிறுத்துக் கொண்டு
தனித்ததோர் வெடியுப்பு நீரால் ஆட்டித்
தேனென்ற செப்பில்வைத்து ஐந்துபுடம் போடு
சிவந்துமே சுண்ணாம்பாம் சொல்லக் கேளு
கோனென்ற இரும்பினுடைச் சுண்ணம் ஒன்று

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

கொடிதான தாம்பிரத்தின் சுண்ணம் ஒன்று
வேனென்ற வெள்ளியச் சுண்ணம் ஒன்று
மிடுக்கான காரியச் சுண்ணம் ஒன்றே. (1039)

ஒன்றான நாகத்தின் சுண்ணம் ஒன்று
உயர்வெள்ளைப் பாஷாணச் சுண்ணம் ஒன்று
தன்றான தாளகத்தின் சுண்ணம் ஒன்று
சாதிலிங்கச் சுண்ணம் ஒன்று வீரச் சுண்ணம்
வின்றான கெத்தியுடச் சுண்ணம் ஒன்று
மேன்மையாம் கல்லுப்புச் சுண்ணம் ஐந்து
தின்றான சீனத்தின் சுண்ணம் பத்து
சிறப்பான பூநீற்றுச் சுண்ணம் கேளே. (1040)

கேளென்ற இருபது தான் பலமும் ஆகும்
கெட்டியாய்ச் சுண்ணமெல்லாம் நாற்பத் தைந்து
பேளென்ற பெரிதான கல்வத்திட்டு
பெருமையாம் வெடியுப்பு நீராலாட்டி
வேளென்ற வில்லைகட்டி அகலில் இட்டு
மிடுக்கான ஐந்துபுடம் அரைத்துப் போடு
கோளென்ற கொக்கிறகு போலாம் சுண்ணம்
குமட்டியே கடுங்காரச் செயநீர் கேளே. (1041)

கடுங்காரச் செயநீர்

சாரத்தின் செயநீரைச் சொல்லக் கேளு
கடிதான கற்சுண்ணம் சேர் இரண்டு
நாரத்தின் நற்றண்ணீர் சேர்தான் எட்டு
நலக்கரைத்து நாலாநாள் தெளிவை வாங்கி
ஆரத்தின் அண்டமென்ற சுண்ணந் தானும்
அடுக்காக இரண்டுபலம் முன்தெளிவில் போட்டுப்
பாரத்தில் அண்டமது நூற்றுப் பத்துப்
பாங்காக வெண்கருவை ஒன்றில் வாரே. (1042)

வார்த்துமே முன்தெளிவில் கூடக் கூட்டி
மத்தித்து அங்கு ஒன்றாக வைத்துக் கொண்டு
நார்த்துமே நண்டுநத்தை நாரகமாம் வண்டு
நளின மாஞ் சங்குசிப்பி ஐந்தும் சுட்டுத்
தூர்த்துமே நீற்றியே ஐந்துமிரு பலந்தான்
துப்புரவாய் முன்னீரில் கூடப் போட்டு
வேர்த்துமே வெடியுப்புச் சுண்ணத்தோடு
மிடுக்கான சீனமென்ற சுண்ணந் தானே. (1043)

தானென்ற கல்லுப்புச் சுண்ணத் தோடு
சாங்கமாம் துரிசியேன்ற சுண்ண மாசும்
கோனென்ற சத்தி என்ற சாரச் சுண்ணம்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

குணமாக ஐந்தையுந்தான் இரண்டுபோடு
வேனென்ற வெளவங்கம் கருவங்கத்தோடு
மிடுக்கான நாகத்தின் சுண்ணத்தோடு
கானென்ற தாம்பிரமும் லோகச் சுண்ணம்
கணக்காக இரண்டுபலம்கூடப் போடே.

(1044)

கூடவே துதமோடு உரமும் நாபி
குருவண்டு நாற்றிரண்டு வீரம் பூரம்
பூடவே புழுகொடு குக்குடவெண் மலமும்
புறாஎச்சம் சாரமொடு தூட னாகும்
வாடவே வகைக்கி ரண்டு வராகன் தூக்கி
வகையாக முன்னீரில் ஆட்டிக் கொண்டு
முடவே முன்னீரில் கலக்கிப் பின்பு
முர்க்கமாய் எருக்கம் பால் படிதான் வாரே.

(1045)

சவுக்காரக் குரு

படிவார்த்து மத்திப்பாய்க் குச்சியாலே
பாங்காக அடிக்கடிக்கு முன்று நாள் தான்
நடிதாலா நாளிறுத்துத் தெளிவை எல்லாம்
நாட்டமாம் பரணிதனில் அடைத்துக் கொண்டு
துடிமுன்னம் சவுக்காரம் தன்னைத் தானும்
சுளுகாக எடுத்துமே கல்வத்திட்டு
நெடிகாணும் அரைத்தரைத்து முன்றுபுடம் போடு
நிசமான சவுக்காரக் குருவுமாச்சே.

(1046)

சவுக்காரக் குருதனையே சித்தர் எல்லாம்
சப்தித்து சொல்லாதே போனாரையா
மவுக்காரஞ் சிவன் தாய்க்கு அன்று அருளிச் செய்தார்
மாயியவள் மைந்தன் மேல் மகிழ்ந்து கூர்ந்து
தவுக்கமாம் போகர் என்ற சிறியே னுக்குத்
தாயளித்த தாலதனை சாதித் தேனநான்
உவுக்கமாஞ் சித்தருக்கிங் குஉதவி யாக
உண்மையாய் ஒளிப்பிலலாது உரைத்திட் டேனே.

(1047)

உரைத்திட்டேன் சவுக்கார மருமந் தன்னை
உலகத்தோர் எல்லோரும் நமைப்போ லாகார்
வரைத்திட்டேன் எழுகாண்டாம் பிற்காண் டத்துள்
வண்மையாம் ஐந்தலையாம் நாகந்தானும்
பரைத்திட்டுப் பஞ்சதலை தனையால் தேடி
பட்சிக்கில் ஒரு வழியில் பாங்காம் போலத்
தரைத்திட்டுச் சவுக்காரத்துள் புருந்தால்
சகலசித்தும் சித்திக்குந் தாய்சொன் னாளே.

(1048)

சொன்னாளே சிறுபிள்ளை என்னைப் பெற்றாள்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

துடியான சவுக்காரம் இது தான் போதும்
 பன்னாளே பாட்டாதிரு மூலநாதர்
 பதம் என்றன் சிரம்வைத்துப் பாங்கைச் சொன்னேன்
 கன்னாளே எனைப்பெற்ற காலாங்கி நாதர்
 கடாட்சித்துச் சவுக்காரக் கருத்தைச் சொன்னார்
 முன்னாளே சிவயோகம் முனிஎன் பாட்டர்
 மேருவுக்குப் போகையிலே சொன்னார் கானே.

(1049)

காணவே தட்சிணாமூர்த்தி நாலும்
 கவடற்றுப் பதஞ்சலியார் சொன்ன நாலும்
 பூணவே புசண்டரிசி சொன்ன நாலும்
 போக்கோடே ராம தேவ ராயர் நாலும்
 ஊணவே ரோமமுனி சொன்ன நாலும்
 மூர்த்தியாம் சங்கரமா முனிதன் நாலும்
 நாணவே நந்தீசர் சொன்ன நாலும்
 நடுவாக என் நாலும் நாட்டிட் டேனே.

(1050)

நாட்டினார் வெகுசித்தர் நாலுக்குள்ளே
 நான்தானும் அறியாமல் சொன்ன நாலில்
 பாட்டினார் பயன்புன் சொல் பிழைகள் எல்லாம்
 பாதமென்றன் சிரம்வைத்துப் பவரி கண்டு
 தீட்டினார் பிழைதிருத்திச் சிறியேன் சொன்ன
 செந்தமிழைத் தேசிகர்தான் தெளிவாய்ப் பண்ணி
 ஓட்டினார் எட்டெட்டுச் சித்தி கண்டு
 உண்மையாய் உரைசெய்தேன் அடிமை தானே.

(1051)

அடிமைதான் எழுகாண்டம் அருளோடு பொருளும்
 ஆராய்ந்து அங்கு ஆயிசொன்ன அதிகாரப் படிக்குக்
 கடுமைதான் கவடு குற்றந்தன்னைத் தாம் நீக்கி
 கருணையாந் தயாநிதியாம் பாட்டரான நாதர்
 கொடுமைதான் குரவர் தம் மொழியினருட் படிக்கே
 கூறினேன் ரிசியோகி பிழைக்க என்றே எண்ணிக்
 கடுமையாய்க் கனபாடு பட்டுச் சொல்லத் தாம்
 கடாட்சித்தார் காலாங்கி ஐயர் தானே.

(1052)

காலாங்கி ஐயர் சொன்ன மொழி யினாலே
 கடைத்தேறி எழுகாண்டம் கருவாய்ச் சொன்னேன்
 காலாங்கி ஐயர் சொன்ன உபதே சத்தால்
 களிசுவந்து சவுக்காரம் கருதிச் சொன்னேன்
 காலாங்கி ஐயர் சொல் கேட்டுக் கேட்டுக்
 கனமான சரக்குமுறை கண்டு சொன்னேன்
 காலாங்கி ஐயர் பதஞ் சிரத்தில் வைத்துக்
 காரசாரங்கள் எல்லாமும் வைத்திட் டேனே.

(1053)

வைத்திட்டது ஏது என்றால் சொல்லக் கேளு

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

வாசியாம் சவுக்காரக் குருவி ஞாலே
உய்த்திட்ட ஊசரத்தின் பூவி ஞாலே
உறுதியாம் கல்லுப்புக் சுவர்மை யாலே
வைத்திட்ட வெடியுப்பு நீரினாலே
மேன்மையாம் கடுங்காரச் செயநீராலே
தெய்க்குதாம் திராவகத் தாலே யானே
திறமையாய்ச் சரக்கெல்லாம் செய்திட்டேனே.

(1054)

சவுக்காரச் செயநீர்

செய்திட்ட சவுக்காரச் செயநீர் கேளு
திணியான சாரமது பலமும் புத்து
வைத்திட்ட அபினோடு மிளகு பூரம்
வகையொன்றுக்கு ஐந்து காசெடையே தூக்கி
மெய்திட்ட மேனிநீர் விட்டாங்கு ஆட்டி
மிகையான சாரத்தின் மேலே பூசி
அய்திட்ட அரக்கதுதான் பலமும் ஐந்து
அதன்மேலே இளக்கியுமே கவசம் போடே.

(1055)

கவசந்தான் போட்ட பின்பு கறியுப்போடு
கம்பியுப்பும் ஈரைந்து பலமும் தூக்கி
புவசந்தான் பொடிபண்ணிச் சட்டி பாதி
பொருந்தவே பாதி வைத்து நடுவே தானும்
அவசந்தான் அரக்கிட்ட சாரம் வைத்துங்கு
அதின்மேலே பாதி முன்னின் பொடிதான் வைத்துக்
குவசந்தான் குருத்துமணல் மேலே விட்டுக்
கூசாதே அடுப்பில் வைத்துத் தீப்போடே.

(1056)

தீப்போடே கமலம்பொற் சாமம் நாலு
சீதனமாய் ஆறவிட்டுக் கவசம் வாங்கி
ஆய்ப்போடே எடுத்துப்பார் கட்டி தானும்
அழுத்தமாய்த் தந்தும்போல் இறுகிக் காணும்
வாய்ப்போடே இவ்வெடைக்குச் சவுக்காரச் சுண்ணம்
வரிசையாய்ச் சமனாகச் சேர்த்துக் கொண்டு
காய்ப்போடு கல்வத்தில் பொடியாய்ப் பண்ணிக்
கடுங்காரச் செயநீரால் அரைத்தி டாயே.

(1057)

அரைத்துமே நாற்சாமம் வில்லை தட்டி
அகலில் இட்டுப் புடம் போட்டுப் பனியில் வைப்பாய்
நிரைத்துமே சாரமென்ற செயநீராகும்
நேரான இந்நீரில் வீரம்பூரம்
தரைத்துமே சாதிலிங்கம் வகைக்கு வராகன்
தகர்த்துமே பொடிபண்ணி நீரில் போட்டு
பரைத்துமே பரணிதன்னில் அடைத்துக் கொண்டு

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பாங்கான நீரதனின் பருவம் கேளே.

(1058)

பருவமாம் நீர் தன்னில் நாகந்தன்னைப்
பதினொருக்கால் இலுப்பெய்யில் உருக்கிச் சாய்த்துத்
துருவமாம் நிறிசாய் பதினொருக் கால்
சுப்பிரமாய் வெள்ளியைப்போல் கண்விட்டாடும்
அருவமா மிருவங்கம் சுட்டிப்போகும்
அறுபத்து நாலான பாடாணம் சாம்
உருவமாய் உபரசம்நூற் றிரண்டும் சத்தாம்
ஒரு நொடிக்குள் சுற்றுகின்ற குளிகையாமே.

(1059)

லோகத்திராவகம்

ஆமென்ற லோகத்தைக் கரைக்கா நின்ற
ஆண்மையாந்தீ நிரைத்தான் ஒன்றைக் கேளு
தேமென்ற வெடியுப்புப் பலந்தான் நூறு
வெண்மையாம் புகாரம் நூறுப் பத்து
தாமென்ற சவுட்டுப்போ எழுபத் தைந்து
சத்தியென்ற சாரமது முவைம் பலந்தான்
தோமென்ற துரிசியஃதாரைந்து பலந்தான்
துாக்கியேநீ பொடிபண்ணி வைத்துக் கொள்ளே.

(1060)

கொள்ளவே அடிகனத்த தோண்டியிலே போட்டுக்
குமட்டாமல் சக்கரமாம் வலை முடி
அள்ளவே சக்கரமாம் அடுப்பில் வைத்து
அசகாமல் தீழுட்டிப் பீங்கான் கிண்ணி
வள்ளவே வாய்வைக்க வேர்வையாகி
வந்துவிழும் புகையோடு சலமும்தானும்
துள்ளவே சுவேதநீளந் தன்னை நீக்கித்
துடியான நீர் தன்னை வாங்கிடாயே.

(1061)

வாங்கியே வயிரமாய் பரணிக் குள்ளே
வார்த்திட்டு வைத்திட்டே வகையைக்கேளு
தாங்கியே சரக்குவைப்பு முப்பான் இரண்டு
சாரகாரத்தின் வைப்புப் பதினைந் தாகும்
தேங்கியே தீநீரில் அரைத்துக் கொண்டு
செய்திட்டால் சரக்கெல்லாம் திடமாய் ஒக்கும்
ஓங்கியே நீரில்லாச் சரக்கெல் லாந்தான்
ஒன்றுக்கு மாகாது அங்கு ஒக்கப் பாழே.

(1062)

வைப்புச் சரக்குகளின் தொகை

ஒக்கவே வைக்கின்ற சரக்குக் கேளு
உசத்தியாம் பாடாணம் முப்பத் திரண்டு
தக்கவே காரசாரத் தினைவைப் புத்தான்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

சமுசயங்க எல்லாமல்முடிவந் தாகும்
மிக்கவே குடோரியது மூன்று யாகும்.
மிடுக்கான சவ்வீரம் ஏழுமாகும்
நிக்கவே சூதவைப்போ ஏழும் தானாம்
நிலவரமாம் பச்சைவைப்பு மூன்று தானே.

(1063)

காரசார வைப்புப் பதினைந்து
ஒன்றாவது இந்துப்பு வைப்பு

தானான இந்துப்பு வைப்புக் கேளு
சமுத்திரத்தின் நீரதுவும் படிதான் நூறு
பூனான புதுச்சட்டி தன்னில் வார்த்துப்
பிசகாமல் கைமுறையாய்ச் சேர்த்துத் தானும்
ஊனான காய்ச்சிடவே உப்பு மாகும்
உடைந்ததென்றால் மறுசட்டி வைத்துக் காய்ச்ச
கோனான உப்பையெல்லாம் ஒன்றாய்வாங்கி
குறிப்பாக அடிகனத்த சட்டி போடே

(1064)

சட்டியிலே நூறுபலம் நிறுத்துப் போட்டுத்
தாக்கான அடுப்புசக்க ரம்போல் கட்டிக்
கட்டியிலே கருப்பாலை அடுப்புப் போல்
கட்டியுமே அதன் மேலே சட்டி வைத்துத்
திட்டியிலே காடாங்கி யாகப் போட்டு
தீயிடவே உப்படங்கி உருகும்போது
வெட்டியிலே வெடியுப்புப் பலந்தான் ஐந்து
மிக்கான சீனமது பலமும் ஐந்தே.

(1065)

பலந்தானும் பூநீறு மூன்றும் கூட்டிப்
பக்குவமாய் உருகையிலே பொடித்துத் தூவு
குலந்தானும் உருகி ஒன்றாய்க் கலந்த பின்பு
குளிரவிட்டு எடுத்தக்கால் கட்டியாகும்
அலந்தானும் உடைத்ததையே வாங்கிப் பார்த்தால்
அடுக்காக வைரம்போல் வெளுத்தே இருக்கும்
புலந்தானும் இந்துப்பு என்று இதற்குப் பேராம்
பூரமென்ற பச்சை அஃது இதற்குள் சாமே.

(1066)

சாமென்ற இந்துப்புப் பலமும் ஒன்று
சவுக்காரச் சுண்ணமது பலமும் ஒன்று
காமென்ற கல்வத்தில் இவற்றைப் போட்டுக்
கடுங்காரச் செயநீரால் அரைத்து மைபோல்
வேமென்ற வில்லை தட்டி உலரப் போட்டு
மிக்கான செப்பிலிட்டுப் புடத்தைப் போடு
தேமென்ற சுண்ணம்பாம் செயசா ரந்தான்
சேர்த்திட்டுச் சமனாக அரைத் திடாயே.

(1067)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

அரைத்துமே அகலில் இட்டுப் புடத்தைப் போட்டு
 ஆறவிட்டு எடுத்ததுடனே பனியில் வைப்பாய்
 பரைத்துமே பலபலெனச் செயநீ ராகும்
 பாங்கான பூரமொடு வீரம், லிங்கம்
 கரைத்துமே இந்நீரில் பிங்கான் வைத்துக்
 கணக்காகப் பலம் நிறுத்துப் பிங்கான் வார்த்து
 நிரைத்துமே பச்சை என்ற காப்பு ரத்தை
 நேகரைத்துப் பலம் ஒன்று நீரில் போடே.

(1068)

ஒன்றுதான் போட்டுமே மூன்றுநாள்தான்
 உறுதியாகக் காற்றிலலா இடத்தில்வைத்து
 நன்றுதான் அதன்பிறகு இரவியில் வைப்பாய்
 நலமாக மூன்றுநாளில் வற்றி உப்பாம்
 கன்றுதான் உப்பெடுத்துக் கல்வத்தாட்டிக்
 கனமான சிப்பிக்குள் வைத்துமுடி
 மண்ணுந்தான் செய்துமேதான் மணற்குள்வைத்து
 மார்க்கமுதாய்ப் புய்மூன்றும் போட்டிடாயே.

(1069)

புடம்மூன்றும் போட்டபின்பு சமனாய்ச் சாரம்
 பூட்டியுமே கல்வத்தில் ஆட்டிக் கொண்டே
 அடம்போன்ற அகலினிவே வாரி வைத்து
 அசகாமல் மண்செய்து புடத்தைப் போடத்
 திடம்போன்ற அகல்வைத்த மருந்தை வாங்கி
 சிறுபிங்கான் தனில்வைத்துப் பனியில் வைக்கக்
 குடம்போன்ற லட்சுமிதான் வாசல் வந்து
 குடியிருப்பாள் குறைஒன்றும் இல்லை தானே.

(1070)

இல்லை என்ற பூரத்தின் ஆட்டைச் சொல்ல
 எழுகடல்மைக் காப்புககே இடம்பற் றாது
 தல்லை யென்ற தாளகந்தான் சவலை யாகும்
 தாயான கெந்தியிட மஞ்சள் போகும்
 தில்லையென்ற கண்டரைத்தான் தோய்த்துப்போட
 சிமிட்டுமுன்னே கொக்கிறகு போலே யாகும்
 கொல்லையென்ற குபேரனுடைப் பொக்கி சந்தான்
 குருவான துரிசிக்குக் கூறொ ணாதே.

(1071)

கூறொண்ணாத் துரிசின் எடைச் சூதம் சேர்த்துக்
 கொப்பளித்த வாய்நீரில் அரைத்துமைபோல்
 வீறொண்ணா வெள்வங்கம் தகடாய்த் தட்டி
 மேன்மையாகுந் தகட்டெடைமுன் மருந்து பூசி
 ஆறொண்ணா அகலில் இட்டுப் புடத்தைப் போட
 ஆறியபின் தங்கத்தில் சரியாய்த் தாக்கு
 காறொண்ணாக் காரமிட்டே உருகும் இரும்பு
 கனகத்தின் எடை போட்டு உருக்கிப்போடே.

(1072)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

உருக்கவே களங்காம்சுத் தித்த செம்பில்
 உண்ணவே இருபதுக்கும் ஒன்று போடு
 துருக்கவே செம்பதுவும் உடையும் தூளாய்
 துய்யானில் பத்துக்கே இரண்டு போடு
 கருக்கவே கருப்பாகும் ஒட்டில் ஊது
 கரிவைத்துக் காரமிட்டு உருக்கிப் பாரு
 மருக்கவே மாற்றெட்டுக் காவிக் குப்பு
 மாற்றேறிக் கனகமயம் ஆகும் தானே.

(1073)

கனகமாம் தாளகத்தில் குளிகை கோடி
 கண்டருடைச் சுண்ணத்தில் விந்தை கோடி
 பனகமாம் கெந்தகத்தில் துயிலங் கோடி
 பச்சை என்ற பூரத்தில் குருவோ கோடி
 அனகமாம் இத்தனையும் உப்பினாலே
 ஆண்மை எலாம் சவுக்காரச் சுண்ணத் தாலே
 வனகமாம் வழலைவங்கம் அறியா விட்டால்
 வாதுமன்றை சொல் எல்லாம் வழுவாய்ப் போச்சே.

(1074)

போச்சென்றே எண்ணாதே புகலக் கேளு
 பேப்பெரிய பாட்டாநம் மூல நாதர்
 ஆச்சென்று சவுக்காரம் அறியப் பண்ணி
 ஆனந்த போதத்தில் வங்கம் சொன்னார்
 நீச்சென்ற நிலைகாட்டி அறியப் பண்ணு
 நேராகத் தொழிலெல்லாம் நினைவாய் உன்னிக்
 காச்சென்ற பருத்தியது புடவை யான
 காரணம்போல் வாதுமெலாம் கைக்குள் ளாச்சே.

(1075)

ஞானம் கூறல்

கைக்குள்ளாய்ச் சிக்குமட்டுங் கருவாய்ப் பாரு
 காலுன்றிச் சிவ யோகக் கருத்தில் நிலலு
 பைக்குள்ளாய் வைத்துபணம் பார்த்தாற் போலப்
 பசுலிரவும் வாசியைநீபரிந்து மாட்டு
 மைக்குவிழி மடமாதர் மயக்கம் நீக்கு
 மருந்தென்ற கற்பமெல்லாம் வளமாய் உண்ணு
 தைக்குள்ளாய்ச் சங்கற்ப விகற்பம் நீக்குச்
 சாதி என்ற வரம்பறித்துச் சமாதி புக்கே.

(1076)

புக்கினால் சித்தன் என்ற நாமம் ஆச்சு
 புக்காட்டால் வாதிஎன்ற நாமம் ஆச்சு
 சிக்கினால் குளிகைவகை யோகி யாச்சு
 சிக்காட்டால் செகசண்டி நாம மாச்சு
 தக்கினால் சடந்தானும் சித்தி யாச்சு
 தக்காட்டால் சாவதுவும் தலைமா டாச்சு
 மக்கினால் மவுனமது விவேகி யாச்சு

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

மருந்தான கற்பம் உண்டால் மயக்கம்போச்சே.

(1077)

போச்சென்ற மனம்புத்தி ஆங்காரம் சித்தம்

பொறி புலன்கள் போனவழி போகொட்டாமல்

நாச்சென்ற மனம்செம்மை யாகப் பண்ணி

நாதாந்தப் பருவழியே நாடிச் சென்றால்

மாச்சென்ற நடனஒலி மருவிநிற்கில் தீயோ

மானுடநர சென்மமல்ல சித்ததன்சித் தன்தான்

மூச்சென்ற மூச்சுவிட்டு அடங்கும் முன்னே நீயும்

முதிர்ந்தறிவைத் தள்ளிவிட்டால் மோசம்தான் பாரே.

(1078)

பாரென்றால் சும்மாத்தான் வருமோ சொல்லு

பண்ணியதோர் பலாபலத்தால் பலிக்கும் பாரு

தேரென்றால் புத்தியினால் நேரப்போமோ

நேருவது குருசொல்ல நிலைத்துப் போகும்

தூரென்றால் தத்துவமாம் குப்பை எல்லாம்

சோதித்துத் தள்ளிவிட்டுச் சூட்சம் பாரு

காருண்டாய் சதநித்த மூலத் துள்ளே

கூடாட்சித்து அருள்புரிவார் கணேசர் தானே.

(1079)

2-வது பொட்டுலுப்பு வைப்பு

தானென்ற பொட்டுலுப்பு வைப்புக் கேளு

தனிப்பெரிய பாண்டத்தில் குருது கட்டி

வானென்ற வாய்க்காலா இறங்க விட்டு

மருவுகின்ற வழிக்குள்ளே சட்டி வைத்து

கோனென்ற குருதடியில் பொத்தல் விட்டு

கொட்டிடுவாய் உப்புதிர்ந்த மண்ணைத் தானும்

வேனென்ற தண்ணீரை மேலே ஊற்றி

விடுபட்ட சட்டிதனில் தண்ணீர் வாங்கே.

(1080)

வாங்கியே நீர் எல்லாம் சட்டிவிட்டு

வற்றிடவே காய்ச்சிடவே உப்பு மாறும்

தாங்கியே நீர்எல்லாம் காய்ச்சிக் காய்ச்சிச்

சமர்த்தாக உப்பை எல்லாம் வாங்குவாங்கு

ஒங்கியே வாங்கியதோர் உப்புக் குத்தான்

ஒன்றுக்குநாலு தண்ணீர் அளந்து வார்த்து

தேங்கியே மோர்விட்டுப் பழச்சாற் றோடு

சிறப்பாக முப்பானுக் கொன்று வாரே.

(1081)

வார்த்துமே நாற்காய்ச்சம் ஐந்தாம் காய்ச்சல்

மாட்டியிந்த முறைக்காய்ச்சக் கம்பி உப்பாம்

பார்த்துமே இந்தவுப்பில் பரிசு வேதை

பரிவாக வாத்தத்தில் அடியாம் சுண்ணம்

காத்துமே இதைக்கட்டி சித்தி தானும்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

கைக்கட்டி வாய்புதைத்துக் கருமம் கேட்கும்
சேர்த்துமே சுண்ணமுறை சொல்லக்கேளு
சிவன்சொன்னார் தேவிக்குத் திடமாய்க் காணே.

(1082)

பொட்டுலுப்புச் சுண்ணம்

காணவே இந்தவுப்பின் கட்டைப் போலக்
கருதியே நூல் பார்த்தேன் எதிலும் இல்லை
பாணவே கம்பியுப்புப் பலந்தான் பத்து
பாங்கான வெள்ளியம் பலந்தான் அஞ்சு
தோணவே சுத்தித்த அயத்தின் பொடிதான்
சுத்தமாய் இரண்டரையே பலமும் தூக்கி
கோணவே குதிரைப்போல் பாடா ணந்தான்
கூர்மையாய் இரண்டரையே பலமுந் தூக்கே.

(1083)

தூக்கியே அரப்பொடியும் பாடா ணத்தைச்
சுத்தமாங் கல்வத்தில் நிறுத்துப் போட்டு
பாக்கியே பழச்சாறு விட்ட ரைத்துப்
பாரமாம் அகலில் இட்டு புடத்தைப் போடு
ஆக்கியே ஆறவிட்டு எடுத்துக் கொண்டே
ஐம்பலம் வெள்ளியம் அதனில் சேர்த்து
நீக்கியே குகைவைத்து உருக்கிக் கொண்டு
நீங்காமல் கோலாடி ஊத்திப் போடே.

(1084)

ஊத்தியே பொடிபண்ணி உப்போ டொக்க
வொக்கவேபூ நிறுகல்லுப் பும்துடன்
தேத்தியே சீனமொடு சாரந் தானும்
சிறப்பாக வகைக்கு அரையே பலம்தான் போட்டு
நீத்தியே பழச்சாறு விட்டேஆட்டி
நிசமாக நூற்சாமம் அரைத்துமைபோல்
பாத்தியே சட்டியில் இட்டு அடுப்பில் ஏற்றி
பக்குவமாம் எரியிடவே சுண்ண மாகும்.

(1085)

சுண்ணத்தைக் சுரண்டிப்பீங் கானில் வைத்துச்
சோமனாம் பனிபடவே செயநீ ராகும்
வெண்ணத்தை வீரமொடு பூரம்லிங்கம்
மீறாமல் வகைக்குக்கால் பலமும்கூட்டித்
திண்ணத்தைச் செயநீரில் பொடித்துப்போட்டு
சின்தாமற் பரணிதனில் அடைத்து வைத்து
நண்ணத்தை நீர்தன்னில் நாகஞ் சாயக்க
நலியாது புகையஞ்சங் கட்டிப் போமே.

(1086)

கட்டுமே காரசாரம் எல்லாம் காணும்
கனமான பாடாணம் நவலோ கங்கள்
வெட்டுமே செயநீரில் மிடுக்காம் சுண்ணம்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

வெடியுப்பு அடியான வேரே யாகும்
தட்டுமே சாரமொரு பலம்தான் போடு
தலையான வெடியுப்புச் சுண்ணம் ஒன்று
கிட்டுமே இரண்டையுந்தான் கல்வத்திட்டுத்
தன்னுக கட்டியாக நற்சாமம் அரைத்தி டாயே.

(1087)

அரைத்திட்டே அசலில் இட்டுப் புடத்தைப் போட்டு
அறுவிட்டு எடுத்ததையே பனியில் வைப்பாய்
நிரைத்திட்டுப் பலபலெனச் செயநீ ராகும்
நீச்சான நீர் தன்னில் வீரம் பூரம்
கரைத்திட்டு லிங்கமொடு மூன்றுந் தானும்
காரணமாம் செயநீரில் தாளக மரைத்து
விரைத்திட்டு நாள்மூன்று மான பின்பு
மேன்மையாங் காரமொடு சமனாய்ச் சேரே.

(1088)

அய முருக்கு

சமனாகச் சேர்த்து அரைத்து இரண்டை யும் தான்
தாக்கான அரப்பொடிதான் சுத்தி பண்ணி
வமனாக மருந்ததற்கும் இரட்டி சேர்த்து
வார்த் தரைப்பாய் இச்சார நீரி னாலே
நமனாகக் குகைக்குள்ளே வைத்து உருக்கு
நலமாக மூன்றுருக்கில் மணிபோ லாடும்
எமனாக இரும்புசுவ டுதிரை யற்று
ஏற்றமதாய் ஊரல்அற்று மணிபோல் ஆமே.

(1089)

மணியான இரும்புநின்று உருகும் போது
மாட்டிடுவாய் நாலதற்கொன்று தங்கம்
கணியான வெள்ளியம் சார நீரில்
கருக்கியே பதின்மூன்று தூந்தான் சாய்ப்பாய்
நணியான நாகம்மு வஞ்சு தூந்தான்
நாட்டமாய் உருக்கியுமே சாய்த்துக் கொண்டு
அணியான அயத்தினெடை வெள்ளீ யஞ்சேர்
ஆச்சரியம் ஈயமெடை நாகம் போடே.

(1090)

நாகத்தின் எடைக்கொக்க லிங்கம்தனை
நனைந்திடவே முலைப்பாலும் பழத்தின் சாறும்
பாகத்திற்கு சுருக்கிட்டுச் சார நீரும்
பக்குவமாய் நற்சாமம் வெள்வங் கந்தான்
தாகத்திற் சாரநீராந் தன்னி னாலே
சந்தனம்போல் சாணைக்கல் தனில் உரைத்தே
ஆகத்தில் இலிங்கவெடைக் கவசம் கட்டி
அனலுக்குள் வாட்டி இலகு புமாய்ப் போடே.

(1091)

லகுபுமாய்ப் போட்டு அயம் நின்ற வெடைதான்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

லேசாக இரும்புவங்ங் தங்கம் நாகம்
உகுபுடமாய் இருக்கையிலே காரம்ஈந்து
ஊதியுமே உள்ளுக்குள் அழுந்த ஈவாய்
விகுபுடமாய் வாங்கியது களங்கு மாகும்
மேதினினில் லாம் கனக மதாய்ப்போம் பாறே
தகுபுடமாய்க் சகத்திரத்துக்கு ஒன்றே போடு
தாய்சொல்ல யானகண்டேன் தனித்தங் காடே.

(1092)

ஆடினதோர் களங்கெடுத்துப் பொற்றலையில் ஆட்டி
அளவாகப் புடம்போடச் செந்தூ ரமாகும்
பாடினதோர் பணவெடைதான் பால்தனில் உண்ணு
பத்தியமாய்ப் புளியுப்புப் படுக்கை நீக்கு
ஒடினதோர் வாசி, எல்லாம் உள்ளே புக்கு
உகாந்தம் வரைக் காயம் அழிவோ இல்லை
காடினதோர் காயமது கழறுகல் தூண் ஆம்
கனகம்போல் தேகமும் ஆம்கண்டு கொள்ளே.

(1093)

யோகம் கூறல்

கண்டுகண்டு சதாநித்தம் மூலம் பாரு
காமத்தை விண்ணென்ற மதியில் ஏற்று
உண்டுகண்ட உருசியைநீ உகந்தி டாதே
உருசி எல்லாம் வாய்க்குள்ளே அப்பால் இல்லை
தொண்டுகண்டு குருவுடைய பதத்தைக் காத்தால்
துவாத சாந்தத்தில் நின்று துட்டிப் பாருன் தன்னைப்
பண்டுகண்ட பழக்கமெல்லாம் பாம்பாய் எண்ணு
பரமபோதத்தை உணும்பாங்கு பார்த்திடரே.

(1094)

பார்த்திடர் மேன்மூலம் பரா பரத்தாய்ப்
பதம்போற்றிச் சிலம்பொலியில் பரிந்து கூடு
தூர்த்திடர் துவாதசாந்தத் தினுக்கு மேலே
தழ்ந்த வீரம் குலத்தினது மேலே நிற்கும்
காத்திடர் பதந்தன்னில் வாசி வைத்துக்
கருத்தன்தான் அருகிருந்து காட்சி ஈவான்
வேர்த்திடர் வாசிவைத்துப் பதத்தை உண்ணு
வேதாந்தம் சிலம்பொலியின் மேவலாமே.

(1095)

மேவியே சிலம்பொலியின் இயக்கம் கேட்டால்
வேதாந்தம் சித்தாந்தம் விரவிப் போச்சு
தாவியே பிள்ளையைத்தான் தாயே சென்று
சடுதியிலே எடுத்ததுபோல் போதங்கொள்ளும்
ஆவியே எப்போழுதும் அழிந்தி டாது
அருணநிறக் காந்தியொப்பம் ஆயிபாதம்
கூவியே சதநித் தங்குடி இருந்து
கூப்பிட்டுப் பதங்காத்துக் கொள்ளி டரே.

(1096)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

3-வது வெங்கார வைப்பு

கூத்துமே வெங்கார வைப்புக் கேளு
 கரடில்லாச் சீனமது பலமும் நூறு
 பாத்துமே பருப்புப்போல் பலகையாகப்
 பாங்காக வெட்டியே வைத்துக் கொண்டு
 போத்துமே பெரும்பாண்டம் தன்னில் தானும்
 பூற்று படிதான் ஒன்று அளந்தே போட்டுத்
 தாத்துமே தண்ணீர்தான் படிதான் எட்டு
 தனில்கரைத்துத் தெளிவெல் லாம் இறுத்துக் கொள்ளே. (1097)

இறுத்துமே பதினாறுக்கு ஒன்று வெடியுப்பு
 ஏற்றமாம் சீனத்தில் கலந்து கொண்டு
 மறுத்துமே பூற்றறுத் தண்ணீர் போட்டு
 மகத்தான ரவிதனிலே வைப்பாய் பட்சம்
 கறுத்துமே இருக்குமதை அடுப்பில் வைத்துக்
 கள்ளிகட்ட சாம்பலது படிஒன் றளந்து
 நிறுத்துமே பூற்றோ டொக்கப் போடு
 நேர்ந்தபின்பு குன்றிமணிச் சாறு வாரே. (1098)

சாறுதான் இலை இடித்துப் படிதான்வார்த்துத்
 தயங்காமல் விளக்கெண்ணெய் பாதி வாரு
 ஆறுதான் அடுப் பேற்றி பொங்கி வாராது
 அசகாமல் கமலம்போல் தீயைப் போடு
 நூறுதான் நாழிகைநாள் எரித்தா யானால்
 நலங்காமல் வாய்விரிந்த தாழி பார்த்து
 வேறுதான் ஊற்றிப்பின் வெய்யில் வைக்க
 விடுபட்டால் பட்சம்வெங்காரம் தானே. (1099)

காரமென்று இதற்குப்பேர் வந்தது எது
 கட்டுமே அறுபத்து நாலு தாதும்
 காரமென்று இதற்குப்பேர் வந்த தாலே
 கடிசான உபரசநூற் றிரண்டும் சத்தாம்
 காரமென்று இதற்குப்பேர் வந்த தென்றால்
 கட்டாத சாரந்தான் இதற்குள் கட்டும்
 காரமென்று இதற்குப்பேர் வந்த தாலே
 களங்குக்கு சிந்தூரத்து ஆதி காணே. (1100)

வெங்காரக் கட்டு

காணவிந்த காரத்தைக் கட்டக் கேளு
 கடிதான் வெடியுப்பு நீரில் தோய்த்து
 பாணவிந்த பட்சம் ஒன்று ரவியில் போட்டு
 பாங்காக வாங்கி அதைப் பலகை மேலே

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பூணின்தப் பூநீறு நீரால் ஆட்டிப்

பெரியதாய்ப் பிசயாமல் கவசங் கட்டித்

தோண இந்தக் குக்குடத்தின் புடமே போட

சுழன்று உருகிக் காரமது மணிபோல் ஆமே.

(1101)

காரக் களங்கு

மணியான காரத்தைத் தூக்கிக் கொண்டு

மாட்டிடுவாய் நாலு அதுனுக்கு ஒன்று தங்கம்

அணியான வெள்ளியம் பலந்தான் ஒன்றும்

அரப்பொடி தான் பலம் ஒன்று கடடும் காரம்

தனியான பலம் அரைதான் கூட இட்டுத்

தாக்கியே உருக்கிடவே மணியு மாகும்

தினியான முன்காரந் தங்கம் இரண்டும்

சேர்ந்து நின்று உருகையிலே இரண்டு போடே.

(1102)

போட்டுமே திரளநன்றாய் உருக்கிக் கொண்டு

போன சாரநீரில் லிங்கத் துக்கு

மாட்டியே பழச்சாறும் பாலுந் தானும்

மறவாதே லிங்கத்தின் சுறுக்குப் போடு

தாட்டுமே சாரநீரில் சுறுக்குப் போட்டு

தங்கத்தின் எடை யொக்கக் கூடத்தாக்கு

காட்டுமே காரமென்ற களங்கு மாகும்

கனமான லோகத்தில் நூற்றுக்கு ஒன்றே.

(1103)

நூற்றுக்கு ஒன்று இட்டிடவே களங்கா யாகும்

நுணுக்கித்தான் களங்கைப்பொற் றலையின் சாற்றில்

வேத்துக்கு வில்லைகட்டிப் புடத்தைப் போடு

விளங்கும்செம் பவளம்போற் செந்தூ ரமாகும்

பாத்துக்குப் பணவெடைதான் பாலில் உண்ணு

பவளம்போற் சிவந்துமேனி பாலன் ஆவாய்

மாத்துக்கு மண்டலந்தான் தின்றா யானால்

மண்ணுழி காலம்வரை மருவலாமே.

(1104)

யோகம் கூறல்

மருவவே வாசிவைத்து மூலத்து ஊணு

வழியோட ஆறுதலம் ஏறிப் பாரு

தருவவே சதாதார கத்தில் நில்லு

சகத்திரமாம் அரவிந்தப் பூவைக் கொய்வாய்

அருவவே ஆயிபதந்தனை அாச்சித்தே

அடுக்கநின்ற கங்கையிலே ஸ்நானம்பண்ணி

உருவவே பஞ்சதசாட் சரமாம் அத்தை

உச்சரிப்பாய் மாதாவின் பதத்தில்தானே.

(1105)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பதத்திலே அர்ச்சனைகள் எல்லாம் பண்ணிப்
பாங்கான வெளிதவிலே வத்துவைத்து
மதத்திலே பூசைபண்ணி யாவ கித்து
மயங்காமல் வத்துவைத்தான் பானம் பண்ணி
இதத்திலே வாசியைத்தான் இழுத்தே ஏற்றி
ஏகமாக மனது ஒன்றி இருந்து கொண்டு
விதத்திலே ஆடினதோர் ஆடடைப் பார்த்து
மேன்மேலும் மீறியதோர் விளக்கம்பாரே.

(1106)

4 - வது துரிசிவைப்பு

பாரென்ற துரிசியுடை வைப்புக் கேளு
பாங்கான கல்லுப்புப் பலமும் நூறு
நேரென்ற சீனமது பலமும் பத்து
நேறியதாம் வெடியுப்புப் பலமும் பத்து
தேரென்ற செம்பான பாத்திரத்தில்
சிறப்பாகப் பொடித்துமே அதிலேபோட்டுக்
காரென்ற பழச்சாறும் தயிரும் விட்டுக்
கலந்துநின்ற பூமிக்குள் குழிதான்வெட்டே.

(1107)

வெட்டியே குழிக்குள்ளே குதிரை லத்தி
மிதித்துமே யதன்மேலே பாண்டம் வைத்துத்
தெட்டியே மேல்முடி லத்தி போட்டுச்
சிறப்பாக மணபோட்டு முடிப் போடு
அட்டியே ஆறுமாதம் முற்றத் தான்சென்று
அப்புறந்தான் எடுத்திடவே துரிசி யாகும்
வட்டியே இதனுடைய மார்க்கஞ் சொல்ல
மகத்தான ரிஷிசித்தர் வழிகாணாரே.

(1108)

துரிசிக் குரு

காணாத துரிசியுடைக் குருவைக் கேளு
கடிசான சாரநீர் தன்னில் தோய்த்துத்
தோணாத சுருவியில் பட்சம் போடு
துரியமாக வெள்வங்கச் செயநீ ராலே
தாணாத சாணைக்கல் தனில் உரைத்துத்
தனியாகக் கண்டரின் மேல்கவசங் கட்டிப்
பூணாத சிலைசெய்து குக்கு டத்தின்
புடமதுவும் போட்டெடுத்தால் குருதானாமே.

(1109)

குருவாக நின்றதற்குத் திராவகத்தைக் குத்தி
கொடிதான ரவிதன்னில் போட்டு வைத்தே
அருவாக அஞ்சுநாள் ரவிஒளியில் போட்டே
ஆனபின்பு திராவகத்தில் கடிதே அரைத்துத்
திருவாக வில்லை கட்டிப் புடந்தனிலே போடு

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

சிதம்பரம்போல் வெளுப்பாகும் சரியாய்ச் தூதம்
பருவாகச் சேர்த்ததைத் து லகுபுடமாய்ப் போடு
பாங்கான குருவாகுந் துரிசிதானே.

(1110)

துரிசியினில் தங்கத்தின் ரேக்குச் சுற்றி
சுப்பிரமாம் வங்கம்மேல் கவசங் கட்டு
துரிசியினில் லகுபுடமாய்ப் போட்டு எடுக்கத்
தவளம்போல் குருவாகும் தங்கம் தானும்
வரிசியினில் வெள்ளியிலே நூற்றுக்கு நாலு
வண்மையாய்க் குருசு மாற்று எட்டாகும்
கரிசிக்கி தைவிற்றுச் செலவு செய்து
கனமான கற்பத்தை உண்டிடாயே.

(1111)

துரிசிக் களங்கு

உண்டிடவே துரிசியுடைக் களங்கு கேளு
உற்பனமாம் அரப்பொடியைப் பழச்சா றிட்டுத்
துண்டிடவே சுத்திபண்ணி நிறுத்திக் கொண்டு
துணையாகக் கவரிதன்னை பாதி சேர்த்து
அண்டிடவே பழச்சாற்றில் அரைத்து மைபோல்
அரப்பொடி தானநிறைச் சரியாய்த் துரிசி வாங்கி
பண்டிடவே சாரச்செய் நீரில் தோய்த்துப்
பட்சமொன்று ரவிதனிலே போட்டிடாயே.

(1112)

போட்டுமே அரப்பொடியைக் கவசம்கட்டி
பெருக்கவே சுண்ணாம்புச் சீலைசெய்து
காட்டுமே கனபுடமாய்ப் போட்டு எடுத்துக்
கைமுறையாய்ச் சுண்ணாம்புக் கவசம் நீக்கிக்
கூட்டுமே குகையில் இட்டுக் காரம் கூட்டிக்
குமுறவே உருக்கிடவே களங்கு மாகும்
பூட்டுமே ரவிதன்னில் அஞ்சு மாற்று
பேரான புடத்துக்கு இறங்கும்பாரே.

(1113)

ஞானயோகம் கூறல்

இறங்குமே சீவனத்துக் கிடந்தான் பண்ணி
எந்நேரம் சிவயோகத் தொழிலைப் பாரு
உறங்குமே உச்சிக்குக் கீழே தானும்
உணர்வுக்கு மேலாக உன்னி ஆடு
கறங்குதான் அடித்தாற்போல் நாத ஓசை
கண்ணிலே காணுமே நடனக் கூத்து

தறங்குதான் அடித்தாற்போல் அசைந்தி டாமல்
சமாதியிலே உறைத்துவிட ஞானம்பாரே.

(1114)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

ஞானம்தான் வாய்ப்பேச்சு சொன்னால் ஆமோ
நல்வினையும் தீவினையும் ஒன்றாய்க் காணும்
தூனந்தான் சீவசெந்து சகலமும் தான்
தும்உயிர் போல் எண்ணியே தயவா யாடு
வானந்தான் வீட்டிருந்து என் காட்டி ருந்து என்
மக்களயார் பெண்டிர் ஆர் தன்மம் யார்தான்
ஊனந்தான் காக்கைமணி ஒன்று ஆனால்போல்
ஒருமனதாய்க் சிவயோகத்து உண்மைகாணே.

(1115)

உண்மையொத்துத் துரிசியென்றால் எளிதோ வாய்க்கே
உற்பனந்தான் துரிசியைப் போல் ஒன்று மில்லை
வண்மையொத்துச் சிவம்சத்தி இரண்டுமகடி
மருவினதால் மகத்தான நாம மாச்சு
தண்மையொத்த கல்லுப்புச் சத்தி ஆச்சு
தனியான பாண்டமது சிவமும் ஆச்சு
வண்மையொத்த துயிர்ச்சீனம் மால்தான் ஆச்சு
மகத்தான பழச்சாறு பிரமன்ஆச்சே.

(1116)

ஆச்சுதே பொட்டுலுப்பு ருத்திரன் ஆச்சே
அடங்காத குழியதுவும் கேசன் ஆச்சே
வாச்சுதே இப்படியே துரிசி யாச்சு
மகத்தான பஞ்சகர்த்தர் மருவி நின்றார்
ஏச்சுதே இதைவிட்டால் வாதம் தானும்
எந்தெந்த முறைதனக்கும் இதுமுன் வேணும்
போச்சுதே துரிசில்லாச் சரக்கெல் லாம்தான்
புழுதிக்கும் ஒப்பல்ல பொய்யாய்ப்போமே.

(1117)

பொய்யாகப் போகாமல் சிவனைப் பூசி
பொற்கடத்தில் மதுவைத்து மந்திரத்தால்
வொய்யாகத் தியானித்துச் சாபம் போக்கி
விரைந்துமே உட்கொண்டு சமாதி உற்று
தெய்யாக நிருத்தமிட்ட நடேசர் பாதம்
தேவியுடைச் சிலம்பொலியில் மனத்தை மாட்டி
அய்யாக அசையாமல் இருந்து கொண்டே
ஆனந்தத் தொய்த்தததில் அமுந்திடாயே.

(1118)

5வது-எவட்சார வைப்பு

அமுந்திட்ட எவட்சார வைப்புக் கேளு
ஆதிமுதல் பூநீறு பலந்தான் பத்து
தமுந்திட்ட தண்ணீரில் கலக்கி வைத்துச்
சாங்கமதாய் ஒன்றுக்கு நாலாந் தண்ணீர்
குளிர்த்திட்ட இடம்வைத்து நாலாம்நாள் தான்
கூர்மையாகத் தெளிவு இறுத்துப் பாண்டத்தில் இட்டு
திருந்திட்ட சீனமது பலந்தான் இரண்டு

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

சிவம்சத்தி யாம்பூரிசி பலமோரெண்டே.

(1119)

பலமிரண்டு வெடியுப்புக் கூடக் கூட்டி
பாங்காகப் பொடிபண்ணி நீரில் போட்டு
பிலமான சட்டிதனில் காய்ச்சும் போது
பெருக்காமல் கொஞ்சமாக விட்டுக் காய்ச்சே
அலமாக அடுக்காய் வரிசை யாக
அமாந்திருக்கும் அடிதனிலேயே எவட்சாரந்தான்
நலமாகக் கத்தியால் சீவி வாங்கு
நல்லானைத் தந்தம் போல் கட்டியாமே.

(1120)

கட்டியாம் யெவட்சாரஞ் சாரணைக்குக்
கடிசான திராவகத்துக்கு உறுதி யாகும்
பட்டியாம் பழம்புளியைக் கவசம் கட்டி
பெரும்புடையப் போட்டு எடுக்கச் சுண்ணமாகும்
குட்டிதான் போட்டு எடுத்த குரங்கைப் போல
கொடிதான் சாரத்தை கணத்தில் கொல்லும்
வெட்டிதான் பெருவெட்டி சாரங் கட்டில்
வெகுதூரம் எட்டித்தான் ஓடும்தானே.

(1121)

எவட்சாரக் கட்டு

ஒடுகின்ற தூமமான சாரத் தன்னை
உறுதியாகக் கட்டிடவே உண்மை கேளு
ஆடுகின்ற அண்டம்போல் சாரம் சீவி
அந்தவெடைக்கு எவட்சாரச் சுண்ணந் தூக்கிப்
பாடுகின்ற பழச்சாற்றில் அரைத்து மைபோல்
பதறாதே சாரத்தின் மேலே பூசு
நாடுகின்ற ரவியிலிட்டுக் காய்ந்த பின்பு
நாயுருவி சாம்பலுக்குள் அழுத்திடாயே.

(1122)

எவட்சாரச் சுண்ணம்

அழுத்தியே கமலம்போல் தீயை மூட்டி
அலறாமல் நாற்சாமம் எரித்த பின்பு
தழுத்தியே ஆறவிட்டு எடுத்துப் பாரு
தவளமாய்த் தந்தம்போல் இறுகி நிற்கும்
பழுத்தியே சாரத்தில் வீரம் பூரம்
பக்குவமாய் அரைத்துமே மேலே பூசி
கழுத்தியே அஞ்சு சுண்ணக் குகையில் வைத்துக்
கடிமைதாய் ஊதிடவே நிறாய்ப்போமே.

(1123)

நீறான சாரத்தில் காசெடுத்து
நிமினைக்குப் பூசியுமே ரவியில் போடே
ஆறான அஞ்சு சுண்ணம் குகையில் வைத்திட்டு

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

அதுட்டியேநீ புடம்போட நிமிளைச் சுண்ணம்
வாறான சுண்ணத்தைப் பறியின மேலே
மாட்டிடவே தங்கமது சுண்ண மாசும்
வேறான சுண்ணத்தைக் கண்டார்க் கப்பி
விரவியுமே அஞ்சுசுண்ணக் குயையில்ஊதே.

(1124)

ஊதியே கண்டருடைச் சுண்ணம் தன்னை
உகந்தவன்னிக் காப்பத்தில் கவசம் போடு
கோதியே புடம்போட லிங்கச் சுண்ணம்
கொடிய நவலோகம் ஆயிரத்துக் கோடும்
வாதியே எதிர்த்துவந்து தர்க்கம் பேசில்
மயிர் பிடித்துப் பரிசனத்தில் வேதை காட்டு
பாதியே நவலோகம் வெள்ளி யாக்கு
பாதிதனை ஏமமாகப் பண்ணிக்காட்டே.

(1125)

காட்டுவது துய்யானில் தகடு தட்டிக்
கனத்த வெள்ளைப் பாடாணம் எடைதான் ஒன்று
திட்டுவது சீனம் அஃதோ எடைதான் ஒன்று
செயலிங்கச் சுண்ணமது எடைதான் ஒன்று
பூட்டுவது வாய்நீரில் அரைத்துக் கொண்டு
பொருந்தவே பலம்வெள்ளித் தகட்டில்பூசி
நீட்டுவது புடம்போட நிமிடம் நீறாம்
நேரான அயத்தகட்டில் நூற்றுக்கொண்ணே.

(1126)

ஒண்ணான அயத்தகட்டில் நூற்றுக்கு ஒன்றாம்
ஊறுகின்ற முலைப்பாலால் அரைத்துப் பூசி
திண்ணான பாதிக்குப் பூசக் கேளு
சிறப்பான சவவீரம் காரியத்தில்
விண்ணான லிங்கத்தின் குருவும் போட்டு
மேன்மையாய்ப் புடம்போடக் காரி நீறாம்
பண்ணான அயத்தகட்டில் பூசிக் காய்ச்சிப்
பரும்புடமாய்ப் போட்டு எடுக்க இரவிமதியாம்.

(1127)

மதிரவியை ஓரினத்தில் காட்டிப் பின்பு
மயிர் பிடித்து நீயும் அந்தப் படிபோடு என்னும்
விதிதவறில் வேதையது தவறாது ஒன்று
மேன்மையாம் லிங்கத்தின் குருச்சத் தீவாய்
சதிபண்ணும் வாதியைநீ சேர்த்தி டாதே
சமரசமாம் வாதியொடு தர்க்கித் தாடே
ஒதிபருத்துத் தூண் ஆகாவாறு போல
உலுத்தருக்கு இம்முறையைத்தான் உரைக்காதே.

(1128)

நல்லுபதேசம்

ஆகாது அழும்பருடன் வாதச் சொல்லை

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

அனுசரித்துப் போதே அப்பால் செல்லு
தாகாது சடத்துக்கு வினைவந்து எய்தும்
செகசண்டி பாவத்துக்கு அஞ்சி டான்காண்
ஏகாது பழிவருமே முகம்பா ராதே
எத்தனையாய் நல்விசேட்டு சொன்னாலும் தான்
வேகாது நல்வினை தீவினைகள் இரண்டும்
மிகச்சரியாய்ப் பார்த்தவர்க்கு விசேடம்பேசே.

(1129)

பேசிடுவாய் வேதாந்தக் கூட்டத் தோடு
பின்னையொன்றில் மனமொன்றிப் பேசி டாதே
கூசிடுவாய் பெண்மையை தன்னில் தானும்
கொடியதான ஆசைப்பெண் அரவாம் கண்டாய்
பாசிடுவாய் படுகுழியில் வீழ்ந்தி டாதே
பலப்பலவாம் ருசிதன்னில் இச்சிக் காதே
ஏசிடுவாய் எந்நேரம் பொறிகள் அஞ்சும்
இழுத்தபடி மனம்போக இசைந்திடாதே.

(1130)

இசைந்திட்ட எவட்சாரம் சுண்ணத் தாலே
எட்டெட்டுக் காரியமும் சித்தி யாகும்
பிசைந்திட்டால் சரக்குகளில் கட்டிப் போகும்
பேசாதே எவட்சாரப் போக்குத் தன்னைத்
தசைந்திட்ட குருவாற்கோடி கவராடும்
சத்துக்குச் செயநீரால் தாக்கி யாடு
நசைந்திட்ட புகைநீரில் குருதான் சேர்ந்தால்
நாம் அறியோம் இதுபோலப் போக்குத்தானே.

(1131)

ஞானயோகம் கூறல்

தானென்ற ஆணவத்தை அறுத்துத் தள்ளு
சண்டாள கோபத்தை வாளால் வீசு
ஊனென்ற ருசிதன்னை ஒழித்துப் போடு
உளறாதே சையோகம் தன்னை நீக்கு
கான் என்றேன் ஊள்என்றேன் மனம்செவ் வானால்
கற்பங்கள் தின்றுசடக் கட்டை நீக்கு
வேனென்ற சடமெடுத்தால் விழலா காமல்
மெய்ஞ்ஞான விரிவுதனை விளக்கஞ்செய்யே.

(1132)

செய்திட்டு மறதியாக இருந்தா யானால்
தேவியைத்தான் சிந்தித்துக் கேட்டுக் கொள்ளு
வைதிட்டு ஆத்தாளை வாதும் கேளு
மாதாதான் மக்கள்மேல் மகிழ்ச்சி யாகி
எய்திட்டுப் பானத்தால் எல்லாம் சொல்வாள்
ஏழைபங்கில் குடியிருந்தே இரட்சிக் கும்தாய்
உய்திட்டுப் போகாமல் கற்பம் உண்ணு
உத்தமித்தாய் விளக்கொளியில் உறுதிகேளே.

(1133)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

விளக்கமாய்ச் சிவயோக மார்க்கந் தன்னை
விடுக்காதே எந்நேரம் விரைவில் கூடு
நளக்கமாய் வாசியது நழுவிடாமல்
நாள்தோறும் நாள்தோறும் உசந்துக் கும்பி
பளக்கமாய் நாள்தோறும் கழிகை ஏற்று
பகலிரவும் அற்றவிடத்து இருந்து கொண்டே
இளக்கமாயி ரேசிப்பாய் தவறி டாதே
எந்நேரம் தத்துவத்தில் உறுதிக்கேளே.

(1134)

6-வது நவச்சார வைப்பு

உறுதியாய்ச் சாரவைப்பின் உண்மை கேளு
ஒளித்தார்கள் சித்தர் தாம் உயர்ந்த வைப்பை
அறுதியாய் ஆடுபன்றி குதிரை யானை
அசடான ஓட்டகம்தான் மனிதர்மாடு
பிறுதியாம் இவை இருக்கும் பூமி தன்னில்
பேரான மலமுத்திரம் விடுகை யாலே
அறுதியாய் மண்மக்கிப் பூப்போல் நிற்கும்
மண்பார்த்துப் பாண்டத்தில் வரைந்துபோடே.

(1135)

போட்டுமே குருதுகட்டி மனிதர் அமுரி
பேரான தண்ணீரில் துடன் சீனம்
போட்டுமே வெடியுப்பு முன்றும் தானாம்
மிஞ்சாமல் வார்த்துவரச் குருது மையம்
ஆட்டுமே அடிப்பாண்டத் தடியில் முன்றே
அங்குட்ட விற்பருமன துமரும் போடு
வாட்டுமே துருக்குள் வைக்கோல் போட்டு
மண்கொட்டி மனிதருடைய அமுரி ஊற்று
முட்டுமே நூறுபடி தண்ணீர் வாங்கி
முன்றான சரக்கதுவும் பலந்தான்நூறே.

(1136)

நூறான சரக்கதுதண் ணீரில் போட்டு
நுட்பமாய் எரித்தும் நீ உப்பாய் வாங்கு
ஆறான உப்பை அடிக் கனத்த தோண்டி
அதற்குள் அரை வாசிமட்டும் உப்பைப் போட்டு
வாறான அடுப்பேற்றி தீபம் போல
மறவாதே அறுசாமம் தீயைப் போடு
பாறான பதங்கமது உயர ஏறிப்
பக்குவமாய்ச் சாரமது கட்டியாமே.

(1137)

நவச்சாரக்கட்டு

கட்டியாம் சாரத்தைக் கட்டு தற்குக்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

கடினமெத்தக் கட்டுங்காரம் தன்னால் கட்டும்
 தட்டியாம் சாரமது பட்டி னாக்கால்
 சகலசித்தம் ஆடலாகும் தாய்தன் னோடே
 கெட்டியாய் வழக்காடிப் பேச லாகும்
 கேசரத்தில் சாகாமல் ஏறலாகும்
 உட்டியாய்க் காயமது கல்தூண் ஆகும்
 உகாந்தவரை ஒருநிமிடம் ஆகும்தானே.

(1138)

காணவே சாரத்தைக் கட்டக் கேளு
 கடில்லாச் சாரமது பலந்தான் நாலு
 பூணவே அண்டம்போற் சீவிக் கொண்டு
 பேரான அபினோடு மிளகு பூரம்
 தானவே வகைக்கு அரைப் பலந்தான் கூட்டிச்
 சார்ந்தகுப்பை மேனிச்சாறு விட்டே ஆட்டித்
 தோணவே சாரத்தின் மேலே பூசி
 சுத்தமாகக் காய்ந்தபின்பு சொல்லக்கேளு.

(1139)

சொல்லவே அதன்மேலே அரக்குத் தானும்
 தூட்டாலே தான் இளக்கிக் கவசம் கட்டி
 அல்லவே அதற்கு இளைய கன்றின் சாணி
 அதுட்டாகக் கவசமாகக் கட்டிப் போடு
 பல்லவே பத்தெருவில் புத்ததைப் போட்டு
 பாங்கான கவசம் எல்லாம் வாங்கிப் போடு
 தல்லலே சாரமது தத்தம் போலச்
 சாங்கமாய்ச் சுத்தியாகும் சாரந்தானே.

(1140)

சுத்தித்த சாரத்தைக் கட்டும் மார்க்கம்
 சொல்லுவம் ஏழாயிரத்தில் தூசம் எல்லாம்
 வெத்தித்த வெடியுப்பு நீர்தன் னாலே
 வெண்காரம் பொட்டிலுப்புக் கல்லுப் புத்தான்
 ஒத்தித்துஒவ் வொன்றாக வெவ்வே ராக
 ஊறவைத்துப் பட்சந்தான் ரவியில் போடே
 அத்தித்தோர் சாமம் அரைத்து நன்றாய்
 அம்மியோடு இரவிதனிலே பட்சம்போடே.

(1141)

பட்சந்தான் சுத்தித்த சாரந் தன்னைப்
 பத்துவிசை தினமொன்று வெடியுப்பு நீரில்
 கட்சந்தான் கடுரவியில் பட்சம் போடு
 காயக் காயவே மீண்டும் தோய்ச்சுப் போடு
 சுட்சந்தான் அதன்பிறகு கனத்த சட்டி
 சோடா யொண் ணிற்புளியின் புறணிச் சாம்பல்
 அட்சந்தான் அரைவாசி அமுத்திப் போட்டே
 அதன்மேலே அரைத்தகல் உப்பநீறே.

(1142)

கல்லுப்பு நீறதுவும் பாதி இட்டுக்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

கணக்காக வெடியுப்பு நீறு தூணும்
பல்லுப்புச் சாரத்தில் இரட்டி இரட்டிப்
பதறாமல் கைவளமாய் பருகிப் போட்டு
அல்லுப்பு வெங்கார நீறந் தூணும்
அந்த எடை அதன்மேலே பரப்பி வைத்து
தல்லுப்பு சாரத்தின் மேலே வைத்து
சமத்தான வெங்கார நிறறால்முடே.

(1143)

முடியே அதன்மேல்வெங் கார நீறு
முயற்சியாக அதன்மேலே வெடியுப் பநீறு
தேடியே அதன்மேலே கல்லுப்பு நீறு
சிறப்பாகப் புளிப்புறணிச் சாம்பல் அதன்மேல்
ஆடியே அமுத்தி இட்டுச் சட்டி முடி
அசகாமற் சீலைசெய்தே அடுப்பி லேற்றி
நாடியே அறுசாமம் எரித்த பின்பு
நலமாக ஆறவிட்டே எடுத்துப்பாரே.

(1144)

எடுத்துப்பார் எலும்பைப் போல் இருக்கும் பாரு
என்னசொல்வேன் இக்கட்டுக்கு ஒப்பொன் நிலை
அடுத்துப்பார் வாதங்கைக் கட்டி நின்றே
அடிமைபோலத் தொழில் எல்லாம் செய்யும்காணே
தொடுத்துப்பார் சோமனைப்போல் சொரியும் பாரு
செகச்சாலம் எட்டெட்டும் திறந்து போச்சு
விடுத்துப்பார் நவலோகம் ஏம் மாச்சு
மேன்மையாம் தொழிலாச்சு சாரந்தானே.

(1145)

சாரந்தான் பேரென்று வந்தது ஏது
சகலதுறைச் சகலகருத் தடங்கிப் போச்சு
சாரந்தான் இதைவிட்டால் நிசார மாச்சு
தலையான கல்லுப்பைச் சணத்தில் கொல்லும்
சாரந்தான் பட்டக்கால் ஊறல் எல்லாம்
தகர்ந்ததுவும் கழன்றேபோய்ச் சுத்தி யாகும்
சாரந்தான் நவலோகத்துள் புகுந்தால்
தங்கியேநன் றாயக்கண்விட் டாடும்பாரே.

(1146)

ஆடுகின்ற சாரமின்றேல் செயநீர் போச்சே
அறுபத்து நாலான பாடா ணங்கள்
நாடுகின்ற உப்புவுகை இருபத் தஞ்சம்
நலமான உபரசம் நூற் றிரண்டு பத்தும்
ஒடுகின்ற சத்துவகை கட்டி னங்கள்
உசத்தியாம் சுண்ணமெல்லா மொக்கப் போச்சு
தேடுகின்ற சாரத்தைக் கட்டி யாடு
சணத்திலே எட்டெட்டும் சித்தியாமே.

(1147)

சித்தியாம் கட்டினதோர் சாரம் தன்னைச்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

செயநீரில் பூரமொடு வீரம் சீனம்
அத்தியாய் அரைத்துடன் காரத்தில் பூசி
அஞ்சு சுண்ணக் குகையில் வைத்து அனலில் ஊது
மத்தியாய் மல்லிகைப்பூப்போலச் சுண்ணம்
பாசற்ற நீர்க்குணத்துக்கு ஒப்பு மாகும்
வெத்தியாய் சாரத்தைப் பனியில் வைக்க
விடுபட்ட வருணசலம் போலுமாமே.

(1148)

ஆமென்ற செயநீரில் வீரம் பூரம்
ஆண்மையான விங்கமொடு காரம் கூட்டி
வேமென்ற பொடிபண்ணி அதனில் போட்டு
மிடுக்கான பரணிக்குள் அடைத்து வைத்துத்
தாமென்ற சாரகாரங் களோடும் சொல்லும்
தனித்துநின்ற பாடாண உபர சங்கள்
தோமென்ற செயநீரில் சுருக்குப் போடச்
சுறுக்கிலே கட்டியது மணிபோலாமே.

(1149)

மணிபோல நின்றாடும் சரக்கெல் லாந்தான்
மாசற்ற நவலோகத்து ஊறல் போக்கும்
திணிபோலத் தூரிசியது நீறு மாகும்
செம்பினுடைக் களிம்பெல்லாம் சணத்திற் கொல்லும்
அணிபோல அயந்தானும் சவுடு திரை அற்று
அஞ்சுவகைத் தோடகுணம் எல்லாம் போகும்
துணிபோல துவண்டிருந்த சரக்கெல் லாந்தான்
சுறுக்கிடடால் வயிரம்போல் இறுகும்பாரே.

(1150)

வயிரம்போல் இறுகியே கட்டிட டக்கால்
மாசற்ற நவலோகம் ஏம மாகும்
கயிரம்போல் காயமது சித்தி யாகும்
கற்பாந்த காலமெல்லாம் கடிக்கை யாகும்
தயிரமாம் சாவதுவும் பொய்யாய்ப் போகும்
சதுமுகன்றன் எழுத்ததுவும் தப்பிப் போகும்
பயிரமாம் பகலிரவும் ஒன்றாய்ப் போகும்
பராபரத்தாய் பதந் தன்னைப் பரிந்துபோற்றே.

(1151)

போற்றியே பெரியோரைக் கண்டு பேசு
பொய் ஒன்றும் சொல்லாதே பொருளின் மேலே
மாற்றியே மனந்தன்னால் இச்சிக் காதே
மங்கையரை மாதாப்போல் மனத்தில் எண்ணு
ஆற்றியே அமுத வெள்ளந் தன்னை உண்டு
அரைக்கணமும் அவத்திலே மனம்போக் காதே
தேற்றியே சிவபோக வழியில் செல்லு
சிறந்தமனோன் மணிச்சிலம்பின் ஒலியின்மேலே.

(1152)

மேவியே சதாநித்தம் ஆனந்தக் கூத்தை

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

விடுக்காதே விழியாலக் கரத்திற் பாரு
தாவியே மதலையைத் தாய்ச் சென்று உவந்து
தமுவியேநன்கு அணைத்ததுபோல் போதங்கொள்ளும்
ஆவியே போகாமல் ஆத்தானைத் தான்
அழைத்தாடனே கேட்டிருந்தே அருள் தா என்று
தாவியே சோற்றுக்குக் காகம் வந்து
சுழன்றதுபோல் நடனத்தில் சொக்கிப்போவே

(1153)

சொக்கினால் முத்திபுத்தி சித்தி உண்டு
சொக்காட்டால் திரிகைப்போல் செனனம் உண்டாம்
மக்கினால் மனந்தானும் விவேகம் ஆச்சு
மதத்தினால் காவித்தால் நிர்மூலனுமாச்சு
தக்கினால் காயயோகச் சித்தி யாச்சு
தக்காட்டால் சாவதுங்கா வடிபோ லாச்சு
புக்கினால் பூரணத்தில் பிறவிப் போச்சு
பெண்ணோடே சஞ்சரித்தால் பிறவியாச்சு.

(1154)

ஆச்சென்ற ஆங்கார ஆண வத்தை
ஐம்புலனை அறிவென்ற வாளால் வீசு
பேச்சென்ற பேச்சாலே ஒன்றும் இல்லை
பிரணவத்தை ஒங்காரக் கம்பம் நாட்டி
தேச்சென்ற சிங்குகடி வாளம் பூட்டிச்
சிறப்பிபா தத்தில்தே சியைத்தான் கட்டி
பாச்சென்ற படுகுழியில் வீழ்ந்தி டாதே
பகலிரவும் ஒன்றாகப் பரிந்துகூடே.

(1155)

பரிந்துறித்தம் குருவுடைய பதத்தைப் போற்று
பலகாலு முலத்தில் வாசி பூட்டு
கரிந்துருகிக் கற்பத்தைக் கடுகிக் கொள்ளு
காலுன்றித் தமர்வாசல் கசட்டைநீக்கு
தெரிந்துமே தேவியுடைக் கிரியை தன்னில்
சிவானந்தத் தேறலுண்டு தெளிவாய்ப் பாரு
பரிந்துமே புரியட்ட மோட்டம் நீக்கு
பிரண்டுருண்டுஞ் சாரத்தைப் பேணிப்பாரே.

(1156)

பாரென்ற சாரத்தின் கட்டைப் போலே
பலப்பலவாஞ் சாத்திரத்தில் இல்லை யில்லை
வேரென்ற வெடியுப்புச் செயநீ ராலே
மென்மெலாய் விளங்கிற்றுச் சாரச் சுண்ணம்
தாரென்ற சாரத்தின் செயநீ ராலே
சகலகருச சகலதுறைத் தங்கிப் போச்சு
காரென்ற காலாங்கி நாதர் தாமும்
கூடட்சித்த படியானும் கருதினேனே.

(1157)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

கருதியே பாட்டாதிரு மூல நாதர்

கடாட்சத்தால் நூல் எல்லாம் கருதிப் பார்த்து

வருதியே மந்திரமெண் ணாயிரத்தில்

வகையெல்லாம் பார்த்துணர்ந்து மகிழ்ச்சி கூர்ந்து

நருதியே நந்திசொன்ன ஏழு காண்டம்

நட்பெல்லாம் நாடிநன்றாய்ச் சோதித் தேறி

பருதியே கண்டஇருள் பறந்தாற் போலே

பாடினேன் ஏழாயிரந்தான் கருத்தாய்க்காணே.

(1158)

காணவே பாட்டருடை நூலிற் றானும்

கருக்கள் ஒன்றும் தெரியாது என்றேநீ எண்ணி

நாணவே நந்திகுருச் சந்தப் பாவில்

நாளினமாம் பாட்டில் வெளி யாகவில்லை

ஏணவே இக்கருவை மறைத்துச் சொன்னால்

ஏற்றமாம் வாக்கத்தில் கீர்த்தி யில்லை

தோணவே வெளியாக வெள்ளைப் பாவாய்

சொன்னவே ஏழாயிரந்தான் நிசமாங்காணே.

(1159)

7-வது சத்திச்சார வைப்பு

காணவே சத்தியென்ற சார வைப்பைக்

கண்டபடி யானசொல்லக் கருதிக் கேளு

தோணவே குருதுகட்டிப் பூன்று தானும்

சத்தமாக நூறுபடி அளந்து கொண்டு

வேணவே சுண்ணாம்பு அஞ்சுபத்துப் படிதான்

விளங்க ஒன்றாய்க் கலந்துமே கருதிப் போட்டுப்

பூணவே சுவருதிர்ந்த உப்பு மண்தான்

பேராக நூறுபடி ஒக்கப்போடே.

(1160)

போட்டுமே ஒன்றுக்கு நாலு தண்ணீர்

புரட்டியே கணக்காகப் பிரித்துக் கொண்டு

கூட்டுமே கொஞ்சமாய் வார்த்து வார்த்து

குறுதடியில் வழிவிட்டுச் சட்டி வைத்துத்

தாட்டியே தண்ணீரை வாங்கிவாங்கி

தாழியென்ற சட்டிதனில் விட்டுக் காய்ச்சி

கூட்டியே மெழுகுபதற் தான் இறக்கி

கொட்டியே பாய்மேலே வில்லைவாரே.

(1161)

சத்திச் சாரக்கட்டு

வில்லைபோல் வார்த்துமே காயப் போட்டால்

மிடுக்கான சத்தியென்ற சார மாறும்

தொல்லையாய் விடுக்காதே கட்டக் கேளு

சுளுக்காக இதற்குள்ளே துட்சம் மெத்த

பல்லையே திறந்துகொண்டு வாதம் பார்க்கில்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பலித்திடுமோ பசுவான சனங்க ளுக்கு
கொல்லையிலே கழியிருக்க தூர ஓடும்
குலாமரே சரக்கைவைத்து வாதம்பாரே.

(1162)

வாதந்தான் எளிசுதன்னில் ஆகு மேடா
மகத்தான பஞ்சகாத்தர் பஞ்சாகித்தியம்
காதந்தான் கெடுமென்று கருத லாக
கடிசிலே வைத்தார்கள் ஏம வித்தை
போகந்தான் பார்த்தவர்கட்கு எளிதி லாகும்
புகழ்பெரிய இருடிசித்தர் இவர்கட்கெல்லாம்
பாதந்தான் நடவாமல் சுகனம் போகப்
பசியடக்க ஏமவித்தை பாலித்தாளே.

(1163)

பாலித்தார் வெகுநூலில் அநேக வித்தை
பார்த்தவர்க்கு வெகுசுளுக்காயப் பண்பாய்க்காணும்
ஆலித்த நேகந்தான் பாததிட்டாலும்
அதற்குள்ளே சித்தியொன்றும் அணுகிடாது
காலித்து காலதலையாய முன்பின்னாக
கறடாகக் கருகலாக வைத்துப் போட்டார்
சோலித்துப் பார்த்தபடி அடியேன் மார்க்கம்
தூட்சமெல்லாம் நூல்களிலே தூட்டினேனே.

(1164)

தூட்டினதோர் சத்தியென்ற சாரம் தன்னை
சுளுக்காகக் கட்டுதற்குத் துறையைக்கேளு
வெட்டினதோர் வெடியுப்பு நீரினாலே
மிகத்தோய்த்து ரவிக்குள்ளே போடு போடு
பாட்டினதோர் பட்சம் ஒன்று போட்டா யானால்
பாங்கான பின்புதான் பரிசுக்கேளு
கூட்டினகல் லுப்புபழம் புளியும் அரைத்துக்
கவசமாகக் கடடியேநீ காயப்போடே.

(1165)

காய்ந்தபின்பு பத்தெருவில் புடத்தைப் போடு
கடிசான சுண்ணாம்பாம் சத்திச்சாரம்
ஆய்ந்தபின்பு கல்லுபும் சமனாய்ச்சேர்த்து
அந்தெடைக்கு நவச்சாரங் கூடக்கூட்டி
நோய்ந்தபின்பு நெட்டங்கு மட்டு மாட்டி
நேராகப் புடம்போட்டு பனியில் வைக்க
பாய்ந்தபுலி போலவே செயநீ ராகும்
பட்டாங்கைப் படிப்படியாய்ப் பகர்க்கேளே.

(1166)

பட்டாங்கைச் சொல்லவே வீரம் பூரம்
பாங்கான லிங்கமோடு வகைக்குக் காசாய்த்
திட்டாங்க மாய்ப்பாடியாய்ப் பண்ணிப் போட்டு
சிறப்பாக வீரத்தில் தங்க ரேக்கை

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

அட்டாங்கந் தான் ஒன்று மேலே சுற்றி
ஆண்மையாம் தூதுடைய விளக்குத் தன்னில்
தூட்டாங்கச் செயநீரில் தோய்த்து வாட்ட
சுருக்கமதாய் இறுகியுமே கட்டும்பாரே.

(1167)

கட்டினதோர் வீரத்தைக் கனகத் தூட்டக்
கண்திறந்து வாங்கியுமே உடையும் பாரு
தெட்டினதோர் தூளதனைக் கல்வத் திட்டுச்
சிறப்பாக முன்கட்டு வீரம் போட்டு
முட்டினதோர் முலைப்பாலால் சாமம் ஆட்டி
முறுகாமல லேசாக வில்லை பண்ணி
நெட்டினதோர் நிழல் உலர்த்தி அண்டத் தோடு
நேர்பாகப் பொடித்துமே கீழ்மேறபோடே.

(1168)

போட்டுமே அதற்குள்ளே வில்லை வைத்து
பெரியபுடம் போட்டிடவே தங்கம் நீறும்
மாட்டுமே மல்லிகைப்பூப் போலாஞ் சுண்ணம்
வாதந்தான் பிறக்கின்ற கற்ப மாச்சு
திட்டுமே வாதமென்ற வுளிய தாகும்
சிறந்தகட்டைக் கணுவையெல்லாந் தறிக்கு மப்பா
ஓட்டுமே வாதத்தோர்க்கு உறுதி யாக
உற்பனந்தான் கோசமென்ற சுண்ணந்தானே.

(1169)

கோசமென்ற சுண்ணத்தைத் துரிசிக் கப்பி
குறிப்பாகப் புடம்போடக் கண்டர் சுண்ணம்
வீசுமென்ற ஆனையதில் வீறிட் டுச்சாம்
விலங்காகும் தூதம்என்ற ஆனைக் கப்பா
பாசமென்ற படுகுழியில் வீழ்ந்தால் போலப்
பதைத்துமே கட்டியுமே மணியு மாறும்
நாசமென்ற சாவதுவும் ஓடிப் போச்சு
நாட்டமாம் காயசித்தி சுறுக்கிலாச்சே.

(1170)

ஆச்சுதே நாடிப்பார் உலக வாழ்க்கை
அரைக் கணந்தான் உற்றுப்பார் பொய்யாம் மாயை
போச்சுதே பார்த்தவுடன் வெறும்பொய் யாகும்
பெண்மாயை தனில் அமுந்தச் சுரைக்கொ டியைப்போல்
ஏச்சுதே லயித்தவுடன் எல்லாம் போகும்
எங்கெங்கு மாயையாம் இருளில் புக்கி
மாச்சுதே நல்வினைதீ வினைக் ளாகி
மகத்தான சன்னமாம் பிறவியாச்சே.

(1171)

பிறவியென்ற சாகரத்தில் அழுத்திடாதே
பெரிதான நூல்தனிலே புக்கிப் பார்த்துத்
துறவியென்ற சித்தருக்குத் தொண்டு பண்ணி

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

தூட்சாதி தூட்சய எல்லாம் கேட்டுக் கொண்டு
 சிறவிபோல் தேக்கத்தி பண்ணிக் கொண்டு
 சித்தியாம் சரக்குவைப்பை ஒவ்வொன் றாக
 மறவியா யில்லாமல் வைத்துக் கொண்டேநீ
 வாதத்தில் நுழைந்துபார் பின்புதானே.

(1172)

தூனான நூல்முறையில் சொன்ன மார்க்கம்
 தவறாத படிக்கினிமேல் வரிசை யாக
 ஊனான காயத்தைச் சித்தி பண்ணி
 உண்மையாய்ச் சிதம்பரத்தைப் பூசை பண்ணு
 தேனான சிலம்பொலியில் சதாநித தம்மேவி
 தேவியுடைப் பதந்தன்னில் விலங்கைப்பூட்டி
 கானான சமாதியிலே இருந்துகொண்டு
 கசகாமல் வாசியைநீ கருத்தோடுஉன்னே.

(1173)

8-வது ஏகம்பச்சார வைப்பு

கருத்தாக ஏகம்பச் சாரம் கேளு
 கைகண்ட துறையிதுதான் கண்டு பாரு
 குத்தான பூநீறு சேர்தான் இரண்டு
 கூர்மையாம் வெடியுப்பு சேர் இரண்டு
 விருத்தான வெங்காரம் சேர் இரண்டு
 வெளுப்பான சீனமது சேர் இரண்டு
 பருத்தான கல்லுப்பு சேர் இரண்டு
 பாங்கான சாரமது சேர்இரண்டே.

(1174)

ரெண்டோடு பன்னிரண்டு சேரு தன்னை
 நேகவே பொடிபண்ணிக் கல்வத் திட்டு
 விண்டோடு வெடியுப்புச் செயநீ ராலே
 விளங்கவே அரைத்தரைத்து ரவியில் போடு
 பண்போடு பட்சமென்று அரைத்த பின்பு
 பாங்கைக்கேள் பொடிபண்ணி வைத்துக் கொண்டு
 அண்டோடு பொடிபண்ணிச் சேர் இரண்டு
 அடிகனத்த தோண்டி இரண்டு அமரவாங்கே.

(1175)

வாங்கியே ஒன்றோடே ஒன்றைத் தேய்த்து
 வைத்துமே மேல்தோண்டி தன்னில் கேளு
 ஒங்கியே உள்ளக்குள் ஊமத் தஞ்சாறு
 உலரவிட்டு லரவிட்டஞ் சுதரம் பூச
 தேங்கியே தோண்டி அடி தன்னில் கேளு
 சிறப்பாக அண்ட ஒட்டின் பொடிபா திபோட்டு
 வீங்கியே முன் மருந்து நடுவே வைத்து
 மேலும் அந்த அண்டோட்டுப் பொடியைத்தூவே.

(1176)

தூவியே கையாலே அழுத்தி நன்றாய்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

தோண்டியைத் தான் மேல்முடி மண்ணைச் செய்து
ஆவியே போகாமல் அடுப்பில் ஏற்றி
அசுகாமல் முத்தியும் அறுசா மந்தான்
தாவியே எரியிட்டு அறுப் போட்டு
சந்துக்கு நீர்விட்டு மண்ணை வாங்கு
பாவியே படுக்கவிட்டு மண்ணை எல்லாம்
பக்குவமாய் வாங்கியே பாருபாரே.

(1177)

பார்க்கவே வெளுப்பாக மேல்தோண் டிக்குள்
பற்றியே மாப்போலே இருக்கும் பாரு
சேர்க்கவே மாவெல்லாம் கதிர் போலாக
சிந்தாமல் எடுத்துமே நிறுத்துக் கொண்டு
மார்க்கமாய் மயிர்க்குச்சக் கட்டிக்கொண்டு
மாவெல்லாம் சுறண்டியே வாங்க வாங்கு
கூக்கவே கல்வத்தில் மாவை இட்டுக்
கடிதான திராவகத்தால் அரைத்திடாயே.

(1178)

அரைத்திட்டு ரவிதனிலே காயப் போடு
அரைத்துமே அரைப்பட்டசு மான பின்பு
கரைத்திட்ட கல்லுப்புச் சேரு நாலு
கரைத்துமே தண்ணீரில் காய்ச்சி உப்பாய்
துரைத்திட்ட துதமது பலந்தான் பத்து
சுத்துமாம் கெந்தகம்ஓன் றேகால் பலந்தான்
உரைத்திட்ட கெந்தகத்தை ஓட்டில் உருக்கி
உயர்கின்ற துதத்தைப் போட்டுக்கிண்டே.

(1179)

கிண்டவே கரிபோலே தூளுமாகும்
கெட்டியாந் தோண்டிக்குள் சாற் பூசி
அண்டவே அஞ்சதாம் மததஞ் சாறு
அடைவாக அதுமேலே பூசிப் பூசி
ஓண்டியே உலர்ந்தபின்பு மேல்தோண் டியாக்கி
உகந்தஅடித் தோண்டிற்குற் பனத்தைக் கேளு
கண்டவே கல்லுப்புத் தூளுக் கிரட்டி
கலந்திடுவாய் செங்கலென்ற தூளுந்தானே.

(1180)

தூளுந்தான் கலந்தரையே வாசி போட்டு
துதத்தின் தூள்தனையே அதன்மேல் வைத்து
வேளுந்தான் மேலும் அந்த செங்கல் உப்பை
விர்வியே மேல்தோண்டி தன்னால் முடி
வாளுந்தான் மண்செய்சக் கரமாம் அடுப்பில்
வைத்துமே தீயெரிப்பாய் அறுசா மந்தான்
பாளந்தான் பதங்கமது மேலே ஏறும்
பக்குவத்தில் ஆறவிட்டுப் படுக்கப்போடே.

(1181)

படுக்கவே போட்டிருந்த தோண்டி தன்னைப்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பாங்கான மலமேலே தண்ணீர் ஊத்தி
அடுக்கவே அபையாமல் நீக்கிக் கையால்
அருன்பின்பு மேல்தோண்டி மல்லாத் தீவைத்து
மடுக்கவே மயிர்குச்சி யாலே வாங்கி
வாகான பிங்கானில் பதனம் பண்ணி
முடுக்கவே முன்சாரம் பலந்தான் எட்டு
முர்க்கதுதப் பொடி தானும் பலந்தான்நாலே.

(1182)

பலமான பன்னிரண்டும் கல்வத்திட்டு
பண்பாக எட்டுநாள் நேக ஆட்டி
பிலமான திராவகத்தால் அரைத்த ரைத்துப்
பெரிதான ரவிதனிலே போடு போடு
நலமான பொடியான பதத்தில் வாங்கி
நற்காசிக் குப்பிக்குட் பாதி போட்டு
வலமான வாலுக்கையில் மேலே வைத்து
மறவாதே பன்னிரண்டு சாமத்தியே.

(1183)

தீயதுவும் முத்தீயும் ஆட்டிப் பின்பு
சீதளமாய் ஆறவிட்டு எடுத்துக் கொண்டு
ஓயதுவும் உடைத்துப்பார் சிவப்புத் தானாய்
உகந்தடியில் தான் இருக்கும் எடுத்துக் கொண்டு
காயதுவும் கல்வத்தில் நிறுத்துக்கொட்டி
கனகத்தின் ரேக்கதுவும் எட்டுக்கு ஒன்று
தோயதுவந் திராவகத்தில் அரைத்து மைபோல
சுததுமாய்க் காசியென்ற மேருக்கேற்றே.

(1184)

மேருக்கேற் றியேவாலு கைக்குள் வைத்து
விதமாகத் தீபன்னி ரண்டு சாமம்
ஏருக்கே ஆறவிட்டு எடுத்துப் பாரு
இதமாக அருணன்போல் சிவப்பு மாகும்
தேருக்கே அலங்கார மானால் போலச்
சுவந்ததோர் நவச்சாரப் போக்கு மாகும்
போருக்கே தொடுத்ததோர் அம்புப் போலப்
பொன்னான வருடந்தான் பொழியும்பாரே.

(1185)

பொழியுமே சரக்குகளில் பொட்டுப் போடப்
பேராகக் கட்டுண்டு பொன்னு மாகும்
விழியுமே துதமென்ற ஆனை கட்டும்
விடுபட்ட நவலோகம் பரிசிக்கில் பொன்னாம்
கழியுமே காயசித்தி சுறுக்கிலாகும்
கனகம்போற் றேகமுமாங் கத்தர ரிவீசம்
வழியுமே கோடிலட்சங் காதற் தானும்
மகத்தான ஒரு நொடியிற் சுற்றலாமே.

(1186)

நொடிக்குள்ளே சுற்றியேமா மேருக் கிரியை

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

நுட்பமான மூலிகைகள் கண்டு கொள்ளு
மடிக்குள்ளே யைத்ததனம் போலத் தானும்
மகத்தான மூலிகையில் சுறுக்கு வித்தை
செடிக்குள்ளே ஓவ்வொன்றில் தூதம் கட்டும்
சித்தான மூலிகைகள் மெத்த வண்டு
இடிக்குள்ளே சததமுற்ற நாகம் போல
இடும்பான ஆணவத்தை நீக்கிப்போடே.

(1187)

ஆணவத்தை ஐம்புலனை அடித்து அகற்று
ஆதிஎன்ற சவுக்காரக் குருவைப் பண்ணு
தோணவத்தை வெடியுப்புச் செயநீர் பண்ணு
சுறுக்கான திராவகத்தை வைத்துக் கொண்டு
தாணவத்தை சரக்கை எல்லாம் வைத்துக் கொள்ளு
தவறாதே காயசித்தி பண்ணிக் கொள்ளு
மாணவத்தைப் போக்கிட்டு மூலம் பார்த்து
வழியாறு தலமெல்லாம் ஏறிப்பாரே.

(1188)

ஏறியே பாரென்று காலாங்கி ஐயர்
ஏழையாம் பிள்ளை என்று உபதேசித்தார்
மாறியே மனம் பிடித்து ஆறுவரைத் தாண்டி
மதியென்ற சந்திரமண டலத்திற் பூக்கித்
தேறியே தேறலைத்தான் தெவிட்ட உண்டு
தேவியவள் பதந்தன்னில் சொக்கிப் போனேன்
மீறியே நடனஒலி செவிக்குள் ஆச்சு
மேலேறிக் குருபதத்தில் மேவினேனே.

(1189)

மேவியே சிவப்பான சாரந் தன்னை
வெட்டவெளிக் கருமைப்போல் ஒன்றுமில்லை
தேவியே சொன்னபடி யானும் சொன்னேன்
திருமூல நாதாபாதம் சிரசில் வைத்து
ஆவியே போறவறயிர் கணத்தில் மீட்கும்
ஆயிஉடைக் கிருபைபோல் அனைத்தும் அளிக்கும்
பாவியே இதைத்தின்று சடத்தைப் போற்று
பாங்கான ஆனந்தத் தொய்த்துடே.

(1190)

ஊடியே சிதம்பரத்தில் நடனம் தன்னை
உற்றுப்பார் ஆனந்தக் கூத்தைத் தானும்
நாடியே பின் ஒன்றில் மனம்நா டாதே
நாட்டமாய வாசியைநீ தவறி டாதே
தேடியே மனதுதன்னைத் திடப் படுத்திச்
செகசாலத் தேசுமன்று மாய்ந்தி டாதே
வாடியே இளையாதே பெண்ணைத் தேடி
வருந்தியே பசியடக்கிக் கோபம் போக்கே.

(1191)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

போக்கான சாரத்தை ராம தேவர்

போராடி நாலுயுகம் பார்த்துத் தோந்தார்
வாக்கான சாரத்தால் குளிகை கட்டி
மகத்தான சித்தியுண்டாய் அட்டாங்க வித்தை
தாக்கான சித்தியெல்லாம் ஆடிப் பார்த்தார்
சாங்கமாய் சாரத்தை யானும் பார்த்து
நோக்கமான மகிமை சொல்லக் கூடா தென்று
நுட்பமாய்ச் சுருக்கியே சொன்னேன்பாரே.

(1192)

சொன்னதோர் சிவப்பான சாரம் தன்னைச்

செம்புருக்கி நூற்றினுக்கு ஒன்று ஈந்தா யானால்
வன்னதோர் மாற்றுபனி ரண்டு மாகும்
மாசற்ற துதத்தைக் கரண்டி விட்டு
பன்னதோர் பததுக்கொன் றாகச் சாரம்
பாங்காகக் கூடவிட்டுக் கொதிக்க வைக்க
இன்னதோர் இட்டலிபோற் கட்டி யாகும்
ஏற்றமாம் துதமிதே உருகிடும்பாரே.

(1193)

உருகியே இச்சுதம் கண்விட் பாடும்

உத்தமமாம் குளிகைக்காம் சார ணைக்காம்
புருகியே கமலினிக்காம் சொருபத்துக் காடே
பாய்ச்சினால் கனவழி சுறுக்கா யோடும்
கருதியே சாரத்தில் போக்கு மெத்த
சணத்திலே சடடைக்கக் பாலை யாகும்
பெருகவே பெருமத்தில் கோடி சுவர்போல்
பிரித்துமே ஆடலாம் பேசாதாடே.

(1194)

ஆடினதோர் ஆட்டெல்லாம் சவுக்கா ரத்தாலே

ஆண்மையாம் வெடியுப்பு நீரினாலே
ஓடினதோர் ஓட்டெல்லாம் துதத்தாலே
ஊறலற்ற ஏமம் எல்லாம் சாரத் தாலே
தேடினதோர் தேட்டெல்லாந் தூரிசினாலே
சிவப்பான ஏகம்பச் சாரத் தாலே
பாடினதோர் பாட்டெல்லாம் பலிப்பு மாச்சு
பார்த்துணர்ந்து படிப்படியாய் பாடினேனே.

(1195)

9-வது கெந்தியுப்பு வைப்பு

பாடியே கெந்தியுப்பின் பண்பு கேளு

பார்த்தவர்க்கு வெகுசுளுவு பாங்காய்ப் பாரு
நாடியே கடல் தண்ணீர் கொண்டு வந்து
நாலாறு சட்டியிலே உப்புக் காச்சி
தாடியே தாழி என்ற சட்டிக் குள்ளே
தூக்கக்காக உப்பை எல்லாம் வாரிக் கொட்டி

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

ஆடியே ஆலைச்சுற்று அடுப்பில் வைத்து
அதுடியே பெயரிடவே இளகும்பாரே.

(1196)

இளகியிலே இருபதுக்கே ஒன்று சீனம்
ஏற்றமாம் வெடியுப்பு இருபதுக்கு ஒன்று
பளகியிலே இருபதுக்கே ஒன்று கேளு
பாங்கான வாணத்தின் கெந்தி போடு
நிளகியிலே நீல உண்டை அந்தெடையே போடு
நிறையாகப் பொடிபண்ணிக் கூடப் போட்டு
அளகையிலே இரும்பான கோலால் கிண்டி
அதுடியே எரியிட்டு ஆறப்போட்டுமே.

(1197)

ஆறுவிட்டுக் தாழியைத்தான் உடைத்துப் போடு
அடுக்காகக் கெடியாம் கெந்தி யுப்பு
தேறுவிட்டுப் பாண்டத்தில் வைத்துக் கொண்டு
சித்தாகும் தொழில்முறையைச் சொல்லக் கேளு
நூறுவிட்டு செம்பதனைச் சுத்தி பண்ணி
நலியாமல் தகடுபுளி யிலைபோல் நறுக்கி
ஏறுவிட்டு வெடியுப்பு நீரினாலே
இழுத்தரைப்பாய் கெந்திஎன்ற உப்பைத்தானே.

(1198)

கெந்தியென்ற உப்பதுவும் பலமும் நாலு
கேடிலலாச் செம்பதுவும் பலமும் நாலு
மெந்தியென்ற கெந்தியுப்பை வெடியுப் புநீரில்
மிடுக்காக அரைத்துமே கவசம் கட்டி
புந்தியென்ற புளிப்புறணிக் குள்ளே வைத்து
பேராக எருவடுக்கிப் புடத்தைப் போட்டு
சந்தியென்ற தாம்பிரத்தின் தகட்டை எல்லாம்
சாகசமாய்த் தானஎடுத்து வைத்துக்கொள்ளே.

(1199)

எடுத்துமே கெந்தியுப்பை வெடியுப்பு நீரில்
இழுத்தரைத்து மறுபடியும் கவசம் கட்டி
விடுத்துமே முன்போலப் புடத்தைப் போடு
மேன்மையாய் இப்படியே முன்றும் போடு
தொடுத்துமே நொறுங்கியே எல்லாம் தூளாம்
துப்புரவாய்ப் பொறுக்கியே கல்வத் திட்டு
அடுத்துமே தான் அரைத்து அரிதாரம் தன்னை
அடுக்கான சுண்ணாம்பில் சுத்திபண்ணே.

(1200)

பண்ணியபின் வெடியுப்பு நீரினாலே
பாங்காகச் சுறுக்கிட்டு நாலு சாமம்
அண்ணியபின் வளையலுப்பை அரைத்துக் கொண்டு
அரிதாரத் தன்மேலே கவசம் கட்டி
கண்ணியபின் கரியோட்டில் அடுக்க வாட்டி
காரியமாம் மன்செம்போடு ஒக்கச் சேர்த்து

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

திருணியபின் பச்சைரச்ச் செந்தூரத்தைச்
செயநீரில் சுறுக்கிட்டுக் கூடப்போடே.

(1201)

போடுந் செம்புக்கு நாலத் தொன்று
பொருமுகின்ற திராவகத்தால் அரைத்து மைபோல்
ஆடுந் அகலிலிட்டுப் புடத்தைப்போட்டு
அத்தமாம் வெள்ளியிலே பத்துக் கொன்று
கோடுந் கொடுத்திட்டு ஊதிப் போட
குணமாக மாற்றும் ஆறு காணும்
போடுந் இதைத் தொட்டுச் சரக்கைவைத்து
பின்புதான் பெரியதொழில் பூண்டு பாரே.

(1202)

பூண்டுமே பெரிய தொழில் எல்லாம் பார்த்து
பெருமைசற்றும் இல்லாமல் தன்மை யாகி
ஆண்டுமுனை அடித்தாலும் வைதிட்டாலும்
அவன்செயலே என்றெண்ணி ஆணமை குன்றி
தூண்டுமே மூலத்தில் கருத்து வைத்து
கத்தசைதன் வியந்தன்னில் தூக்க முற்று
ராண்டுமே ஏற்றோம் வேதாந்தம் பாத்து
ஏழையையப் போல் இருந்து கொண்டே ஏற்றம் போக்கே.

(1203)

ஏற்றமாம் ஆணவத்தைப் போக்கி விட்டே
இருந்துகொள்ளு சமாதியிலே ஏற்றேந்தான்
சீற்றமாம் பொறி அஞ்சும் தகித்துப் போட்டுத்
தேசியென்ற குதிரை தன்னை வசமாக்கிக் கொள்
நாற்றமாம் உடம்புதன்னைச் சித்தி யாக்க
நாதாந்த வேதாந்த நாட்டம் பாரு
முற்றமா மடவார்மேல் ஆசை நீக்கு
முனையான சுழிமுனையில் முட்டிப் பாரே.

(1204)

முட்டியே துட்டருடன் பேசி டாதே
முற்குமாய்ச் சிகாரத்தை ரேசிக் காதே
எட்டியே பிரணவத்தை இழுத்தி டாதே
இடும்பான புலையருடன் இணங்கி டாதே
மட்டியா மனிதருடன் போதப் பேச்சை
வாய்வைத்துப் பேசாதே மவுனம் சாதி
திட்டியால் ஆசை தன்னைச் சிந்திக் காதே
திட்பாடுத்தி மனந்தன்னை ஒருமித்து ஒங்கே.

(1205)

ஒங்காரக் கம்பத்தில் அசுபை யைத்தான்
உறுதியாய்க் காயத்திரி தன்னைத் தானும்
ரீங்காரத் தேவியுடை வீட்டில் கட்டி
நித்தியமாம் பூரணத்தை நீங்காது ஒங்கு
ஆங்கார ஆணவமாம் சிங்கந் தன்னை
அடியோடே வேர்களைந்து அப்பால் போடு

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

ஒங்காரப் பொறிகளஞ்சும் புலிகள் தம்மை
பிசகாமல் ஒருமித்து மனத்தில் கட்டே.

(200)

கட்டியே திலாலவண வைப்புத் தன்னை
கவற்று நிரந்தரமும் சொல்லக் கேளு
ஒட்டியே எட்சககை சுட்ட சாம்பல்
உகந்துமே கலந்தானும் அளந்து கொண்டு
கொட்டியே குருதுதனனில் தண்ணீர் ஊற்று
கூசாதே நீரெல்லாம் தாழிதனில் வாத்து
அட்டியே அடுப்புவைத்துக் காயும் போது
ஆதியான பூற்று படிதான் முணை.

(1207)

முணோடு கல்லுப்புப் படிதான் முணு
முதல் தரமாம் வெடியுப்பும் படிதான் முணு
ஆணோடு இவைஎல்லாம் தாழியிலே போட்டு
அடுப்பில்வைத்து எரியிட்டுக் கரைந்த பின்பு
வாணோடு மறுசட்டி தன்னில் தானே
வடிகட்டி வார்த்துடனே அடுப்பில் காய்ச்ச
பாணோடு துரும்பினிலே தோய்த்துக் கொண்டு
னையோலை தன்னிலேநீ குத்திப் பாரே.

(1208)

பாரோடு உறைந்தக்கால் பதமாச்சு என்று
பற்றியே இறக்கி அசை யாமல் வைத்து
தாரோடு மூன்றுநாள் சுப்பிரமாம் ரவியில்
சுயம்பாகக் காய்ந்திடநீர் எல்லாம் வற்றி
தேரோடு திலாலவண மாயிருக்கும்
செப்பஅரிது இதன்மகிமை சிவன்சொல்ல வேணும்
காரோடு காலாங்கி நாதர் சொல்ல
கருத்துறைத்து அசைந்திடாமல் வைத்திடேநீ.

(1209)

அசையாமல் வைத்துமே ஆறுப் போட்டு
அசையாமல் உறைந்துமே உப்புப் போலக்
கசையாமல் கருஞ்சிவப்பு தாயிருக்கும்
காரியமாந் திலாலவணம் என்று பேரு
திசையாமல் திநீர்க்காங் கிராணத் துக்காம்
செப்பரிய குன்மவலி ஓடிப் போகும்
வசையாமல் வாதத்தை யுண்டாக் குவித்த
மகத்தான் திலாலவண மாக்கந் தானே.

(1210)

லவணத்தை வெடியுப்பு நீரால் ஆட்டி
நாற்சாமந் தானரைத்தே அகலில் இட்டு
புணத்ததை மண்செய்து புடத்தைப் போடு
பெரிதான சுண்ணாம்பாம் சாரம் சேர்த்து

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

தவணத்துக்கு எடைக்கெட்டதான் அரைத்து மைபோல்
சாவாகப் புடம்போட்டுப் பனியில் வைக்க
பதணத்தைப் பலபலெனச் செய்நீ ராக்கும்
பாகமாம் வீரத்தைப் பொடித்துத் தூவே.

(1211)

வீரனடை பூரமொடு லிங்கம் கூட்டி
விளங்கவே பொடிபண்ணி நீரில் போட்டு
மாரளடை மனோசிலைதான் பலமும் ஒன்று
மகத்தான லிங்கமொரு பலமும் ஆகும்
தூரளடை முலைப்பாலில் பழச்சாற்றில் தான்
சிறுபிள்ளை அமுரியினில் கறகண்ணநீரில்
பாரளடை பாக்குவெற்றி லையுந்தான் தின்ற
பாங்கான வாய்நீரில் சுத்தி பண்ணே.

(1212)

சுத்தியே பண்ணியபின் சொல்லக் கேளு
தூட்டியே அப்பிரகத் தகட்டில் வைத்து
மத்தியே மனோசிலையும் லிங்கந் தானும்
வரிசையாம் செய்நீரில் சுருக்குப் போடே
எத்தியே இருசரக்கும் கூட்டிப் போகும்
ஏற்றமாம் நாறசாமம் சுருக்குப் போட்டு
பத்தியே பின்புதான் செய்யா நின்ற
பாகத்தைச் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க் கேளே.

(1213)

பண்பான வெடியுப்பு பலமும் நூறு
பாங்கான சீனமது நூற்றுப் பத்து
கண்பான இரண்டையுந்தான் பொடியாய்ப் பண்ணிக்
கலசத்தில் அரைமட்டும் போட்ட பின்பு
தண்பான சக்கரமாம் வாலை முடிச்
சாயவைத்துப் பிங்கானில் திரவம் வாங்கு
மண்பான மனோசிலையும் லிங்கந் தன்னை
மறவாதே பிங்கானில் புகை தாக்கவையே.

(1214)

வைத்துமே பிங்கானில் திராவகத்தை
வார்த்துமே குப்பிக்குள் அடைத்துக் கொள்ளு
தைத்துமே மறுபடியும் பிங்கானுக்குள்
சமர்த்தாகச் சரக்கெடுத்துப் போட்டுக் கொள்ளு
பொய்த்துமே புகை அடங்கி நீர் வாராட்டால்
பேரான கரிநெருப்பில் ஓட்டை வைத்து
தய்த்துமே சுறுக்கிநீர் சரக்கை வைத்துச்
சுப்பிரமாய் நாறசாமம் தூட்சந் தானே.

(1215)

நாலுசாமம் சுறுக்கிட்டு ஆனபின் கேளு
நயமாகக் கரண்டியில் காரியம் உருக்கி
ஏலவே இலுப்பை நெய்யில் இருபத் டொன்று
ஏற்றமாகச் சாய்த்திடவே சுத்தி யாகும்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

தாலவே தகடுதட்டிக் கத்த ரித்துச்
சாதிலிங்கம் மனோசிலையின் நிறைக்குக் கூட்டி

தேலவே திராவகத்தில் அரைத்து மைபோல்
செப்புக்குள் அடைத்துவைத்துப் புத்ததைப்போடே. (1216)

புடம்போட்டு நவலோகத்து ஈந்தா யானால்
பேராக மாற்றேழும் காணும் காணும்
திடம்போட்டுத் தங்கமிட்டுச் சிந்தா ரித்துண்
சிறுகதிர்பொன் மேனியுமாளு சாவோ இல்லை
விடம்போட்ட கடிவிடங்கள் உதர நோய்கள்
மிடுக்கான நோயெல்லாம் விரைந்து போமே. (1217)

போமென்ற சரியையென்ன தேவிதீட்சை
பொருந்தி நின்ற கிரியையென்ன மாயிபூசை
ஓமென்ற யோகமென்ன மாசில் அமிர்தம்
உணர்வான ஞானமென்ன மவுனத் தந்திரம்
தோமென்ற தோத்திரம் ஆயியுடைக் கீதம்
துணையாம் அஞ்சலி மனந்தான் அடங்கும்நேயம்
வேமென்ற பானந்தான் தாயார்க் கமிர்தம்
விதமான ஞானவித்தை விளையும் தானே. (1218)

விளைகின்ற ஞானத்தின் விளக்கம் கேளு
மேன்மையாம் யோகமென்ற அகார வீடு
வளைகின்ற மண்ணிலே வித்தைக் கேளு
மருவிநிற்கும் அறிவான உகார வித்து
புளைகின்ற பூமிஎல்லாம் படர்ந்து நின்று
போதாந்த வந்தமென்ற மகாரமாச்சு
குளைகின்ற நாதமங்கே குமறி ஆடும்
கூப்பிடடால் கேளாது ருபம் போச்சே. (1219)

போச்சுதே தத்துவங்கள் எல்லாம் நீறாய்ப்
புலன்பொறிகள் பூதாதி யோககக் கெட்டு
ஆச்சுதே அறுவரையில் மயங்கி நின்று
ஆகாசப் பட்டம்போல் அசைந்து தோன்றும்
தீச்சுதே கடுநீச்சாய்த் திரோதா யிவெள்ளம்
துறைஏது கரைஏது தெப்பம் ஏது
மாச்சுதே மாயைவந்து சுற்றிக் கொண்டு
மனது அறிவைத் தள்ளிவிடும் மயக்க மாமே. (1220)

மயக்கமாம் மனவரையாம் ஆறுக் குள்ளே
மாச்சல் மெத்த மகாகடினம் மனது தேறா
உயக்கமாய் ஊண என்றால் மனம் ஊணாது
உகந்துமே பிடித்தாலும் நிலையா மனது
கயக்கமாய்க் காசினியில் ஞானம் எல்லாம்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

கடிதான வேதாந்தம் சத்தாந் தந்தான்
தூயக்கமாய ஞானமஎனன கண்டிப் பிலலை
தூரியகாந்தி ஒளிபோலத் தோன்றும் தானே.

(1221)

தோன்றுகின்ற நிர்மலமாம் மனத்தின் வீதி
கத்தமாய்த் தூண்டினக்கால அறிவில் ஏற்றும்
தோன்றுகின்ற மனஞ்சயிக்கச் சாதகம் கேளு
தூக்கான கறடம் உண்ணு வத்து உண்ணப்பா
பூன்றுகின்ற பானத்தின் போதத் தில்நில்
பூரணமாய்க் கேசரியில் மனத்தை உன்னு
வேன்றுகின்ற சிதம்பரத்தின் விரிவு காணும்
வெறும் வெளியில் மாச்சலலாம் விரவி உன்னே.

(1222)

11-வது கெந்தி லவண வைப்பு

உன்னியே கெந்தியென்ற லவணந் தன்னை
உரைக்கவே உற்பனத்தை உற்றுக் கேளு
வன்னியே கெந்தகந்தான் பலமும் பத்து
வாணஉப்புப் பலம்பத்து நிறுத்துக் கொண்டு
என்னியே இந்துப்புப் பலமும் பத்து
ஏற்றமாம் வளையம் மண் பலந்தான் பத்து
தன்னியே பொடியாக்கித் தாழி போட்டு
சஞங்காமல் அடுப்பினமேல் வைத்திடாயே.

(1223)

வைத்துமே கமலம்போல் தீயைப் போட்டு
வறுத்திடுவாய் கரண்டியால் கிண்டித் தானும்
கெய்த்துமே கெந்தகத்தின் தயிலம் எல்லாம்
கெட்டியாக உப்பெல்லாம் உண்ணும்மட்டும்
பொய்த்துமே மறுபடியும் பொடியாய்ப் பண்ணி
பெரிதான பாண்டத்தில் அளந்துபோட்டு
ஓய்த்துமே ஒன்றுக்கு நாலு தண்ணீர்
வார்கரைத்த தட்டிநன்கு கலக்கி வையே.

(1224)

கலக்கிவைத்து நாலாம்நாள் தெளியை வாங்கிக்
கனமான சட்டியிலே வற்றக்காய்ச்சி
உலக்கி வைத்து உப்பு உறைகின்ற பருவம் பார்த்தே
ஊற்றிவிடு மறுசட்டி தன்னிலே தான்
நலக்கிவைத்து இரவிதனிலே காயப் போடு
நலமான கெந்தி என்ற வவணம் ஆகும்
மலக்கிவைத்து இதனுடைய மார்க்கம் தன்னை
வரிசையாய்ப் பார்த்துணர்ந்தால் மகிழ்ச்சிதானே.

(1225)

கெந்தி லவணக்கட்டு

மகிழ்ச்சியாய்க் கெந்தி என்ற லவணம் தன்னை
மார்க்கந்தான் கட்டுகின்ற வண்மை கேளு

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

நெகிழ்ச்சியாய்ச் செம்புலி ஆட்டுமயிர் தானும்
நேராகப் பலம்பத்து வெடியுப்பு அஃதே
மகிழ்ச்சியாய்ப் படிகாரம் பலமும் முணு
பாங்கான நவச்சாரங் காசு முணு
பகிழ்ச்சியாய் இந்துப்புப் பலமும்முணு
ஏற்றமாம் துடனது காசு முணே.

(1226)

முணோடு பூநீறு பலமும் முணு
முனையான காரியம் பலமும் முணு
ஆணோடு அரப்பொடியும் பலமும் முணு
அத்தமாஞ் செம்பினரப் பொடியும்முணு
வேணோடு வெடியுப்புப் பத்துப் பலமும்
மிடுக்கான சட்டிதனில் உருக்கிக் கொண்டு
தோணோடு செம்புலியின் மயிரைத் தானும்
சுறுக்கிடவே கொஞ்சகொஞ்சங் கட்டிப் போமே.

(1227)

கட்டியே சுண்ணாம்பாம் வெடியுப் புத்தான்
கணக்காக முன்மருந்தும் கூடக்கூட்டி
வெட்டியே பச்சைவெடி யுப்புத் தானும்
மிடுக்காகப் பலமைந்து கூடப்போட்டு
ஓட்டியே மருந்தெல்லாம் ஓக்க விட்டு
உறக்கரைத்து மைபோலப் பழச்சாற் றாலே
அட்டியே அகலில் இட்டுப் புத்தைப் போட
ஆண்மையாம் வெடியுப்புச் சுண்ணத் தானே.

(1228)

வெடியுப்புச் சுண்ணத்தில் பச்சை வெடியுப்பு
மிடுக்காகப் பலமைந்து கூடக்கூட்டி
எடியுப்பு எலுமிச்சம் பழச்சாற் றாலே
இழுத்தரைத்து அகலில்இட்டுக் கெசத்தின் புடமாம்
படிப்படியாய் முணுதொந்த மேற்றி நீயும்
பண்பாக இப்படியும் முறையும்போடு
கெடியுப்புச் சுண்ணம்பாம் பனியில் வைக்கக்
கெடியான செயநீர்தான் இதற்குப் பேரே.

(1229)

செந்திலவணச் சுண்ணமும் செயநீரும்

பேரான செயநீரில் வீரம் பூரம்
பேணியே லிங்கமொடு பொடித்துப்போட்டு
கேரான கெந்தியென்ற லவணத் தனைக்
கெட்டியாய் இழுத்தரைத்துப் புத்தைப் போட
மாரான கெந்தியென்ற லவணத் தானும்
மாசற்றுத் தவளம்போல் சுண்ண மாசும்
தேரான சாரத்தை எடைக்கு எடையே
சேர்த்தரைத்து அண்டோட்டிட்டுப் புத்தைப் போடே.

(1230)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

இரதக் களங்கும் செந்தாரமும்

அண்டோட்டில் புடம்போட்டுப் பனியில் வைக்க.

ஆறுபோலச் செயநீராம் நீருக் குள்ளே

விண்டோட்டில் வீரமொடு பூரம் லிங்கம்

மேன்மையாய்ப் பொடிபண்ணிக் கூடப் போட்டுத்

துண்டோட்டிற் துதமொரு பலத்தை வாங்கிச்

சுத்திததுக் கல்வததில் போட்டுக் கொண்டு

கண்டோட்டில் செயநீரை விட்டே ஆட்டிக்

காரணமாய் ஐந்து நாட்கள் கலர ஆட்டே.

(1231)

ஆட்டியே கிருட்டிணஅப் பிரகம் இந்நீரில்

அரைத்ததே மெழுகுபோல் குகைபோல் பண்ணித்

தேட்டியே சிலலொன்றும் பண்ணிக் கொண்டு

துதத்தைக் குழம்போட வாரி விட்டு

மாட்டியே சிலலுத்தான் மண்ணைச் செய்து

மார்க்கமாய் உமிக்குள்ளே புதத்தைப் போட்டு

வீட்டியே மறுபடியும் கல்வத் திட்டு

மிடுக்கான செயநீரால் அரைத்தி டாயே.

(1232)

அரைத்திட்டு முன்முசை தனை அரைத்தே

அழகாகுங் குகைபோல முன்போல் பண்ணிப்

புரைத்திட்டு வாரிவிட்டுப் புதத்தைப் போடு

பேராக ஐம்முறையிப் படியே தானே

துரைத்திட்ட துதமது மணியும் ஆகும்.

சப்பிரமாய்த் தானிருக்குங் கண்விட் டாடும்

பரைத்திட்டிச் துதமொக்கும் பராப ரத்தை

பராபரங்கள் மெத்த உண்டு பாடிவேனே.

(1233)

பாடிவேன் துதத்தைக் குகைவைத் துருக்கிப்

பாங்காக நாலில் ஒன்று தங்கம் போடு

தாடிவேன் தங்கம் நின்று உருகும்போது

சமர்த்தாக சுத்தித்த நாகம் தானும்

துடிவேன் துதவெடை பாதி போடு

சுழன்று குறுகில் காரியம் நாகத் தெடையே

தேடிவேன் சரக்கு எல்லாம் சரிக்குத் தானும்

சுத்தித்த கெந்தியைத்தான் கூடப் போடே.

(1234)

போடுவது கெந்தியைக்கல் வத்தில் போட்டுப்

பொற்றலையின் சாறு தன்னால் அரைத்து அரைத்தே

ஆடுவது அரிதாரமனோ சிலையும் கூட

அதிட்டான கெந்திக்கு நாலத் தொன்று

வீடுவது வீரமனோ சிலையின் அடைதான்

மிக்காக இவைநால்பொற் றலையால் ஆட்டி

ஊடுவது உண்டை பண்ணி மிளகுபோல

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

உருகையில் ஒவ்வொன்றாய்க்கா ரத்தோடியே.

(1235)

ஈத்திடவே தம்பித்துக் களங்க தாகும்

எடுத்துமே நவலோகத் தீந்தா யானால்

ஆய்ந்திடவே மாற்றதுவும் எட்டு மாகும்

அரைத்துமே களங்கைப்பொற் றலையின் சாற்றில்

சாய்ந்திடவே ஐந்துபுடம் போட்டு எடுக்கச்

சாரிலிட்ட தூரியன் போல் சிவப்பு மாகும்

தோய்ந்திடவே தேனில் உண்ண மண்டலத்தில்

சித்தி சீக்கிரத்தில் ஆம் உண்பத்தியமாமே.

(1236)

உண்டுமே நிமைக்குமுன்னே குளிகை கூட்டும்

உம்மென்றால் பூரணந்தான் கூடப் பேசும்

மண்டுமே மனவரையின் மயக்கம் போக்கும்

அறிவினிலே தொக்கி நின்று ஆட்டிவைக்கும் பாரு

புண்டுமே பூரணத்தில் ஏற்றிக் காட்டும்

பிலமான சாரணையால் கமணம் தூதம்

திண்டுமே சித்தருக்குக் குளிகை தேட்டுச்

செகத்தோர்க்குத் தேட்டுத்தான் வாத மாமே.

(1237)

யோக மார்க்கம்

வாதமென்ற வரை கடந்து மனமும் தாண்டி

மதியென்ற அறிவினுடைய வரையில் புக்கிப்

போதமென்ற பூரணத்தின் வரைகாண் என்று

பிரிவான முன்றுவரை ஏறிச் சொக்கி

ஏதமென்ற கடினமென்றே இறங்கி விட்டேன்

ஏகமாம் வெறுவெளியில் ஏறப் போகா

சேதமென்ற சித்திபெற்ற இருடி சித்தர்

திர்க்கமாய்ச் சோதித்து வரைகண்டாரே.

(1238)

வரைகண்டு சிங்ஙன்று முன்னே ஊணி

மாசற்ற அட்சரமும் தளமும் கண்டு

கரைகண்டு மவுனம் உன்னிமேலே ஏறிக்

கடந்துநின்ற தளமெல்லாம் பார்த்துக் கண்டு

புரைகண்டு புருவமையத்தில் தான் கூடிப்

பின்புதான் தூரியம்என்ற அறிவில் சொக்கி

அரைகண்டு அறிவைவிட்டு அகண்டம் ஏறி

அந்தரமாம் சமாதியுள்ளே முழ்கினாரே.

(1239)

சமாதியுள்ளே முழுகிமுன்று வரையும் தாண்டிச்

சுடத்தோடே சொருபவரை காண என்று

சமாதியுள்ளே தீர என்று துணிந்து பொங்கிச்

சொக்கியல்லோ ஏறுவதற்கு என்னவிதம்என்று

குமாதியுள்ளே குளிகை எல்லாம் பார்த்துப் பார்த்துக்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

கடியே ஏற்றுவிக்கும்சொ ரூபமணியாம்
பமாதியுள்ளே பாட்டருடைய நூலைப் பார்த்துப்
பதஞ்சலியார் வியாக்கிரமர் நூல்பார்த்தாரே.

(1240)

நூல்பார்த்தே இந்துமணி நுட்பம் தன்னை
நேயமாம் கைலாயதட்சி ணாமூர்த்தியுமே
மால்பார்த்துத் தம்முடைய வர்க்குமான
வகையான சீடரிலே திருமு லநாதர்
சேல்பார்த்துச் சனகாதி நால்வரோடு
சென்னத்தைப் போக்கிவைத்த சண்டிகேசர்
பால்பார்த்த பதஞ்சலியும் வியாக்கிர ரோடு
பண்பான அடியனோடு ஒன்பான் பேரே.

(1241)

ஒன்பதுபேர் பிள்ளைகளைத் தாம் அழைத்தே
உத்தமமாய்ப் பூரணத்தில் எழுமன்றார் காண்
நின்பயிலே நிம்மலம்போல் சடமோ காணா
நேரான பூரணமும் எதிரில் பேசும்
குன்பயிலே குளிகைமுதல் கண்டிப் பற்றாக்
குவிந்தெழுமடந் தீபத்தின் சுடர்போல் காணும்
துன்பயிலே தேகமில்லை சுடர்க்கொ டிபோலாம்
தூட்சமாக இருந்தசடம் தேகந்தானே.

(1242)

தேகந்தான் மேல்எழும்பி மவுனம் உற்றுச்
சித்துரைச் சமாதியுடைப் பலந்தான் காணு
தாகந்தான் சொருபமணி கமலி னிதானும்
தனிலடங்கா அட்டமான சித்தி ஒன்று
போகந்தான் கைகொடுத்து எந்தனபாட் டர்தான்
பொருளோடு அருளான போதும் காட்டித்
தோகந்தான் தோன்றிநிற்கும் சம்மா சம்மா
சொக்குமென்றார் இருந்ததிலே சம்மாத்தானே.

(1243)

இருந்ததிலே வேதாந்தம் விளம்பும் என்றார்
எடுத்துரைத்தேன் உலகத்து ஆயிரந்தான் வேதம்
திருந்ததிலே சனகாவே தாந்தம் கோடி
செப்பினார் மவுனத்தைச் சண்டி கேசர்
விருந்தினார் பதஞ்சலியோ அநேகம் கோடி
விரித்தல்லோ என்பாட்டர் அநேகம் சொன்னார்
பொருந்தினார் அவரவர்கள் என்று யானும்
போக்கோடே எழுகாண்டம் சொன்னேன்பாரே.

(1244)

12. காச்சு லவண வைப்பு

சொன்னதோர் காச்சென்ற லவணம் தன்னைச்
சொல்லவே அதனுடைய தூட்சம் கேளு
கன்னதோர் கடலோரம் கருப்பு மணலாய்க்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

கருக்கலாய்ப் பொரிப் பொரியாய் மின்னும் பாரு
வன்னதோர் மண்வாரிக் குருது கடடி.

மகத்தான கடல் தண்ணீர் அதிலே விட்டுத்
தன்னதோர் தண்ணீரை வாங்கிக் கொண்டு
தாழியிலே விட்டுமே அடுப்பில்ஏற்றே.

(1245)

ஏற்றியே பூற்று படிமுன்று இட்டே.

இயலான வளையலுப்புப் படிதான் முன்று
போற்றியே வெடியுப்புப் படிதான் முன்று

புகழான பேதியது பலந்தான் எட்டு

கோத்தியே தண்ணீரில் கரைத்துக் கொண்டு

குமுறவே நாலாமநாள் தெளிவை வாங்கி

ஆற்றியே அடுப்பேற்றிக் காய்ச்சிக் கொண்டு

அமுந்தவே பதம்பார்த்து ஊற்றிப்போடேதான்.

(1246)

ஊற்றியே பாய்மேலே போடு

உத்துமமாம் காச்சென்ற லவண மாச்ச

வேற்றியே வெடியுப்பு நீர்தன் னாலே

விளங்கரைத்து நாள்முன்றும் அகலில் இட்டுப்

பாத்தியே பரும்புடமாய்ப் போட்டு எடுத்துப்

பக்குவமாய் ஆறவிட்டுப் பனியில் வைக்கத்

தேத்தியே செய்ந்தான் அருவி போலாம்

சிறுபிள்ளை ஆடுமிதில் வாதந்தானே.

(1247)

யோகமார்க்கங்கூறல்

ஆடுறதோர் அறுபத்தி நாலு தாதம்

அடைவான காரசாரங்கள் ஒக்கத் தானும்

ஏடுறதோர் இருபத்தஞ் சோடுஞ் சோதி

இசைவான நவரத்னம் நவலோ கங்கள்

ஒடுறதோர் உபரசமநூற் றிரண்டு பத்தும்

ஒருநொடிக்குள் சததாகுங் கட்டு மாகும்

தேடுறதோர் சிந்தாரம் குருவு மாகும்

செப்பரிது காச்சென்ற லவணப்போக்கே.

(1248)

போக்கான மும்மணியும் கயிலா யவர்க்கப்

பிள்ளைகட்கே அல்லாமல் மற்றோர்க் கில்லை

சீக்கான இம்முன்றும் சித்தர் சொல்லார்

சொற்பெரிய பூரணமே சொல்லும்கேளு

ஊக்கான தாராலும் சொல்லக் கூடா

உறுவேதாந தத்தில்ஒளி தன்னில் கூட்டும்

ஆக்கான அறுபான நான்குமர புள்ளே

யாருக்குங் கிடையாது கிட்டாதென்னே.

(1249)

கிட்டாத குளிகைக்குச் சாரணை தீர்த்துக்

கெடியான இதன்பெருமை காண என்று

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பட்டாத அண்டமுதல் புவனம் பார்த்தே

பேரண்டப் பதம்பாத்ததுத் திரிந்தே ஆடி

எட்டாத குறிப்பெல்லாம் ஏறிப் பார்த்து

எளிதான பூரணத்தைக் காண என்று

கட்டாத மனமுறையக் குளிகைகளைக் கட்டித்

துஞ்சாத மனவரையில் ஏறினாரே.

(1250)

மனவரையில் ஏறியே ஆறுவரை கண்டு

வலிதான அறிவினுடை வரையில் சென்று

கனவரையில் ஏறியேதும் மனம் உறைத்தார்

கண்டத்தே சோந்தேறி வரையொன்று தாண்டி

உனவரையில் இவ்வளவும் ஒன்றோ என்றார்

ஒதுங்காம மறுவரையில் குதிரை போட்டார்

இனவரையின் சென்றுமனம் பிடித்துச் சென்றார்

இம்முன்றும் கடக்க ஒரு கற்பமாச்சே

(1251)

கற்பமாய் நால்வரையில் ஏறும்போது

கனமான ஒருகோடி இடிபோல் நாதம்

முற்பமாய் முச்சாடா முன்பின் தோணா

முதிர்ந்தமனம் ஆகையினால் பின்னும் சென்றார்

அற்பமாய் ஐவரையில் புக்கி நின்று

அரகரஎன்று அதனில் தான் மனமும் தேறி

நிற்பமாய்ச் சடம்என்று நிராசை யாக்கி

நிலவரமாய் அறுவரையில் ஏறினாரே.

(1252)

அறுவரையில் சுழற்காற்றின் துரும்புபோல

அலைந்துமே மூலருடைப் பேர னாரும்

குறுவரையில் மனம்போச்சு குளிகை போச்சு

கூறாத மவன முள்ளே குழைந்து போச்சு

சிறுவரையில் சிலம்பொலிதான் உள்ளேவாய்க்கச்

சிவசிவா குளிகையதுகீழே வாங்கத்

துறுவரையில் என்னசெய்வேன் என்றேங்க நிசத்

துரியத்தைவிட்டு மெள்ளக் கீழ்க்கொண்டாரே.

(1253)

13. பிடா லவண வைப்பு

கொண்டதோர் பிடாலவண வைப்பு தன்னைக்

கூறிடவே வெடியுப்புப் பலமும் நூறு

மண்டதோர் மகிடத்தின் கொம்புச் சீவல்

மாட்டிடவே பலந்தானும், ஐம்பதாகும்

விண்டதோர் வெடியுப்பைச் சட்டியில் உருக்கி

இப்பாங்காய்ச் சீவலைத்தான் கிராசம்போடு

தண்டதோர் தயிலமெலாம் வாங்கிக் கொண்டு

தம்பித்து நிற்கின்ற பருவம்பாரே.

(1254)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பருவத்தைப் பார்த்து ஓடாறுக்கு நாலுபங்கு
 பாங்கான தண்ணீரில் பொடித்துப் போடு
 துருவத்தைச் சீமைது மூவைம் பலந்தான்
 தூக்கியுமே சரக்கெல்லாம் பொடியாய்ச் செய்து
 தருவத்தைத் தண்ணீரில்போட்டுக் காய்ச்சி
 சாங்கமதாய்க் கரைத்துவடி கட்டிக் கொண்டு
 அருவத்தை அடுப்பிட்டுக் காய்ச்சிக் கொண்டு
 ஆனபதம் பார்த்துடனே இறக்கிப்போடே

(1255)

செயநீர்

பதம் பார்த்து இறக்கியதைப் பாலில் விட்டுப்
 பரிதிமுனனே காயவைக்கக் கம்பி உப்பாம்
 விதம்பார்த்துப் பிடாலவணம் என்று பேரு
 மேனமையாம் புளியதுவும் பலமும் புத்து
 நிதம்பார்த்துப் பிடாலவணம் இருபத்துபலம்
 நேராக இவையிரண்டும் கல்வத்தாட்டி
 மதம்பார்த்த அகலில்இட்டுப் புடமாய்ப் போடு
 மாசற்று வெண்மையாய்ச் சுண்ணமாமே.

(1256)

சுண்ணத்தைப் பனியில்வை செயநீராகும்
 சுறுக்காகத் தானிருக்கும் சிவப்பு நீராம்
 புன்னத்தைப் பூரமோடு வீரம் லிங்கம்
 பொடிபண்ணிச் செயநீரில் போட்டுக் கொண்டு
 வன்னத்தைச் சரக்கெல்லாம் தோய்த்து வாட்ட
 மணிபோலே நின்றுஉருகும் புகையோ இல்லை
 இன்னத்தை இன்னதென்று சொல்லப் போகா
 எடுத்த சரக்கு எல்லாந்தான் கட்டுமாமே.

(1257)

திராவகம்

கட்டவே திராவகத்தைச் சொல்லக்கேளு
 கடிதான பிடாலவணம் இருபத்துபலம்
 திட்டவே சீமைதே இருபத் தைந்து
 சிறப்பாக இவையிரண்டும் பொடியாய்ச் செய்து
 புட்டவே புதுக்கவசந் தன்னி லிட்டுப்
 பேரான சக்கரமாம் வாலை முடி
 தட்டவே சக்கரமாம் அடுப்பில் வைத்துச்
 சாங்கமதாய்த் தீநீரை வாங்கு வாங்கே.

(1258)

சூதச் செந்தூரம்

தீநீர்வாங் கியேபரணி தனில் அடைத்துச்
 சூதத்தைச் சுத்திபண்ணிப் பலந்தான் எட்டுத்
 தாய்நீராம் பிடாலவண நீரைத் தானும்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

சாங்கமாகச் சூதத்தில் சுருக்குப் போடு
மாய்நீரை அக்கரணடிக குளனே விட்டு
மாசற்ற சூதத்தில் சுருக்குப் போடத்
தோய்நீரில் நாற்சாமம் சுருக்கிட டாக்கால
துடியடங்கி மாலையைப் போல் ஆகும்காணே. (1259)

மாலையைப் போலிருக்கின்ற சூதந் தன்னை
வழித்திட்டுக் கல்வத்தில் காடியாலே
காலையைப்போல் கழுவியே கல்லத் திட்டுக்
கனகத்தின் ரேகத்துவம் பலந்தான் போட்டு
வேலையைப்போல் தீநீரை நிறைய விட்டு
விளக்கமாய் அரைத்திட்டு நாலு சாமம்
பாலையைப்போல் தானிருக்கும் பரும்பிங் கானில்
பக்குவமாய் விட்டுமேதான் கரியோட்டுதே. (1260)

ஊதியே திராவகத்தைச் சுருக்குப் போடு
உத்தமமாய் நாற்சாமம் ஆனபின்பு
பூதிபோல் தானிருக்குங் காசி மேரு
பூதிதாக எடுத்துந்தான் மண்ணைச் செய்து
வாதியே பொடியை அரை வாசி இட்டு
வாலுக்கையின் மேல்வைப்பன்னி ரண்டு சாமம்
சேதியே முத்தியு மாட்டிப் பின்பு
சிலாகிட்டுப் பார்த்திடவே சிவப்புமாமே. (1261)

சிவப்புத்தான் மாதளம்பூப் போலே வண்ணம்
திறமான நிறம்பார்த்துத் தீயை மாற்று
உவப்புத்தான் குடியிருந்த கோச பீசம்
உதயம்போல் செந்தூரம் ஆச்சுது என்றால்
தொகுப்புத் தான் சொல்ல என்றால் நாவோகூசம்
சொல்லரிது இதன் மகிமை சித்தர் காணார்
பகுப்புத்தான் பாட்டாசொல்லக் கேட்டிருந்தேன்
பாங்காம்உலோ கத்தில் ஆயிரத்துக்கு ஒண்ணே. (1262)

ஒண்ணான செந்தூரம் பாலில் உண்ணு
உண்மையாக மண்டலத்தில் உகாந்த காலம்
மண்ணான தனிலிருந்து மகத்தாம் வித்தை
வாதவித்தை வழக்கங்கள் பார்க்க லாகும்
பெண்ணான மங்கையரை முகம்பா ராதே
பேய்க்கூத்தாம் மாய்கையிலே சுழன்றி டாதே
சுண்ணான காயமது கல்தூண் போலக்
கனலநிறமாய் இருக்குமிதைக் கண்டுகொள்ளே. (1263)

ஞானம் கூறல்

கண்டுகொண்டே கீழ்க்கொண்டார் கருத்தாம் சித்தர்
ககனத்தை விட்டுமேள்ள அறிவில் வந்து

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பண்டுகொண்ட பாடெல்லாம் நினைந்து கொண்டு
பரிவாக நான் பிழைத்தேன் என்றே எண்ணி
அண்டுகொண்ட குருவேபு ரணத்தே நின்றீர்
ஆச்சரியம் எனையின்றிவ் வரையோ ஐயா
எண்டுகொண்ட என்ருவத்தை ஈந்தே னையா
ஏழையாம் சிலம்போலியில் மேவினேனே.

(1264)

சிலம்பொலியில் மேவென்று சொல்லு முன்னே
சிக்கிரத்தில் மேற்கொண்டு சித்தாம் போகர்
குலம்பொலியி லவரைப்போல் குருவோ கானேன்
கோவென்ற குருவுக்கு நாமே சீடர்
விலம்பொலிவே தாந்தசித் தாந்தம் பார்த்து
மேலாகப் பறக்கிறதோர் குளிகை கட்டிப்
கலம்பொலியிற் கைலாய வர்க்க மாகிக்
காரணமாம் சித்தராய் இருடியா னாரே.

(1265)

ஆனார்கள் சிலம்பொலியைக் கண்டார் உண்டோ
அதற்குள்ளே நேராகச் சேர்ந்தார் உண்டோ
போனார்கள் புக்கிவந்து மீண்டார் உண்டோ
பேரான ரசவித்தை அறிந்தார் உண்டோ
காணார்கள் ககனமொத்துத் திரிந்தார் உண்டோ
கரைகாணா அண்டமுதல் புவனம் தாண்டி
வானோர்கள் நிறைகண்டு வந்தார் உண்டோ
மவுனமுற்றுச் சமாதியுற்றால் வருகும் கானே.

(1266)

வருகுங்காண் இருடியாட்டுஞ் சித்த ராட்டும்
மவுனமாய்ச் சமாதியுற்று நின்றோர் ஆட்டும்
பெருகுங்காண் பூரணத்தில் லயித்தோர் ஆட்டும்
பொன்னாக மரமுதலாய் நின்றோர் ஆட்டும்
தருகுங்காண் வாசிபுடைக் குதிரை ஆட்டும்
தன்மயமா யுன்றும் அற்று நின்ற ஆட்டும்
துருகுங்கால் இவை யெல்லாம் ஐயாக் கல்லால்
துமுலகில் சித்தருண்டோ சொல்லுங் கானே.

(1267)

தானான குளிகை ஒன்றோ ஞானம் ஒன்றோ
சாதித்த கற்பம் ஒன்றோ வாசி ஒன்றோ
வானான வாதம் ஒன்றோ சுண்ணம் ஒன்றோ
மார்க்கமான சிங்கி ஒன்றோ செயநீர் ஒன்றோ
வேனானவிடம் ஒன்றோ சாரணைதான் ஒன்றோ
வெவ்வேறாய்க் கூட்டுகின்ற குடோரி ஒன்றோ
கோனான வேதைகொள்ளுங் கிராசம் ஒன்றோ
குறிப்பாகப் பதினேழும் அமர்த்தினாரே.

(1268)

அமர்த்தினார் பதினேழும் ஏழு காண்டம்
அன்றுதித்த பிள்ளைகட்கும் அறிவு தோன்றும்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

புமத்தினார் பாடினது பெற்கம்பி போலப்
புத்திகெட்ட மிலேச் சருக்கும் அறிவு தோன்றும்
கமத்திய வரங்களவெட் டவெளியாகக்
கருமறைப்பில் லாமல்தான் களுகாய்ச் சொன்னார்
கமத்தினார் பாட்டுக்கு ஒப்புஒன்று இல்லை
தூச்சாதி பேரெல்லாம் வெளியு மாச்சே.

(1269)

வெளியாக உலகத்தோர்க் காக வேண்டி
மேதினியே சித்தாமயமாக என்றே
நெளியாகப் பூரணம்போல் வெட்ட வெளியாய்
நிசமாகத் திறந்துவிட்டார் அருளோ டுபொருள்
குளியாக நிடகளமாம் புத்தி யாலே
கூறாத சரக்கைஎல்லாம் கூறி விட்டார்
பளியாக மவுனமெல்லாம் வெட்ட வெளியாகப்
பலுக்காத வித்தையெல்லாம் பாலித்தாரே.

(1270)

14. சிந்து லவண வைப்பு

வித்தையாஞ் சிந்துவென்ற லவணம் தன்னை
விளம்பவே வைக்கின்ற விவரம் கேளு
மத்தையா மலைமேலே உப்பண் டத்தை
வகையாகக் கொண்டுவந்து வைத்துக் கொண்டு
சத்தையாங் கலைமானின் கொம்பு தன்னைக்
கணக்காகப் பலம் நூறு நிறுத்துக் கொண்டு
சத்தையாம் மலையுப்புப் பலந்தான் நூறு
தூள்பண்ணிக் கனமான சட்டிதானே.

(1271)

சட்டியிலே கலைக்கொம்பைச் சீவ லாக்கித்
தளமாகப் பரப்பியே நடுவே தானும்
துட்டியே தூள்பண்ணும் உப்பை வைத்துத்
துப்புரவாய் மேலுமந்தச் சீவல் முடி
மெட்டியே மேற்சட்டி பொருந்த வைத்து
மீறாமல் மண்செய்து அடுப்பில் ஏற்றி
வெட்டியே விறகிட்டு நாலு சாமம்
விடுக்காதே எரிமிட்டே ஆறப் போடே.

(1272)

ஆறினபின் எடுத்ததையே கல்வத் திட்டு
அதுங்காமல் பொடிபண்ணித் தாழி போட்டு
நீறினபின் ஒன்றுக்கு நாலு தண்ணீர்
நிரம்பிடவே பனித்தண்ணீர் விட்டுக் காய்ச்சி
ஆறினபின் பதம்பார்த்துப் பலகை மேலே
பாங்காக ஊற்றிட்டு இரவியில் வைக்கக்
காறினபின் கடுவுப்பாய்க் கட்டி யாகக்
கனமான சிந்துவென்ற லவணமாச்சே.

(1273)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

சிந்து, லவணக் கட்டுக் கண்ணம்

சிந்துவென்ற லவணத்தைக் கட்டக் கேளு
 செழுமையாம் வெடியுப்பு நீர்வார்த்துஆட்டி
 அந்துவென்ற அகலில் இட்டுப் புடத்தைப் போட
 ஆச்சரியம் கடுஞ்சண்ணம் ஆகும் கண்டாய்
 தந்துவென்ற சாரத்தை சமனாய்ச் சோத்துத்
 தாக்கியதைக் கடுகெட்டாம் பிலக்க ஆட்டிப்
 பந்துவென்ற அண்டோட்டிற் புடத்தைப் போட்டுப்
 பனியில்வை பலபலெனச் செயநீராமே.

(1274)

செயநீரில் வீரமொடு லிங்கங் கூட்டிச்
 சிறப்பாகப் பூரமொன்று பொடித்துப் போட்டுப்
 பயநீரில் மனோசிலையில் தோய்த்து வாட்டிப்
 பாங்காகச் சுறுக்கிடவே கடடிப் போகும்
 அயநீரி லறுபத்து நாலுங் கட்டும்
 அழகான மனோசிலை காரியம் கூட்டித்
 தயநீரில் அரைத்திட்டுப் புடத்தைப் போடச்
 சார்வான களங்காகும் வேதைகேளே.

(1275)

வேதையென்ன வெள்ளி எட்டுச் செம்பு இரண்டு
 மிடுக்காக உருக்கியே பத்துக்கு ஒன்று
 காதையென்ன களங்கதனை ஈந்தா யானால்
 சுண்டிடுமே சத்தகந்தான் கருதிப் பாரு
 பாதையென்ன இக்களங்கு தங்கத் தூட்டிப்
 பாங்கான துதமிட்டுக் கெந்தி யிட்டுத்
 தாதையென்ற தாளகமும் சிலையும் போட்டுத்
 தாக்கியரை பொற்றலையின் சாற்றில் தானே.

(1276)

சாற்றினாலே அரைத்துநன்கு புடத்தைப் போடு
 சாங்கமதாய் ஆறவிட்டு எடுத்துப் பாரு
 தேற்றினால் செந்தூர மாயிருக்கும்
 சிறந்தநவ லோகத்தில் நூற்றுக்கு ஒன்றே
 ஏற்றினா லிட்டக்கா லெட்டு மாற்று
 இறங்குமப்பா காலிக்கும் முப்புக் குந்தான்
 பாற்றினால் சிந்துவென்ற லவணந் தன்னில்
 பார்த்தவர்க்குச் சுளுகாகும் வாதந்தானே.

(1277)

ஞானங் கூறல்

சுளுகாகக் கீழ்கொண்டார் சித்தர் தாமும்
 சீக்கிரத்தே விட்டுமெள்ள அறிவில் வந்து
 நளுகாகப் பாடெல்லாம் நினைத்ததுக் கொண்டு
 நான் பிழைத்தேன் என்றேண்ணி நாட்டமாகிப்
 புளுகாக என்குரு பூரணத்தே நின்றீர்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

புகழாக எனை ஈன்றிவ் வரையோ ஐயா
தருகாக எந்தவத்தை ஈந்தே னையா
சாதகமாய் வெறுவெளியில்மேவென் றேனே.

(1278)

மேவேன்று சொல்முன்மேற் கொண்டார் போகர்
வேதாந்த சிரோமணியைப் போற்றின் மைந்தா
கோவென்ற குருவுக்கு மவரே சீடர்
கோடிலட்சத் தொருசீடன் உண்டோ கானேன்
பாவென்ற வேதாந்தம் சித்தாந்தம் தானும்
பறக்கிறதோ குளிகைமுதல் வாதம் பார்த்துக்
காவென்ற கயிலாய வாக்க மாசிக்
கருத்துரைத்துச் சித்தராய் இருடியானாரே.

(1279)

ஆனார்கள் கயிலாய பரம்ப ரையாய்
அனேகமாஞ் சித்தருக்கும் உபதே சித்தார்
தேனாக மேருவிலே அனேகங் கோடி
சித்தரா யிருந்தவாக்கும் உபதே சித்தார்
தானார்கள் நாற்பத்து முன்று பேர்கள்
சாந்தமாக அடியேற்கு உபதே சித்தார்
பானார்கள் பாட்டர் திருமூலர் தாமும்
பரங்கருணை மெய்ஞ்ஞானம் விளம்பி னாரே.

(1280)

விளம்பியதோர் ஆச்சரியம் மைந்தா கேளு
விதித்தநர் சென்மம் இவர் கயிலாய் ஆனார்
அளம்பியரா அதர்க்குமகத் துவந்தான் என்ன
அதிகசிவ விந்துண்ணி லிப்படி யாச்சு
தெளம்பியதோர் அவாகளைப் போல்சித்தர் கானேன்
சித்தாகட்கு உபதேசம் தீட்சிப் பேனான்
முளம்பியதோர் மைந்தர்காள் மயங்க வேண்டாம்
முதிர்ந்தபரா பரமான மவுனம்தானே.

(1281)

தானென்ற மவுனவித்தை மூலர்க்கு உண்டு
தருக்கியமே காலாங்கிக் கதுவே சொன்னார்
கானென்ற காலாங்கி ஐயர் தாமும்
கருத்தாக மவுனத்தைக் கருதிச் சொன்னார்
கோனென்ற நந்திசொன்ன மார்க்கம் தன்னைக்
குறிகாட்டி அருள்செய்தார் ஐயா தாமும்
மானென்ற மவுனவித்தை எய்தலால் ஞானி
வாய்திறந்து பேசாதே மகாரந்தானே.

(1282)

மகாரத்தை மவுனத்தால் கடிகை சேர்க்க
மகத்தான நல்வினைதீ வினையும் நீறாம்
மகாரத்தை மவுனமென்று நினைக்க முத்தி
வல்லோர்கள் நினைப்பார்கள் மற்றோர் காணார்
மகரத்தில் மவுனமல்லோ இருடி சித்தர்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

மாசற்ற சொருபத்தைச் கண்டார் கண்டார்
மகாரத்தின் மவுனமல்லோ சித்தி தோன்றும்
மவுனமென்றே கூப்பிடுது கண்டிலாரே.

(1283)

கூப்பிட்ட மவுனத்தில் அனேக சித்தி
கொள்கையையே சொல்லுகிறேன் குறிப்பாய்க்கேளு
மாப்பிட்ட மந்திரங்கள் செபிக்கும் போது
மவுனமென்ற தீட்சையது முன்னே வேணும்
ஒப்பிட்டு வாய்முடிப் பேச்சு மற்று
ஒருபொழுதோர் சோற்றைத் தான் சமைத்தே உண்டு
ஏப்பிட்டு எந்நேரம் செபித்தா யானால்
எழுகோடி மந்திரமும் சித்திஆச்சே.

(1284)

மந்திரமும் சித்தியாய் எட்டெட்டு மாடும்
மவுனமாக நின்றவர்க்கு மகத்தாம் சித்தி
தந்திரமாம் வேதத்தின் மந்தி ரத்தைச்
சளசளெனப் பேசியவர் செப்பிப்பார் கோடி
கந்திரமாய்க் கத்தியதோர் நாயைப் போலக்
காசுக்கு மாகாது கதியும் இல்லை
எந்திரமாம் மவுனம்விட்டால் மனுவும் பாழாம்
ஏதேது செபித்தாலும் எல்லாம்பொய்யே.

(1285)

எல்லாம்பொய் என்றெண்ணி உலகம் கேட்டை
எண்ணியதனால் உகங்கள் பேத மாச்சே
மல்லாம்மெய் யோகத்தில் மவுன மூட்ட
மகாசித்தி அறிவுமட்டு மருவித் தாக்கும்
தல்லாமா நிருத்தமப்பா ஆறில் காணும்
தளத்தோடு மேல்மூலம் தாண்டி ஏறும்
உல்லாமெய் என்றெண்ணில் அவனே யோகி
உலுத்தன் இதை அறியாட்டால் உழவுமாதே.

(1296)

மாடான மானுடர்தாம் ஆசான் என்று
மகத்தான வேடமிட்டுக் கோட்டம் போட்டுப்
பாடான பாடுசொல்லிப் பணம் பறித்துப்
பரிந்துவே தாந்தம்சித்தாந்தம் என்பார்
கோடான உலகத்தோர் வேடத் தாலே
கெடுமதிகள் தோன்றாமல் கெட்டுப் போனார்
வேடான சீடருடைப் பாவம் எல்லாம்
விளையாட்டுப் போல்வாங்கி விழுந்திட்டாரே.

(1287)

விழுந்திட்டார் கேளுங்கோள் மக்காள் நீங்கள்
விரிவான வாரிதியில் மேக நீர்போல்
புழுந்திட்ட கிருமியைப் போல் பிறப்புண்டாச்சுப்
பின்பொடுங்கும் விவரமென்ன பேசக்கேளு

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

நெழுந்திட்ட சந்திரனா நிரை யப்பா
நங்குகிற சரவியலே நேந்து பாரு
துழுந்திட்ட கோபத்தில் விந்து வன்னி
சோத்தூணிப் பாய்ந்ததிலே செனனமாச்சே. (1288)

செனனமே செனிக்கும் இந்தப் படியே யாகில்
சோந்துமே அக்கினியும் ரவியும் கூடி
வனனமே சந்திரனில் கலந்து போனால்
மாண்டுபோம் விதமிதுதான் குளிந்து போகும்
துனனமாஞ் செனனமொடு மரணம் ரெண்டும்
துரிதமா மனோன்மணியைத் தொட்டு மீளும்
எனனமாம் இலக்கமில்லை ஏழாம் தோற்றம்
ஏற்றமாம் நாலுவகை யோனிகானே. (1289)

நாலுவகை யோனியினில் செனனம் கண்டு
நலங்காமல் இருக்கலாம்பார் யுங்கள் கோடி
தேலுவகைத் தாய்மாட்டே செகசா லங்கள்
சிதைந்துமே அறிவினுற நால்எல்லாம் பொய்ப்பொய்
தாலுவகைச் சமாதிகொண்டே உயர் ஏறித்
தரியாமற் குளிகையிட்டு ஓடிப் பாரு
போலுவகைப் போதமுன்னைப் பொருந்தித் தூக்கும்
பெரியசுழற் காற்றில் தான் துரும்புமாமே. (1290)

15 காசி லவண வைப்பு
(செய்முறை கூறப்படவில்லை)

ஆமென்ற லவணத்திற் கார சாரம்
அடங்கலாய்ப் பதினைந்து வைப்புத் தன்னை
வேமென்ற வெகுநூலில் விரைந்து பார்த்து
வேதாந்தி திருச்சித்தர் சொல்லக் கேட்டுத்
தேமென்ற திருமூலர் நாதர் பாட்டர்
செப்பியதோர் உபதேசச் செயலைக் கேட்டே
ஆமென்ற ஐயர்கா லாங்கி சொல்ல
ஆயிசொல்லக் கேட்டுமே அறைந்திட்டேனே. (1291)

அறைந்திட்டேன் காரசாரத் தின்வைப்பைக்காண்
அடங்கலாய் மூவஞ்சு தன்னைத் தானும்
பறைந்திட்டேன் ஏழு காண்டம் பாலித் தேனயான்
பாங்கான இரண்டாகும் காண்டந் தன்னில்
வறைந்திட்டேன் சரக்கான வைப்பை எல்லாம்
வளமாகச் சோதித்துக் கண்ட மார்க்கம்
கறைந்திட்ட கயிலாயச் சினம் யந்தான்
கடாட்சத்தால் அடியேனும் கருதினேனே. (1292)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

காரசாரப் பிறப்புப் பத்து

பிறப்புக் காரசாரங்களின் பெயர்

கருதியே காரசார வைப்பு தம்மைக்
கண்டபின்பு பிறக்கின்ற கார சாரம்
பருதியே பத்துவகைப் பண்பைக் கேளு
பாங்கான துடனோடு சீனந் தானும்
வருதியே பூநீறு வளைய லுப்பு
மணமுள்ள பச்சைக்கற பூர மாகும்
பிருதியே கல்லுப்புக் கறியுப் போடு
பொன்னம்பர் மீனம்பர் நுரையும்ஆமே.

(1293)

1 வது குடனுற்பத்தி

ஆமென்ற துடனுடை ஆண்மை கேளு
ஆதியம் பூநீறி ணங்கண் தானும்
தாமென்ற இரண்டையுந்தான் சமனாயச் சேர்த்துத்
தண்ணீர்தான் நால்விட்டுக் கரைத்து வைக்க
நாமென்ற நாலாம்நாள் தெளிவை வாங்கி
நாடியே அடுப்புவைத்துக் காய்ச்சிக் கொண்டு
ஓமென்ற உப்புறைதல் பருவத் தைப்பார்த்து
ஊற்றியே மறுசட்டி வைத்துப்போடே.

(1294)

போட்டுமே ரவிகைத்துக் காய்ந்த பின்பு
பொறுமையாய்க் கருவாவின் பட்டை வாங்கிப்
பூட்டுமே பூப்புடத்தில் தயிலம் வாங்கிப்
பொருந்தவே உப்பிலிட்டுப் பிசறிக் கொண்டு
பாட்டுமே பாண்டத்தில் அரைவா சியிட்டுப்
பட்சந்தான் பூமிதனில் புதைத்துப் போடு
கூட்டுமே குதிரைலத்தி மேலே கொட்டிக்
கூர்ந்தபின்பு எட்டாம்நாள் தீயைப்போடே.

(1295)

தீத்தானும் ஆறினபின் எடுத்துப் பாரு
துடத்தான் கட்டியாய்த் தானி ருக்கும்
வேத்தானும் விளக்கதனில் கொளுத்தி விட்டால்
மீண்டுமே நிர்மலம்போல் எரிந்து போகும்
ஆய்த்தானும் இதைக்கூட்ட ஆரா லாகும்
அறிந்தவரார் சிவயோகி அல்லால் காணார்
வேய்த்தானும் வெடியுப்பு நீருக் குள்ளே
முணுநாள் ஊறவைத்து முடிப்போடே.

(1296)

முடியே முன்றுநாள் ஆன பின்பு
முர்க்கமாம் ரவிக்குள்ளே தோய்த்துத் தோய்த்தே
ஆடியே ஆறுநாள் ஆனபின்பு அப்புறந்தான்
அயங்கரையும் திராவகத்தில் ஊறப் போட்டு
நீடியே ஐந்துநாள் தோய்த்துப் போடு

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

லேசாக அரைத்துடனே வல்லை கட்டிப்
பாடியே அதலில் இட்டுச் சீலை செய்து
பத்தெருவில் புடம்போடச் சுண்ணமாமே.

(1297)

குடச் செயநீர் : தாளகச் சுண்ணம்

சுண்ணத்தி லெடைக்கெடைதான் சாரங் கூட்டித்
துவள அரைத்து அண்டோட்டில் புத்ததைப் போடு
பண்ணத்தைப் பனிலைக்கச் செய நீராகும்
பாங்கான இந்நீரில் வீரம் பூரம்
தண்ணத்தைச் சாதிலிங்கம் பொடித்துப் போட்டு
தாளகத்தைத் தோய்த்துமே ரவியில் போடு
எண்ணத்தில் இருபதுநாள் போட்ட பின்பு
ஏற்றமாகச் சுண்ணாம்பு சீலைசுற்றே.

(1298)

சுருவங்கச் சுண்ணம்

சுற்றியே சுரியோட்டி லுதிப் போடு
சுண்ணாம்பு போல அது வெளுப்பு மாகும்
பற்றியே சுண்ணாம்பில் வீரம் சேர்த்துப்
பாங்கான வெடியுப்பு நீரால் ஆட்டி
வற்றியே சுருவங்கத் தகடு தட்டி
வரிசையாய் வங்கத்திலுள் எடையே பூசு
ஒற்றியே ஒட்டிலிட்டு மேலும் மூடி
உறுதியோடு புடம் போடச் சுண்ணமாமே.

(1299)

நிமிளைச் சுண்ணம், தங்க பற்பம்

உறுதியாய்ப் புடம்போட்ட சுண்ணந் தன்னை
உசுந்தரைத்து வீரமிட்டு நிமிளை பூசு
அறுதியாய் ஒடுவைத்து தட்டிப் போடு
ஆயியுடை நாதமென்ற நிமிளைச் சுண்ணம்
விறுதியாய் வீரமிட்டு நிமிளை தன்னை
வெடியுப்பு நீர் தன்னால் அரைத்து மைபோல்
தறுதியாய்த் தங்கமென்ற தகட்டி லப்பித்
தாக்கியொரு புடம்போடத் தங்கம்நீறே.

(1300)

குதக் கட்டும் மணியும்

தங்கத்தின் நீறதனைச் சூதத் தூட்டித்
தாக்கியுரை முலைப்பாலால் சூதம் கட்டும்
பங்கத்தின் சூதச்சார ணையே செய்து
புறந்தோடில் கோடிலட்சம் காத மோடும்
சிங்கத்தின் பலமுண்டாம் வாயில் வைக்கில்
சீரியதோர் மகானாக ஏவல் கேட்டுப்
பொங்கத்தில் பூதமெல்லாம் புத்தி கேட்டுப்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பேசினதோர் வேலை எல்லாம் செய்யும்பாரே.

(1301)

செய்யுமே துட்சத்தில் அனந்தம் வித்தை
சேருகின்ற துடனிலே அனந்தங் கோடி
தையுமே தாளகத்தில் அனந்தம் வித்தை
சாருகின்ற வங்கத்திற் குருவோ கோடி
நெய்யுமே நிமிளைதன்னிற் குருவோ கோடி
நேரான தங்கச்சிந் தூரங் கோடி
கொய்யுமே துதத்தைத் தாக்கச் சொன்னம்
குறியான துடனுடைப் போக்குத்தானே.

(1302)

போக்கான துடனது வைப்பு மாகிப்
புகழாகப் பிறக்கின்ற உப்பி லாச்சு
வாக்கான இரண்டும் ஒன்றாய்க் கூடினதில்
மருவியதோர் துடனது உற்பத்தி யாச்சு
நோக்கான தீபத்தில் சிந்தூ ரங்கேள்
நுட்பமாம் சரக்கிதுதான் கூர்மை மெத்த
வாக்கானது அதனாலே ஆடும் வித்தை
மருவியதோர் மகத்துவந்தான் மார்க்கமாமே.

(1303)

பர தத்துவங் கூறல்

மார்க்கமாம் பராபரமே அகண்ட வித்து
மறவாக அதற்கடுத்து மாயி வெளிதான்
ஆர்க்கமாம் அதற்கடுத்து ஆகாச வெளிதான்
அதன்கீழே வாயுவுடை வெளியு மாச்சு
தீர்க்கமாம் அதன்கீழே வன்னி ஆச்சு
செப்பு கிறேன் அதன்கீழே சலமும் ஆச்சு
பூர்க்கமாம் அதன்கீழே பூமி யாச்சு
பிறந்ததோர் சீவன் எல்லாம் உதித்தவாறே.

(1304)

உதித்ததோர் சனங்களுக்கும் அஞ்சு பூதம்
ஓங்கியதோர் தேவதைக்கும் அஞ்சு பூதம்
கதித்ததோர் அண்டமெல்லாம் அஞ்சு பூதம்
காரணமாம் சதாசிவமும் அஞ்சு பூதம்
புதித்ததோர் யோனியெல்லாம் அஞ்சு பூதம்
பஞ்சபூ தியத்தினால் எல்லாம் ஆச்சு
விதித்ததோர் வேடமிட்டும் உபதே சித்த
விதியெல்லாம் அஞ்செழுத்தின் வித்துமாச்சே.

(1305)

சரநூல் - யோக மார்க்கங் கூறல்

வித்துவமாய்ப் பொருளறிந்து விரைந்து கூடி
வேதாந்தத் தால்உணர்ந்து விரைந்து தானாய்
முத்துமாய் முசு சற்றிடை மறிந்து
முன் அற்றுப் பின் அற்று முனைமே லாகிச்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

கத்தமாய் இருவிறியக் கரத்தில் வைத்து
 சுழிமுனையின் எட்டிட்டுச் சுழன்றங் கேறிக்
 கத்தமாய்ப் புறம்புசிக்கும் பட்சி போலக்,
 கலந்தேற வுறிசொல்வேன் காணுகானே.

(1306)

ஏறியே லகுவாக மூலம் பார்த்திட்டு
 ஏற்றமாய் வாசிகொண்டு ஊதி ஊதி
 தேறியே சக்கரத்தில் நின்று நின்று
 செயலான நந்திகண்டால் வாதும் காணும்
 தூறியே வெறும்பேச்சாய் வார்த்தை சொன்னார்
 சுடுகாட்டில் பிணமான சொல்லுத் தானாம்
 ஊன்றியே மூலத்தே ஒளிகாண் மட்டும்
 உத்தமமாய்ச் சுழிமுனையும் திறந்துபோமே.

(1307)

சுழிமுனையே திறந்தக்கால் மனம் ஒடுங்கும்
 சுழலிலே அகப்பட்ட துரும்பு போலாம்
 அழிமுனையே அங்கங்கு ஆதாரம் தோன்றும்
 அட்சரத்தின் சித்தியெல்லாம் அறிந்தே யாடும்
 வுழிமுனையாம் சுழுத்தி உள்ளே அழுத்திப் போடு
 வாசினன்ற குதிரையிலே ஏறி ஆடு
 இழிமுனையில் இறந்தக்கால் ஒன்றும் இல்லை
 யோகவெளி கடினமது ஏறந்தானே.

(1308)

தானென்ற ஐம்புலனும் உலக்கை யாகத்
 தனிப்பெரிய ஆங்காரம் உரலு மாக
 ஆனென்ற ஆசையதோ உருவ மாக
 அழும்பான மனத்தை உள்ளே மாட்டிக் கொண்டு
 மோனென்றே அசையாதே அடித்துக் கண்ணி
 முழுமோச மாக்கியல்லோ விழிக்கப் பண்ணும்
 ஏனென்ற யோகமுதல் ஞானம் ரெண்டும்
 எய்தாதே இறந்தவாகள் கோடிதானே.

(1309)

இறந்தவர்கள் கோடிசென்மம் மண் ஆசையாலும்
 ஏற்றமாந் தீனியுடை ஆசை யாலும்
 பிறந்தார்கள் மோகத்தில் பெண் ஆசையாலும்
 பூர்த்தியாய்ப் பூட்டும்பொன் ஆசை யாலும்
 துறந்தார்கள் சுகபோகச் சுகியி னாலும்
 துன்பமாம் பாசத்தின் மயக்கத் தாலும்
 மறந்தார்கள் உலகமெல்லாம் மயக்க மாச்சு
 வாய்ப்பேச்சாம் ஞானத்தின் மார்க்கந்தானே.

(1310)

சோடச கலையிருப்பு

மார்க்கமாம் பேச்சாலே ஒன்று மில்லை
 மகத்தான சாத்திரத்தை மருவிப் பார்த்து

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

முர்க்கமா முச்சாலே சனங்கள் சாவர்
முச்சடக்கி சாகாத முஹையைப் பாரு
நார்க்கமா நடுமுலம் கண்டத்து ஊன்றி
நணுகாமல் வாயுவடை வீட்டில் கட்டின்
ஊர்க்கமாம் வாசிளங்கும் ஓடா தப்பா
உத்தமச்சோ டசத்தில் சீவ கலைஇருப்பே

(1311)

இருப்பான சீவகலை பாடி வைக்கும்
இருந்ததனால் உருசியோடு உண்ணப் பண்ணும்
பொருப்பான சீவகலை எட்டு நாலாய்ப்
புறப்பட்டுச் செகத்திலே நாலும் பாழாய்
மறுப்பான மதிபோலே தேய்ந்து தேய்ந்து
மனிதரெல்லாம் நரைதிரையாய்ச் சேர மாண்டு
திருப்பான சீவகலை போகக்கை காணார்
செகசாலத் திரோதகையின் கூத்துமாமே.

(1312)

ஆமென்ற பரத்தினுடை அடியில் தானும்
அம்முதலாய்ப் பதினாறு அட்சரந்தான் ஆறின்
தாமென்ற தளத்திலே நிற்கும் பாரு
சமரசமா நாதமும்கண் டத்தில் காணும்
ஓமென்ற வாயுவக்கே உருகும் வீடு
உன்னினால் சோமப்பால் உண்ணு விக்கும்
காமென்ற காமத்தில் வீழ்ந்தா னாகில்
கலைமங்கி நாலும்போம் காணுகானே.

(1313)

நாலினுடை விபரத்தைச் சொல்வேன் யானும்
நாட்டமாஞ் சரியை ஒன்று கிரியைஒன்று
பூலினுடை யோகம் ஒன்று ஞானம் ஒன்று
பேசரிய இவைநாலும் பின்பு கேளு
வேலினுடைச் சாந்தி ஒன்று விசாரம் ஒன்று
மேற்பெரிய சந்தோடம் சாது சங்கம்
பாலினுடை மடியாகப் பிறந்து நிற்கும்
பாங்கான படியெல்லாம் பகரக்கேளே.

(1314)

பகரவே வெளிப்பாழும் ஒளியின் பாழும்
பாங்காக வெளி ஒளியாய் நின்ற பாழும்
நிகரவே அப்பாடல் நிக் குணத்தின் பாழும்
நேர்மையா மனத்துக்கும் எட்டா தாகி
அகரவே அன்னமயம் பிராண மயமாய்
அதினின்று மனோமயமாம் வெளியில் கூடிப்
பகரவே புலி அடங்கும் ஒன்றாய் நின்ற
பூர்த்தியாய் விஞ்ஞான மயமும்ஆச்சே.

(1315)

மனமாகி ஆங்காரம் புத்தி யாகி
மாச்சலாம் சித்தமுமாய் மகிழ்ச்சி யாகித்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

தினமாகிச் செல்காலம் வருங்கா ஸமாகித்
 திருத்தமாய் நிகழ்காலம் ஸுன்று மாகி
 முனமாகி முக்காலத் திரைய மாகி
 முன்றுலகில் நாலுவகை யோனி யாகிப்
 பனமாகி அண்டமெல்லாம் பணராய்ப் பூவாய்ப்
 பரந்துநின்ற அத்தியிது பார்த்திடாயே. (1316)

பார்த்திட்ட அத்தியுடைக் காய்தான் ஒன்று
 பரவிநிற்கும் வித்தது ஆயிரந்தான் கேளு
 சேர்த்திட்ட சிறுண்டமாகி நிற்கும்
 சிக்கலாய்ப் பணர்கோடி காய்தான் கோடி
 ஆர்த்திட்ட அண்டம் ஆயிரத்தின் எட்டு
 அழகான புவனம் ஒன்று அறிந்து கொள்ளு
 ஏர்த்திட்ட இருநூற்றி இருபத்து நாலு
 இப்படியே புவனம் ஒன்று இசைந்திடாயே. (1317)

இசைந்திந்தப் புவனமெல்லாம் சமுத்திர மோஒன்று
 இக்கணக்காய்ச் சமுத்திரமும் ஏழாய் நிற்கும்
 கசைந்திந்தச் சமுத்திரங்கள் ஏழும் கேளு
 கைவிட்ட பதமானது ஒன்று மாச்சு
 பசைந்திந்தப் பதங்கள் எண்பத்து நாலும்
 பாக்ககவே ஈதுபரா பரையின் விடு
 அசைந்திந்தக் கூத்தெல்லா மவர்தான் கூத்து
 ஆதியாம் வல்லமையால் ஆடினாளே. (1318)

வல்லமையாம் ஆட்டை எல்லாம் மகிழ்ந்து கேளு
 மகா அண்ட பதமளவும் அழித்துச் சண்ணி
 நல்லமையாம் சிறுவிட்டைப் போலே தாயும்
 நாட்டியே ஒருநிமைக்குள் படைத்து அளித்தாள்
 எல்லமையாய் எட்டெட்டாட்டுத் தானும்பார்
 ஏற்றமாம் பரையுடைய கூறுமாச்சே
 புல்லமையாம் புவனமுத லவளே யாச்சு
 பேரான சிவமென்ன வெளிதான்கானே. (1319)

கூணவே வெளிக்குள்ளே இருள் முடாமல்
 காரணியாம் தாயும் அங்கே ஒளியாய் நின்றாள்
 ஊணவே ஒளியான நிர்க்கு ணத்தில்
 ஒடுக்கினார் உலகமெல்லாம் ஈசன் தானும்
 கோணவே தெளிவுவந் துற்ற தானால்
 செகமெல்லாம் மித்தை என்று தெளிந்துபோகும்
 பாணவே பராபரையை அறிந்தா யானால்
 பரமான யோகமது பலிக்குந்தானே. (1320)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

2-வது சீனத்தின் மகிமை

பலித்திட்ட சீனத்தின் மகிமை க்களு
பாங்காகச் சிவன் தானும் பகர்ந்த வார்த்தை
அலித்திட்ட உமையவள் தான் நானம் பண்ணி
அதிமஞ்சள் குங்குமச் சேறாய் ஓடிச்
சலித்திட்ட சவராட்டிர தேசம் புகிச்
சமுத்திரமாய் லவணசலத் துட்கு வந்து
கெலித்திலவண மஞ்சள்குங் குமமுங் கூடிக்
கெடியான படிகார மாச்சுதாமே.

(1321)

சீனச் செயநீர்

ஆச்சுதே வெடியுப்புச் செயநீர் தன்னால்
அழகான சீனத்தை அரைத்த ரைத்துப்
பாச்சுதே பட்சமொன்று இரவியில் போடு
பாங்காக வில்லைதட்டி யூதிப் போடத்
தீச்சுதே கடுஞ்சுண்ண மாகும் பார்த்துச்
செப்பமாய் எடைக்கெடைக்குச் சாரஞ் சேர்த்து
ஏச்சுதே அண்டோட்டில் புடத்தைப் போட்டு
ஏற்றமாய்ப் பனியில்வை செயநீராமே.

(1322)

சீனச் செயநீரின் உபயோகங்கள்

செயநீரில் வீரமொடு பூரம் லிங்கம்
சேர்த்துமே பொடிபண்ணிப் போட்டு வைத்துப்
பயநீரில் நாகத்தை உருக்கிச் சாய்க்கப்
பதையாமல் கட்டுண்டு கரியில் ஆடும்
அயநீரில் அறுபத்து நாலும் கட்டும்
ஆண்மையாம் உபரசங்கள் சத்து மாகும்
கயநீராரு சீனத்தின் வேதை தானும்
கரைகொள்ளா ஏமவித்தை ஆடுந்தானே.

(1323)

தத்துவம் கூறல்

வித்தையா மூலத்தில் விந்தால் தேற்ற
மீறிநிறை வாயுவினால் லயமும் ஆச்சு
பித்தையாம் பிறப்பிறப்பு இரண்டும் ஆச்சு
பேருலகில் செத்தவரைத் தெய்வம் என்பார்
உத்தையாய்ச் சொன்னாலும் உலகங் கேளு
உண்மைதான் நீசராய்ப் பிறந்து கெட்டார்
சித்தையாய்ச் செகமெல்லாம் செனிக்கு மாறு
சொல்லவே நன்றாகச் துட்சங்கேளே.

(1324)

கேழ்க்கவே மண்ணதுவும் நீரில் சேரும்
கிளர்ந்தெழுந்த சலமதுவும் தீயில் சேரும்
வாழ்க்கவே தீவாய் வினிலே சேரும்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

வாயுவே ஆகாச வெளியில் சேரும்
தாழ்க்கவே சடமாகிச் செத்து பின்பு
தனியான நரகுசொக்கம் ஆவ தெங்கே
வேழக்கவே வாயு ஒன்றே விந்தில் சேரும்
மிந்ததோர் நாலுமங்கே விரைந்துபோச்சே.

(1325)

விரைந்தோர் விந்துவினால் பிறக்கும் கோடி
விந்ததினால் மரங்கோடி கவரோ கோடி
திரைந்தோர் சாகாத கால் இதுவேதான்
செபடமாம் சமுசயந்தான் செனன மில்லை
புரைந்தோர் வேகாத கலைய றிந்தால்
பிரிந்தவெளி யானமனம் பிறக்கும் பாரு
கரைந்தோர் திரோதகையின் மயக்க மானால்
காமமாம் நாதவிந்து பரிசுமாமே.

(1326)

பரிசுமாம் நாதமென்ன வென்றால் வாயு
புந்ததோர் சுக்கிலமே விந்து வாகும்
வரிசுமாம் இவையிரண்டும் வாசி யாச்சு
வகையாகும் இருப்பிடந்தான் மூல மாச்சு
கரிசுமாந் தூரமல்ல மூலம் பாரு
கண் ஒளியில் துரியன்போல் காணும் சோதி
பரிசுமாம் பாட்டனென்ற மூல நாதர்
பக்குவமாய்ச் சொன்னபடி பார்த்திட்டேனே.

(1327)

3-வது பூநீற்றின் மகிமை

பார்த்திட்ட பூநீற்றின் பருவம் கேளு
பங்குனியும் சித்திரைவை காசிக் குள்ளே
பூத்திட்டே ரவிசுறுக்கில் பொங்கி நீறும்
பூப்போன்று மேல்நிற்கும் அதைவாரிக்கொள்
ஏர்த்திட்ட எலுமிச்சம் பூச்சாற் றைவார்த்து
இழுத்துமே கரைத்துநன்றாய்த் தெளிவை வாங்கி
ஆர்த்திட்ட அடுப்புக்குள் வைத்துக் காய்ச்சி
அடங்கியே உப்பாகும் பருவம்வாங்கே.

(1328)

பூநீற்றின் செயநீர்

உப்பாக வாங்கியுமே கல்வத் திட்டே
உறுகரைத்துப் பூச்சாறு தன்னினாலே
செப்பாக உள்வைத்துப் புத்ததைப் போடச்
சுண்ணாம்பாம் அதற்கு நேராய்ச் சாரம்சேர்த்துக்
கப்பாகக் கல்வத் தாட்டு நெட்ட டங்கக்
காணவே அண்டோட்டில் புத்ததைப் போட்டு
உப்பாகப் பனியில்வை செயநீ ராகும்
உகந்ததோர் செயநீரில் வீரம்போடே.

(1329)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

வீரமொடு பூரந்தான் லிங்கம் கூட்டி

மேன்மையாய்ப் பொடிபண்ணி செயநீர் போட்டு

பாரமொடு காரசாரங் களெல்லாம் சற்றும்

பதையாமல் கட்டுண்டு பாங்கு மாறும்

ஆரமொடு பாடாணம் அறுபான் நாலும்

அடங்கலாகக் கட்டுண்டு மெழுகு மாறும்

காரமொடும் உபரசங்கள் சத்த மாறும்

கண்கொள்ளா வேதையுமாம் பூநீற்றுப்பே.

(1330)

உப்பான ஆதியான பூநீ நதனில்

உசத்தியாம் விததையுரை காணப் போகா

அப்பான பழச்சாறும் ஓக்கக் கூடில்

ஆதியாம் குருவாச்சு வழலை உப்பு

கொப்பான வழலைஉப்பு நீற்றி நானால்

கோடான கோடிகவர் விரித்தே ஆடும்

வெப்பான பூநீற்றின் வேகம் பட்டால்

விடுபட்ட சரக்கெல்லாம் வழலைதானே

(1331)

பராபரையின் துதி

தானென்ற அம்பரையே ஆதித் தாயே

சாதிவரம் பில்லாத ஆதி யம்மா

நானென்ற சமரசமே ஞான வீதி

நளினமெனும் சச்சிதானந்த தத்தா யேளம்

கோனென்ற நாதாக்கள் கருணை வாழ்வே

குறியென்றும் நெறியென்றும் இல்லா தாளே

ஊனென்ற உம்பரையே உம்பர்க் கெட்டா

ஓங்காரம் கடந்துநின்ற ஒளிதான் என்னே.

(1332)

என்னவே வெளியாகி உருவு மாகி

ஏகமாய் இரண்டாகிச் சகல மாகி

நென்னவே நெறியாகி வானு மாகி

நித்தமுத்த யோகமுதல் ஞான மாகித்

தென்னவே தெளிவாகித் தெளிவுள் ஞமமாகிச்

சித்தாதி இருடிகளின் மனமு மாகித்

துன்னவே சுழியாகி மேல்கீழாகிச்

சுருதியாம் பூரணமே என்று சொல்லே.

(1333)

சொல்லியவள் கருணைகொண்டு மேலே பார்க்கில்

சுருதியாஞ் சத்துசிந்து ஆனந்தம் காணும்

தல்லியவள் சாற்றும்சே தனமாய் நின்றால்

சத்துசித்து ஆனந்தம்பூ ரணமும் தோன்றும்

வல்லியவள் பாவித்த ரூப மாகி

வாக்கான உள்ளோடு புறம்பு மாகி

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

எல்லியவள் ஒன்றாகி அநேக மாகி
ஏகாந்த நிம்மலத்தாய் என்றாகானே.

(1334)

என்றதான் சத்தியமு மாகி நின்று
ஏகமோடு இரண்டுமற்றுக் கருணை யாகித்
தின்றதான் சத்தாகிச் சித்தம் ஆகித்
திசுழான ஆனந்த மயமும் ஆகி
நின்றதான் நித்தசுத்த புத்த மாகி
நிங்கிநின்ற நிம்மலத்தின் ஒளியு மாகி
அன்றதான் வரைகடந்த வெளியு மாகி
ஆகி அந்தம் இல்லாத வடிவதானே.

(1335)

இல்லாத வடிவாகி முடிவும் ஆகி
இருநிலத்தில் உறைகின்ற மயமும் ஆகி
நல்லாத நாளாகி நீயும் ஆகி
நடுவாகி நெடிதாகி நலியு மாகி
முல்லாத முச்சத்தாய் முடிவு மாகி
மீறிநின்ற அண்டமுமாய் நினைவு மாகி
அல்லாத அடசரமாய் ரவிம தியுமாய்
ஆனந்தப் பொருளுமாய் நிறைந்ததுஅன்றே.

(1336)

4-வது வளையலுப்பின் மகிமை

நிறைந்து நின்ற பூரணமொக் கும்பூ நீறு
நேரான வளையலுப்பின் நேமை கேளு
குறைந்துநின்ற பூநீற்றைக் காய்ச்சும் போது
குறியகரு மேகம்போல் மேல்எழும்பும்
உறைந்துநின்ற உப்பெல்லாம் மேல் எழும்பி
உருவாகக் கெல்லுப்போல் உப்பாய் நிற்கும்
வரைந்துநின்ற வளையலுப்பு என்றும் பேரு
மகத்தான அக்கினியைச் செயித்த உப்பே

(1337)

செயித்த உப்பை வெடியுப்பு நீரால் ஆட்டிச்
சீராக நாலில்ஒன்று சாரம் போட்டுத்
தயித்துநின்ற தாளகந்தான் பதினாறு ஒன்று
தாக்கியரை வெடியுப்பு நீரினாலே
மயித்துநின்ற காரியந் தகடு தட்டி
வளமாக மருந்தெல்லாம் கவசங்கட்டு
ஓயித்துநின்ற ஓட்டிலிட்டு மேலும் முடி
உயர்கின்ற குக்குடமாம் புத்ததைப் போடே.

(1338)

போடுமே அரைத் தரைத்துக் கவசங் கட்டிப்
புடம்பத்துப் போட்டு எடுத்து அதையும்வாங்கி
வாடுமே கரியில்வைத் துருக்கிப் பாரு
மணிபோலே கரியில்நின் றாடும் ஆடும்
தாடுமே தங்கமிட்டு உருக்கிக் கொண்டு

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

தங்கத்தின் சமனாகச் துதம் சேர்த்துத்
தேடுமே சிலையோடு கெந்தி ஊட்டித்
திராவகத்தில் அரைத்துமே புததைப் போடே. (1339)

அரைத்துமே புடம்போடக் களங்க தாகும்
ஆதியாம் வெள்ளி எட்டுச் செம்புஇரண்டு
உரைத்துமே உருக்கியே களங்கது ஒன்றே
உட்கொடுக்க மாற்ற அறுக குசத்தி யாகும்
கரைத்துமே காவிக்கு முப்புக் கேகா
கடிதான தொழிலல்ல சுறுக்கி லாகும்
பரைத்துமே பாட்டர்சொல்லக் கேட்டு யானும்
பாடினேன் வடமொழியைப் பார்த்துத்தானே. (1340)

சரியையாதி நான்கின் துறை கூறும்

பார்த்துநின்ற சரியையில்நின் றுசடம் வீழில்
பதியான கிரியையுள்ளே பந்தம் பண்ணும்
நார்த்துகின்ற கிரியைவிட்டு விழுந்த தானால்
நலமான உடலெடுத்து யோகம் பண்ணும்
வேர்த்துநின்ற யோகம்விட்டு விழுந்த தானால்
வேறாக உயர்ந்துநின்ற ஞானத்து ஏறும்
பார்த்துநின்ற அச்செனன மவுனம் முற்றிப்
பரிவாகப் பார்த்தறிந்தார் பண்புமாமே. (1341)

பண்பான நாலுக்குண் டுவிக்கி னங்கள்
பாழான ஆகாமய சுஞ்சி தழுமே
துண்பான பிரகாமய தொய்தத் தோடு
சுளுக்கான விக்கினங்கள் நாலுக் காச்சு
நண்பான நாலினாலே செய்வ தெனன
நலியான வறுமையும் கிலேசம் துக்கம்
புண்பான பெண்பொன்னும் மண்ணி னாலே
புக்கிநின்ற சிலேத்துமத்தின் ஈபோலாமே. (1342)

ஈப்போல் தியங்கினாற்காச் சித்துச் சண்ணும்
ஏழையாமி லேச்சரையோ இகத்தி னுள்ளே
நாய்ப்போலே மயங்கிடில் நாற்பதத்தி னுள்ளே
நாடிமனம் செம்மையாய் அறிவ தெப்போ
தாய்ப்போல தயங்கினதால் ஞானம் போச்சு
சாவதுவும் பிறப்பதுவும் திரிகை யாச்சு
பேய்ப்போலச் சுடுபாட்டில் அலைவ தாச்சு
பேயரே ஞானமெல்லாம் சுத்தப்பாழே. (1343)

சுத்தமா மாயை சென்று ஒழிவது எப்போ
சுழன்ற மனத் தூய்மைதான் ஆவது எப்போ
பததமாம் பசியுடங்கும் பருவம் எப்போ

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பறந்தோடுங் கூத்தொழிந்து நிற்பது எப்போ
பித்தமாய்ப் பெண்மையை தன்னில் சிக்கும்
பெரிதான் மயக்கமற்று நிற்பது எப்போ
குத்தமாய் கருவிதன்னை அறிந்து அறிந்து
குறிப்பாக மேன்மூலந் தன்னைப்பாரே.

(1344)

5-வது பச்சைக் கற்பூர மகிமை

பாரென்ற பூரத்தின் பருவம் கேளு
பாங்கான சுப்பூர வாழைக் குள்ளே
பூரென்ற பொலுபொலனப் பொருமி நிற்கும்
பெருங்காற்றைக் கண்டதுமே பறந்து போகும்
நேரென்ற நிம்மலம்போல் எரிந்து போகும்
நேராக இதை எடுத்து மிளகிட்டு
வாரென்ற வாழையிலை கீழ்மேல் இட்டு
வளமாக பெட்டிக்குள் மருவிவையே.

(1345)

மருவவே அதனுடைய மார்க்கங் கேளு
மாசற்ற கண்ணிலிட்டால் கரைந்து போகும்
உருவவே லோகங்கள் தன்னிற் பட்டால்
உம்போல விண்டதுவாய் அரிச்சப் போடும்
குருவவே குருவிற்கே ஆதி யாகும்
கறுக்கான ரவிபட்டால் மாய மாகும்
அருவவே வாசனைதான் குளிர்ச்சி யாகும்
அடங்காத சரக்கிதுதான் கண்ணமாச்சே.

(1346)

கண்ணமே ஆக்குதற்குத் துறையைக் கேளு
துடியான பூற்றிற் சண்ணத்தேடே
எண்ணமே இந்துப்புச் சணாகச் சேத்து
இழுத்தரைத்து வெடியுப்பு நீரி னாலே
திண்ணமே அரைத்தஞ்சு புடந்தான் போடு
சிறப்பான மல்லிகைப்பூப் போலாம் கண்ணம்
வண்ணமே சண்ணவெடை சமனாய்ச் சாரம்
மாட்டியரை அறுசாமம் வெடியுப்புநீரே.

(1347)

நீராலே அரைத்துமே இளகி னக்கால்
நேரான ரவியிலிட்டுப் பதமாய்ப் பண்ணிக்
கூராலே அண்டோட்டுக் குள்ளே இட்டுக்
கொடிதான் கிளிஞ்சிலென்ற சண்ணச் சீலை
லூராலே சுற்றியே காய வைத்துச்
சுழலவே குக்குடமாம் புடத்தைப் போட்டுத்
தேராலே பனியிலவை செயநீ ராகும்
சிறுகவே வீரலிங்கம் பொடித்துப் போடே.

(1348)

பொடிபொட்டுச் செயநீரில் கலக்கிக் கொண்டு

போகப் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பிலத்ததோ பிங்கானில் செயநீரில் விட்டுப்
படிபோட்டுப் பலம்நிறுத்துச் செயநீர் தன்னைப்
பச்சை காப்பூததை அதிலே போட்டு
முடிபோட்டு பலம்நிறுத்துக் கொண்டு தானும்
முடியே காற்றில்லா இடத்தில் வைத்துத்
துடிபோட்டு ஏழுநாட்கள் சுமமா விட்டு
சறுக்கான ரவிதன்னில் பிசறிப்போடே.

(1349)

பிசறியே எட்டுநாள் சுமமா வைத்துப்
பின்புஅதனை அரைத்துமே மெழுகு பதமாக்சி
மசறியே மறளச்சிப் பிக்குள் வைத்து
மணலமறைவின் புடந்தானும் ஐந்து போடு
அசறியே ஆறவிட்டு எடுத்துப் பாரு
அலாந்துமே பூப்போலச் சுண்ண மாசும்
தசறியே சாரத்தைச் சுமனாய்ச் சேர்த்துத்
தாக்கியரை நெட்டடங்கு மட்டுமாட்டே.

(1350)

ஆட்டியே அண்டோட்டில் புத்தைப் போடு
ஆறுபோல் செயநீராம் பனியில் வைக்க
மாட்டியே செயநீரில் வீரம் லிங்கம்
மறவாமல் பொடிபண்ணிப் போட்டுக் கொண்டு
வாட்டியே சரக்குகளைச் சுருக்குப் போடு
மாச்சற்று உருகியேதான் மணிபோல் ஆடும்
தீட்டியே அம்மரத்தைச் சுத்தி கொண்டு
செதுக்கியதோர் வாரொக்கும் பூரத்தாட்டே.

(1351)

ஆட்டான பூரத்தின் வேலம் சொல்ல
ஆறுகடல் நதிகளெல்லா மைக்காப் பாகும்
பூட்டான கெந்தியுடை மஞ்சள் போகும்
பேரான கண்டருமோ சலவை யாகும்
ஆட்டான தாளகந்தான வெளிறிப் போகும்
அறுபத்து நாலுவகை யான தாதும்
தீட்டான மணியாகும் சுண்ண மாசும்
சிறுகதிர்போல் சிந்தார் மாருந்தானே.

(1352)

யோக தத்துவம் கூறல்

தானென்ற மூலமுதல் ஆறுந்தள்ளித்
தனித்துநின்ற மூலாரும் அடுத்துநோக்கி
ஊனென்ற உண்மையையே தானடி ஏறி
உண்மையாம் ஞானசக்திப் ஞானோமைந்தா
பானென்ற பராபரமாம் அந்தஞானம்
பாலமென்ற கேசரியாம் மவுனத்துன்ன
பானென்ற காலமொடு பிறப்பும்போருங்
கைவிட்ட துத்திரம்போல் சடமும்போமே.

(1353)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

போமென்ற ஒங்காரம் அஞ்செழுத்தேடு ஆறும்
 பேரான பஞ்சகத்தா இருந்திடந்தான் பாரு
 ஆமென்ற ஆங்கார ஆணவமும் போனால்
 அப்பவல்லோ அகாரமுதல் உகாரம் தோன்றும்
 வேமென்ற மகாரமொடு விந்து நாதம்
 விளங்கியதன் மேல்நிற்கும் பராபரந்தான் மைந்தா
 வாமென்ற மகாரத்தைப் பற்றி ஏறு
 மனமொன்றி லாகிரியால் ஒத்துக்காணே.

(1354)

6-வது கல்லுப்பின் பிறப்பு

காணவே கல்லுப்பின் பிறப்புக் கேளு
 கடலுக்குள் மலைபோலக் கட்டி யாகத்
 தோணவே பாறையைப் போல் வளர்ந்துநிற்கும்
 சுருதியான மனோன்மணியின் நாதம் தானும்
 புணவே இந்தவுப்பு கட்டினாக் கால்
 பொன்போலே கரியில்நின் றுஉருகி யாடும்
 வேணவே மற்றமற்ற உப்பெல் லாம்தான்
 விரைந்துஉருகில் கரிக்குடிக்கு மெதுவாய்ப் போமே.

(1355)

மெதுவாகப் போகாமல் கடற்கிரியின் உப்பை
 விரைந்து கட்டு எட்டெட்டும் சித்தியாகும்
 எதுவாகுங் காயசித்தி லோக சித்தி
 ஏற்றமாம் கமனசித்தி சுறுக்கா யாடும்
 புதுவாகப் புடசெயமும் கட்டினமும் ஆகும்
 பொன்னாகப் பழுத்தாலும் ஊறல் இல்லை
 அதுவாக அண்டரண்டம் அடங்க லாச்சு
 ஆத்தாள் தன்மயமான உப்புத் தானே.

(1356)

உப்பையே கட்டினவன் வாதி யாச்சு
 உறுதியாய்க் கட்டாட்டால் உலுத்த ராச்சு
 அப்பையே அறிந்தக்கால் உப்புச் சாகும்
 அறியாட்டால் உப்பொன்றில் அடங்கா தாகும்
 செப்பையே கண்டக்கால் சுண்ண மாகும்
 சீரறியா உப்பினுடைத் திறமை காணார்
 சுப்பையே கட்டினவர்கள் உப்பா லாச்சு
 கட்டாட்டால் காயகத்தி கலைந்துபோச்சே.

(1357)

போச்சென்று விடுக்காதே உப்பைக் கட்டு
 பொய்யென்று வாதத்தைப் பேசி டாதே
 ஆச்சென்று கற்பத்தை அடங்க உண்ணு
 ஆதியான வழலைபண்ணி உப்பைக் கட்டு
 நீச்சென்று யோகத்தை நினைவாய உன்னு
 நேமையாம் குருவறிந்து நினைவாய உன்னு

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பாச்சென்று படுகுழியில் விழாமல் நிலையு
பலநினைவும் அறுத்துவிட்டு உபபைப்பாரே.

(1358)

பாரென்ற உப்புக்கு ஏழுகுணமும் உண்டு
பாங்கான குறிஎல்லாம் பகர்க் கேளு
காரென்ற கரியில்வைத்து உருகும் போது
கம்மினால் சேறுபோல் உருகில் வற்றில்
பூரென்ற புத்தும்நெட்டியும் போலாகில்
பொங்கினாலும் விரிந்ததானால் குணமோ இல்லை
ஆரென்ற கட்டுக்கு அடையா ளந்தான்
அமுந்தியே கனமாகில் உருகில்கேளே.

(1359)

உருகினால் பொன்போலே ஆட வேணும்
உசத்தியாம் முத்துப்போல் நிறமோ தோணும்
பருகினால் சுண்ணாம்பு போலத் தானே
பாக்குவெற் நிலையுடனே சிவப்போ காணும்
திருகினால் கைதனிலே வயிரம் போலே
சிக்கிடைது உதிராமல் கனமோ பூணும்
முருகினால் ஒன்றுக்கும் ஆகா துஉப்பு
முதல்தரக் கட்டினுடை முறையும்ஆமே.

(1360)

முறையாக உப்பதுவும் கட்டிற்று ஆனால்
மூர்க்கமாம் வரிப்புலியாம் வேங்கை யாகும்
திறையாகச் சிங்கம்பே ரண்டப் புள்ளு
திலதமாம் வெண்சாரை சிவனா கந்தான்
பறையாகப் பட்சியென்ற ராச னாகும்
பாடாணச் செந்துவுக்குக் கால னாகும்
தறையாகத் தலையாரி கொடுங்கோல் மனனன்
சாற்றியதோர் கல்லுப்பின் தன்மைதானே.

(1361)

தன்மையாம் உப்பதனைக் கட்டக் கேளு
சந்திரனாம் இந்துப்புப் பலமும் நாலு
வெண்மையாம் வெடியுப்புப் பலந்தான் ஒன்று
மீறாமற் சீனமது பலந்தான் ஒன்று
உண்மையாங் கறியுப்புப் பலந்தான் ஒன்று
உறுதியுடைக் காரம்ஒன்று சாரம் ஒன்று
பெண்மையாம் பூநீறு பலம் இரண்டு
பேரான துரிசியது பலம்இரண்டே.

(1362)

துரிசியொடு துடனது பலமும் கூட்டிச்
சறுக்கான வெடியுப்பு நீரினாலே
வரிசியொடு நாள்ஏழும் அரைத்த ரைத்து
மறுபடியும் ரவியினில் இட்டு அரைத்துப்போடு
முரிசியொடு மூன்றேநாள் சுமமா போடு
மூர்க்கமாம் குருவாகும் பத்து நாளில்

பேரகர் 7000 - இரண்டாம் கட்டம்

குரிசிபோடு வெடியுப்பு நீரி னாலே
குழம்பாக்கிப் பீங்கானில் வைத்துக்கொள்ளே.

(1363)

வைத்துமே பாறைஉப்பைப் பாக்குப்போல் தட்டி.
வளமான எலுமிச்சம் பழச்சாறு தன்னில்
மொய்த்துமே முன்றறாட்கள் தோய்த்துநன்கு போடு
முர்க்கமாம் ரவிதனிலே அடக்கடிக்கப் போடு
பொய்த்துமே பின்புதான் குழம்புதனில் தோய்த்துப்
பெரிதான் ரவிதனிலே ஏழுநாள்கள் போடு
தைத்துமே பூநீரும் கடலோர மண்ணும்
சமனாகக் கழுதையுடை அமுரிவாரே

(1364)

அமுரிதான் வார்த்துமே பிசைந்து கொண்டு
அடிகனத்த சட்டியிலே பாதி போட்டு
உமரிகட்டுச் சாம்பலாய்த் தான் எடுத்து
உப்புக்கு அரைத்துமே கவசம் கட்டு
கமுரிதான் கழுதையுடைக் கத்தத் தாட்டிக்
கலக்கவே பதித்துமே சட்டி தன்னில்
வமுரிதான் மேலும் அந்தப் படிமண் ணிட்டு
மறவாதே எண்சாமந் தீயப்போடே.

(1365)

தீப்போட்டுக் குளிர்ந்தபின் எடுத்துப் பாரு
சிறந்திருக்கும் உப்பது தான் கவசத் துள்ளே
காய்ப்போட்டுக் கசகாமல் உப்பை வாங்கிக்
காரியமாம் பூநீற்றுச் சுண்ணம் வீரம்
வேய்ப்போட்டு வெங்காரம் பலமும் கால்தான்
வெடிப்பு நீர்தன்னால் அரைத்துக் கொண்டு
ஆய்ப்போட்டு உப்புக்குள் பிசறிக் கொண்டு
அகலில்இட்டு ஆயிரந்தான் எருவில்போடே.

(1366)

எருவிலே புடம்போட்டு எடுத்துப் பாரு
என்ன சொல்வேன் வயிரம்போல இறுகி மின்னும்
திருவிலே முகத்தில் நின்று சிறந்தி ருப்பாள்
சொல்லுதற்கு உப்புஎன்றால் நாவோ கூசும்
கருவிலே உப்பல்ல கனக மாகும்
காயசித்தி ஒருநொடியில் பேதி யாகும்
தருவிலே கறகம்போல காமம் ஈயும்
சதகோடி வரைஇருத்தித் தரிக்கலாமே.

(1367)

தரிக்கவே உப்பதுசிந் தூர மாகும்
தங்கமிட்டுச் சிந்தாரம் பண்ண லாகும்
விரிக்கவென்றால் வெகுபாட்டுச் சுருக்கிச் சொன்னேன்
மேன்மையாம் கட்டிதுதான் விரும்பிப் பாரு
பரிக்கவே உப்பைமுந்திக் கட்டி ஆடு

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பாங்காகக் கைகட்டும் அடிமை யார்கும்
கரிக்கவே உப்பைவிட்டால் ருசிபோ யால்போல்
கடினமென்று விட்டக்கால் வாதம்போச்சே.

(1368)

பஞ்சபூதம் ஒடுக்கங் கூறல்

வாதமென்ற ஓங்காரம் மண்ணை உண்ணும்
மருவி அந்த மண்சென்று சலத்தை உண்ணும்
தீதமென்ற செலமது தான் தீயை உண்ணும்
செழுமையாந் தீச்சென்று காலை உண்ணும்
வேதமென்ற கால்சென்று அவ் விண்ணை உண்ணும்
விழுந்ததுகாண் சடமென்று விளங்கும் போதம்
போதமென்ற முத்தியது பெறுவது எப்போ
பேயனே மதுவுண்டு மூலம்பாரே.

(1369)

சூக்கும் ஐந்தெழுத்தின் ஒடுக்கம்

உண்டுபார் அகாரம் உகாரத்தைக் கொல்லும்
உண்மையாம் உகாரம்மகா ரத்தைக் கொள்ளு
விண்டுபார் மகாரம்விந்தைத்தான் கொள்ளும்
வேதமாம் விந்துநாதம் தன்னைக் கொள்ளும்
கண்டுபார் நாதம்சத்தியைத் தான்கொள்ளும்
கலந்துநின்ற சத்தியல்லோ சிவத்தைக் கொள்ளும்
பண்டுபார் சிவந்தன்னைப் பரந்தான் கொள்ளும்
பாங்கொண்ட இடமறிந்து பார்த்தங்குஉனனே.

(1370)

பார்த்துநின்ற மூலமுதல் ஆறும் தாண்டிப்
பரவிநின்ற கழிமுனையை அறிந்து கொண்டு
சார்ந்துநின்ற சாம்பவியை மதியில் தாக்கித்
தனித்துநின்ற மன மிறைத்துச் சார்ந்த பின்பு
ஏத்துநின்ற இவ்வளவும் யோக மார்க்கம்
இரவபகல் அற்றவிடம் ஞான மார்க்கம்
காத்துநின்ற கன்னித்தைக் கண்டால் ஞானி
காட்டுவாள் கேசரியைக் கன்னிதானே.

(1371)

தானென்ற லகிரிஉண்ண மேலே ஏற்றும்
தனித்துவிட்ட லகிரியைத்தான் கீழே தள்ளும்
கோனென்ற குளிகையிட்டால் கணத்துக் குள்ளே
கோதண்ட வழிநடந்த வெளியும் தோன்றும்
மான்என்ற அண்டரண்ட மாலை பூண்டால்
மாசற்ற ஆதிவத்து அனாதி வத்து
தேனென்ற இரண்டும் ஒன்றாய்ச் சிறந்து காணும்
திரட்டியே அமுதம் அள்ளி எவாள்தானே.

(1372)

அமுதம் அள்ளித் தந்திடுவாள் ஞான சக்தி.

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

அழும்பாதாம் வாமத்தைத் தூசிப் பாகள்
குமுதமள்ளி திரோதாமி சமயந் தோறும்
கூடவல்லோ மாயவலை தன்னில்கூட்டிக்
குமுதமள்ளி ஞானமெல்லாம் மயங்கித் தள்ளிக்
கலங்காதே சமுசார வலையைப் போட்டாள்
புமுதமள்ளி வாமத்தால் ஞான மாச்சு
பூண்டவரார் சிவயோகி வாசியோரே.

(1373)

7-வது கறியுப்பின் மகிமை

வாசியாம் கறிஉப்பின் வண்மை கேளு
வாருதியில் உப்புநீர் இறைத்துக் கட்டில்
வேசியாய் விளைந்துகறிஉப்பே ஆச்சு
விநயமாய் இதைக்கட்டில் வெகுவாம் வித்தை
தூசியாம் ஞானிகட்கோ எடுத்த உப்புச்
சுழன்று அலைவார் இதைக் கட்ட யாரா லாகும்
பாசியாம் வாதிகள்தாம் பாங்கைக் காணார்
பகுந்தவிதன் மகிமையைத்தான் பகர்க்கேளே.

(1374)

பசுவே கறியுப்புப் பலமோ பத்துப்
பாங்கான சுமுதையுடை அமுரி தானும்
நெசுவே இரண்டுபத்துப் பலத்தை வார்த்து
நோபாக அடுப்பிலிட்டுக் குழம்பாய்க் காய்ச்சிப்
பசுவே பலகையின்மேல் ஊற்றிப் போடு
பரிதிமுன்னே காயவைக்க உப்பு மாறும்
நசுவே அடிகனத்த கலத்தில் போட்டு
நாற்சாமம் சுருக்கிடவே சாறுகேளே.

(1375)

சாறுபேய்க் கொம்மட்டி கொண்டு வந்து
சதையெடுத்துத் துவைத்துமே தண்ணீர் வாங்கி
வாறுதான் வடிகட்டிச் சுருக்குப் போடு
மறவாமல் நாற்சாமம் ஆன பின்பு
வேறுதான் உப்பெல்லாம் எடுத்து வாங்கி
வெடியுப்பு நீர் தன்னில் பிசறிக்கொண்டு
தாறுதான் எழுநாட்கள் ரவியில் போடு
தோய்த்துமே சுடுரவியில் காயப்போடே.

(1376)

போட்டுமே கொம்மட்டிக் காய் அரிஞ்சு
புகழான உப்பை அதற் குள்ளே வைத்து
மீட்டுமே மேல்முடிச் சட்டிக்குள் வைத்து
மேலுமொரு சட்டியினால் விரைந்து முடி
ஆட்டுமே எண்சாமம் அடுப்பில் வைத்து
அசையாமல் எரியிட்டே ஆறவிட்டுத்
தீட்டியே கரியில்வைத்து உருக்கிப் பாரு
சிவந்தபொன்போலக் கண்விட்டு உருக்கிநாட்டே.

(1377)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

நாட்டியே நாகங்காணு முன்னே கொல்லும்
 நளினமாம் துதத்தை இறுக்கும் பாரு
 நாட்டியே அண்டத்தின் கருவா லாட்டிச்
 சாதிலிங்கக் கட்டிக்குத் தடவிக் காய்ச்சி
 ஊட்டியே உமிப்புடமாய்ப் போட்டு வாங்கி
 உருகுகின்ற தங்கத்தில் ஈடைக்கெடையே ஈயப்
 பூட்டியே நவலோகம் நாற்றுக் கீயப்
 பொன்னாகும் வெள்ளியுமாம் பூட்டிப்பாரே.

(1378)

பாரப்பா இந்தஉப்பிற் சட்டை கக்கும்
 பாலையாம் உனதேகம் அருணன் போலாம்
 ஆரப்பர் இதனுடைய ஆட்டைக் காண்பார்
 அடங்காதாம் ஒலையிலே எழுத என்றால்
 சீரப்பா சிவயோகி ஞானிக் காகச்
 செய்தபடி சாத்திரத்தில் செப்பி னேனயான்
 போரப்பா குவிக்கலாம் ஏமந் தானும்
 பொன்னாகும் வெள்ளியுமாம் பூண்டுபாரே.

(1379)

பூண்டு கொண்ட உப்பையல்லோ உலகத் தோர்கள்
 போசனத்திற் கறிகளிலே போட்டுத் தின்பார்
 ஆண்டுகொண்ட உப்பென்றே எளிதாய்ச் சொல்வார்
 அதனுடைய ஓர்மணியின் ஆண்மை கேளு
 மீண்டுகொண்ட முவலகும் விலையொப் பல்ல
 மேதினிஎல்லாம் நிறைந்த பூரணத்து ஓக்கும்
 ஈண்டுகொண்ட காலாங்கி நாதர் சொன்னார்
 எளிதிலே சித்திஉண்டாம் வாசிபூட்டே.

(1380)

வாசியின் பெருமை

வாசியென்றும் மவுனமென்றும் வித்தை ரெண்டு
 மாசற்ற சாம்பவிக் கே சரியும் இரண்டு
 தேசியென்றால் ஆதிவித்தை யோகத் துக்குத்
 திடமான மவுனவித்தை ஞானத் துக்குத்
 தூசியற்ற மனமுடைத்தான் இரண்டு மாசும்
 சொருபத்தின் அறிவறிந்தால் இரண்டு மொக்கும்
 ஆசிநின்ற வெளியல்லோ அகண்ட வீதி
 அடங்கியே லகிரிகொண்டு சொருபுப்பாரே.

(1381)

கொண்டுமே பரிசுத்தால் கொசுஇறந்து போச்சுக்
 கூர்மையாம் ருபத்தால் வண்டிறந்து போச்சு
 விண்டுமே மணியொலியால் மானிறந்து போச்சு
 விவரமாம் உருசையினால் மீனிறந்து போச்சு
 பண்டுமே கெந்தியினால் எறும்புகளும் ஈண்டிப்
 பாங்காக மாண்டுதடா இவ்வஞ்சும் பாரு
 கண்டுமே இந்திரிய விடயத்துள் னேதாம்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

கலந்துமனம் சிக்கியல்லோ பட்டு ஒழிந்தவாறே.

(1382)

படுகுவார் உலகத்தே மனுசர் கோடி
பணிபூண்டு உண்டுடுத்துச் சையோகித்துக்
கெடுவார் கெசுதரக சிவிகை ஏறிக்
கெச்சித்து இறுமாந்து தரித்து விம்மி
வடுகுவார் வாழ்வுடைத்தார் ஆரீருந்தார்
மாயமாம் வாழ்வென்றே மாண்டார் கோடி.
கடுகுவார் சிவயோகம் ஞானம் வந்தால்
காயந்தான் அழியாது கடுகென்னே.

(1383)

உன்னுவது அம்பரமோ கேசரமோ என்னில்
ஒப்பற்ற நிர்க்குணமோ நிர்மலமோ என்னில்
பன்னுவது அகண்டமோ அதித்தந்நா னேயோ
பாங்கான நிர்மலமோ நிரஞ்சனமோ என்னில்
பன்னுவது பதங்கடந்த பூரணமோ என்னில்
பேரான பகலிரவு மற்றிடமோ என்னில்
துன்னுவது எங்கே என்றால் சொல்லக்கேள்பா
துடியாக உம்மென்ற மவுனவெள்ளத்துள்ளே.

(1384)

8-வது பொன்னம்பர் மார்க்கம்

மவுனமாம் பொன்னம்பர் மார்க்கம் கேளு
மகத்தான் பட்சியதன் மலக்க னந்தான்
கவனமாம் பட்சியது ஆகாசம் நின்று
கபளித்த மலக்கனம் பொன்னம் பராச்ச
புவனமாங் கடலில்நின்று கரையில் தங்கப்
பேராகக் கட்டியாய ஒதுங்கிப் போகும்
தவனமாம் பலம்ஒன்று நிறுத்துக் கொண்டு
சார்வான துரிசியது பலமும்ஒன்றே.

(1385)

பலமான பூநீறு பலமும் ஒன்று
பாங்காக இவைதிராவ கத்தால் ஆட்டிப்
பிலமான ரவிதன்னில் ஏழுநாள போடு
பெலத்தரைத்து அடிக்கடிக்குத் திராவ கத்தால்
குலமான குருவாகும் அகலில் இட்டுக்
குக்குடமாம் புடம்போடச் சுண்ண மாறும்
நலமாகும் எடைக்கெடைக்குச் சாரம் கூட்டித்
தாக்கியரை நெட்டு அடங்கும் மட்டும்தானே.

(1386)

மட்டாக அண்டோட்டுக் குள்ளே வைத்து
மார்க்கமாய்ப் புடம்போட்டு வாங்கிக் கொண்டு
பட்டாகப் பனிவைக்கச் செய்நீ ராகும்
பாங்காக இந்நீரில் வீரம் பூரம்
திட்டமாகப் பொடிபண்ணிச் சிறுகப் போட்டுச்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

குதத்தை விட்டுமே சுருக்குப் போடு
பட்டாக இட்டலிபோற் கட்டி யாகும்
போக்கிதிலே மெத்தஉண்டு பிரித்தேஆடே. (1387)

பிரித்துமே ஆட என்றால் கவிகை கொஞ்சம்
பேயரே அடிக்கடிக்குச் சொல்லப் போமோ
குறித்துமே ஒருகளங்கில் சொன்ன மார்க்கம்
கோடான கோடிக்கும் குறித்துக் கொள்ளு
தெறித்துமே போகாமல் கோச பீசம்
சேரவே களங்குசிந் தூர மெல்லாம்
தறித்துமே சொன்னபடி சாதித் தேறு
சரக்கெல்லாம் நற்சரக்காய்ச் சாதித்தேறே. (1388)

ஞானங் கூறல்

சாதித்த உரலுக்குள் மனந்தான் சிக்கிச்
சலியாமல் இடிப்பதற்கு ஐம்புலனாம் கோல்தான்
சோதித்த கோபமது உருவமாய் நின்று
சுழலவே சண்ணித்த துலகம் எல்லாம்
வேதித்த ஞானம்வந்தால் என்ன செய்யும்
மிகையான இந்திரியச் சார் பினாலே
பேதித்த மனமுடைத்து லகிரி கொண்டு
போதத்தில் உன்னிநிற்க வெளியாய்ப்போமே. (1389)

போமென்ற ஒளிஏது வெளி அங்கே ஏது
போதாந்த வெளிகடந்த வெளிஅங்கே ஏது
ஆமென்ற அளிஏது அளிகடந்தது ஏது
அப்புறத்தே தோற்றகிற சோதி ஏது
நேமென்ற நினைவு ஏது நிர்க்குண சம்ஏது
நேரான பூரணத்தின் அனந்தம் ஏது
தேமென்ற சுழிஏது துடசம் ஏது
தோற்றுமப்பா பானத்தைச் துட்டிநோக்கே. (1390)

நோக்குகின்ற சரியையொடு கிரியை ரெண்டும்
நுணுக்கமாம் ஊர்வாதி செய்வ தாகும்
ஆக்கிநின்ற யோகமொடு ஞானம் ரெண்டும்
அடுத்ததுவே சித்தருக்கு அறிந்து கொள்ளு
தாக்கிநின்ற ஆகாமியம்சஞ்சி தம்ரா ரத்தந்
தருகுமடா யோகவரை தளர்ந்தே ஏறிப்
போக்கிநின்ற ஞானத்தில் புக்கி னோர்க்குப்
பிரபஞ்சம் முன்றற்றுப் புழுதியாச்சே. (1391)

புழுதியாய் முக்காலம் பிறகே நின்று
புரிமுறுக்குப் போல்ஏறிப் புணர்ந்து கொல்லும்
விழுதியாய்க் காலம் என்ன வென்று சொல்லி

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

மொலுமொலெனச் செபம் செய்வார் அறிந்தமட்டும்
கூழதியாங் காமவெள்ளம் கடப்பா ராரசொல்
காரணமாம் ஞானியல்லோ கடந்து நின்றார்
முழுதியாம் மூச்சு என்றுது அற்றிடத் தேகாண்
மூட்டுவிககும் முடிந்தவிடம் ஞானத்தியே.

(1392)

9-வது மீனம்பர் மார்க்கம்

தீயென்ற மீனம்பர் செயலைக் கேளு
சேர்ந்துபட்சி மலக்கனந்தான் கடலில் வீழ்ந்து
பாயென்ற மீன்புசித்து மீனம் பராச்சு
பாங்கான மீனம்பர் பலந்தான் ஒன்று
தாயென்ற பூநீற்றுச் சுண்ணம் ஒன்று
சமரசமாம் வெங்காரம் பலந்தான் ஒன்று
வேயென்ற வெடியுப்பு நீரால் ஆட்டி
மிடுக்காக ஏழுநாள் ரவியில்போடே...

(1393)

ரவிதனிலே போட்டுமே காய்ந்த பின்பு
நலமாக அகலில் இட்டுப் புடத்தைப் போடு
புவிதனிலே சுண்ணாம்பு போலே யாகும்
பேராக எடைக்கு எடைக்குச் சாரம்சேர்த்து
அவிதனிலே அண்டோட்டிற் புடத்தைப் போடு
ஆறவிட்டுப் பனியில்வைக்கச் செயநீ ராகும்
கவிதனிலே வீரமொடு பூரம் லிங்கம்
கணக்காகப் பொடித்திட்டு அந்நீரில் போடே.

(1394)

நீரினாற் சுருக்கிடவே ரசம் கட்டாகும்
நேர்மையாம் பாடாணம் கட்டிப் போகும்
துரினால் சத்தெல்லாம் மெதுசத் தாகும்
துரிசியது சுண்ணாம்பு தானு மாகும்
கூரினால் நவலோகம் தண்ணீ ராகும்
கொடுஞ்சிவப்பாம் லிங்கமது மெழுகு மாகும்
பாரினால் பாரையுப்பு கணத்திற் கட்டும்
பாங்கான சாரமது கட்டிப்போமே.

(1395)

யோகங் கூறல்

கட்டியே கண்டவரார் சிவசித்தயோகி
கடிதான ஞானியென்பார் திருட்டு ஞானம்
உட்டியே உன்மனைத்தாய் கேசரிக்குள் நிற்பாள்
உன்னியே மவுனம்வைத்து ஊதுஊ துநன்கு
அட்டியே நிர்க்குணந்தான் அதிலே உண்டு
ஆச்சரியம் மவுனம் அதிலே உண்டு
திட்டிவிடம் ஒன்றுமில்லை நிராகா சந்தான்
செப்புவது ஆற்றிவு கொண்டு சேர்ந்து காணே.

(1396)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

சேர்ந்துநின்ற உலகத்தோர் ஞானம் பார்த்துத்
 தீனிக்குக் கிடைக்காமல் புட்டுப் பேசி
 வேர்ந்துநின்ற மோகத்தால் பெண்ணைக் கூடி
 விகாரமாந் திரோதயி வலையில் சிக்கிக்
 கூர்ந்துநின்ற இடம்பார்க்கக் கண்ணைமுடி
 கும்மென்று இருள்காணும் குறியும் பொய்யாம்
 மார்ந்துநின்ற லாகிரியி னாலசென் நேற
 மாட்டார்கள் அறுசமய மனுடர்தாமே.

(1397)

சமையமெல்லாம் சத்தியுண்டு சிவமும் உண்டு
 சண்டாளர் பிரித்தல்லோ தள்ளி னார்கள்
 குமையமெல்லாம் நாதம்உண்டு விந்து உண்டு
 கூட்டாமல் கெட்டார்கள் யோகத் தோர்கள்
 திமையமெல்லாம் வேதாந்த சித்தாந்தம் உண்டு
 சீராகப் பாராமல் தியங்கி னார்கள்
 தமையமெல்லாம் அம்பரமம் ஞானம் உண்டு
 தாயைவிட்டு மறந்ததால் தவறிப்போச்சே.

(1398)

தவறிச்சு அறுசமயம் பானம் விட்டே
 சண்டாளர் குணமல்லோ திரோதா யிமாயம்
 உவறிச்சு நாதாக்கள் ரிசிகள் சித்தர்
 உசந்தவரைக் கண்டதென்ன பானத் தாலே
 கவறிச்சு காய்த்தமரம் பட்ட தென்ன
 சுசுடரே வேரேற்றுப் போன தாலே
 மவறிச்சு வாமத்தைத் தூசித்த பாவி
 மயங்கியல்லோ கணந்தோறும் மாளுவானே.

(1399)

மாளாமல் குண்டலிக்குள் மூலம்ஒன்று
 மதித்தபரா பரங்கண்ட மூலம் ஒன்று
 கேளாமல் புருவமைய மூலம் ஒன்று
 கெடியான விந்துவிலே மூலம் ஒன்று
 வாளாமல் சத்தியிலே மூலம் ஒன்று
 மருவிநின்ற பராபரத்தில் மூலம் ஒன்று
 ஆளாமல் இவைஆறும் கண்டோன் ஞானி
 அமுநதிநின்ற மும்மூல யோகிய

(1400)

ஆமென்ற நம்முதல்யவ் வரையில் நிற்கும்
 அந்தமட்டும் யோகத்தின் மூல மாச்சு
 வேமென்ற அகாரமுதல் உகாரந் தொட்டு
 விளங்கியதோர் மகாரவரை ஞான மூலம்
 தாமென்ற திசைநாதம் மவுனத்தில் காணும்
 சாதகமாய் உற்றேற அகண்ட வீதி
 ஆமென்ற காமப்பால் உண்ண யோகசித்தி
 கடுங்கானல் பாலுண்ண ஞானமாதே.

(1401)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

10-வது கடல் நுரையின் அகிமை

ஆச்சுதே கடல்நுரையில் ஆண்மை கேளு
அனேகநாள் முதலையது கடலுக் குள்ளே
வாச்சுதே வயததுவழிகழ திர்ந்து
மகத்தான கண்ணததை அடையும் போது
தேச்சுதே அதன்வயிற்றில் அங்கி செனித்துத்
திரிந்துகொள்ள மாட்டாமல் வாயால் கக்கி
மாச்சுதே சீவனைத்தான் உயிர்போம் போது
வாயினால் கோழைக்கி மாண்டு போச்சே.

(1402)

மாண்டுமே கோழையது கடலில் வீழ்ந்து
மகத்தான அலையோடே கரை ஒதுங்கித்
தீண்டுமே பரிதியுடைக் கிரணத் தாலே
செழுமையாய் வெந்து உலர்ந்து கிடக்கும்பாரு
காண்டுமே கைபடாது எடுக்க வேணும்
கறுப்புவெள்ளை சிவப்புமஞ்சள் நாலு வண்ணம்
பூண்டுமே சிவப்பதுதான் மெத்த நன்று
பெரிதான கடல்நுரைதான் பெருத்தபேச்சே.

(1403)

பெருத்ததோர் கடல் நுரையைப் பேசக் கேளு
பேணியே பலம்ஒன்று கல்வத் திட்டுக்
குருத்ததோர் பூநீற்றுச் சுண்ணம் ஒன்று
கொடிசான சத்தியென்ற சாரம் ஒன்று
வெருத்ததோர் வெடிப்பு நிரால் ஆட்டி
மிக்காக ஏழுநாடாவியில் போட்டுத்
திருத்ததோர் செப்பிலிட்டுப் புத்ததைப் போடு
சிறந்ததோர் சுண்ணாம்பாம் பூயிலில் வைப்பே.

(1404)

வைத்துடனே செயநீராம் வீரம் புரம்
வாகான லிங்கத்து பொடித்துப் போட்டுத்
தைத்துடனே லிங்கத்தில் சுருக்குப் போடு
தங்கத்தில் ஈந்துடனே சுளங்கு மாகும்
ஓய்த்துடனே லோகம்ஒன் பதிலும் வேதை
ஒடுமே ஒருநூற்றுக்கு ஒன்று தானும்
மைத்துடனே புத்தரையே மாற்றுக காணும்
வளமாகும் லிங்கத்தின் வேதைதானே.

(1405)

லிங்கத்தின் வேதையைத்தான் சொல்லக் கேளு
நோகப் பொடித்து அயக்குழலில் இட்டுப்
பங்கத்தின் சோரசஞ்சுத் தித்துக் கொண்டு
பாங்கான அயக்குழலுக் குள்ளே ஊற்றித்
தங்கத்தின் றேக்கதுவும் வராகன்ரெண்டு
சாதிலிங்கப் பொடிதானும் பலமும் ஒன்று

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

அங்கத்தின் அயக்குழலுக் குள்ளே இட்டு
அடைத்திடுவாய் வச்சிரமாம் மண்ணால் தானே.

(1406)

அடைத்துமே உலரவிட்டு வாலுக்கையில் வைத்து
அமரவே தீயிடுவாய் கமலம் போலே
படைத்துமே முச்சாமம் எரித்து வாங்கிப்
பாங்காக ஆறவிட்டு எடுத்துப் பாக்க
உடைத்துமே எடுத்தக்கால் கட்டி யாக
உருகியே துதமது மணியும் ஆகும்
தடைத்துமே சாரணையைத் தீர்த்தா யானால்
சணத்திலே இலக்கந்தான் காதம்போமே.

(1407)

சித்திவகைக்கூறல்

போமென்ற குளிகையில்சிந் தூரம் சுண்ணம்
பேரான களங்கோடு குருவும் தானாம்
கோமென்ற கோடிசுவர் ஆடலாகும்
கூறான அட்டமகா சித்தி யாகும்
வேமென்ற வசிகரம்தம் பனம்மோ கணங்கள்
மேன்மை ஆக ருடணங்கள் வித்தே டணங்கள்
தோமென்ற மாரணம்உச் சாட னங்கள்
சொல்லாத பேதனங்கள் எட்டும்ஆச்சே.

(1408)

ஆச்சென்ற வரிசைவிட்டு உலகத்தில் ஆசான்
ஆதிஒன்று அந்தம்ஒன்று இரவிமதியே என்பார்
முச்சற்ற இடங்காட்டத் தெரியா நின்று
முன்னேது பின்னேது சாங்கம் என்பார்
ஓச்சிந்த மாயத்தால் உலகோர் கெட்டார்
உசந்தேறும் யதுவைவிட்டுச் சமயி கெட்டார்
கூச்சிந்த விதமறிந்தோன் யோகி ஞானி
குற்றென்றால் உம்மென்ற நாதமாமே.

(1409)

நாதமென்ற உப்புவகை இருபத் தஞ்சின்
நலமாகும் உற்பத்தி வைப்பும் சொன்னேன்
வாதமென்ற தொழில் முறையும் கட்டும் சொன்னேன்
வளப்பமாம் பேரின்வகை நிகண்டில் சொன்னேன்
போதமென்ற களங்குகட்டு வகைகள் சொன்னேன்
பேரான நாதர்தான் சிரசில் வைத்து
வேதமென்ற உப்புவகை முற்றும் சொன்னேன்
பொங்கியகோர் நாதர்தான் விருத்தப்பாவே

(1410)

பாடாணத்தின் தொகை வகை

பாவென்ற பாடாணம் அறுபான் நாலில்
பாங்காக வைப்புவகை முப்பத் திரண்டு

போகர் 7000 ~ இரண்டாம் காண்டம்

ஓவென்ற பிறப்பதும் முப்பத் திரண்டு
உத்தமமாம் வைப்புவகை உரைக்கக் கேளு
கோவென்ற பாட்டாதிரு மூல நாதர்
குருவேந்தன் பதஞ்சிரசில் வைத்துக் கொண்டு
சேவென்ற காலாங்கி ஐயரைக் கேட்டுச்
செப்பினேன் வைப்பாகும் தாதுதானே

(1411)

பாடாண வைப்பு

32. வைப்புப் பாடாணங்களின் பெயர்கள்

தாதுதான் தந்திரமாய்ச் சித்தர் வைத்த
சாங்கமாம் பேரைஇனிச் சாற்றச் கேளு
தாதுதான் தொட்டியது புத்தோட்டுத் தொட்டி
சுருதியாம் பொற்றொட்டி செம்புத் தொட்டி
ஏதுதான் எருமைநாத் தொட்டி யோடு
ஏற்றமாம் நாலுவகைத் தொட்டி யாச்சு
வாதுதான் சிங்கிவகை முன்றங் கேளு
மகாஏம சிங்கிரத்தச் சிங்கியாமே.

(1412)

சிங்கியென்ற மிருதாரு சிங்கி யோடு
திறமான முன்றுவகைச் சிங்கி யாச்சு
தங்கியென்ற சாதிலிங்கம் கருமு கிற்றான்
தாக்கான தீமுறுகல் வெள்ளை யாகும்
கொங்கியென்ற சவவிரங் கோழித்தலைக் கெந்தி
கொடிவாண கெந்திஅரி தாரவைப்பாம்
பங்கிப்பவளப் புத்துடனே கோடா சோரி
பஞ்சபட்சி குங்கும்ப் பாடாணந்தானே.

(1413)

தானென்ற ரத்தபா டாணந் துத்தந்
தாயான துரிசியோடு ரசிதம் தைலம்
தேனென்ற துத பாடாணம் நீலம்
தேவிகெந்தகஞ் சோர பாடாணங் காகம்
நானென்ற லவணமொடு நாகபா டாணம்
நலஇந்திர பாடாணம் முப்பத் திரண்டும்
கோனென்ற சித்தர்சொற் கேட்டு யானும்
குறிப்புஅறிந்து ஏழாயிரத்தில் பாடினேனே.

(1414)

புத்தோட்டுத் தொட்டிப்பாடாண வைப்பு

பாடினேன் புத்தோட்டுத் தொட்டி தன்னைப்
பலபலவாம் வெகுநூலை ஆய்ந்து பார்த்துத்
தேடினேன் அண்டங்கள் குவடு தனனில்
சித்தருடை நூல்தனிலே இல்லை இல்லை
ஓடினேன் நூற்றறுப தாம்அண் டத்தில்
உயர்குருவாம் நந்திபக்கல் சென்று யானும்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

வாடினேன் சரக்கினுடை வைப்புத் தன்னை
வகையாகச் சொல்லவென்று பணிந்தேன் காணே, (1415)

பணியவே கைதொட்டு எடுத்துந் தனையே
பாறமாம் புத்தியுள்ள போக ரேநீர்
அணியலே தென்பாகம் அரசின் கீழ்த்தாம்
ஆதியாந் திருமூலர் பக்கல் சென்று
தணியவே சரக்குவைப்பு ஏடுகள் தம்மைத்தாம்
சாங்கமாய்ப் போகருக்கு ஈயும் என்று
துணியவே கையெழுத்துச் சீட்டும் ஈந்தார்
தெண்டனிட்டேன் விடைகொடுத்தார் திரும்பினேனே. (1416)

திரும்பியே தென்பாகம் பாட்டர் பக்கம்
திருமூல நாதனார் பதம் பணிந்து
விரும்பியே விண்ணப்பப் பத்தி ரத்தை
விரைந்துகையில் கொடுக்கலுமே சீட்டை வாங்கி
அரும்பியே பார்த்துமே சிரசில் வைத்து
அளிகூர்ந்து அடக்கமாம் புத்த கத்தைப்
பொரும்பியே கைகொடுக்கச் சிரசில் வைத்துப்
போற்றிசெய்தேன் பாட்டரைத்தான் போவென்றாரே. (1417)

போவென்று சொன்னமொழி கேட்டு யானும்
புளகித்துப் பாட்டர்கையில் அனுப்பிக் கொண்டு
கோவென்ற ஐயர்காலாங் கிபாதம் அடியேன்
தெண்டனிட்டுக் கைகுவித்துக் குழைந்து நின்றேன்
வாவென்றே எனைஅழைத்து மோந்துகொண்டு
மைந்தனுடை வரலாறு தன்னை கேட்டுத்
தேவென்ற சேதிசொல்லி ஏட்டை ஈந்தேன்
தெண்டனிட்டுச் சிரம்வைத்துப் பார்த்திட்டாரே. (1418)

பார்த்திட்டார் நூலினுடைப் பாங்கை யெல்லாம்
பரிவாகப் புத்தகத்தைக் கட்டிப்பின்பு
நாத்திட்ட நந்திக்குச் சிவன்சொன்ன மார்க்கம்
நால்வேதந் தனக்கு ஒப்பு இந்நூல்தான் முன்னர்
ஆர்த்திட்ட ஐயர்திரு மூலநாதர்க்கு
அருளியதோர் சரக்குவைப்பு ஏடாம்என்றே
ஏத்திட்டு கைகொடுத்தார் காலாங்கிநாதர்
இரண்டுகையால் வாங்கியுமே வைத்திட்டேனே. (1419)

வைத்தின்பு ஐயருந்தான் மனமகிழ்ந்து
வைப்புக்கு வரம்புஎல்லாம் சொல்லிக் காட்டி
அய்த்தின்பு அடக்கியே சரக்கு வைப்பை
ஆராய்ந்து பாடும் என்று செப்பிவிட்டார்
தூய்த்தின்பு நிருதியாம் முலைக் குள்ளே
சொல்லுகின்ற சுணங்கமாம் விருட்சத் தின்கீழ்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பொய்த்துவின்பு புத்தகத்தை விரித்துப் பார்த்துப்
புளகித்து மனதுதனில் அடக்கினேனே.

(1420)

அடக்கியே ஆயிரமாம் வருடந் தானும்

ஆராய்ந்து சரக்குவைத்துச் சோதித் தேறித்
துடக்கியே சகலருந்தான் பிழைக்க என்று

சொல்முறைகள் மறவாமல் ஏழு காண்டம்
மடக்கியே ஏழாயி ரந்தான் பாவாய்

மறையாமல் இரண்டான காண்டத் துள்ளே

உடக்கியே லவணவைப்பைப் பாடாண வைப்பை

உரைக்கல்லாய்ச் சொல்லி வைத்தேன் உண்மைதானே.

(1421)

சாக்கு வைப்புகளுக்கு வெடியுப்புச் செயநீர்

தானென்ற சரக்குவைப்புச் சகலத் துக்கும்

சாங்குமாம் வெடியுப்புச் செயநீர் கேளு

கானென்ற வெடியுப்பு பலந்தான் நூறு

களளிகட்ட சாம்பலது பலமும் நூறு

பானென்ற பரும்பாண்டந் தன்னில் விட்டுப்

பனங்களா ஓன்றுக்கு நாலு தானாம்

ஊனென்ற ஒக்கவிட்டுக் கரைத்து வைத்து

உயர்கின்ற நாலாம்நாள் கொதிக்க வையே.

(1422)

கொதிக்கவே உப்பெலாந்தண் ணீரில் சேரும்

குறிபார்த்து வடிகட்டிப் பாண்டத்தில் இட்டு

அதிக்கவே அடுப்பில் பொங்காமல் காய்ச்சி

அப்புறைதல் பதம்பார்த்து ஓலைதனில் குத்துப்

பதிக்கவே பருப்புப்போல் உறைதல் கண்டால்

பதமென்று மறுசட்டி தன்னில் ஊற்ற

உதிக்கவே ஆறினபின் தண்ணீர் நிற்கும்

ஊற்றியே தண்ணீரைக் காய்ச்சிக் கொள்ளே.

(1423)

காய்ச்சியே முன்பதம்போல் குத்திப் பார்த்துக்

கதிர்முன்னம் காயவைத்துக் கணக்காய்த் தூக்கிப்

பாய்ச்சியே பழம்புளிதான் சமனாய்ச் சேர்த்துப்

பாங்கான கல்லுரலில் இடித்து நையத்

தாச்சியே பூநீறு பலமும் ஒன்று

சக்தியென்ற சாரமது பலந்தான் ஒன்று

மாச்சியே மதியுப்புப் பலந்தான் ஒன்று

மாட்டியே முன்மருந்தில் இடித்துக் கொள்ளே.

(1424)

இடித்துமே புதுச்சட்டி தன்னில் வைத்து

ளியிடுவாய் இருசாமம் சுண்ண மாசும்

பிடித்துமே பெரும்பிங்கான் தன்னில் வைத்துப்

பேரான பனியில்வைக்கச் செயநீ ராகும்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

வடித்துமே பரணிதனில் அடைத்துக் கொண்டு
மறவாமல் வீரமொடு பூரம் லிங்கம்
குடித்துமே பொடிபண்ணிக் கூடப் போட்டுக்
குறியான சாரத்தில் விட்டங் காட்டே.

(1425)

ஆடடியே சாரவெடை காரம் போட்டே
அரைத்திடுவாய் வெடியுப்பு நீரி னாலே
முட்டியே மூன்றுநாள் மைபோ லாட்டி
முட்டைக்குள் வைத்துமே புடத்தைப் போடு
தீட்டியே ஆறவிட்டுப் பனியில் வைக்கச்
செய்நீராம் நீருக்குள் வீரம் பூரம்
நீட்டியே லிங்கமொடு பொடித்துப் போட்டு
நெறியான பரணிதனில் அடைத்துக் கொள்ளே.

(1426)

சரக்கு வைப்புகளுக்குத் திராவகம்

கொள்ளென்ற சரக்குவைப்பின் குறிப்புக்கு எல்லாம்
கூர்மையாந் திராவகத்தைச் சொல்லக் கேளு
வெள்ளென்ற வெடியுப்புப் பலமும் நூறு
மிடுக்கான சீனமது நூற்றுப் பத்து
துள்ளென்ற துரிசிபலம் நூற்பத்தைந்து
துருசான பூநீறு பலமும்பத்து
கள்ளென்ற கறியுப்பு பலமும்எட்டுக்
காரணமாம் இவையெல்லாம் பொடியாய்ப் பண்ணே.

(1427)

பொடிபண்ணிக் கெட்டியாம் கலயத் திட்டுப்
பெரிசான சக்கரமாம் வாலை மூடி
உடிபண்ணி உளுந்தினால் மண்ணைப் பூசி
உயர்ந்திட்ட அடுப்புவைத்துத் தீயைப் போடு
கெடிபண்ணிக் கெட்டியாம் திராவம் வாங்கித்
கேண்மையாம் பரணிக்கு அடைத்து வைத்துத்
தடிபண்ணிச் சரக்குவைக்கு முறைமை தன்னைச்
சாற்றுவேன் வெளியாகச் சாற்றுவேனே.

(1428)

சாற்றுவேன் துதமது பலந்தான் எட்டுத்
தரிக்கவே கலவத்தில் நிறுத்து விட்டுப்
போற்றுவேன் கல்லுப்புக் கற்றாமுஞ் சோறு
போட்டரைத்து நாற்சாமம் கழுவி வாங்கி
ஆற்றுவேன் அயக்கரண்டிக் குள்ளே விட்டு
அடுப்பில்வைத்து வெடியுப்புச் செய்நீர் தானும்
தூற்றுவேன் சாரநீர் இரண்டுஞ் சேர்த்துச்
சுருக்கிடவே துதமது சுத்தியாமே.

(1429)

போகப் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பத்தோட்டுந் தெட்டி வைப்பு

கத்தித்த துதத்தைப் பிங்கான் விட்டுத்
தூய்மையாம் கெந்தகந்தான் சேர்தான் ஒன்று
அத்தித்த அபக்கரண்டிக் குள்ளே விட்டு
ஆவின்றெய் விட்டுஉருக்கிக் காற்றாழஞ் சோற்றில்
கத்தித்த கடுக்காய்த்தான் பொடித்துப் போட்டுக்
காரியமாய் நீராககி அதிலே சாய்ப்பாய்
பத்தித்த பதினொருக்கால் சாய்த்து உருக்கிப்
பசுவின்பால் படிபதினோ ருக்கால் சாயே.

(1430)

சாய்த்துபின்பு அரிதாரம் பலமும் நாலு
சாங்கமாய்ச் சுண்ணாம்பில் சுத்தி பண்ணி
மாய்த்துபின்பு மானுடருடை அமுரி தன்னில்
மறவாமல் நாற்சாமஞ் சுருக்குப் போடு
காய்ந்துபின்பு கழுவினே அப்பால் வைத்துக்
காரியமாங் கெந்தகத்தை ஒட்டில் உருக்கித்
தோய்த்துபின்பு பலமிரண்டு நிறுத்துப் போடு
சுத்தமாஞ் சூதமது பலந்தான் எட்டே.

(1431)

எட்டான துதத்தைக் கெந்தி உருக்கி
இட்டுமே கிண்டிடுவாய் கத்தி யாலே
கூட்டான கரிப்போலத் தூளுமாகும்
கல்வத்தில் இதையிட்டு வெடியுப் புத்தான்
துட்டான பலமிரண்டு கூடப் போட்டுச்
சுத்தித்த தாளகந்தான் பலமும் ஒண்ணு
வெட்டான வெடியுப்பு நீரால் ஆட்டி
மிடுக்காகுந் திராவகமும் கூட்டி ஆட்டே.

(1432)

ஆட்டியே முன்றுநாள் ரவியில்தான் இட்டு
ஆண்மையாய்ப் பொடியாக வைத்துக் கொண்டு
வேட்டியே சரிகைவெள்ளி பலந்தான் நாலு
மேருபோல் வார்த்துமே மண்ணைச் செய்து
தூட்டியே தூளரைதான் வாசி இட்டுச்
சூட்சுமம் வாலுக்கையில் மேலே வைத்துக்
காட்டியே கமலம்போல் தீயைப் போடு
காரியமாய் முத்தியுங் கலரஆட்டே.

(1433)

கலரவே ஆட்டிடுபன் னிரண்டு சாமம்
காய்ந்துபின்பு தீமாற்றி ஆறப் போடு
உலரவே குப்பியைத்தான் குறட்டால் வாங்கி
உற்பனமாய்த் தண்ணீரைத் தெளித்தே ஆற்று
அலரவே குப்பியிட மண்ணைத் தட்டி
அப்புறத்தே போட்டுவிட்டுச் சரக்கைப் பார்த்தால்
தலரவே வெள்ளியுடைக் குப்பி தானும்
சரக்கோடு கரைந்தெல்லாம் ஓடதாமே.

(1434)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

ஒடுபோல் இருக்கும்புத் தோட்டுத் தொட்டி
 உசத்தியாம் சரக்கிதுதான் உறுதி யாகும்
 ஆடுபோற் சதைஎல்லாம் அரிஞ்சி வாங்கி
 ஆக்கியே உண்பவர்க்குச் சமைத்து வைத்தேன்
 ஏடுபோல் எலும்பெல்லாம் வீசிப் போட்டேன்
 ஏற்றமாஞ் சித்தாகள்தான் எடுத்துப் போணார்
 பாடுதான் வெகுபாடு ரிசிசித் தூநூல்
 பாலகன்றுன் பார்க்கலாம் பதித்தநூலே. (1435)

நூலான புத்தோட்டுத் தொட்டி தன்னை
 நுட்பமாய் வேதையிட மாக்கம் கேளு
 தேலான தேவதாளி விதையை வாங்கிச்
 செம்மையாம் கூத்தனுடைக் குதம்பைச் சாற்றில்
 மேலான முன்றுநாள் ஊற வைத்து
 மிடுக்காக அரைத்துமே வில்லைக் கட்டிப்
 பூவான பூப்புடத்தில் தயிலம் வாங்கிப்
 புனுகொடுவல் வாதிரண்டும் மர்த்திப்பாயே. (1436)

மர்த்திப்பாய் பணவெடைதான் இரண்டு தானும்
 வளமான புத்தோட்டுத் தகடு தன்னைத்
 திர்த்தியாய்ப் பலந்தான் ஒன்று அயத்தில்வைத்துச்
 சுருக்கிடுவாய் நாற்சாமந் தைலம் தானும்
 பர்த்தியாய்ப் பின்புதான் சார காரம்
 பொட்டளையும் உப்போடு படிசூ ரந்தான்
 நிர்த்தியாந் தைலத்தால் குழம்பாய் ஆட்டி
 நேரான இருப்பு அகலில் வைத்திடாயே. (1437)

இருப்பகலில் நடுவேபுத் தோட்டுத் தொட்டி
 இசையவே முன்மருந்தால் மேலும் முடி
 அடுக்கி மருப்பகலில் மணசெய்தும் ஐம்பது எரு அடுக்கி
 மார்க்கமாய்ப் புமது போட்டு எடுத்துக்கொண்டு
 தருப்பகலில் தங்கத்தை வராகன் உருக்கிச்
 சரியாகப் புத்தோட்டுத் தொட்டி ஈய
 கருப்பகலில் களங்காகும் நூற்றுக் கொன்று
 காட்டிடவே கனகமயம் கண்டு கொள்ளே. (1438)

மயமான மருந்தை எடுத்து அநுபா னத்தில்
 மண்டலந்தான் கொண்டிடவே புத்தி யந்தான்
 புயமானது இரண்டுங் கல்தாண் ஆகும்
 பூரணசந் திரன்போலே முகமே காணும்
 பயமான தொன்றும் இல்லை நமனும் இல்லை
 பாழ்போன வாசி எல்லாம் பாய்ந்தது ஒடுங்கும்
 கயமான ஒருநாளில் கழன்று போகும்
 கண்இரண்டுங் கருடனைப்போல் ஒளிஉண்டாமே. (1439)

உண்டான புத்தோட்டுத் தொட்டி தன்னை

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

ஒளியாமல் சொல்லிவிட்டேன் உள்ள மார்க்கம்
 உண்டான பேருடனே பேச வேண்டாம்
 காட்சியைநீ கண்டுமே மனத டக்கு
 பண்டான முன்தொழிலைப் பண்படுத்திப்
 பசிதனக்கு வறுமைபோல் பாந்தம் பண்ணு
 திண்டான சிவசொத்தைக் கை தீண் டாதே
 திடாகரித்துத் தொட்டக்கால் நரசுந்தானே

(1440)

ஞான போதனை

நரசுந்தான் சிவன்சொத்து உலகோர்க் காக
 நாட்டிலுள்ள சென்ற தொட்டால் மிகைவந்தெய்தும்
 உரசுந்தான் சிவயோகி ஞானிக் காக
 உண்மையாந் தொழிலெல்லாம் வெளியிற் போட்டேன்
 பரசுந்தான் பரதேசி பசிக்கே யாகப்
 பாடுபட்டங்கு ஒவ்வொன் றாய்ப்பார்த்து தோந்து
 விரசுந்தான் வெருவாகப் பாடில் லாமல்
 வித்தைஎல்லாம் சுருக்கமாய் விளம்பினேனே.

(1441)

விளம்பினேன் வெயியேது ஒளி அங் கேது
 விண்ணிந்த முன்றமல்லோ கேசரி தானாச்சு
 களம்பினேன் கண்காது முக்கங் கேது
 கண்டிப் பாய் கண்டெல்லாம் அழிந்து போச்சு
 உளம்பினேன் ஒன்றிரண்டு மாசம் தானே
 உற்றுப்பா வெட்டவெனி ஒன்று மில்லை
 இளம்பினேன் எண்ணேது அறிவங் கேது
 ஏகமாய்க் கலந்திடத்தான் எண்ணிக்கானே.

(1442)

எண்ணியே ஞானநூல் தன்னைப் பார்த்தே
 ஏற்றமாம் ஞானமெல்லாம் வந்த தென்று
 பண்ணியே அலைவார்கள் விண்ணைப் பார்த்துப்
 பலபலவாஞ் சிந்தையற்றுஒன்றாய்க் காணார்
 முண்ணியே முந்தி எங்கே என்று காட்டி
 முச்சற்று நின்றிடத்தே முனபின் தோணார்
 தண்ணியே பின்னேது சாங்க மென்பார்
 சமயமெல்லாம் கெட்டழிந்து போனவாறே.

(1443)

வாறான ஆணவத்தை நீக்க மாட்டார்
 மகத்தான சண்டாளக் கோபந் தள்ளார்
 தூறான சுகபோகம் ஒழிக்க மாட்டார்
 துறுசான சையோகம் விடுக்க மாட்டார்
 தேறான ஞானவெள்ளம் உண்ண மாட்டார்
 சிந்தையற்று மவுனமாய் இருக்க மாட்டார்
 ஏறான பொருளென்ன எளிதோ ஐயா
 வேகமாய் மனமடங்க எய்யுங்கானே.

(1444)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

எய்கின்ற உலகத்தே மாயக் கூத்தும்
 இந்திரியக் கண்மூக்கின் செவியின் கூத்தும்
 தெய்யுகின்ற ஆசையினால் வறுமைக் கூத்தும்
 திரளான சென்னமொடு மரணக் கூத்தும்
 அய்யுகின்ற அண்டமெல்லாம் படைத்த கூத்தும்
 ஆங்கார மனம்புத்தி யான கூத்தும்
 துய்யுகின்ற படிபடைத்த பராபரமேயாம்
 சோதிசொற்போ பூரணத்தைத் தொழுது இறைஞ்சே.

(1445)

2-ஆவது பொற்றொட்டி வைப்பு

தொழுதுமே பொற்றொட்டி வைப்பைக் கேளு
 சுத்தமாம் தங்கத்தால் மேரு பண்ணி
 விழுதுமே மண்கட்டி உலர வைத்து
 மேன்மையாம் சரக்கினிதான் சொல்லக் கேளு
 உழுதுமே துதமு பலந்தான் எட்டு
 ஒருசேரு மேருவுக் கிதுதான் திட்டம்
 முழுதுமுன்போல் சுருக்குக்கு வெடியுப்பூரும்
 முர்க்கமாம் சாரைநீர்க்கற றாழைதானே.

(1446)

தானென்ற திதுமுன்போல் சுருக்குப்போட்டுத்
 தழும்பாமல் கழுவினே வாங்கிக் கொண்டு
 ஆனென்ற அப்புறத்தே அசையா மல்வைத்து
 ஆவின்பால் தனிலேகெந் தகந்தான் சுத்தி
 மோனென்ற முன்போலே சுத்தி பண்ணி
 முசியாமல் அப்புறத்தே வைத்துக் கொண்டு
 கோனென்ற தாளகம்முன போற்சுத் தித்துக்
 கொடிதான மனோசிலைத் தாளகம்போல் செய்யே.

(1447)

செய்துமே நாகத்தை இலுப்பை நெய்யில்
 நிறமாகச் சாய்பதின் முன்று தரந்தான்
 கைதுமே கல்லுப்புப் பலந்தான் எட்டுக்
 கழுதையுடை முத்திரத்தில் கலக்கிக் காய்ச்சி
 உய்துமே உப்பாக்கி முன்முத்தி ரத்தில்
 அரைத்துமே ஐந்துபடம் போட்டு எடுத்து
 னைதுமே நாகத்தைத் தகடாய் வார்த்து
 நலமாகுங் கல்லுப்பைக் கவசம்கட்டே.

(1448)

கட்டியே ஒட்டில்வைத்துக் கனப்பு டந்தான்
 காரியமாய்ப் போட்டெடுக்க நாகம் மாய்ந்து
 ஒட்டியே உப்போடே சேர்ந்து கொண்டு
 உருகியே நாகமது நடுவே நிற்கும்
 புட்டியே உப்பெடுத்து முன்முத் திரத்தில்
 பேராக அரைத்து முன்போல் கவசங்கட்டு
 எட்டியே எருப்போட்டுப் புடத்தைப் போடே

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

ஏழுபடிந் தனில் இரண்டும் செகப்பதாமே.

(1449)

செகப்பான பொடி அதனை வேறேவைத்துச்
தூதத்தைக் கெந்தகத்தில் விட்டுக் கிண்டித்
துகப்பாடல் கரிபோலே தூளாய்ப் பண்ணிச்
தூதமெட்டுக் கெந்தகந்தான் இரண்டு மாடும்
உகப்பான தூளாகமும் சிலை யிரண்டு
உப்பான நாகத்தூள் பலமும் நாலு
தகப்பான சவவீரம் பலமும் ஒன்று
தாக்கியரை திராவகத்தால் முணுநாளே.

(1450)

முணுநாள் அரைத்திட்டுக் கதிர்முன் பரப்பி
முதிர்வே தூள்பண்ணி மேருக் கிட்டு
வாணுநாள் வாலுக்கையின் மேலே வைத்து
மறவாதே ஒருசாமந் தீயை மாட்டு
ஆணுநாள் ஆறவிட்டு மறுநாள் தானும்
அக்கினிதான் தீபம்போல் இரண்டுசாமம்
தோணுநாள் முன்றுநாள் முச்சா மந்தான்
துடியாகக் கமலம்போல் தீயைப்போடே.

(1451)

தீதானும் நாலாநாள் நாற்சா மந்தான்
துருசாகப் போட்டுமே தீயை மாற்று
ஆய்தானுங் குறட்டாலே மேரை வாங்கி
அகலவைத்துத் தண்ணீரைத் தெளிந்தே ஆற்று
பாய்தானும் மேலவைத்து மண்ணைத் தள்ளிப்
பக்குவமாய் உடைத்தெடுக்கப் பலகை போலாம்
தாய்தானும் பலகைபோல் தொட்டி யானால்
தங்கமென்ற மலைதனிலே சாரலாமே.

(1452)

குணசலத் தைலம்

சாரவே பொற்றொட்டி பலந்தான் வாங்கிச்
சமத்தான திரிகுண சலத்தைலந் தானும்
கோரவே குணசலென்ற தைலங் கேளு
குணமான மனோசிலையும் அரிதா ரந்தான்
நேரவே கெந்திறிறைச் சரியாய்க் கூட்டி
நெகிழவே மஞ்சளாங் கருவால் ஆட்டித்
தீரவே வில்லைகட்டி யுலரப் போட்டுச்
சிறக்கவே ஒட்டிலிட்டு உருக்கிக் கொள்ளே.

(1453)

உருக்கியே பரணிதனில் அடைத்து வைத்து
உறைந்ததென்றால் அக்கினியில் இளக்கிக் கொள்ளு
துருக்கியே பொற்றொட்டி தன்னில் தேயத்துச்
துடன் தனில்வாட்டி முச்சா மந்தான்
பருக்கியே நவலோகம் ஆயிரத் தீய

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பத்தரைத்தான் மாற்றாகும் பாரு னோர்க்கு
நெருக்கியே ரிசிசித்தர் ஞானிக் குத்தான்
நிறைந்ததோர் மாற்றதுவும் நூறதாமே.

(1454)

மாற்றதுவும் நூறானால் வர்ணங் கேளு
மாசற்ற செம்புபோல் நிறமோ காணும்
சேர்த்ததுவுஞ் செம்பொன்னா யிரந்தான் வெள்ளி
சேர்ந்துடனே தசமாற்று வாணங் காணும்
பார்த்ததுவுஞ் சொன்னபடி பாவுக் குள்ளே
பாடினேன் பலபேர்க்கும் உதவி யாகக்
கோர்த்ததுவும் வகையாம் ஏழாயிரத்தில்
கொட்டினேன் குரு அருளால் கூர்ந்துபாரே.

(1455)

பார்ப்பா பொற்றொட்டி வைப்புத் தானும்
பலபலவாஞ் சாத்திரத்தில் சொன்னா ரில்லை
நேர்ப்பா காலாங்கியூர் சொல்ல
நினைவாக உன்னியே பாட்டர்சொல்லத்
தார்ப்பா தாய்சொல்லச் சிவன்தான் சொல்லச்
சாங்கமாய்ச் சாதித்துப் பார்த்த பின்பு
கோர்ப்பா எழுகாண்டம் பிற்காண்டத்துள்
கொட்டினேன் வைப்புமுறை கூர்ந்துதானே.

(1456)

கூர்ந்துமே குன்றியெடை பொற்றொட்டி தன்னைக்
குறிப்பாக அனுபானந் தன்னில் கொள்ள
மாற்றதுமே மண்டலந்தான் பத்தி யமாயுண்
மாசற்று நரைதிரைகள் எல்லாம் மாறும்
தோற்றதுமே கூனதுவுஞ் செம்மை யாகுந்
திரண்டுமே வீழ்ந்த தனஞ்செண்டு போலாம்
சேர்ந்துமே கண்மயங்கித் தெரியா தார்க்குத்
தூரத்து யோசனைதான் தெரியக்காணே.

(1457)

ஆத்தாளின் பெருமை

காணயிலே ஆத்தாளைக் கண்டு கூவு
கருணையினால் தயவோட திரும்பிப் பார்த்து
பூணயிலே பிள்ளையைத்தான் தாயார் சென்று
பேராசை தன்னாலே எடுத்ததுபோல்
ஏணயிலே எடுத்தனைத்து மோந்து கொண்டு
ஏற்றமுற உயரவைப்பாள் ஈன்ற தாய்தான்
பாணயிலே மனமுன்னிப் பரவா விட்டால்
பார்க்காது போலிருப்பாள் பிராக்காய்த் தானே.

(1458)

பிராக்காகச் செகத்தோடு அண்டப்பதங்கள் எல்லாம்
பேரான குச்சியில்லைத் திருந்த கன்னி
பிராக்காக இவளைவிட்டு யோகம் பார்த்தென்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பேயர்காள் அகண்டத்தில் ஞானம் பார்த்தென்
 பிராக்காக ஒன்றுமில்லை மனம்பே யாச்சு
 பேயான கூத்தைவிட்டுத் தேற மாட்டார்
 பிராக்காக அவனைவிட்டு யார்ஞானமகண்டார்
 பெலத்தறிக்கும் ஆசைஎன்ற பாம்புதானே.

(1459)

ஆசையாய்ப் பாம்பையல்லோ பூண்டார்சன்
 அறுகோடு மதியதுவும் கொன்றை தூடி
 மோசையாய்ப் பாம்பையல்லோ முன்னால ஆர்த்தார்
 முயல்மிதித்துக் கரியுரித்த பினாக பாணி
 வாசையாய்ப் பாம்பைக்கங் கணமாத் தரித்தார்
 வரிஉழுவைத் தோல்உடுத்துப் பாதந் தூக்கி
 ஓசையா உமைனைக்கு மோதிரமாய்ப் போட்டார்
 உயரவேஒரு காலால் ஆடினாரே.

(1460)

ஒருகாலில் கூத்தையல்லோ ஆத்தாள் மெச்சி
 உளுக்காத்தி அரையைண்டை வைத்துக் கொண்டாள்
 அருகாலின வளருகே யரனு மேய்வார்
 அவனவனும் ஒன்றென்று அறிவார் கண்டாய்
 எருகாலி னிடமெங்கே ஒலிகேட் டதெங்கே
 ஏகமாய்க் காணுகின்ற நடன மெங்கே
 குருகாலின் கண்டத்தின் சோதி யெங்கே
 கூசாமல் மவுனத்தில் கூடிக் காணே.

(1461)

3-வது செப்புத் தொட்டி வைப்பு

கூடியே செம்பினுடைத் தொட்டி தன்னைக்
 குறியாக வைப்பதுவுங் கூர்ந்து கேளு
 தேடியே செம்பாலே மேருபண்ணிச்
 சூத்தத்தைச் சுத்திபண்ணிச் சுருக்குப் போட்டு
 நீடியே கெந்தி அரிதாரம் சிலையை
 நேர்ப்பாக முன்போலே சுத்தி பண்ணிப்
 பேடியே கல்லுப்புச் சேர்தான் ஒன்று
 பூநீறு பலமிரண்டு கத்தம்வாரே.

(1462)

கத்தத்தை ஒன்றுக்கு நான்கு வாரு
 காய்ச்சியிடு நீரெல்லாம் வற்று மட்டும்
 பத்தத்தைச் சுரண்டியே கல்வத் திட்டுப்
 பாங்காகக் கத்தம்விட் டரைத்து மைபோல்
 சத்தத்தை வில்லைபண்ணிக் காய வைத்துச்
 துட்டிடவே புடந்தான் போட்டு எடுத்து அரைத்து
 அத்தத்தை ஐந்துபுடம் போட்டு எடுத்தே
 அத்தநிறைக் காரியம் தகடுதட்டே

(1463)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்
காரியச் செந்தூரம்

தட்டியே உப்புக்கு நடுவே வைத்துச்
சாங்குமாய்க் கத்தத்தால் அரைத்துக் கட்டி
அட்டியே யைம்பதெரு அடுக்கிப் போடு
அரைத்தரைத்துக் கட்டியே ஐந்துபுடம் போடு
பட்டியே சிந்தூர மாகும் பாரு
பாங்காக எடுத்து அப்பால் வைத்துக் கொண்டு
துட்டியே துத்ததைத் தூளாய்க் கிண்டித்
தூய்தான கலவத்தில் போட்டிடாயே.

(1464)

தூய்தான தாளகந்தான் பலமும் ஒன்று
துப்புரவா மனோசிலையும் பலமும் ஒன்று
தாய்தான சவ்வீரம் பலமும் ஒன்று
தளுக்கான வெடியுப்புப் பலமும் ஒன்று
காய்தான காரியம் உப்புக் கூட
கலந்ததோர் சிந்தூரம் பலமும் நாலு
ஆய்தான திராவகத்தால் அரைத்து மைபோல்
அழகான ரவிபுடத்தே காயப்போடே.

(1465)

காய்ந்தபின்பு பொடிபண்ணிச் செம்பு மேரு
கனமாக மணகட்டிக் காயப் போட்டு
ஆய்ந்தபின்பு அரைவாசி மருந்தை இட்டு
அப்படியே வாலுக்கையில் மேலே வைத்துப்
பாய்ந்தபின்பு ஒருசாமம் விளக்கு போலே
பாங்காக எரியிட்டே ஆறப் போடு
மாய்ந்தபின்பு இரண்டாம்நாள் இரண்டு சாமம்
மறவாதே தீப்போட்டு ஆறப்போடே.

(1466)

மறவாதே முன்றாநாள் முன்று சாமம்
மசகாமல் கமலம்போல் மாட்டிப் போடு
திறவாதே நாலாநாள் நாலு சாமம்
செப்பமாய்த் தீயைப்போட்டு அடுப்பை மாற்றி
இறவாதே இளஞ் சூடுபருவந் தன்னில்
எடுத்துமே குறட்டாலே தண்ணீர் வீசு
பிறவாதே மண்தள்ளி அப்பாற் போட்டுப்
பின்புபார் செம்பான தொட்டியாச்சே.

(1467)

புனமுருங்கைத் தைலம்

செம்பான தொட்டியது பலந்தான் ஒன்று
சிவக்கவே காய்ச்சியே பூழ்ச்சாற்றில் தோய்த்துப்
பம்பான பதினொருக்கால் மறவாதே தோய்த்துப்
பாங்கான புரசம்வித்து செங்கொட்டை யோடு
தெம்பான புனமுருங்கை விதைசுமனாய்ச் சேர்த்துச்
செப்பியதோர் புனமுருங்கைச் சாறு தன்னில்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

உம்புன முன்றுநாள் ஊற வைத்து
உயர்கின்ற வெடியுப்பு பலமும்ஒன்றே.

(1468)

பலமொன்று சினந்தான் துரிசிபலம் ஒன்று
பாங்கான கல்லுப்பு பலமும் ஒன்று
தலமொன்று தாளகந்தான் மனோசிலையும் ஒன்று
தாக்கான தெந்தகமும் பலமும் ஒன்று
குலமொன்று இவையெல்லாம் கல்வத்திட்டுக்
கொடிதான புனமுருங்கைச் சாற்றினாலே
நலமொன்று முன்றுநாள் அரைத்து மைபோல்
நாட்டமாந் தெல்லுப்போல் வில்லைகட்டே.

(1469)

வில்லைகட்டி உலரவிட்டுப் பூப்புடத்தில் தைலம்
விதைவகைதான் சேருக்கு லவணவகை பலந்தான்
தொல்லைகட்டித் தொட்டிக்குச் சுருக்குப் போடு
சுயம்பாக நாற்சாமம் ஆனபின்பு
கல்லைகட்டிக் கறியுப்புக் கவசம் கட்டிக்
காரியமாம் தைலத்தால் ஆட்டித் தானும்
புல்லைகட்டிப் புடம்போட்டு மதிநூற றுக்குப்
போட்டிடவே காசெடைதான் பொன்னு மாமே.

(1470)

பொன்னாக வேண்டினால் செப்புத் தொட்டி
பெரிசாகப் பண்ணியே தொழிலைப் பாரு
பண்ணாக நூல்தனையே பயிறற்பாரு
பாங்காகக் கற்பத்தை பரிந்தேஉண்ணு
முன்னாகச் சொன்னபடி யோகம் பாரு
முட்கரமாம் ஜம்புலனை முறித்துச் சாடு
மன்னாக மனது தனையில் சிகாரந் தன்னை
வாய்திறக்காது ஒருவருடன் மகிழ்ச்சிகூரே.

(1471)

மந்திர சாத்திரம் கூறல்

மகிழ்ச்சியாய் ஒருவருடன் வாய் பேசாதே
மனதுதனில் ஆங்காரந் தனை எண்ணாதே
நெகிழ்ச்சியாய் ஒருவருக்கும் இடங் கொடாதே
நீர்மையாய் நடந்தகொள்ளு பொய் சொல்லாதே
இகழ்ச்சி தான் ஒருவர் சொன்னால் ஏங்கிடாதே
எத்தனை தான் சொன்னாலும் குற்றம் வேண்டாம்
தகழ்ச்சியாய்த் தண்மைசொல்லு சத்ரா திக்குஞ்
சாங்குமாய் ஏழையைப் போல் தரித்திடாதே.

(1472)

தரித்திட்ட மகாரவரை நாத ஓசை
தாயார்க்குப் பீடமது மவுன ஞானம்
உரித்திட்டே ஊண்பா நாதத் தோடே
ஒருமுனையாய் ஒருவழியாய் ஒன்றா யோடும்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

அரித்தட்டுத் தோற்றுவதுங் கொன்று மில்லை
அகண்டவெளி ரவிகோடி துழ வன்னி
கரித்திட்ட மதிகோடி கண்டு கொள்ளாது
காரணமாம் மகாரமென்ற மார்க்கம் காணே.

(1473)

காணவே மகாரமல்லோ ஆசா னாலே
காட்டுகின்ற முறையதுதான் ஞான யோகம்
ஆணவே மகாரமது நாதம் தாண்டி
அடங்கிநின்ற இடமல்லோ கேசரி தானாம்
மாணவே மாலைமுத் தென்று சொல்வார்
மாட்டுவது முன்றெழுத்தே என்று காணார்
தேர்ணவே மகாரவித்தை அகீத வித்தை
துட்டருடன் சொல்லாதே மவுனமாகே.

(1474)

சொல்லாத மவுனத்தை முன்றெழுத்து என்பார்
துட்டுகிற இனங்காணார் துறவு காணார்
மல்லாத மவுனத்தை வாய்முடல் என்பார்
மாடானை குதிரை யினால் ஆவதென்ன
குல்லாத மவுனவித்தை கூடுவது காணார்
குவிந்துவாய் முடியே நாதங் கேளார்
தெல்லாத மவுனவித்தை ஆசான் காட்டில்
தெசநாதம் செயண்டி கேட்குங்காணே.

(1475)

காணவே மதியினுடை அமுதஞ் சிந்தும்
கடிசான துவாதசமும் கடந்து தோன்றும்
வாணவே ஆசை அறம்தான் எனலும்போகும்
வாருதிபோல் அண்ணாக்கில் அமுத மோடும்
தாணவே ரவிகோடி காந்தி தோன்றும்
சச்சிதானந்த வெளி முன்னே காணும்
முணவே மேலமுதலகிரி மீறி
முன்றுகமு நாளாகு முட்டியாடே.

(1476)

ஆடவே உலகத்து லகிரிஉண்டு முட்டு
அடங்கியபின் விண்ணுக்குள் லகிரிவந்து தூக்கும்
கூடவே மகாரத்தை யறிந்து கூடு
கும்மென்ற நாதத்தில் உன்னி ஏறு
நாடவே அறிவோடு மனத்தை நாட்டு
நணுகாமல் நாதத்தைக் கூர்ந்து கேளு
ஓடவே ஒருவழியாய் ஒடிற் றானால்
உற்றசன்மம் அச்சனம் முத்திதானே.

(1477)

4-ஆவது எருமைநாத் தொட்டி வைப்பு

(இதையே அயத்தொட்டிப் பாடாணமென்பர்,

முத்தியாம் எருமைநாத் தொட்டி கேளு

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

முனையான கல்லுப்புப் பருங்கட்டி வாங்கி
எத்தியாம் எருமைப்பால் படிதான் ஒன்றும்
ஏற்றமாம் கல்லுப்புப் பலந்தான் பத்தும்
தத்தியாம் சட்டிவைத்துச் சுருக்குப் போடு
சதிராக நாற்சாமம் ஆன பின்பு
வெத்தியாங் கலயத்தில் உப்பை வைத்து
வியனான எருமைப்பால் படியும்வாரே.

(1478)

படிவார்த்துக் கலயத்தில் எழும்பாமல் காய்ச்சிப்
பாலெல்லாம் வற்றியபின் ஒடு போட்டு
மடிவார்த்து மண்செய்து காய வைத்து
மகத்தான கெசபுடமாய் மாட்டிப் போடு
அடிவார்த்து ஆறியபின் எடுத்துக் கொண்டு
அயத்தாலே காசிஎன்ற மேரு பண்ணி
துடிவார்த்து மேரதுதான் பலமும் எட்டுச்
சுத்தித்த துதுது பலமும் எட்டே.

(1479)

எட்டான கெந்தியது பலம் இரண்டோடு
இசைவான தாளகமும் பாடா ணந்தான்
குட்டான குதிரைப்பல் பாடா ணந்தான்
குறிப்பாக நாலுபலம் கட்டி வாங்கித்
திட்டான சுண்ணாம்பில் சுத்தி பண்ணி
சிறுநீரில் டோளைகட்டி எரிப்பாய் சாமம்
மட்டான வாழைப்பால் இருசாமம் சுருக்கு
மகத்தான சேங்கொடைத் தயிலம் வாங்கே.

(1480)

தயிலத்தால் இருசாமஞ் சுறுக்குப் போட்டுச்
சாங்கமாய் வாழையுடக் கிழங்கில் வைத்து
மயிலத்தால் மண்செய்து காய வைத்து
மகாபுடமாய்ப் போட்டுமே யெடுத்து கொள்ளு
தயிலத்தாற் கெந்தியிட்டுச் சுத்தத்துள் வறுத்துச்
சுத்தியாஞ் சரக்கெல்லாங் கூடப் போட்டு
உயிலத்தால் உப்பதுவும் பலந்தான் நாலோடு
உறுதியாம் குதிரைப்பல் பலமுமநாலே.

(1481)

நாலான சரக்கெல்லாம் கூடப் போட்டு
நமனாகும் வெடியுப்பு நீராற் றானும்
சேலான முன்றுநாள் அரைத்து உலாந்து
செயசார நீராலே முன்று நாள் தான்
கோலான திராவகத்தால் முன்று நாள்தான்
குறிப்பாக அரைத்துலாத்தி அயமே ருக்குள்
மாலான வாலுக்கையின் மேலே வைத்து

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

மறவாதே முன்போலத் தீயைப்போடே.

(1482)

முன்போலத் தீப்போட்டு ஆறப் போடு
முகுளிதமாய்க் குறட்டாலே வாங்கித் தண்ணீர்
பின்போல வீசியே மண்ணைத் தள்ளிப்
பேராவ அயக்குப்பி தன்னைப் பார்த்தால்
பொன்போல மருந்தெல்லாம் உருகிப் பாய்ந்து
பொறிப்பொறியாய் ஒடுபோல தானி ருக்கும்
மின்போல எருமைநாத் தொட்டி என்பார்
மிச்சமாம் அயத்தொட்டி என்றும்பேரே.

(1483)

பேரான கவதும்பை விதைபடி தான் என்று
பேய்ப்பீர்க்கம் விதையதுவும் படிதான் ஒன்று
நாரான நாய்வேளை விதைபடிதான் ஒன்று
நற்றும்பைச் சாறதனில் ஊற வைத்துக்
காரான கல்வத்தில் அரைத்து மைபோல்
கடுத்தமாந் தெல்லுப்போல் வில்லை பண்ணிப்
பூரான பூப்புடத்தில் தைலம் வாங்கிப்
பெரிதான பரணிதன்னில் அடைத்துக் கொள்ளே.

(1484)

கொள்ளென்ற முன்போலக் கார சாரம்
குமட்டிஅரைத் திடும்போது போட்டுக் கொள்ளு
தள்ளென்ற அயத்தொட்டி பலமும் ஒன்று
சாங்கமாய் அயத்தில்வைத்துத் தைலங் குத்திப்
புள்ளென்ற நாற்சாமம் சுருக்குப் போட்டுப்
போட்டஉப்பு முன்னாலே தைலத்தால் கவசம்
வள்ளென்ற புடம்போட்டு எடுத்துக் கொண்டு
மறவாதே நவலோகம் நூற்றுக் கொன்றே.

(1485)

நூற்றுக்கொன்று ஈந்திடவே கனக மாகும்
நேரான புடசெய்யாமம் வித்தை கண்டாய்
பார்த்துக்கோ பாடாணம் படுமுன் கட்டும்
பாங்கான லிங்கமது படுத்துக் கொள்ளும்
வேத்துக்கோ வீரமது மெழுகு மாகும்
மிடுக்காகும் காயசித்தி விரைய வாகும்
நூற்றுக்கு விட்டவிதை போலத்தானும்
நனமார்க்கர் சிவசித்த யோகிக்காமே.

(1486)

யோகம் பற்றிக் கூறல்

யோகியே குருவான அகண்ட ஸூர்த்தி
உண்மையாம் ஞானமெல்லாம் அருளி யாச்சு
தாகியே ஏறுதற்குச் சாதகத்தைக் கேளு
சமரசமாம் லட்சியத்தை விளங்கச் சொல்லும்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

நீகியே நிலைதோறும் எழுத்தைச் சொல்லும்
 நிலைத்துநின்ற பிராணாய நிலைமை சொல்லும்
 நாகியே நடனமென்ற நிருத்தம் சொல்லும்
 நலம்பெரிய லட்சியத்தை நல்கிடரே.

(1487)

நல்குமென்று கேட்டுரைத்த மைந்த னேகேள்
 நன்றாகச் சாற்றுகிறேன் ஆட்டங் கேளு
 வல்குமென்ற மூலத்தில் வாசி வைத்து
 வாகாகப் பிராணாயம் பண்ணித் தீரு
 அல்குமென்ற குண்டலிக்குள் நடனம் கண்டு
 ஆதித்தன் கோடிபோல் காந்தி காணும்
 மல்குமென்ற கண்டத்தில் அங்ஙென்று உண்ணு
 வாய்திறக்க வொட்டாத வழிசெவ்வாமே.

(1488)

செவ்வையாய் நின்றிரைத்துப் பழக்க மானால்
 சீரான மனோன்மணி தான் புருவமை யநிற்பாள்
 உவ்வையாய் மவுனத்தை ஓட்டி ஊது
 உயரவே சாம்பவியைக் கண்டு கொள்வாய்
 நெவ்வையாய் இவ்வளவும் யோக மார்க்கம்
 நின்றவரார் சிவயோகி நிலைத்தே உன்னு
 குவ்வையாய்விந்துஎன்ற குருப தத்தில்
 கூட்டவே மவுனத்தைத் தாரையாமே.

(1489)

தாரையாம் விந்துவிலே ரவிமதியோ கோடி
 தளுக்காகக் சண்கூசி மயக்க மாக்கும்
 ஓரையாம் நாத்ததில் செவிடு பட்டு
 ஊமையென்ற வெழுத்தினிடை உருவி தோற்றும்
 வாரையாஞ் சத்திலே வன்னி யோடும்
 மதிகோடி ரவிகோடி ஒவ்வா ஒவ்வா
 நாரையாம் வாமப்பால் உண் டவர்க்குக் காணும்
 நலிவான ஞானிக்கு மாயந்தானே.

(1490)

மாயமாஞ் சிவத்துக்குள் மவுனஞ் சென்றால்
 மதிகோடி வன்னிரவி சோமன் கோடி
 பாயமாம் பரத்தின்கீழ் முப்பா முண்டு
 பாருற்ற அகாரமொன்ற உகாரமொன்று
 தாயமா மகாரமொன்று முப்பாழ் ஆகத்
 தங்கிற்று அவற்றொளியைச் சொல்லப் போகா
 தேயமா மொழியுடை உன்மணித்தாய்
 தேவியவள் பதமன்றோ கேசரிதான் காணே.

(1491)

கேசரியின் தாயான காந்தி தானும்
 கெடியான விண்கொள்ளா கரையங் கொள்ளா
 பாசரியின் பரையென்பர் அம்பரந்தான் என்பர்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பாரிதற்குள் மவுனம் உண்டு அறிவுகொண்டு
ஊசரியின் மவுனத்தே நிட்களமே யாவாய்
உயர்கின்ற அம்பரத்தில் ஏதோ ஏதோ
நேசரியாய் இப்படித்தான் லட்சியத்தில் நேர்மை
நேருவதும் அப்பறத்தே சோதிதானே.

(1492)

தானென்ற பராபரத்தில் ஆறுவரை உண்டு
சமரசமாய்க் கேட்டிருப்போம் சொக்கிக் காணோம்
மோனென்ற மூலகுருப் பிள்ளை தானும்
மூர்க்குமாங் காலாங்கி நாதா தாமும்
வானென்ற வாதியவர் ஞான வாதி
மகத்தான குளிகையிட்ட சித்த வாதி
மேனென்ற மேருஎல்லாம் பொன்னே யாக்கி
மிக்கான ரசவாதப் பேருள்ளோரே.

(1493)

ரசவாதப் பேருள்ளோர் குளிகை இட்டு
நாடியே பூரணத்தில் ஐந்துவரை கண்டார்
பிசவாத உலகத்தே அவரைப் போலப்
பெருமையாய்ச் சித்தருக்குக் கீர்த்தி வைத்தார்
நிசவாத ரிசிகளோடு முனிவர் சித்தர்
நேராகச் சமாதியிலே இருந்து கண்டார்
தசவாத சடத்தோடே சென்றோ ரில்லை
சமர்த்தான மனசினுடைச் சத்திதானே.

(1494)

மனசினுட வாசனையாம் குரங்கு கேளு
மாட்டியல்லோ இந்திரியக்கொம்புக் குள்ளே
தனசினுடன் அடித்தடித்துப் பேய்க்கூத்தாடித்
தளர்ச்சியாய் மனசையல்லோ சின்னம்பண்ணி
முனசினுடன் முத்திதனக் கேறொட் டாமல்
முழுமோசம் சனியனென்ற மனசு தானும்
அனசினுட வாசலையை யடக்கித் தள்ளி
அந்தகாக்கும் ஞானவழி யணுகுங்கானே.

(1495)

அணுகவே எப்படித்தான் என்றால் கேளு
அகலுவதற்குக் குரங்கைவிட்டு வழியைச்சொல்லும்
நணுகவே உலகத்தில் வாதம் வந்தால்
நன்மனசும் உண்டானால் சாத்திரத்தில் செல்வார்
தணுகவே சாதுசங்கம் வேதாந்தம் பார்த்தால்
சமரசமாம் வாசனையால் குரங்கு போகும்
இணுகவே அத்துவித வாசனையி லேற்றும்
எத்தனையோ உலகத்தில் அனேகம்பேரே.

(1496)

அனேகமாஞ் சாத்திரத்தை அனைந்து பார்த்தே
ஆண்மையாந் தொட்டிவகை நாலும் சொன்னேன்
சினேகமாஞ் சித்தாக்கும் முறைகள் தம்மைச்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

செப்பமாய் வழிவகையாய்ச் சீராய்ச் சொன்னேன்
வினேகமாம் வைப்புமுறை உலகோர்க்கு கா
விகாரமாய்ப் பெண்மையை தன்னில் உற்றால்
நனேகமாம் வெறிகொண்ட நாய்போல் தானும்
நலங்கியே நினைவழிந்து மாறாவானே.

(1497)

5-ஆவது மிருதாருசிங்கி வைப்பு

மாளாமற் சிங்கியது மூன்று தானும்
வழியோடே சொல்லுகிறேன் வண்மைகேளு
காளாமற் காரியஞ் சேர்தான் எட்டுக்
கலந்திடவே சுரைக்கெந்தி சேர் இரண்டு
மீளாமற் காரியம் உருக்கிக் கொண்டு
மிடுக்கான கெந்தியிட்டு வறுத்திட்டக்கால்
வேளாமற் காரியந் தூளும் ஆகும்
மிடுக்கான கல்வத்தில் இதனைப்போடே.

(1498)

இதனோடே கூட இடும் மருந்து கேளு
ஏற்றமாம் வெடியுப்பு பலமும் எட்டுப்
பதனோடே தாளகமும் பலமும் எட்டுப்
பாங்காக இவைஎல்லாம் பொடியாய்ப் பண்ணி
பதனோடே கண்குவிந்த கலயம் தன்னில்
போட்டுமே வாலுகையின் மேலே வைத்துக்
கதனோடே மூன்றுநாள் தீயைப் போடு
காரியமாய் விடாமலே எரித்திடாயே.

(1499)

எரித்திட்டு மூன்றுநாள் ஆறப் போடு
எளிதாகக் கலயத்தை உடைத்துப் பார்த்தால்
கரித்திட்டுக் கட்டியாக ஏம நிறமாய்
கனமாக மிருதாரு சிங்கி யாச்சு
பரித்திட்ட மிருதாரு புதங்கத் தாதி
பலம்நாலு நிறுத்துமே வைத்துக் கொண்டு
வரித்திட்டு வெடியுப்பு நீரால் ஆட்டி
வளமான சாரநீர் விட்டுஆட்டே.

(1500)

விட்டுமே துரிசியது பலம்இரண்டும்
வெங்காரம் பலம்இரண்டும் கூடப் போட்டுத்
தொட்டுமே ஆட்டியே கடுகையில் இட்டுத்
துருத்தி இரண்டிட்டுமே ஊதினக்கால்
பட்டுமே சுழன்றுருகிச் சத்து மாறும்
பதம்பார்த்துப் புழமாகும் தண்ணீர் மீட்டான்
தட்டுமே புழச்சாற்றில் சாய்த்து விட்டுச்
சத்தெல்லாம் பொறுக்கியே வேறேவையே.

(1501)

வேறேதான் வைத்துமே பிஷ்டி தன்னை

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

வெடியுப்புச் சாரநீர் விட்டே ஆட்டிப்
பேறேதான் குகையில் இட்டு உருக்கிக் கொண்டு
பேணியே சாய்த்திடுவாய் பழச்சாறு தன்னில்
சாறேதான் வடிகட்டிச் சத்தைப் பொறுக்கிச்
சமரசமாம் முன்போலே உருக்கி ஆட்டுக்
காறேதான் சத்தெல்லாம் ஒன்றாயக் கூட்டிக்
கபளித்துக் காரமிட்டு உருக்கிடாயே.

(1502)

மிருதாருசிங்கிச் செந்தூரம்

உருக்கியே பழச்சாற்றில் சாய்த்து எடுத்தே
ஒருபலந்தான் சத்துக்குப் பலங்கால் தங்கம்
பெருக்கியே ஒன்றாக உருக்கிக் கொண்டு
பொலிவான சவ்வீரம் பலந்தான் ஒன்று
பருக்கியே விந்துவினில் தோச்சத் தோச்சப்
பருதிமுன்னே காய வைப்பாய் ஏழுநாள் தான்
அடுக்கியே அனுபவித்துப் பீங்கானில் வாங்கி
அமுந்தவே தோச்சமே ரவியில்போடே.

(1503)

தோச்சமே விந்துவினில் சீலை சுற்றி
துப்புரவாய்க் கட்டியது அமுந்து மட்டும்
கூச்சமே குழிகெல்லி ஆறங் குலம்தான்
கொடிதான் மணலதுபோட்டு அதன்மேல் வைத்து
மாச்சமே மேலும் அந்த மணலால் மூடி
மாசற்ற நாலெருவில் புடத்தைப் போட்டு
நாச்சமே ஆறவிட்டு எடுத்துக் கொண்டு
நாகத்தின் கிண்ணிஇட்டுப் பனியில்வையே.

(1504)

பனியிலே வைத்தவுடன் செயநீராகும்
பாங்கான இந்நீரில் வீரம் போட்டுக்
கனியில்வைத்துக் கல்வத்தில் கடிதாய் ஆட்டிக்
கதிர்முன்னம் வில்லைபண்ணிக் காய வைப்பாய்
நனியில்வைத்து லகுபுடமாய்ப் போட்டு எடுத்து
நாதாந்த மிருதாரு சத்துத் தன்னைத்
தனியில்வைத்து இக்குருவைச் சமனாய்ச் சேர்த்துச்
சமரசமாய்ப் புடம்போட்டுப் பனியில்வையே.

(1505)

சூதக்கட்டு

வைப்பதுவும் நாகமாங் கிண்ணிக் குள்ளே
வளமாகச் செயநீரை வாங்கிக் கொண்டு
துய்ப்பதுவும் அயக்கரண்டி துருவு போக்கிச்
சுத்தமதாய் ஆனபின்பு தூதம் விட்டு
நய்ப்பதுவும் நாற்சாமம் சுருக்குப் போடே
நலமாகக் கட்டுண்டு கரியி லாடும்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

தைப்பதுவும் தங்கமிட்டுக் கெந்தி இட்டுத்
தாளகமும் மனோசிலையும் தணியச்சேரே.

(1506)

தணியவே சேர்த்துமே குப்பிக் கிட்டுச்
சமர்த்தாக வாலுகையின் மேலே வைத்து
அணியவே அறுசாமம் தீயை ஆட்ட
அருணன்போல் செந்தூர மாகும் பாரு
தணியவே பணவெடை சாக்கரையில் கொள்ள
சயகுன்ம மகோதரங்கள் தாழ்ந்து போகும்
மணியவே மண்டலத்தில் நரை திரையும்மாறி
மாசற்ற சந்திரன்போல் ஒளியுமாமே.

(1507)

ஒளியுமாம் ஒருநூற்றுக்கு ஒன்று தானும்
ஒன்பதிலும் இட்டக்கால் உயர்ந்த மாற்று
வெளியுமாம் மிருதா சத்துச் செந்தூரம்
விடக்கடிகள் குட்டங்கள் விரணம் எல்லாம்
தெளியுமே சித்தரைப்போல் உடலும் ஆகும்
செயமாகும் காயந்தான் வயிர மாகும்
நெளியுமாம் ஆயிரமாம் வருடம் தானும்
நேராகக் சமாதயிலே இருக்கலாமே.

(1508)

ஞானங் கூறல்

இருக்கவே உலகத்தோர் ஞானத் தாடு
ஏகமன தாயிருந்தோர் பேறு கேளு
வருக்கவே பொதிகையினில் இலிங்க மாகி
வாருதிக்கும் மேருவுக்கும் நடுவே கோடி
கருக்கவே காமத்தால் சுரபாண்டி லிங்கம்
கைவிட்ட சமாதியினால் சுந்தரமாம் லிங்கம்
பெருக்கவே மலைதோறும் பூமிதோறும்
பேசரிது வெகுபோகள் பேணிப்பாரே.

(1509)

பேணியே சுயம்பில்வந்து பிச்சை ஏற்றால்
பூனுமப்போ மவுனசித்தி ஞான சித்தி
ஊணியே ஒன்பதுபேர் இதிலே யாறு
உறுதியாய்ப் பலிகொண்டோர் உன்னி மூவர்
வேணியே விண்ணையென்றார் காவார் காவார்
விரைந்தல்லோ ஞானசித்தி வெளியாய்க் காணும்
வாணியே உலகத்து வாதிபோல
வகைகெட்டால் உலுத்தரென்பார் சித்திதானே.

(1510)

சித்திக்கி ரசயோகம் வைத்தார் ஈசன்
திரிவதற்கோ உண்டு உடுத்துச் சொன்னார் ஐயர்
புத்திக்கு லகிரிகொள்ளு என்று சொன்னார்
பொறியான வாசனையத் தள்ளு தற்கு

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

நித்திக்கு யோகமுதல் ஞானம் சொன்னார்
நீக்கஇடம் அற்றுநின்ற நிர்மலமாம் சோதி
எத்திக்கும்இறைக் கிறதோ கேணி போல
எடுக்கவே வாசனைதான் எழும்புந்தானே.

(1511)

வாசனை தான் எழும்பாமல் கொன்றோன் ஞானி
வாசிதனை நிறுத்தினவன் யோகி சித்தன்
தூசினைதான் கருவிகளை இடுப்பைச் சாடித்
தூரத்தினவன் சிவயோகி வாத யோகி
யோசனைதான் எழும்பாமல் துட்சுஞ் சொல்வேன்
உறுதியாய் மவுனத்தே இருந்தால் போகும்
கேசனைதான் வாசனைகள் கிண்டிற் றானால்
கெட்டியில்லை ஆகையினால் இருளாய்ப் போச்சே.

(1512)

6-ஆவது இரத்தசிங்கி வைப்பு

போச்சென்ற இரத்தசிங்கி வைப்புக் கேளு
பெரிதான உடம்புதனைக் கொண்டு வந்து
நாச்சென்ற நாவினுடன் தலைய றுத்து
நலமாக ரத்தத்தைப் பீங்கானில் விட்டு
வேச்சென்ற மிருதாரசிங் சிபலம் எட்டு
விரைந்துமே பொடிபண்ணி அதிலே போட்டு
பாச்சென்ற பத்துநாள் கிண்டிக் கிண்டிப்
படுரவியில் வைத்துமே வைத்துக் கொள்ளே.

(1513)

அயச்செம்பு செய்தல்

வைத்துமே உடும்பினுடைக் கொழுப்புத் தன்னை
வளமாக வெடுத்துமே எண்ணெய்ச் சட்டி
அய்த்துமே பொடிப்பொடியா யரிந்து போட்டும்
அதிலிட்டுக் கருக்கினால் தைலமாகும்
பொய்த்துமே போகாமல் பீங்கான் வாங்கிப்
புதிதாகும் அரப்பொடிதான் பலத்தைத் தானும்
எய்த்துமே பழச்சாற்றில் முந்நாள் போட்டே.
இதமாகக் கழுவியே உலரப்போடே.

(1514)

உலர்ந்தபின் உடும்பினுடைத் தைலத்தில் புறட்டி
உறுதியாய்க் காரமது சமனாய்க் கூட்டிப்
புலர்ந்தபின்பு குகையிலிட்டு உருக்கி ஆட்டி
பொன்போலே கண்விட்டு உருகி யாடும்
கலந்தபின்னர் அயம்செம்பு ஆம் கனகம் ஆகும்
கண்கொள்ளா வேதைஇதில் கண்டு கொள்ளு
அலர்ந்தபின்னர் அயச்செம்பால் மேரு பண்ணி
அசகாமல் மண்கட்டிக் காயப்போடே.

(1515)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

காய்ந்த பின்பு மிருதாரு சிங்கி தன்னைக்
கல்வததில் இட்டுமே பொடியாய்ப் பண்ணி
மாய்ந்தபின்பு தாளகந்தான் பலமும் ஒன்று
மனோசிலையும் பலம்ஒன்று சவவீரம் ஒன்று
பாய்ந்தபின்பு குதிரைப்பல் பாடா ணம்ஒன்று
பரிந்திவறறை முன்போலப் பண்ணிக் கொள்ளு
கூய்ந்தவிட்டுக் கூடவிட்டுப் பொடியாய்ப் பண்ணிக்
கூர்மையாம் வெடியுப்பு நீரால்ஆட்டே. (1516)

நீரோடு சாரநீர் விட்டே ஆட்டி
நிலவரமாய்க் கடிசான திராவகத்தை வாரு
பூரோடு பொடியாக்கி மேருக் கிட்டுப்
பின்புதான் வாலுக்கையின் மேலே வைத்து
ஆரோடு அடங்கல் வைப்புச் சரக்குக் கெல்லாம்
ஆண்மைதான் மேல்வைக்கும் படிதான் கேளு
மேரோடு வெண்கலத்தால் பண்ணக் கேளு
மிடுக்கான மண்ணிலே மேருபண்ணே. (1517)

மேருத்தான் பண்ணியே முக்கு வைத்து
மிக்கான முக்குநுனி விரலுக் கப்பால்
கோருத்தான் தண்ணீர்நிற்கக் குடைவிநித் தால்போலக்
கோணாமல் மெழுகிட்டு மேருக் குள்ளே
காருத்தான் தண்ணியது விழுகாப் படிக்குக்
கனமான மெழுகுக்கட்டி மண்ணைக் கட்டு
போருத்தான் மெழுகு அகற்றி வெண்கலத்தால் வார்த்துப்
பின்புதான் மருந்திட்ட குப்பியதில் செருகே. (1518)

செருகிஇரண்டு அங்குலத்தால் இறங்க முக்குத்
தொங்கவிட்டு மேற்குடையில் தண்ணீர் ஊற்று
பருகியிந்த நீர் இறங்கக் குடைக்குள் முக்குப்
பாங்காகக் கொண்டுகைபோல் வைத்துப் போடு
அருகியிருந்த நீர் இறங்கச் சட்டி வைத்து
அடுப்பெரிப்பாய் சரக்குவைத்து ஆன மட்டும்
திருகியேமேல் எடுத்துப்பதம் பார்த்துக் கொள்ளு
சிவக்காட்டால் திரும்பியந்தான் சொருகிப் போடே. (1519)

சொருகுமேல் இல்லாட்டால்வைப் புமுறை எல்லாம்
தூமந்தான் மேலேமும்பி ஓடிப் போகும்
பருமேல் தோடமில்லை சொல்லிப் போட்டேன்
பாடாண வைப்புக்குத் திறவு தன்னைத்
திருகுமே சித்தர் சொன்ன நூலில் இல்லை
சிரம்வைத்து பாட்டர் பதஞ்செப்பி நேன்யான்
அருகுமே யையாவைத்துச் சொன்ன மார்க்கம்
மறைந்திட்டேன் பிறகண்டந் தன்னில்தானே. (1520)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

தன்னில்வைத்து வாலுகைமுன் சொன்ன மார்க்கம்
சாங்கமாய் எரியிட்டுத் தணியப் போட்டு
பின்னில்வைத்துக்குறட்டாலே பிடுங்கி வாங்கிப்
பொறுத்ததோர் துடுதன்னில் தண்ணீர் ஊற்று
மன்னிவைத்து மண்தட்டி எடுத்துப் பார்த்தால்
மதியைப்போல் ரவியைப்போல ரத்த சிங்கு
பன்னில்வைத்த இதன்மகிமை பகர மாட்டேன்
பராபரத்துக் கொக்கு மிந்தப் பரிசுதானே.

(1521)

பரிசான குருக்கத்தி விதையை வாங்கிப்
படிஅளந்து பொன்மத்தைப் படிஅளந்து
தரிசான கிலுகிலுப்பைப் படிஅளந்து
சட்டியிலே போட்டக்கிலு கிலுப்பைச் சாற்றில்
உரிசான தூறவைத்து முன்று நாள்தான்
உறுதியாம் கெந்தகமும் தாளகமும் சிலையும்
தூரிசான தூரிசியோடு கல்லுப்புச் சாரம்
துடியான இணங்கனோடு பலமும் ஒண்ணே.

(1522)

ஒண்ணாக இவையெல்லா மொக்கப் போட்டு
ஊறவரைத்து வில்லை பண்ணிப் பூப்புடத் தயிலம்
பண்ணாக வாங்கியே இரத்த சிங்கி
பலம்வைத்துத் தைலத்தைச் சுருக்குப் போடு
உண்ணாகக் கட்டுப்புக் கவசங் கட்டி
உறுதியாய்ப் புடம்போட்டு நூற்றுக் கொன்று
எண்ணாக ஈந்திடவே ஏமம் ஆகும்
எளிதிலே இரத்தசிங்கி வேதையாமே.

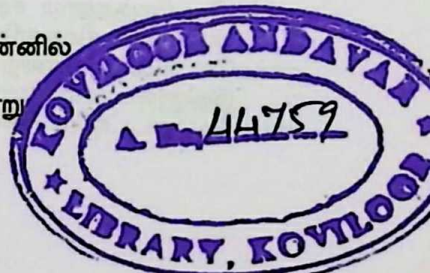
(1523)

ஞானங் கூறல்

வேதையாய் இருக்கிறதோர் ஞானத்துக்கு
மிக்கான வல்லமைதான் என்ன சொல்லு
வாதையாய்க் கண்டத்துள் வரைக ளாலும்
மருவினால் சடததோடே அவனே சித்தன்
நாதையாய் ஒருவரையில் நாத ஓசை
நலமான ஒளியினுள்ளே மயக்க் மாறும்
காதையாம் அறுவரையில் இடியோ கோடி
கண்கெட்டேன் மதிகெட்டேன் காதும் போச்சே.

(1524)

போச்சென்ற துதமுண்டு மவுனத் தாக்கப்
பொருமியே ஏழுசட்டை கக்கிப் போகும்
காச்சென்ற அச்செடந்தான் கயிலாச தேகம்
கடுநிமைக்குள் சித்தியாம் நினைவே உன்னில்
தோச்சென்ற பலநூலைப் பார்த்துப்பார்த்துத்
தோணாமல் சித்தாந்தம் வேதாந்தம் என்று
ஓச்சென்ற ஒன்றுதனில் நினைவு உன்னாமல்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

உளறியே கெட்டவர்கள் கோடிதானே.

(1525)

7-வது ஏமசிங்கி வைப்பு

கோடியென்ற ஏமசிங்கி வைப்புத் கேளு
குறிப்பாகத் தங்கமென்ற மேரு பண்ணி
ஏடியென்ற லேசாகப் பெருக்கப் பண்ணி
இரத்தசிங்கி பலமெட்டுக் கல்வத்திட்டுப்
பேடியென்ற பொடிபண்ணி சோறுரி வெட்டுப்
பேரான பலம்வாங்கிப் வெடியுப்பு நீரில்
தூடியே தோய்த்துமே ரவியில் போட்டே
சுத்தியாரு சாரநீர் தோச்சப் போடே.

(1526)

தோச்சுமே ரவியிலிட்டுத் தினந்தான் ஏழு
துரிசான திராவகத்தால் பொரிச்சுண்டோடு
ஆச்சுமே அரைத்தடையி லேசாய்த் தட்டி
அனலேற ஊதியுமே சுண்ணம் பண்ணிக்
காச்சுமே திராவகத்தில் அரைத்து மைபோல்
கவசமாய்க் கட்டியுமே துரிசி மேலே
போச்சுமே புடம்போடச் சுண்ண மாகும்
பேரான சுண்ணமிது பூட்டியாடே.

(1527)

ஆடவே இரத்தசிங்கி பொடிக்குக் கால்தான்
ஆண்மையாம் துரிசியுடைச் சுண்ணம் போடு
நாடவே நாகவுப்புப் பலமிரண்டு
நாடியே காரிய உப்பிரண்டு
தூடவே துத்ததுள் பலமி ரண்டு
துட்டியெல்லாம் வெடியுப்பு நீரா லாட்டிச்
சாடவே சாரநீர் ஒருநாளே ஆட்டு
தனித்துமே திராவகத்தில் ஒருநாள் தானே.

(1528)

ஒருநாள்தான் அரைத்துமே உலர்த்திக் கொண்டு
உறுதியாய்ப் பொடியாக்கி மேருக் கிட்டு
மறுநாள்தான் வாலுக்கையின் மேலே வைத்து
மறவாதே மேலாக மேரு வைத்துத்
திருநாள்தான் தீபம்போல தீயையாட்டு
சொல்லியதோர் சாமமெல்லாம் ஆன பின்பு
பெருநாள்தான் பேத்துமே தண்ணீர் குத்திப்
பின்புதான் மணஅகற்றிப் பிட்டுப்பாரே.

(1529)

பார்க்கவே மேருத்தான் சரக்கோடு ஒன்றிப்
பாய்ந்துமே சிவந்தநிற மாயிருக்கும்
ஏர்க்கவே ஏமசிங்கி என்ற நாமம்
இதினுடைய மகிமைசொல்ல என்னா லாகாது
நார்க்கவே பாட்டார்திரு மூலநாதர்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

திருவடியென் சிரசில்வைத்துச் சொன்ன மார்க்கம்
காக்கவே சொன்னக்கால் கடல்புளுகோ என்டார்
கண்டபடி சொல்லுகிறேன் கருவாய்தானே.

(1530)

கருவான வாலுளுவை அரிசிபடி ஒன்று
கனகமணித் தக்காளிச் சாறு வார்த்து
உருவான முன்றுநாள் ஊறு வைத்து
முனையான கெந்தகந்தான் பலமும் ஒன்று
தருவான சாறுவிட்டு அரைத்து வில்லை
சக்கரம்போல் கட்டியேயிப் புடத்தில் தயிலம்
உருவான பொற்சிங்கி சுருக்குப் போட்டு
உப்பரைத்து மேலாகக் கவசம்கட்டே.

(1531)

கட்டியே குக்குடமாம் புடத்தைப் போட்டுக்
காரியமாம் லோகம் ஆயிரத்துக்கீய
முட்டியே பதினாறு மாற்று மாறும்
முனையான அறுபத்து நாலும் கட்டும்
கட்டியே முகத்துக்குக் காட்டினக்கால்
தூமமாம் சரக்கெல்லாம் தூரத்திச் சாடும்
எட்டியே வெகுதொந்த மேறியாடும்
எடுக்கெடுக்க ஊறுகின்ற கேணியாமே.

(1532)

ஆமென்ற ஏமசிங்கி யார்க்குக் கிட்டும்
ஆத்தாளைப் பூசித்த வார்க்குக் கிட்டும்
சேமென்ற சிவயோகி ராச யோகி
சித்தருக்கும் ஞானிகட்கும் திரட்டி வைத்தேன்
பாமென்ற பாவிக்கட்கும் பொய்சொல் வோர்க்கும்
பறமறியா மூடருக்கும் தூசிப் போர்க்கும்
பாமென்ற பானத்தை யிகழ்ச்சி யாகப்
பாராமல் சொல்வோர்க்கும் பலித்திடாதே.

(1533)

ஞானங் கூறல்

பலித்திடாப் பலநூலைப் பார்த்துப் பார்த்துப்
பத்தியாய் வேதாந்த சித்தாந்தம் என்று
கெலித்திடா மனமுன்னிப் பாராமல் தான்
கெட்டலைந்தே உருண்டோர்கள் கோடா கோடி
அலித்திடா இடமெங்கே அறிவ தெங்கே
அசையாத மவுனமெங்கே ஞான மெங்கே
சொலித்துநின்ற மேல்முலத் தூரிய மெங்கே
துடசாதி தனைக்கூடில் ஞானமாமே.

(1534)

ஞானமாம் வாசனையாந் தொய்தத் தோடு
நாடாமல் நின்றக்கால் ஞான மெய்தும்
மோனமாம் மறையேது அந்தமேது
மீறிநின்ற வெளியே சோதி யேது

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

தூனமாந் துறையேது துழச்சி யேது
 துட்டியிருந்த விபரமெல்லாம் ஞானம் பாரு
 தூனமாம் அல்லவென்று சமுசா ரத்துள்
 தள்ளுமப்பா தொய்த்ததில் ஆண்மை தானே. (1535)

தானென்ற தொய்த்ததி னாலே யல்லோ
 சராசரங்கள் அண்டமெல்லாம் பரவி நின்று
 நானென்ற வாய்ப்பேச்சாம் ஞானி தன்னை
 நாக்குறுத்து வாய்கிழித்து மண்ணைப் போடு
 ஊனென்ற உலகத்தோர்க்கு உபதேசம் பண்ணி
 உண்மையிது தான் என்று கொடுத்தே ஆட்டிப்
 பேனென்ற பெண்பொன்னா மண்ணி னாலே
 பிறந்ததப்பா சண்டாளத் தொய்த்ததாலே. (1536)

8-வது சாதிலிங்க வைப்பு

தொய்தமாஞ் சிங்கிவைப்பு முன்று மாச்சு
 சுருதியாம் சாதிலிங்க வைப்புக் கேளு
 துய்தமாம் சத்தரசம் பலந்தான் எட்டுத்
 தெளிவான கெந்தகந்தான் பலம் இரண்டு
 வெய்தமாம் வெடியுப்புப் பலம் இரண்டு
 முன்போலச் சூதம்கெந்தகத்தால் வறுத்துக்
 கைதமாம் வெடியுப்பைக்கலந்து கொண்டு
 காசியென்ற மேருக்கே எடுத்திடாயே. (1537)

எடுத்திட்டு வாலுகையின் மேலே வைத்து
 இதமாகத் தீயிடுவாய் அறுசா மந்தான்
 கடுத்திட்டு ஆறவிட்டுக் குப்பி வாங்கி
 கருகாமல் தண்ணிரைத் தெளித்தே ஆற்று
 உடுத்திட்டு மண்ணுடைத்துக் குப்பி தன்னில
 உயாகம்பி லிங்கத்தை எடுத்துக் கொள்வாய்
 படுத்திட்டு மேல்முடி மூட வேண்டாம்
 பத்திரமாய் மணகட்டு கீழ்க்குப்பிக்கே. (1538)

இலிங்கக் கட்டு

கட்டுதற்கு லிங்கத்தைச் சொல்லக் கேளு
 கம்பிஎன்ற லிங்கத்தைப் பலமும் தூக்கி
 எட்டுதற்கு எலுமிச்சம்பழச் சாறுகக்கும்
 ஏற்றமா முலைப்பாலும் கருக்குப் போடு
 மட்டுதற்கு வயல்வேளைச் சாறுஞ் சுருக்கு
 வகையான வெடியுப்பு நீருஞ் சுருக்கு
 தட்டுதற்குச் சாரமென்ற நீருஞ் சுருக்குச்
 சாமந்தான் ஒவ்வொன்று தனித்துப்போடே. (1539)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

தனித்தனியாய் போட்டின்பு சொல்லக் கேளு
சாங்கமாம் சாரம்வெங் காரம் சீனம்
வினித்தனியாய் வெடியுப்பு வகைக்கோர் பலந்தான்
வெண்கருவை விட்டரைத்தக் கவசம் கட்டி
உனித்தனியாகக் கூடையுமி நடுவே வைத்து
ஒடுக்கமாங் குகைக்குள்ளே வைத்துப் போடு
தனித்தனியாய்த் தீயிடவே வெந்தே ஆறிச்
சீதளமாய் ஆனபின்னர் எடுத்துக் கொள்ளே.

(1540)

எடுத்துமே எடைக்கெடைதான் தங்கஞ் சேர்த்து
ஏகமாய்க் காரமிட்டு உருக்கியாட்டிக்
கடுத்துமே களங்காகும் நாற்றுக்கு ஒன்று
காட்டிடவே கனகமய மாகும்பாரு
படுத்துமே பணவெடைதான் தேனில் உண்ணு
பவளம்போல் மேனியுமாம் பாலனாவாய்
வடுத்துமே வன்னிகொப்பம் சிவஞ்சத்தியாச்சு
மார்க்கமது மெத்தஉண்டு மருவியாடே.

(1541)

அறிவுரை கூறல்

ஆடவே உறைப்புவந்தால் உபாயம் கேளு
அனுசரித்துக் குண்டலிக்குள் வாசி வைத்துப்
போடவே பிராணாயம் பண்ணித்தீரு
பேசரிய செயகண்டி சிலம்பொலி காணும்
நாடவே கண்டத்தே அங்ஙென்று ஊணு
நாட்டமாம் புருவமையம் திறந்துபோகும்
காடவே கணிபோல அமுதம் வீழும்
கண்கண்ட காயசித்தி கண்டுபாரே.

(1542)

கண்டுமே மதியான விந்து மட்டும்
கடிசான யோகமிது கண்டு கொள்ளு
விண்டிந்த விந்துமுதல் நாதஞ் சத்தி
மேலான சிவத்தோடு பரந்தான் கேளு
பண்டுமே பராபரத்தோடு ஆறு தானும்
பாங்கான மவுனம் வைத்து ஊதிக்காணு
உண்டுமே ஞானத்தின் யோக மாயிற்று
உன்னியே மவுனவித்தை உண்டுபாரே.

(1543)

பார்க்கவே பராபரத்தின் மேலே ஆறு
பதமான அகண்டந்தான் நிரக்கு ணந்தான்
நோக்கவே நடிகளந்தான் நிராகாரந்தான்
நேரான நிர்மலந்தான் போதந் தந்தம்
காக்கவே இவை ஆறுங் காண்ப போகா
காண்பவர்தான் சொல்லக்கேள் கைகடந்த யோகி
தார்க்கவே சடம்விட்டு அறிவு விட்டுச்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

சார்ந்துமே அகண்டத்தை அறிந்து கொள்ளே.

(1544)

கொள்ளுமே மதியளவும் பிண்டத் துள்ளே
 கூடியே ஆறுதலங் குறித்துக் காணு
 விள்ளுமே விந்துமே மேற்பரத்தின் மட்டும்
 மேலான அறிவினுடைச் சக்கரம் தானாம்
 தெள்ளுமே பரத்தின்மேற் போத மட்டும்
 சிவசிவா நிர்மலத்தின் வரைகள் ஆறும்
 தள்ளுமேமேல் ஆறும் சாரப்போகா
 சச்சிதா னந்தம்என்ற பாட்டர் காணே.

(1545)

பாட்டரென்ற திருமுலர் துத்திரத்தைக் காட்ட
 பரிவான தசதீட்சை கடந்த பின்பு
 தேட்டரென்ற மவுனமது உண்மை ஞானம்
 செப்புவார் அகாரமுதல் உகாரம் என்பார்
 வேட்டரென்ற சிரசுக்குள் வேதாந்தக் காட்சி
 விரைந்ததிலே உம்மென்றால் நாதம் ஆமோ
 நாட்டரென்ற கைகாட்டில் நாதம் காணும்
 நலமறியான் ஞானியல்ல சிகண்டிதானே.

(1544)

9-வது கருமுகிற்பாடாண வைப்பு

சிகண்டியாம் கருமுகில்தான் செப்பக் கேளு
 செம்பாலே காசிஎன்ற மேரு பண்ணி
 அகண்டியாம் மண்கட்டிக் காயப் போடு
 அதில்போடும் மருந்தை இனி அறையக் கேளு
 துகண்டியாய்ச் சுத்தித்த தூதம் எட்டுச்
 சுத்தித்த கெந்தகந்தான் பலம் இரண்டு
 பகண்டியாய்க் கெந்தி இட்டு வறுத்துக் கொண்டு
 பாங்கான வெடியுப்புப் பலம்இரண்டே.

(1547)

பலம் இரண்டு துரிசியது வறுத்துப் போடு
 பாங்கான தாளகமும் பலந்தான் ஒன்று
 கலமிரண்டும் இவையெல்லாம் கல்வததிட்டுக்
 காணவே அவுரியின் சாற்றி னாலே
 நலமிரண்டு நாலுநாள் நைய ஆட்டி
 நன்றாகக் காய்ந்த பின்பு பொடியாய்ப் பண்ணி
 வலமிரண்டு மேருக்கே எடுத்தித் தேதான்
 வாலுக்கையின் மேல்வைத்துத் தீயைப்போடே.

(1548)

தீப்போட்டும் ஒருநாள்தான் ஒருசா மம்தீத்
 திறந்துமே போட்டுமே மறுநாள் தானும்
 வாய்ப்போட்டு முன்சொன்ன மேரைத் தானும்
 மாட்டியே மறுநாள்தான் தீயைப் போடு
 தாய்ப்போட்டுத் தண்ணீரை வார்த்துவாந்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

சாமமெலாம் ஆனபின்பு தணியப் போட்டுக்
காய்ப்போட்டுக் குறட்டான் மேரு வாங்கிக்
கனமான கீழ்மேரில் கணககைக்கேளே.

(1549)

கேளுமே அவுரிஎன்ற சாறு வாங்கிக்
கெடியாகத் தெளித்துமே ஆறுப் போடு
வாளுமே மண்தன்னைத் தட்டிப் போடு
மருந்தையெடுத்து உடைத்தக்கால கட்டியாகத்
தேளுமே செம்புஎல்லாம் கரைந்தே ஒக்கச்
சிவந்த கறுப்பாகவே இருக்கும் பாரு
சாளுமே கருமுகில் பாடா ணமாகும்
காரியங்கள் மெத்தஉண்டு காணொணாதே.

(1550)

காணொணாக் கருமுகிலின் வம்மம் கேளு
கனமான கட்டிஒரு பலத்தை வைத்துப்
பூணொணாப் புளிப்பு மாதளம் பழத்தைப்
பிசைந்தந்தச் சாறெடுத்துச் சுருக்குப் போடு
நாணொணா நால்சாமம் போட்ட பின்பு
நலமான கல்லுப்புக் கவசம் கட்டி
ஊணொணா உமிப்புடத்தில் வைத்து எடுத்தே
ஒருநூற்றுக்கு ஒன்றிடவே உயர்ந்தமாற்றே.

(1551)

மாற்றுத்தான் கறப்பாகத் தான் இருக்கும்
மாசற்ற மதிதனில் பத்துக்கொன்று ஊட்டி
ஊத்துத்தான் லேசாக ஊதிப் போட
ஒன்பதுதான் ஆணிக்கும் உயர்ந்திருக்கும்
காற்றுத்தான் உள்ளடங்கி கல்தாண் ஆகும்
கருவண்டு போலாகும் நரைத்த ரோமம்
போத்துத்தான் விட்டதுபோல் இதனின் வேதை
பொன்னாகும் வெகுவிரிவு பிறிச்சேஆடே.

(1552)

யோகம் கூறல்

பிறிச்சறிந்த இடம்காட்டி நாதம் காட்டிப்
பேசாத மவுனத்தின் பெருமை காட்டிக்
குறிச்சறிந்த வெளிகாட்டி ஆறுதலம் காட்டிக்
குறியாகத் தோற்றுவிக்குங் குணமும் காட்டி
நெறிச்சறிந்த உடம்பைவிட்டுக் கேசரியும் காட்டி
நிறையாக ஊடிமைநின்ற இடமும் காட்டிப்
பறிச்சறிந்த வாய்ப்பேச்சால் ஆமோ சொல்லு
பாடபாரென்ற குருசொல்ல எல்லாம்ஆச்சே.

(1553)

எல்லாம் ஆம் உலகத்தோர் யோக ஞானம்
எடுத்தேறிக் கூடுவதுங் கரிது மெத்த
குல்லாமாங் குண்டலியைத் தொட்டங் கேறிக்
கூடுவது யோகமெத்த கடின மார்க்கம்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

வல்லாமாம் வாமத்தில் புக்கு நின்று
வத்துண்ணக் கற்பமுண்ண வாய்க்கும் ரெண்டும்
சொல்லாமாம் சோமிந்தைச் சடையில் வைத்த
சின்மயத்தைக் காட்டுவிக்குந் திறமாய்த்தானே.

(1554)

16-ஆவது தீமுறுகல் பாடாண வைப்பு

திறமான தீமுறுகல் செப்பக் கேளு
செம்பாலே கனமாக மேரு பண்ணிக்
கறுமான மண்கட்டிக் காயப் போட்டுக்
கட்டுகின்ற தெப்படித்தான் கண்டு கொள்ளு
உறமான உமிகருக்கல் கரம்பை மண்ணும்
ஒக்கவிட்டுச் சரிசமனாய் இடித்து நையப்
பிறமான மேருக்கு மண்ணைக் கட்டிப்
பிலத்திருக்கும் நெருப்புக்கு அசையாதென்னே.

(1555)

அசையாத துதமது பலமும் எட்டு
அடைவான கெந்தகந்தான் பலமும் ரெண்டு
தசையாத தாளகந்தான் பலமும் ஒன்று
தாயான கவுரியது அரைப்பலந்தான்
இசையாத இணங்கனது பலமும் ரெண்டு
வேகமாய் வெடியுப்பு நீரா லாட்டித்
தசையாத சாரநீர் விட்டே ஆட்டிச்
சாங்கமாந் திராவகத்தால் தனித்தேஆட்டே.

(1556)

ஆட்டுவது எப்படிதான் என்றால் கேளு
ஆண்மையாம் ஒருநீரைவிட்டே ஆட்டிப்
பூட்டுவது ரவியில்விட்டுப் பொடியாய்ப் பண்ணிப்
பின்புதான் பின்னொன்றை வார்த்தே ஆட்டு
முட்டுவது ஒரு நீர்க்கு முன்றுநாள் தான்
முழித்துமே ராமாறு அரைப்பைப் பூட்டி
வேட்டுவது விடிந்தபின்பு வெயிலில் போடு
மிடுக்காகப் பொடிபண்ணி மேருக்கேற்றே.

(1557)

மேருக்கே ஏற்றுவது அரைவாசி மட்டும்
மேன்மையாய்ப் பொடிபண்ணி வாலுக்கையிலே
தேருக்கே தீம்போல் நெருப்புப் போட்டுத்
திடுமிடியல் பண்ணாதே சிறுதீப் போடு
வேருக்கே விரல்பருமன் விறகு போடு
மிடுக்கான விறகிட்டால் புகைமேல் கொள்ளும்
வாருக்கே ஆவியெல்லாம் போன பின்பு
மறுநாள்தான் மேல்மேரு முடிப்போடே.

(1558)

முடியே முன்கணக்காய்த் தீயைப் போட்டு
முசியாமல் ஆறவிட்டுக் குறட்டால் வாங்கி

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

நீடியே நீராலே அவித்தே ஆற்றி

நேராக மண் அகற்றிச் சரக்கைப் பார்த்தால்
ஆடியே மழமழத்துப் பனங்கம்பி போல்

அடுக்காகக் கரும்சிவப் பதாகக் காணும்

துடியே துருத்திதனக்கு அசையா தாகும்

தூசுந்தான் மெத்தஇதில் துட்டிப்பாரே

(1559)

குதிரைப்பல் பாடாணக் கட்டு

துட்டியே தீமுறுகல் பலந்தான் நாலு

சுளுக்காகப் பொடி பண்ணிப் பிங்கான் வைத்துத்

தாட்டியே குதிரைப்பல் பலந்தான் ஒன்று

தளுக்காகச் சுண்ணாம்பில் கொதிப்பாய் சாமம்

மாட்டியே மனுஷனுடை அமுரி சாமம்

மறவாதே பாகல்இலைச் சாறு சாமம்

தேட்டியே செங்கொட்டைத் தைலம் சாமந்

தெளிவான வாழைப்பால் சாமம்தானே.

(1560)

சாமந்தான் வெடியுப்பு நீரில் சுருக்குச்

சாரநீர் சாமந்தான் சுருக்குப் போடு

காமந்தான் கடிசான திராவ கத்தில்

கல்லுப்புக் கவசமும் இப்புடமாய்ப் போடு

வேமந்தான் வெடியுப்பு நீரால் ஆட்டி

வெங்காரம் பலமொன்று துரிசி ஒன்று

ஓமந்தான் ஒருசாமம் கல்வதது ஆட்டி

ஓக்கவே தீமுறுகல் பொடியைப்போடே.

(1561)

பொடிபோட்டு மத்தித்துச்சுட்ட குகைக்கு இட்டுப்

பெரியதோர் துருத்திரெண்டு மாட்டி ஊது

துடிபோட்டுக் குகை தூக்கிக் கரியைஇட்டுச்

சுறுக்காக ஊதிடவே சத்து மாகும்

பிடிபோட்ட சத்தெல்லாம் பொறுக்கிக் கொண்டு

பிஷ்டிக்கு முன்போல மருந்து கூட்டிக்

குடிபோட்ட குகைக்குள்வைத் துருக்கிச் சாய்க்கக்

கொப்பளித்துச் சத்துத்தான் செம்புமாமே.

(1562)

தம்பனக் குளிகை

செம்பான தீமுறுகல் சத்துக் குள்ளே

சேர்த்திடுவாய் நாலுக்கு ஒன்று தங்கம்

கொம்பான கிண்ணிபோல் கொட்டிக் கொண்டு

குறிப்பாக அடித்தூரில் மண்ணைக் கட்டு

வம்பான வாலுகையின் மேலே வைத்து

மறவாதே பொன்மத்தைச் சாறு விட்டுத்

தும்பான சுத்தித்த தூதம் வார்த்துச்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

தூட்சமாய் நாற்சாமம் எரித்திடாயே.

(1563)

எரித்திடவே இறுகியது வெண்ணெய் ஆகும்
ஏற்றமாம் பொனமத்தங் காய்க்குள் வாட்டு
அரித்திடவே ஆரையிலைக் குள்ளே வாட்டு
அரசிலையிற் பிராயிலையில் அமர வாட்டு
விரித்திடவே விராலிலைக் குள்ளே வாட்டு
வெண்தூடன் தீதன்னில் அடுக்க வாட்டு
உரித்திடவே விளக்கெண்ணெய் தானுங் குத்து
உருகியபின் கடுஞ்சுருக்குச் சாராயம்குத்தே.

(1564)

சாராயஞ் சாமந்தான் சுருக்குப் போடு
தனிப்பினபின் அரைத்துச் சாராயத் தால்
தோராயம் சாமந்தான் சுருக்குப்போடு
துணையான சடைக்கஞ்சா துவைத்துக் கொண்டு
பாராய்னுஞ் சாமந்தான் சுருக்குப் போடு
பனங்கள்னு சாமந்தான் சுருக்குப் போடு
பூராயம் புதுத்தேன் தான்சுருக்குப் போடு
பின்பந்தான் பால்வாத்துக் கழுவிப் போடே.

(1565)

கழுவினே சிரசில்வைக்க ஆயுதம் தையாது
கடிசாகும் ஸ்தூதனக் கரையில் கட்டு
தழுவினே சுககிலத்தம் பனையுமாகும்
தங்கமிட்டுச் சிந்தாரம் பண்ணித் தின்னு
விழுவினே போகாது கற்பாந்த காலம்
மேதினியும் கொள்ளாது கற்பாந்த காலம்
தழுவினே சத்துக்குள்ளே வேதை கோடி
சாற்றஅரிது என்னாலும் சிந்தாரந்தானே.

(1566)

தானான சாதிலிங்க மேருக் குள்ளே
தனித்தனியே எட்டுவிதச் சரக்குண்டாகும்
வானான வாலுக்கையில் குப்பி வைத்து
வளப்பத்தான் நுனிமூக்கில் சாதி லிங்கம்
பானான பக்கத்தில் தொட்டி யாகும்
பற்பரமாம் பக்கத்தின் கீழே தானும்
வானான அதின்கீழே தாம்பிர தூடம்
மணிராகம் அதின்கீழே வன்னிகொப்பமாச்சே.

(1567)

வன்னிகொப்பம் அதன்கீழே கருமு கில்தான்
மகத்தான அடிதனிலே தீமுறுக லாகும்
தன்னிகொப்பச் சரக்காலும் எரிப்பி னாலும்
சாதகமாய்க் கைமுறையின் சமர்த்தி னாலும்
பன்னிகொப்பம் வைக்கின்ற பந்தத் தாலும்
பக்கத்தில் சிலாகையிட்ட பரிசி னாலும்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

தென்னிகர்ப்பத் தீபார்த்து விட்டு விட்டுச்
சிலாகையிட்ட திறந்தாலும் எட்டுமாச்சே.

(1568)

எட்டுந்தான் ஒருமேரிற் றெண்ண லாகும்
ஏற்றமாய்க் குடம்போலே மேரு பண்ணித்
தட்டுந்தான் சரக்கதவும் அரைவா சிஇட்டுச்
சாடையாம் எரியிட்டே எடுக்க லாகும்
உட்டுந்தான் உலகோர்க்குத் தெரியா தென்றே
ஒவ்வொன்றாய்ப் பிரித்துமே உரைத்தேன் பாரு
வெட்டுந்தான் கல்வெட்டு வெட்டவெளி காணும்
விளாவரியாய் பிள்ளைகட்காய் வெளியிட்டேனே.

(1569)

வெளியாக வைப்புமுறை சொல்லா விட்டால்
மேதினியோர் தங்களுக்கு வருத்தம் தீரக்
களியாகக் காய்சித்தி கடித லாகக்
கனமான வியாதிஎல்லாம் அகன்று போக
வளியாக வாதமுறை எளிதி லாக
வயஸ்தம்ப வித்தைவந்து வணங்கிக் கேட்க
அளியாக அஞ்சனமாக் கருஷணங்கள்
அடங்கலுந்தான் தாதுக்குள் அடக்கமாமே.

(1570)

அடக்கமாம் குருவின் அதிசயத்தைக் கேளு
ஆதியாய்ச் சடையின்மேல் மதியம் வைத்துச்
சிடக்கமாய் நெற்றியில் தீக்கண்ணை வைத்துச்
சேடனைத்தான் ஆபரண மாகப் பூண்டு
கடக்கமாம் கரியைஉரித்து இடையில் தரித்துக்
கனமான புலித்தோலை மேலே போர்த்துத்
துடக்கமாஞ் சுடுகாட்டில் குடியுமாகிச்
குடியே பலி எடுத்துச் சொக்கினாரே.

(1571)

சொக்கியதோர் குருவினுடை வாமபாகம்
தும்ந்நுநின்ற எனதாயார் சித்தி கேளு
அக்கியதோர் அட்டமா சித்து நிறக
ஆதியாம் ரிசிசித்தர் அடங்க லாக
சிக்கியதோர் நவகோடி தேவர் சித்தர்
சிறந்தநின்று போற்றியே கொலுவின் சேவை
புக்கியதோர் நிர்க்குணத்தின் பதத்தைப்போற்றப்
பொருளோடே அருள்கொடுப்பான் பூண்டு பாரே.

(1572)

11-வது வெள்ளைப் பாடாண வைப்பு

பூண்டுமே வெள்ளைப் பாடாண வைப்பைப்
பிரித்துமே சொல்லுகிறேன் புத்தி யோர்க்குக்
கூண்டுமே குதிரைப்பல் பாடா ணந்தான்
குமட்டியே பொடி பண்ணிச் சேரு நாலு

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

வெண்டுமே வெள்ளையாம் கறிஉப் பைத்தான்
மிடுக்கான சட்டியிட்டு வறுத்துக் கொள்ளு
தீண்டுமே தெறிப்படங்கி மாப்போ லான
திறம்பாத்து நாலுசேர்தான் ஒக்கக்கூட்டே.

(1573)

கூட்டவே இதனோட கிளிஞ்சில் சுண்ணங்
கேண்மையாய்ப் பொடிதானும் சேரு கூட்டு
ஊட்டவே ஒன்றாகக் கலந்து கொண்டே
உறுதியாய்த் தோண்டிரெண்டு உரஞ்சிச் சேர்த்து
மீட்டவே மேல்தோண்டி அதனுக்குள்ளே
மேன்மையா மத்தஞ்சாறு ஏழுதரம் பூசு
ஆட்டவே அடித்தோண்டி அதனாக குள்ளே
அமுத்தியே மருந்திட்டுத் தோண்டிமுடே.

(1574)

முடியே முன்சொன்ன மண்ணைப் பூசு
மீறாமல் சக்கரமாம் அடுப்பில் வைத்து
நாடியே நாற்சாமம் ஐந்து விறகால்
நலங்காமல் எரித்திட்டே ஆறப் போடு
பாடியே அசையாது படுக்கப் போட்டுப்
பாங்கான சுழிநுனியில் மயிர்க்குச்சி கட்டித்
தூடியே பரவாமல் குச்சியால் வாங்கு
தூள்தானும் மாப்போலாம் ஒன்றில்வாங்கே.

(1575)

வாங்கையிலே தோண்டி மண்ணைத் தண்ணீர் குத்தி
மலங்காதே சுத்தியினால் மதித்து வாங்கு
வீங்கையிலே மேற்றோண்டி மருந்து தானும்
மூக்கிலே வாய்கண்ணில் பட்டால் வீங்கும்
தாங்கையிலே தூரறின்று சுறண்டிவாங்கித்
தாக்கான காசிஎன்ற மேருக் கிட்டு
ஓங்கையிலே வாலுக்கையின் மேலே வைத்து
உறுதியாய் வாய்தன்னைத் திறந்துபோடே.

(1576)

திறந்திட்டு முன்சாமந் தீயை ஏற்று
செப்பினேன் காசியென்ற மேருக் கெல்லாம்
மறந்திட்டு மேல்மேரு வைத்தால் மோசம்
மாசற்ற லோகமென்ற மேருக் கெல்லாம்
கறந்திட்டு மேல்மேரு முடவேணும்
காசியென்ற மேருக்கு முடலாகா
பிறந்திட்ட பிள்ளைக்கும் அறிவு தோன்றும்
பேய்ப்பாட்டாய் மறைப்பில்லை பிடுங்கலாச்சே.

(1577)

பிடுங்கலாய் வாலுக்கைக்கு மண்ணைக் கேளு
பெரிசான சலங்கை மண்ணாய் எடுத்து வந்து
குடுங்கலாய்க் கறத்துட்டி இல்லா மல்தான
கொழித்துமே சட்டிக்குள் போடு போடு

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

துடுங்கலாய்த் தூசிமண்ணைப் போட்டு வைத்தால்
துடுதான் ஏறாது புகையோ காணும்
துடுங்கலாய்ச் சரக்கினுடைப் புகையோ என்று
சமுசயங்கள் வாராது சலங்கைமண்ணே.

(1578)

சலங்கைமண்ணில் புகைகண்டால் சரக்கின் புகைதான்
தளராதே மேருவிற்குள் விரிசல் கண்டாய்
குலங்கையாம் துலமென்ற குறட்டால் வாங்கிக்
கொட்டிடுவாய் ஆறவிட்டுப் பின் ஒன்றில்தான்
வலங்கையா முன்போலே வைத்துப் போடு
மறுகுப்பி இரண்டொன்று இருந்தால்நீயும்
விலங்கையாம் விரற்கதும் மண்ணை வாங்கில்
வெளிப்படுங்காண தூமம்மெத்த விரைந்துவாங்கே.

(1579)

விரைந்துமே வாங்கையிலே வெடிப்பில்லா மேரை
விடுவிக்க வொண்ணாது மெதுத்தீப் போட்டு
திரைந்துமே மறுகுப்பி தனில் அடைத்துச்
சீக்கிரமாய் முன்போல வைத்துப் போடு
பரைந்துமே பழங்குப்பி தனிலே மருந்து
பாச்சினால் சரக்கதுவம் பட்டுப் போகும்
புரைந்துமே புதுக்குப்பி தன்னில் வைத்தால்
பிலத்துமே எடைசரியாய் நிற்கும்பாரே.

(1580)

பாரென்ற வாலுகைக்குச் சட்டி தானும்
புதியலே அடுப்பகலம் சரியாய்ப் பார்த்தே
ஆரென்ற அங்குலந்தான் அரைக்கு றைச்சலாய்
மண்ணரைத் தைந்தாறு பண்ணி வாங்கி
வேரென்ற வேக்காடு வேகப் பண்ணி
விரைந்தல்லோ வாங்கியே வைத்துக்கொள்ளு
தூரென்ற சித்தர்சொன்ன நூலில் எல்லாம்
துட்சங்கள் சொல்லாதே பாடினாரே.

(1581)

பாரென்ற வாலுகையில் வைத்து எரித்துப்
பாங்காக முன்சொன்ன சாம மானால்
ஆரென்ற அடுப்போடே ஆறப் போடு
அதன்பின்பு மண்அகற்றிக் கையால் வாங்கு
தேரென்ற தண்ணீர்தான் தெறித்தால் மோசம்
துதமது சோந்துநின்ற சிவப்புக்கு எல்லாம்
தாரென்ற தண்ணீர்தான் தெளிக்க வேணும்
சாந்தமாம் மற்றதற்கு ஆகாதுஎன்னே.

(1582)

வெள்ளைப்பாடாணக் கட்டு

என்னவே வெள்ளையென்ற பாடா ணந்தான்
ஏற்றமாய் சரக்கிதுதான் கல்லோடு உருகும்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

சன்னவே இதைக்கட்டில் வெகுவாம் வித்தை
காசினியில் வாதிகள்தாம் கட்ட மாட்டார்
தென்னவே இருட்சித்தர் ஞானியோர்க்குக்
கணத்திலே சித்திக்கும் செயமு மாகும்
முன்னவே இதைக்கட்டில் எல்லாம் கட்டும்
முர்க்கமாம் சரக்கிதனின் முறையைக்கேளே.

(1583)

முறையாக வெள்ளை ஒருபலத்தை வாங்கி
முனிந்ததோர் சுண்ணாம்புக் கல்லைச் சுட்டு
அறையாகச் சீலைக்குள் பரப்பி வைத்து
அதுமேலே பாடாணக் கட்டி வைப்பாய்
குறையாகச் சுண்ணாம்புக் கல்லு முடிச்
குறையாதே பதினொருக்கால் பனங்களளில் தோய்
நிறையாகக் கல்வைத்துத் தோய்த்த பின்பு
நேரான வெள்ளைமந் தாரப்புவே.

(1584)

பூவென்ற சாறதுவும் நாலு சாமம்
பிசுகாதே அனலேறச் சுருக்குப் போடு
தேவென்ற சிறுபிளைச் சாறு தானும்
செப்பமாய் ஒருசாமம் சுருக்குப் போடு
கோவென்ற கொட்டைப்பா சிலையின் சாறு
கூசாதே ஒருசாமம் சுருக்குப் போடு
மாவென்ற மனிதனுடைய அமுரி தன்னில்
மாட்டியே பூநீறு கரைத்துக்கொள்ளே.

(1585)

கரைத்துமே தெளிவிறுத்து நாலாம் நாள்தான்
கடுஞ்சுருக்காய் ஒருசாமம் சுருக்குப் போடு
விரைத்துமே வெடியுப்பு நீர்சாமம் சுருக்கு
வேகமாஞ் சாரநீர் சாம மாகும்
திரைத்துமே கடிசான திராவ கத்தால்
செப்பமாய் ஒருசாமம் சுருக்குப் போடு
பரைத்துமே கட்டியதோர் கல்லுப்புக் கவசம்
பாங்காக உமிப்புடத்தில் போட்டு வாங்கே.

(1586)

வாங்கியே உப்பினுடைக் கவசம் நீக்க
வயிரமே தானாகும் மற்றொன்று ஒவ்வாது
ஒங்கியே தூரியன்போல் ஒளியே தோணும்
உருக்கியே எடைக்கெடைக்கு வங்கம் சேர்த்து
நீங்கியே உடைத்தக்கால் தூளு மாகும்
நேருட்டு வங்களை வெள்ளி தானும்
ஏங்கியே எடைக்கெல்லாஞ் துதந் தான்சேர்த்து
இழுத்தரைத்து முலைப் பாலில் புடத்தைப் போடே.

(1587)

முலைப்பரலில் சாமந்தான் நேக அரைத்து
முனிந்துமே அகலிலிட்டு மண்ணைப் பூசிக்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

கலைப்பாகக் கவுதாரிப் புடமே போடக்
களங்காகும் வெள்ளியம் செப்பில் தாக்கி
நிலையாகப் பதினைந்து மாற்று மாறும்
நீக்கரிதாம் வெள்ளியது நிலைத்த வித்தை
துலைப்பாகக் குழிவெட்டி இரைத்தாற் போலத்
தொலையாது ரசிதமது சுறுக்குத்தானே.

(1588)

பர தத்துவங் கூறல்

சுறுக்காகுந் தாயார்தான் துரைப்பெண் ஆகும்
சிவந்தானும் சேவேறும் சடையன் ஏழை
குறுக்காக இவள்முன்னே ஐயர் வந்து
குணமாகக் கேட்டதெல்லாம் கொடுப்பாள் தாயும்
நறுக்காக, அகண்டத்தே ஞான சத்தி
நலமாகப் பூசித்தால் ஆறுபத்தும் ஈவாள்
தறுக்காகச் சடமெல்லாம் அவள்தன் கூறு
தகப்பனாக் கெலும்போடு நரம்பிரண்டே.

(1589)

நரம்பான வாசிரெண்டில் ஒன்று சத்தி
நலமாகச் சிவம்ஒன்று பிராண வாயு
நிரம்பானது ஒன்றி நின்றால் சுழியு மாச்சு
நேரான யோகமுமாம் ஞான மாறும்
தரம்பான தண்டாகும் சுழியின் நடுவே
நிற்குமிதற் குள்ளேமுக் கிரந்தி யுண்டு
தூரம்பான சுழிமுனையிற் பிராணன் ஏறில்
சுருதியாம் நாதாந்த யோகம்காணே.

(1590)

நேகமாம் நெஞ்சினுள்ளே பிராண யோகம்
ஒற்றையான் தாமரையின் நூல்போ லாகும்
ஆகமாம் அதில்இரட்டி அபான வாயு
அடங்கிநின்ற இரண்டையும்நீ கண்டா யானால்
போகமா மதுக்குள்ளே ஞான யோகம்
புசண்டருக்குச் சித்தியிது கயிலாச தேகம்
தூகமா நவகோடி மாலக கண்டார்
சுகயோகம் ஆவது இந்தத்துறையைப் பாரே.

(1591)

கௌரி வைப்பு

துறையான கௌரிவைப்பைச் சொல்லக் கேளு
சுத்தவெள்ளைப் பாடாணம் பலமும் புத்துத்
திறையான கெந்திரெண்டை ரைப்பலந் தான்
செப்பமாய்த் தாளகந்தான் பலம் ஒன்றேகால்
மறையான மனோசிலை தாளகத்தில் பாதி
மார்க்கமாய்க் கல்வத்தில் பொடியாய்ப் பண்ணி

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

நிறையான வெடியுப்பு நீர்விட்டு ஆட்டி
நீர்சான சாரத்தின் நீரில் ஆட்டே.

(1592)

ஆட்டியே பின்புகடுந் திராவ கத்தில்
அரைத்துமே பொடியாக்கிக் காசி மேரு
மாட்டியே மணகட்டி நிழல் உலர்த்தி
மார்க்கமாய் மூக்கடைக்கும் வண்மை கேளு
திட்டியே முன்சொன்ன மண்ணைத் தானும்
சிக்கெனவே கட்டியே உலர்த்த பின்பு
நாட்டியே ஒருநாள்தான் ரவியில் போட்டு
நலமாகக் காய்ந்துபின்பு உரஞ்சிடாயே.

(1593)

உரஞ்சுவது சொறியான கருங்கற்குள்ளே
ஒப்பமாய் அரைத்துமே வைத்துக் கொள்ளு
கரஞ்சுவது மேருதனக்கு அரைவாசி இட்டுக்
கனமான வாலுக்கையில் வைக்கும் போது
திரஞ்சுவது சீலைசுற்றி வாய் அடைப்பாய்ச்
செம்மியபின் தீயிடுகில் எடுத்துப் போடு
மரஞ்சுவது மருந்திடுகில் கண் கொட்டாச்சி
வைத்துமே மருந்திட்டு வைத்திடாயே.

(1594)

வைத்துமே முன்போலத் தீ எரித்து
மார்க்கமாம் பதங்கண்டால் ஆறப் போட்டுத்
தேய்த்துமே சீதளமாய் ஆன பின்பு
தேய்த்துமே தண்ணீரால் ஊற வைத்து
மைத்துமே மண்தன்னை வாங்கிப் போட்டு
மறுபடிதான் குப்பிதன்னை உடைத்துப் பாரு
கைத்துமே கட்டியாய்ச் செம்மஞ்சள் தான்
கனமாகத் தானிருக்கும் கண்டுபாடே.

(1595)

கௌரி பாடாணக் கட்டு

கண்ணுமே கௌரியென்ற பாடா ணத்தைக்
எட்டுதற்குக் கருவுது என்றா யானால்
கண்ணுமே மனோன்மணிதன் பேரு மான
மாசுற்ற கௌரிகட்டில் மார்க்கம் மெத்த
விண்டுமுன்போல் வெள்ளைகட்டு மார்க்கம் போலே
விதம் அறிந்து கட்டினால் புப்ப ராகம்
பண்ணுமே இரண்டுமது சரியாய்க் காணும்
பார்ப்போர்க்குப் புப்பராகந் தானும்ஆமே.

(1596)

புப்பராகம் போன்றமணி தன்னை வாங்கிப்
பொன்தன்னைச் சரிஎடையாய் உருக்கிச் சேர்க்க
உப்பராகம் போலவது உடைந்து தூளாம்
உகந்துமே இந்தெடைக்குச் சூதும் கூட்டிக்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

தட்பராகம் போன்ற லிங்கந் தானும்
தாளகமும் சிலையொடு கால்வாசி கூட்டித்
குட்பராகங் குலாமல்லிச் சாற்றில் சேர்த்துக்
குமட்டியரைத் தேமுன்று நாளுந்தானே. (1597)

முன்றுநாள் அரைத்திட்டு வில்லை கட்டி
முயற்சியாய் அகலிலிட்டுப் புடத்தைப் போடக்
கான்றுநாள் களங்காகும் இரவி தன்னில்
கண்டிடுமே திசைமாற்றுக் கொடுத்துப் பாரு
பூன்றுநாள் கெளரியுடைக் களங்கம் எல்லாம்
பொன்னாகப் பழுத்தாலும் கருப்புக் காணும்
ஆன்றுநாள் ஊதிடவே களங்கம் அற்று
அலரிப்பூ நிறமாகும் ஏமம்தானே. (1598)

அறிவு கூறல்

ஏமத்தின் ஆசையுடை ஏற்றம் கேளு
எல்லாந்தான் எண்ணியே அறிந்து பாரு
சேமத்தின் திரோதாயி யாரென் றக்கால்
செகமெல்லாம் பெண்ணாசை மண்ணி னாசை
ஆமத்தின் பொண்ணாசை வாசனையின் ஆசை
பொங்கிநின்ற இந்திரிய மயக்கத்து ஆசை
நாமத்தின் நாமப்பா என்ற ஆண்மை
நல்வினைக்குந் தீவினைக்கும் வித்துஅதாமே. (1599)

வித்தான பெண்ணாசை நீங்கிற் றானால்
மேலான கிரோதாயி மாயை போச்சி
சித்தான வேதாந்த வெளியில் சென்றால்
சுகம்சொல்லிச் சொல்லுதற்கு நாவோ கூசும்
பித்தான பெண்மாயை தன்னில் சிக்கிப்
பெரியோர்கள் ரிசிசித்தர் கோடி கெட்டார்
பத்தான சித்தரொடு பஞ்ச கர்த்தர்
பட்டதோர் பாடுமெத்த உண்டுதானே. (1600)

உண்டான வித்துக்குள் புண்ணியபாவம்
ஒருகோடி புண்ணியத்தால் புருட சன்மம்
பண்டான வெகுகோடி பாவம் பண்ணிப்
பாழான பெண்சன்மம் எடுத்து மாண்டார்
குண்டான இதையறிந்து பாவமான
குழியிலே விழுவாரோ மனுடர் தாமும்
விண்டான பெண் ஆசை தனை மறந்து
பூரணத்தின் ஆசையுற்றுப் பேய்போல்நில்லே. (1601)

நில்லென்ற பூரணமே அகண்டத்து அந்த
நிறைந்து நின்ற நிற்குணமே நீங்கித் தானாய்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

உல்லென்ற உலகில்பெண் ஆசை போல
ஒருக்காலும் சுகமில்லை என்பார் மாண்டார்
அல்லென்ற அகண்டத்தில் ஆசை என்ன
அட்டமா சித்தியினால் ஆவது என்ன
வல்லென்ற குவிமுலையாள் ஆசை விட்டால்
மகத்தான மூவுலகும் விட்டுப் போச்சே.

(1602)

12-வது சவ்வீர வைப்பு

போச்சென்ற சவ்வீர வைப்புக் கேளு
பொட்டுலுப்புப் பலமிரண்டு சாரம் ரெண்டு
காச்சென்ற கல்லுப்புப் பலந்தான் நாலு
கடிசான துரிசியது பலமும் நாலு
ஆச்சென்ற அன்னமென்ற பேதி ரெண்டு
ஆதியாம் பூநீறு பலமும் ரெண்டு
தோச்சென்ற சீனம்ரெண்டு கல்வத் திட்டுச்
சுழற்றியுரை வெடியுப்பு நீரில்தானே.

(1603)

அரைத்திடுவாய் சாரநீர் முன்று நாள்தான்
அதன் பின்பு திராவகத்தில் முன்று நாள்தான்
விரைந்திடுவாய் சீனத்தை வேறே வைத்து
வெடியுப்புப் பலமிரண்டு கல்வத்திட்டுத்
தரைத்திடுவாய் வெடியுப்புச் சார நீரும்
தூக்கான திராவகத்தில் அரைத்துக் கொள்வாய்
அரைத்திடுவாய் துரிசியொரு பலந்தான் நாலு
சுண்ணாம்புச் சீலைதன்னைச் சுற்றிடாயே.

(1604)

சுண்ணாம்பு ஏதென்றால் சொல்லக் கேளு
துடியான அண்டத்தோல் சுண்ணாம்பு பாகும்
வெண்ணாம்புக் குகையில் வெள்ளீயம் உருக்கி
விளங்கவே குறட்டாலே பிடித்துக் கொண்டு
பண்ணாம்பு பதினொருக்கால் தோய்த்து எடுத்துப்
பாங்கான சுண்ணாம்புச் சீலை வாங்கிச்
சுண்ணாம்புக் கழுதையுடைக் கத்தும் தோய்த்துக்
கூடுரவியில் முன்றுநாள் போட்டிடாயே.

(1605)

முன்றுநாள் வெடியுப்பு நீரில் தோய்ப்பாய்
மூக்கமாம் சாரநீர் முன்று நாள்தான்
தோன்றுநாள் திராவகத்தில் முன்று நாள்தான்
துருசான ரவியிலிட்டு எடுத்து வைப்பாய்
கான்றுநாள் கல்லுப்புப் பலந்தான் ஆறு
கானகத்துப் புங்கம்வோ பாலை ஊட்டு
ஏன்றுநாள் எலுமிச்சம் பழச்சாறு ஊட்டு
ஏற்றுமாம் வெடியுப்புச் செயநீர்ஊட்டே.

(1606)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

ஊட்டுவாய் சாரநீர்மும் முன்று நாள்தான்
 உறுதியாந் திராவகத்தை நாள் முன்றுஊட்டு
 தீட்டுவாய் இந்நுகல் லுப்பைச் சமனாய்ச்
 சிறக்கவரை மேனிச்சாறு தனி னாலே
 காட்டுவாய் கல்லுப்பால் கவசமகட்டிக்
 காய்ந்தபின்பு சட்டிதனில் வைக்கக் கேளு
 பூட்டுவாய் உவம்ண்ணு படிதான் ரெண்டு
 பொங்காமல் தேசியுடைக் கத்தம்வாரே.

(1607)

கத்தந்தான் வார்த்ததுமே பிசைந்து கொண்டு
 கனமான சட்டியிலே பாதி வைத்துப்
 பத்தந்தான் வசித்திட்ட உப்பை வைத்துப்
 பரப்பியே மேலுமந்தப் படியேபோட்டு
 அத்தந்தான் முத்திநன்றாய் நாலு சாமம்
 அசகாமல் எரியிட்டே ஆறப் போட்டுச்
 சுத்தந்தான் சுப்பிரமாய்த் தான் இருக்கும்
 தூசில்லாது எடுத்துமே வைத்துக் கொள்ளே.

(1608)

சாரக்கட்டு

எடுத்துமே சாரமது பலந்தான் ரெண்டும்
 எண்ணெயில்லா வெங்காரம் பலந்தான் நாலும்
 பொடுத்துமே பொட்டுலுப்புப் பலந்தான் எட்டும்
 பொடிபண்ணி வெவ்வேறே வைத்துக் கொள்ளு
 கடுத்துமே கல்லுப்புப் பலம் ஈராறு
 கத்தத்தில் பொடிபண்ணிக் காய்ச்சிக் கொண்டு
 விடுத்துமே வெடியுப்புச் செயநீர் தன்னில்
 முன்றுநாள் தோய்த்துமே ரவியில் போடே.

(1609)

ரவியிலே போடுவது சாரந் தன்னை
 நாளொன்றுக்கு ஏழுவிசை தோய்ச்சப் போட்டுப்
 புவியிலே முன்சொன்ன சரக்குக்கு எல்லாம்
 பிரித்து நாளொன்றுக்கு ஏழுவிசை தோய்
 அவியிலே சாரநீர் தோய்த்துப் போடு
 ஆண்மையாம் திராவகத்தில் தோய்த்துப்போடு
 தவியிலே கல்லுப்புச் சட்டிதனில் பரப்பித்
 தனிப்பாதி எடுத்துமே அப்பால் வையே.

(1610)

வையுமே அதின்மேலே பொட்டுலுப்புப் பாதி
 வைத்திடுவாய் அதின்மேலே வெங்காரம் பாதி
 நையுமே காஞ்சநவச் சாரம் வைத்து
 நடுவான வெங்காரம் பாதி வைப்பாய்
 செய்யுமே அதின்மேலே பொட்டு லுப்புத்
 திறமாக வைத்துக்கல் லுப்புப் போடு
 மையுமே மண்பிசைந்து அடைபோல் தட்டி

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

மருவவே தீபம்போல் எரித்திடாயே.

(1611)

எரித்துமே தீபம்போல் நாலு சாமம்
இதமாக ஆறவிட்டு எடுத்துப் பார்த்து
மரித்துமே மண்ணெல்லாம் வாங்கிப் போட்டு
வளமான உளிகொண்டு கவசம் நீக்கித்
தரித்துமே சாரத்தை எடுத்துப் பார்த்தால்
தந்தம்போல் கட்டியாய்த் தான் இருக்கும்
பிரித்துமே பிங்கானில் பதனம் பண்ணிப்
பூற்று பலம்இரண்டு கல்வத்து ஊட்டே.

(1612)

ஊட்டியே வெடியுப்பு நீரால் ஆட்டி
உற அரைத்துப் புடம்போட்டு எடுத்துக் கொண்டு
ஆட்டியே அன்னமென்ற பேதி தன்னை
அரைத்துமே வெடியுப்பு நீரால் தானும்
முட்டியே புடம்போட்டு எடுத்து வைத்து
முனிவான துதத்தைக் சுத்தி பண்ணிக்
காட்டியே பிங்கானில் சேர விட்டுக்
கடிசான திராவகத்தில் ஊற்றிடாயே.

(1613)

நீற்றியதோர் துதமது பலந்தான் எட்டு
நேராகக் கட்டியதோர் கல்லுப்பு ஆறு
துற்றியதோர் துரிசியது பலந்தான் நாலு
சுப்பிரமாம் சீனமது பலம் இரண்டு
ஏத்தியதோர் இணங்கனது பலம் இரண்டு
ஏற்றமா நவச்சாரம் பலம் இரண்டு
ஆற்றியதோர் பூற்று பலம் இரண்டு
அன்னமென்ற பேதியது பலம்இரண்டே.

(1614)

பலமான இவையெல்லாம் கல்வத் திட்டுப்
பாங்கான திராவகத்தால் நாளமுன்று ஆட்டிப்
பிலமான பிங்கானில் வாரி இட்டுப்
பெருமையாந் தீயிலிட்டு வறுத்துக் கொள்ளு
புலமான பொடி ஆக்கிக் காசி மேரு
பிலக்கவே மண்செய்து பொடியைப் போடு
வலமான வாலுக்கையின் மேலே வைத்து
மறவாதே பன்னிரண்டு சாமந்தீயே.

(1615)

தீயிட்டு முன்போலே ஆற விட்டுச்
சிதறாதே மண் அகற்றி உடைத்துப் பார்த்தால்
பாங்கிட்டுப் பதங்கிச்சுப் பலகை போலப்
பாரமாய் வெளுப்பாகத் தான் இருக்கும்
வேயிட்டு இதுவல்லோ வீர ராசன்
மேதினிக் குள் வாதத்தில் தளவா யாகும்
தாயிட்ட களங்குக்குஞ் சிந்தாரத் துக்குந்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

தாக்கினால் வீரத்தைச் சண்ணும்பாரே.

(1616)

வீரக்கட்டு

பாரிந்த வீரத்தைக் கட்டக் கேளு
பயின்றெடுத்த அண்டத்தின் ஒடு தன்னை
நேரிந்தப் பலம்நாலு நிறுத்துக் கொண்டு
நீட்டி அரை திராவகத்தில் மைபோல் தானும்
வேரிந்த வில்லை பண்ணிக் காயப் போட்டு
மிடுக்காகத் துருத்தியிட்டு ஊதினக் காய்
துாரிந்தச் சுண்ணாம்பாம் பலமும் ரெண்டும்
துடியாமுன் சொன்னநவச சாரம்ரெண்டே.

(1617)

ரெண்டையுந்தான் அரைத்திட்டுத் திராவ கத்தால்
நோப்பாகப் புடம்போட்டுப் பனியில் வைக்கப்
பண்டையுந்தான் பலபலெனச் செயநீ ராகும்
பாங்கான இந்நீரில் பூரம் லிங்கம்
ஓண்டையுந்தான் விட்டொக்கப் பொடித்துப் போட்டு
உயர்கோழி முட்டைக்கு எஃகு தந்தியாலே
உண்டையுந்தான் உறிகட்டிக் கருஊற்றிப் போட்டு
உற்பனமாய் வட்டமிட்டுத் தூக்கிப்போடே.

(1618)

தூக்கியே ஊஞ்சல்போல் இருவிரலின் கீழே
சுருக்கான கரிநெருப்பை ஊதிக் கொட்டு
வீக்கியதோர் வீரமது வராகன்எடை நாலு
மெல்லியதாம் பரிசேக்கு வராகன் எடை ஒன்று
ஆக்கியே அண்டோட்டுக் குள்ளே இட்டு
ஆண்மையாம் செயநீரைக் குத்தி வந்து
வீக்கியே நால்சாமம் சுருக்குப் போட்டால்
மெழுகாகும் வீரந்தான் மேன்மையாமே.

(1619)

மேன்மையாம் மெழுகெடுத்து இரும்பில் மாட்டி
விரவியே புடம்போட ஏம மாகும்
வான்மையாம் சாரத்தில் அனந்தம் வித்தை
மாசற்ற செயநீரில் கோடி வித்தை
பான்மையாம் வீரத்தின் மெழுகு பட்டால்
படுமுன்னே நவலோகம் சவளை யாகும்
தீான்மையாம் அறுபத்து நாலும் கட்டும்
சமுசயங்கள் ஒன்றுமில்லை வீரத்தாட்டே.

(1620)

வீரந்தான் வைக்கையிலே சோக்குப் பலந்தான்
விரவியே தாளகத்தைப் பொடித்துப் போட்டு
பாரந்தான் பதங்கமது ஏற்றி றானால்
பலகைபோல் உறுப்பாகச் சிவப்பாய்க் காணும்
வாரந்தான் இந்நீரில் தோய்த்துப் போட்டுப்
மறவாதே கற்பூர தீபம் வாட்டு
தாரந்தான் தங்கத்தின் ரேக்குச் சுற்றித்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

தணலிலே வாட்டினால் சிவந்து போமே.

(1621)

சிவந்ததோர் வீரத்தில் வேதை கோடி

செப்பமாய் முன்வீரம் மெழுகுக் காகும்

புலந்ததோர் பின்வீரம் வாட்டுக் காகும்

பொலிவான முன்வீரங் கரைந்து போகும்

தவழந்ததோர் பிள்ளைசென்று நடந்தாற் போலச்

சரக்கான வீரத்தில் அனந்தம் போக்கும்

உவந்ததோர் வாதிடக்கு இதுமுன் வேணும்

முட்டாட்டால் சாரணையுங் கமனம் போச்சே.

(1622)

அறவுரை கூறல்

போச்சென்ற வீதியிலே படுகுழி தான்ஒன்று

பேராகப் புல்லோடு செடியும் முடில்

நாச்சென்ற வீதியென்று விழுந்தவன் தன்

நாட்டமொக்கும் பெண்ணான மாயக் காமம்

தாச்சென்று தள்ளினால் தள்ளப் போகா

சரசமாம் பெண்ணரவு தன்னைத் தொட்டால்

காச்சென்று காமமது கருத்திக்கும்

கடுகுமே பொல்லாத காமந்தானே.

(1623)

காமமென்ன பொங்குகிற சிவத்தின் கூறு

கடிதான ஆசையென்ன மாலின் கூறு

பூமென்ன மோகம் மயேஸ்வரத்தின் கூறு

போகுமிந்த முன்றாலும் உலகம் பாழாய்

நாமமென்ன யோகம்போய் ஞானப் பாழாய்

நாடியதோர் சமாதியெல்லாம் பாசம் முடித்

தாமமென்ன மோட்சத்தின் தாரைப் போல

தாழ்ச்சியாய் ஞானமெலாந் தறுகிப்போச்சே.

(1624)

தறுகியே பெண்ணாசை விட்டேன் என்பார்

தனிப்பட்டால் பாதத்தில் சரணம் செய்வார்

கறுகியே கிடையாட்டால் ஆசை பூண்டார்

கனவினில் காயப்பெண கலப்பாள் பாரு

பறுகியே பஞ்சகந்தத் காமத் தாலே

பரிகரிக்க மாட்டார்கள் மற்றோர்க் கேது

இறுகியே விந்துவிடக் கோப மோக

இடுப்பழிக்காக் கையைத்தான் இழக்குங்காணே.

(1625)

இழக்காமல் வெட்டினார் விந்துப் பாம்பை

ஏற்றமாம் வேதாந்த வாளி னாலே

வழக்காமல் மாயையெத்தான் மடித்துப் போட்டார்

மருவியதோர் பூரணத்தின் மாக்ககத் தாலே

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

கிழக்காமல் ஓட்டினார்நீர்க் குணத்தின் மட்டும்
நேராக அதுவல்லோ ஞான விதி
கிழக்காமல் சகசால வித்தை ஒன்று
தெளிந்திட்டார் சிவயோகி முனிவர் தாமே.

(1626)

முனிவதுதான் எளிதலவாய்ப் பேச்சால் ஞானம்
மோகமாய்ப் பெண்கண்டால் ஞானம் போச்சு
கனிவதுதான் உடலுக்கு அடுத்த காமம்
களித்த அதும் உண்ணுவது யோகம் என்பார்
பனிவதுதான் காலேது வாசியேது
மார்க்கமாய் மவுனத்தில் மருவல் ஏது
பனிவதுதான் எந்நாளோ என்று லோகர்
பரதவித்து மாண்டார்கள் கோடிதானே.

(1627)

தானான பிறப்பிறப்பும் பெண்ணி னாலே
தழுவிநின்ற மாயமெல்லாம் பெண்ணி னாலே
ஏனான இந்திரியம் பெண்ணி னாலே
ஏற்றமாம் வாசனையும் பெண்ணி னாலே
மானான மனம்புத்தி ஆங்கா ரத்தில்
மக்கிற்றுப் பெண்ணாலே மருவிப் பாரு
ஊறான இதுஉண்மை உறைக்கச் சொன்னேன்
உலகத்தில் திரியாமல் மலையில்ஏறே.

(1628)

மலையிலே இருக்கிறதோர் சித்த ருக்கு
மார்க்கமாப் இந்தவைப்பு முறைதான் இல்லை
தலையிலே முன்னம் அமைப்பு இருந்த போக்குச்
சரக்காகும் வைப்புமுறை தனித்துக் கிடும்
உலையிலே வைத்தகறி சோறு போல
உண்பதற்குச் சமைத்து வைத்தேன் ஒளிப்பில்லாமல்
விலையில்லா ரத்தினத்தை வெளியில் போட்டேன்
வியாக்கிரமா சொன்ன உபதேசந்தானே.

(1629)

13-வது கோழித் தலைக்கெந்தி வைப்பு

உபதேச மானதோர் சிவப்புக் கெந்தி
உரைக்க அரிது உலகாக்குச் சிவயோகிக் கோசம்
பபதேச சித்தருக்குப் பசி அடக்கப்
பால னாய்ப் பதினாறு வயதிருக்க
அபதேச மானவரா தனைக்கு மப்பா
ஆயியுடை முதல்நாதம் சுகதுண்ட கெந்திக்
குபதேசக் கோழித்தலைச் சூடு தன்னைக்
கொட்டினேன் பிற்கண்டந் தன்னில்தானே.

(1630)

தானென்ற கெந்தகந்தான் பலமும் நூறு
சாதியாம் நெல்லிக்காய் தன்னைப் போல

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

ஆனென்ற ஆவின் பாலதனில் சுத்தித்து
 அபுறந்தான் செங்கீரைச் சாற்றின் முன்று
 மானென்ற மாந்தளிரின் சாற்றின் முன்று
 மருவியதோர் செவ்வல்லிச் செம்ப ருத்தி
 போனென்ற புரசோடு செவ்வ கத்தி
 பேரான முள்முருக்குப் பூச்சாறுதானே.

(1631)

சாறதனில் மும்முன்று வரிசை பாகத்
 தப்பாமல் சுத்திபண்ணும் மார்க்கம் கேளு
 தூறுதனிற் சட்டிக்குள் அரைவா சிச்சாறு
 அடியிலேதான் வார்த்துமேற் சீலை கட்டி
 வேறுதனிற் செந்தகத்தை மேற்பரப்பி
 மேலேதான் சட்டியால் கவிழ்த்து முடு
 வாறுதனிற் சுற்றிலுமே மண்ணைச் செய்து
 மறுசட்டி தன்னையுமே புதைத்துப் போடே.

(1632)

புதைத்துமே சாறிருந்த சட்டி தன்னைப்
 புடம்போடு மேற்சட்டி தன்னில் தானும்
 உதைத்துமே ஒருசாற்றில் புடமுன் றாகும்
 உயர்சாறு வாராத பூவுக் கெல்லாம்
 பதைத்துமே பழச்சாறு விட்டு இடித்துப்
 பாங்காகச் சாறுதனை வாங்கிக் கொள்ளு
 சதைத்துமே புடம்போட்டால் சாறு வற்றும்
 தனிச்சாறு பின்புன்பு வார்த்துக் கொள்ளே

(1633)

வார்த்துமே புடத்துக்கு முப்பா நெருவு
 வரிசையாய்ச் சட்டிமேல் புடத்தைப் போடு
 ளர்த்துமே செம்பரத்தைப் பூச்சாற் றோடே
 இனியதோர் கோவையொடு குறட்டை தானும்
 மாத்துமே மாம்பழமும் முன்னிரெண்டு பழமும்
 மருவியே சாறெடுத்துப் புடத்தைப் போடு
 பாத்துமே சாணாக்கி மணித்தக் காளி
 பாங்கான சிவந்தநா யுருவி யாமே.

(1634)

ஆமென்ற சாறதனில் மும்முன்று புடம்
 ஆனபின்பு எடுத்துமே கலவத் திட்டு
 வேமென்ற வெடியுப்பு நீரினாலே
 மிடுக்காக அரைத்துமே முன்றுநாள் தான்
 தாமென்ற சாரநீர் முன்றுநாள் தான்
 தாக்கியரைத் தேபொடியாய் எடுத்துக் கொண்டு
 பாமென்ற பன்றிநெய்யை விட்டே ஆட்டிப்
 பக்குவமாம் கற்றாழஞ் சோறு வாங்கே.

(1635)

சோறிலே கடுக்காய்த் தூள் பண்ணிப் போட்டுச்
 சீலைவடி கொண்டாந்தச் சாறு தன்னை

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

ஃறுதான் முன்போலே சட்டி தன்னில்
 வார்த்துமே சீலைகட்டி மருந்து வைத்து
 மீறிலே புத்ததைப்போட் டெடுத்துக் கொண்டு
 மிடுக்கான மயில்நெய்யால் அரைத்து வைத்து
 ஆறிலே அயக்குப்பி தன்னில் விட்டு
 ஆதியாம் வாலுகையில் எடுத்திடாயே.

(1636)

எடுத்திட்டுத் தீம்போல் எரித்துப் போட்டு
 ஏகநாள் போனபின் மேல்மேரு முடித்
 தடுத்திட்டு நீர்விட்டு முத்தீப் போட்டுச்
 சாமமெலாம் ஆனபின்பு தளர் விட்டுக்
 குடுத்திட்டுக் குறட்டாலே பிடுங்கித் தானும்
 கொப்பளியாதே தானும் நீர் தெளித்து
 மடுத்திட்டு மண்ணகற்றி எடுத்துப் பார்த்தால்
 மாதளம் பூநிறமாக இருக்கும் தானே.

(1637)

இருக்கின்ற சரக்குப் பேர்ஏது என்னில்
 ஏற்றமாங் கோழித்தலைக் கெந்தி என்பார்
 திருக்கின்ற குக்குடச்சூட் டென்றும் பேரு
 சுகதுண்ட கெந்தியென்றும் இதற்குப் பேரு
 நருக்கிட்ட ரத்தமாங் கெந்தி யென்றும்
 நாதாந்த மனோன் மணியின் நாதம் என்றும்
 பெருக்கின்ற பேரெல்லாம் இதற்கே பேரு
 பேசொணாது இதன்பெருமை புளுவென்பாரே.

(1638)

புளுவென்பார் கெந்தியுடை மகிமை சொன்னால்
 பேரான நவலோகம் ஆயிரத்துக் கோடும்
 நளுவென்பார் மாற்றதுவும் நூற தாகும்
 நாடினால் நவலோகம் செம்பாய்ப் போகும்
 துளுவென்பார் துதத்தைக் கணத்தில் கொல்லும்
 சுத்தியாம் சரக்கெல்லாம் தொடுமுன் கட்டும்
 மளுவென்பார் ஆயியுடை நாதந் தன்னை
 மழுவேந்தி பார்த்துமே மயங்கினானே.

(1639)

மயங்கினான் இதனுடைய ஆட்டைப் பார்த்து
 மாலையென்ற கொன்றைதனைத் தரித்த சிவனும்
 தியங்கினார் இருடிசித்தார் தேவர் எல்லாம்
 செப்பரிய கெந்தகத்தின் மகிமை தன்னை
 முயங்கினார் வியாக்கிரமர் சொல்லக் கேட்டு
 மேன்மையாம் சரக்கிதனை வைத்துப் பார்த்து
 இயங்கியே ஏழாயிரமாம் பாட்டு தன்னில்
 எனைப்போலே ஆகவென்று இயம்பினேனே.

(1640)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

ஹும்பினதோர் விண்ணுக்குள் சித்தர் கோடி
ஏற்றமா மலைகளின் நாதாக்கள் கோடி
அயம்பினதோர் அண்டத்தில் முனிவர் கோடி
அகண்டிநின்ற பதந்தனிலே ரிசிகள் கோடி
வியம்பினதோர் அனுதினமவே நாதந்தத் தோடு
விளங்கிநின்று பேசையிலே தெளிவாய்ச் சொல்வாய்
மயம்பினதோர் எந்நேரம் மவுனம் உன்னும்
வாசனைதான் நாசமாம் மருவிப்பாரே.

(1641)

பார்க்கையிலே இதைவிட்டே உலக ஞானி
படும்பாடு சொல்லுகிறேன் பார்த்துக் கேளு
தோர்க்கவே சகம்எல்லாம் ஞானம் என்பார்
துரிதுமாய் நூல்பார்ப்பார் தீட்சை யாவார்
வேர்க்கவே மவுனம்என்பார் விண்ணைப் பார்ப்பார்
விசாரணையை விட்டுச் சீவனத்தில் செல்வார்
தார்க்கவே நாள்தோறும் தருக்கம் பேசிக்
கருவியே பெண்ணொடு தயங்குவாரே.

(1642)

தயங்குவார் பெண்ணுக்காய் வெகுபொய் பேசிச்
சமர்த்தான ஞானமெல்லாம் வந்த தென்பார்
மயங்குவார் மண்ணாலே சார்வோ இல்லை
மகத்தான யோகத்தில் சார்ந்தோம் என்பார்
தியங்குவார் வருத்தமுற்றால் சிவனே என்பார்
செகசாலத திரோதாயி சிரிப்பாள் கண்டாய்
முயங்குவார் சமதிவிட்டேன் மோச மாச்சு
முழுமோக மாயையிலே முழுகுவாரே.

(1643)

14-வது வாணகெந்தி வைப்பு

முழக்கவே மலைதனிலே நாற்றம் உண்டாய்
முழக்கமாய்ப் பொருமியே உதிருங் கீழே
வீழ்கவே மண்ணெல்லாம் பெரும்பாண் டத்திட்டு
மேன்மையாய்க் கரண்டியினால் துழாவிக்காய்ச்சித்
தாழ்கவே குழிவெட்டி அதிலே சாய்க்கத்
ததும்பாமற் கட்டியாய்த் தான் இருக்கும்
ஆழ்கவே அடியிலே மண்தான் நிற்கும்
அப்புறத்தே வீசிவிடு அசடாய்த்தானே.

(1644)

14-வது அரிதார வைப்பு

தானென்ற கந்தகந்தான் படைகட் காதி
சத்துருவாய்த் தான் இருக்கும் சரக்குக் கெல்லாம்
பானென்ற தாளகம் இப்படியே காய்ச்சு
பாங்கான வருணத்துக் காகுங் கண்டாய்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

ஊனென்ற சரக்குக்குக் காலன் காலன்
காட்டினால் கெடுத்துறிக்கும் கடினம் மெத்த
வேனென்ற சரக்குக்கு டோரியாகும்
மிடுக்கான ஊறலென்ற சரக்குத்தானே.

(1645)

16-வது பவழப் புற்றுப் பாடாண வைப்பு

சரக்கான பவழப்புற்றுத் தன்னைத் தானும்
தாயார்க்கு அன்று அருள்செய்தான் சதாசிவன்தான்
இரக்கான இமயபருவ தத்தின் கீழே
ஏற்றமாம் பூமியிலே புற்றுக் கண்போல்
வரக்கான கொழுந்துபோல் வளர்ந்து தானும்
மாசற்ற நிறம்முன் நாயத் தானிருக்கும்
தரக்கான தங்கநிறம் புற்றுக் கண்போல்
தனித்தனியே துவாரமது தானாம் என்றே.

(1646)

என்றதோர் இரண்டுவகைச் சம்புத் தீவில்
ஏற்றமாந் தேசங்கள் தன்னில் பிறக்கும்
பன்றதோர் பச்சைசெம்மை மஞ்சள் வெண்மை
பலபலவாம் நிறமாகிக் கனத்து நெய்த்து
மன்றதோர் மழமழத்துச் சத்துண் டாகி
மகத்தான தாதுவாய்த் தேசு மாகி
வென்றதோர் உலகோர்க்குக் கிட்டா தாகும்
மிக்கான குளிகை இட்டோர்க்கு எய்தும்காணே.

(1647)

எய்யவே மானுடர்தமக் கெளிதி லாகாது
ஏற்றமாம் இச்சரக்கு வைப்புச் சொன்னேன்
பையவே கரடான பவழம் தானும்
பாங்கான சேரொன்று கல்வத் திட்டுச்
செய்யவே வெடியுப்பு நீரி னாலே
தினந்தான் முன்றுஅரைத்திட்டே அகலில் இட்டு
உய்யவே புடம்போட்டு எடுத்துக் கொண்டு
உறுதியாய் முன்கூட்டும் கெளிதானே.

(1648)

கெளிதான் பலம்நாலு கூட இட்டுக்
கெட்டிரசு காப்பூரம் பலம்தான் நாலு
சவரிதான் சுத்தித்த செந்தி ரெண்டு
தாக்கியரை வெடியுப்பு நீரி னாலே
அவரிதான் சாரநீர் தன்னால் ஆட்டிப்
பற்றியதோர் திராவகத்தால் ஆட்டிப் பின்பு
பவரிதான் பொடியாக்கிக் காசி மேரில்
போட்டுமே எரித்திடவே புற்றுமாமே.

(1649)

புற்றுத்தான் துழலாக ஏமம் போலே

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பூத்துமே கட்டியாய்த் தான் இருக்கும்
 அத்துத்தான் முச்சாம் எரிப்பு மாகும்
 அடிக்கடிக்குச் சொல்வதற்கு ஆரார் கூடும்
 குத்துத்தான் பட்டவயிர் கணத்தில் மீளும்
 கொடியவிடம் துலைகுளம் குதித்தே ஓடும்
 பத்துத்தான் போட்டிடவே ஏம மாகும்
 பண்பேதி சண்பேதி பவழப்புற்றே.

(1650)

பவழப்புற்றுப் பாடாணம் பலந்தான் ஒன்று
 பாங்கான வாலுளுவைத் தைலம் வாங்கித்
 துவழமாம் சுருக்கு ஒருசாமந்தான் போட்டுத்
 துடியான கல்லுபபுக் கவசம் கட்டிப்
 புவழமாம் புடம்போட்டே எடுத்துக் கொண்டு
 பொன்தான்பத் துருகையிலே ஒன்று போட
 குவழமாங் குருவாம் ஆயிரத்துக்கு ஒன்று
 கொடியநவ லோகத்தில் வேதையாமே.

(1651)

வேதையா முன்பிறக்கும் பவழப் புற்று
 வேகத்தில் இதுரெட்டி விளக்க மாகும்
 தாதையாம் அன்னைபோல் சடம்ரட்சிக்குந்
 தங்கத்தை நொறுக்கியே தவள மாகும்
 பாதையாம் வெகுதூரம் எட்டி ஓடும்
 பறிமேலே வாதாடிப் புவிபோல் பாயும்
 துதையாளு சோதித்துக் கண்ட மார்க்கம்
 சொல்லிவிட்டேன் சித்தரென்மேற் கோபமாச்சே.

(1652)

ஆச்சென்ற சரீரமது சமாதிக் காகா
 ஆகாது தூலமது என்பார்கோடி
 ஊச்சென்ற உலகத்தில் ஞானி உண்டோ
 உட்புகுந்து நான்பார்த்தேன் ஒன்று மில்லை
 வாச்சென்ற வாதம்வந்தால் ஞான மாகும்
 வாராதே இராவிட்டால் வாதை யாகும்
 ஏச்சென்ற உழுதால்வே ளாண்மை யாகும்
 ஏரில்லான அறுந்தடித்த ஏத்தமாச்சே.

(1653)

அறவுரை கூறல்

ஏத்தமாம் பேச்சாச்சு வாத ஞானம்
 எளிதிலே சித்தியுண்டோ யோகந் தானும்
 காத்தமாங் கைகண்டால் கற்போல் நெஞ்சாங்
 கண்டேன்நான் என்று சொன்னால் ஒன்றுமில்லை
 ஊத்தமாம் அரனுடனே தொழிலே நித்த
 முதுவான வனவாதி உண்மை பூண்பான்
 தேத்தமாஞ் சிவயோகி முனிவர் தாமும்
 சிதறாமல் பொங்கிள்ளம் ரசயோகியாமே.

(1654)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

யோகியாம் வாதியிலே ரெண்டு விதமுண்டு
 உலுத்தராம் வாதியெண்டு உடுத்துப் பொங்கி
 வேகியாம் யோகமென்னவே தைகண்ட பின்பு
 மிரட்சியாம் பெண்ணோடே கூடி மாய்வான்
 பாகியாம் பெண்ணென்ற பக்கற்சென்று
 பாட்டோடு கேளிக்கை களித்துப் பார்த்து
 நாகியாம் நாய்போற்கண் டபெண்ணைக் கருதி
 நரகத்துக் கேதுவாய் மாளுவானே.

(1655)

மாளாமல் பெண்மேலே மயக்கம் விட்டு
 மாசற்ற சித்தாந்த வேதாந்தம் பார்த்து
 நாளாமற் சகசால நரகம் என்று
 நாட்டமாந் தேவியுடைக் கிரியையிலே நின்று
 தேளாமற் சடமுதலாய் நாமல் லவென்று
 செகத்துள்ளே தசதீட்சை கடைந்தே ஏறி
 வாளாமற் சிவசொத்தை வறுமை போற்றி
 வகையறியோம் வாதமென்ற வண்மைதானே.

(1656)

வண்மையாய்ச் சதகோடி தொழிலே செய்வார்
 வகையேது பொருளில்லை வறுமைக் கென்பார்
 உண்மையாய்ச் சிந்தராஞ் செயநீர் சுண்ணம்
 ஒருவருந்தான் அறியாமல் அடக்கி வைப்பார்
 அண்மையாய்த் தொழிலெடுப்பார் ஆர்க்குங் காட்டார்
 அபூர்வந்தான் வாதமென்பார் அனேகம் பேர்கள்
 தண்மையாய்ச் சகந்தம் அறிவில் ஊடிச்
 சாந்தமாய் இருப்பார்கள் ஞானியாமே.

(1657)

ஞானியாம் வாதியென்றால் மவுன வாதி
 நாட்டமாம் பிரபஞ்சத் திருந்தா லென்ன
 வானியாம் ரசவாதி யோக வாதி
 வாங்காமற் சமாதியிலே இருந்த வாதி
 பானியாம் நிசவாதி நிர்மலத்தின் வாதி
 பாங்கான அகண்டத்தே மனதுற்ற வாதி
 தேனியா மவரிடத்தே சித்தர் செல்வார்
 செகச்சாலச சின்னமில்லை முத்திதானே.

(1658)

சின்னமில்லை முத்தியாம் வாதிக் கென்று
 சிவன்தானும் மொத்தமென்று செப்பி னார்காண்
 புன்னமில்லை சிவசொத்தைப் பெண்ணுக் கீந்து
 பெரிசான விரயமெல்லாம் பண்ணி னாக்கால்
 நன்னமில்லை நரகெய்தும் பாவிபோர்க்கு
 நாய்போலத் திரிந்துமே வேதை போட்டால்
 அன்னமில்லை நரகெய்தி மாளு வர்காண்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

அனேகசென்மம் பிசாசுபோல் அலைவார்பாரே.

(1659)

அலையாமல் இருக்கவல்லோ வாதம் சொன்னேன்
அகண்டத்தில் லயிக்கவல்லோ குளிகை சொன்னேன்
குலையாமல் இருக்கல்லோ ஞானம் சொன்னேன்
குணத்தோட மனம்பிடிப்பான் வாதி யானால்
நிலையாமல் அருளாமோ பொருளா மோதான்
நிலைத்துமே நின்றவனே வாத யோகி
தொலையாம லிருளாமோ பொருளாமோ வென்றால்
சுழன்றுமே சுத்தவிருளாகப் போமே.

(1660)

17-வது கோடாசோரி வைப்பு

இருளாகப் போகாமல் கோடா சோரி
ஏற்றமாம் வைப்புமுறை எங்கும் இல்லை
மருளாக வாதிக்குக் காட்ட வேண்டாம்
மகத்தான சிவயோகி ஞானிக் காகும்
தெருளாகச் சிவசொத்தை உலகோர் தாழும்
செல்வநித்தால் கணத்தினிலே மிகைவந் தெய்தும்
பொருளாகவைத்து வைத்தேன் சித்தர் ஞானி
பொருட்டாக விளக்கத்தைப் புகன்றிட்டேனே.

(1661)

புகன்றிட்ட கல்லுப்புப் படிதான் ஒன்று
பெரிய குப்பை மேனிச்சாறு படிநாலு
புகன்றிட்ட புழம்புளிதான் சேர் இரண்டு
பச்சிலைச் சாறதிலே கரைத்துக் கொண்டு
தகன்றிட்ட சட்டிதனில் சீலை வடித்துச்
சாங்குமாய் அடுப்பேற்றி எரித்துக் காய்ச்சித்
தகன்றிட்ட கட்டியாய்ப் பாறை யாகும்
தன்பருவம் பார்த்துமே இறக்கிடாயே.

(1662)

இறக்கியே கட்டியாக உடைத்துக் கொண்டு
எலுமிச்சம் புழச்சாற்றில் தோய்த்துப் போடு
இறக்கியே வெடியுப்பு நீரில் தோய்ப்பாய்
மிடுக்கான சாரநீர் தன்னில் தோய்ப்பாய்
கறக்கியே கடிசான திராவகத்தில் தோய்ப்பாய்
கல்லுப்பு மேற்கவசம் சுருதக் கேளு
பறக்கியே இந்துப்புப் பத்துக்கு ஒன்று
பாடாணம் போட்டரைத்து வெடியுப்பு நீரே.

(1663)

நீராலே அரைத்திட்டுக் கவசம் கட்டி
நெருப்பான பூநீற்றுக் குள்ளமர்த்தி
நாராலே நாற்சாமம் அடுப்பெ ரித்து
நலமாக ஆறவிட்டே உப்பை வாங்கிப்
பேராலே பிங்கானில் பதனம் பண்ணிப்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பொட்டுலுப்பு நாற்பலந்தான் கம்பி வாங்கி
யாராலே மானகொம்பு சீவல் பண்ணி
மார்க்கமாய்ப் பூப்புடத்தில் தைலம் வாங்கே. (1664)

தயிலத்தில் பொட்டுலுப்பு கம்பி தோய்த்துத்
தழல்மேலே உயரமாய்த் தூக்கி வாட்டு
நயிலத்தில் நாற்சாமம் வாட்டிப் பின்பு
நலமாகும் வெடியுப்பு நீரில் வாட்டிப்
பயிலத்தில் சாரநீர் தோய்த்துவாட்டிப்
பாங்கான தீநீரால் அடுக்க வாட்டிப்
புயிலத்தில் புளிப்புறணிச் சாம்பற்குள் வைத்துப்
பிசகாமல் தீம்போல் சாமந்தியே. (1665)

தீயிட்டு ஆறியபின் எடுத்து வைத்துச்
சீனமது பலம்நாலு நிறுத்துக் கொண்டு
ஆயிட்டே ஆதளம்பால் தன்னில் தோய்த்து
ஆதித்தன் படவேநாள் மூன்று தோய்த்து
வேயிட்டு வெடியுப்பு நீரில் தோய்ப்பாய்
மிடுக்கான சாரநீர் தன்னில் தோய்ப்பாய்
காயிட்டுக் கடுந்திராவ கத்தில் தோய்ப்பாய்
காய்ந்தபின்பு சவருதிர்ந்த மண்ணில்வையே. (1666)

வைத்துமே சாமந்தான் எரியிட்டு இறக்கி
மறவாமல் எடுத்துவைத்துப் பீங்கான் தன்னில்
தோய்த்துமே துரிசியது பலந்தான் எட்டுத்
தோய்த்துமே வங்கத்தில் எடுத்துக் கொண்டு
வெய்த்துமே வெடியுப்பு நீரில் தோய்த்து
மிடுக்கான சாரநீர் தன்னில் தோய்ப்பாய்
கைத்துமே கடுந்திராவ கத்தில் தோய்த்துக்
காய்ந்தபின்பு கருநாபி பலந்தான் நாலே. (1667)

நாலையுந்தான் சாரநீர் தன்னில் ஆட்டி
நலமான துரிசிக்குக் கவசம் கட்டித்
தாலையட்டி அடிதனிலே பூநீறு வைத்துச்
சாங்கமாய் அதின்மேலே துரிசி வைத்து
மேலையுந்தான் பூநீறு போட்டமுத்தி
மேவியிரு சாமந்தான் எரித்த பின்பு
காலையுந்தான் ஆறவிட்டு எடுத்துப் பார்க்கக்
கண்டரது குருவாகும் கனகாமே. (1668)

கனகாமம் சாரமது பலமும் நாலு
கடிசான வெடியுப்பு நீரில் தோய்ப்பாய்
தனகமாஞ் சாரநீர் தன்னில் தோய்ப்பாய்
தாட்டியாய் திராவகத்தில் மூன்று நாள்தான்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

அனமாம் அண்டமஞ்சட் கருவு தன்னை
அதைக்கருக்கத் துயிலமுமா மண்டச் சுண்ணம்
பனகமாங் குழப்பியே பலந்தான் ஒன்று
பாங்காகச் சுருக்கிடுவாய்ச் சாமந்தானே.

(1669)

சாமந்தான் கடிசாகச் சுருக்குப் போட்டுச்
சமர்த்தாகப் போட்டிலுப்புக் கல்லுப்புக் காரம்
பாமந்தான் முன்சொன்ன படியே வைத்துப்
பாங்காக எரியிட்டு நாலு சாமம்
ஆமந்தான் பிங்கானில் எடுத்துப்பார்த்தால்
அழுத்துமாய்ச் சாரமது கட்டி யாகும்
பூமந்தான் பிங்கானில் எடுத்து வைத்துப்
பூநீறு பலம்நாலு கல்வத்தூட்டே

(1670)

ஊட்டியே வெடியுப்பு நீரால் ஆட்டி
உறுதியாய் முன்றுபுடம் போட்டு எடுப்பாய்
ஆட்டியே அன்னமென்ற பேதி தானும்
ஆண்மையாய் வெடியுப்பு நீரால் ஆட்டு
தீட்டியே முன்றுபுடம் போட்டு எடுத்துத்
திறமாக எடுத்துமே அப்பால் வைத்துக்
கூட்டியே அயப்பொடிதான் சேரு ஒன்று
குறிப்பான பழச்சாற்றில் கழுவிடாயே.

(1671)

கழுவியே உலர்ந்தபின்பு கட்டின கல்லுப்புக்
கனமாகப் பலம்நாலு வெங்காரம் நாலு
விழுவியே வெடியுப்பு நீரிலாட்டி
மிக்கான அரப்பொடியில் பிசிறிக் கொண்டு
உழிகியே குகையிலிட்டு உருக்கி யாட்டி
உத்தமமாய் முன்றுவிசை யான பின்பு
துழிகியே துரிசிதானும் பலந்தான் நாலு
துரசில்லா வெங்காரம் பலமும்நாலே.

(1672)

நாலான வெடியுப்பு நீரா லாட்டி
நலமாக அயந்தன்னில் பிசிறி வைத்து
மாலான முன்றுநாள் ஆன பின்பு
மார்க்கமாய் முன்றுவிசை உருக்கித் தீரு
தாலான சத்தெல்லாம் பொறுக்கிக் கொண்டு
சமரசமாய்க் காரமிட்டு உருக்கி ஆட்டித்
தேலான சத்தெடைக்குச் செம்பு சேர்த்துச்
சேகரித்துக் காசிஎன்ற மேருபண்ணே.

(1673)

மேருக்கு மண்கட்டிச் சொல்லக் கேளு
முன்சொன்ன சவ்வீரம் பலந்தான் எட்டுக்
காருக்கே முன்கட்டுங் கல்லுப்பாறு
கடியதோர் துரிசியது நாலு மாகும்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பேருக்கே பொட்டிலுப்பு பலமும் ரெண்டு
 பேராகக் கட்டியதோர் சாரம் ரெண்டு
 தேருக்கே சீனமது பலமும் ரெண்டு
 செப்பரிய பூநீறு பலமும் ரெண்டே.

(1674)

பலமிரண்டு அன்னமென்ற பேதி தானும்
 பாங்காக இவையெல்லாம் கல்வத் திட்டுப்
 பிலமான வெடியுப்பு நீர்விட் டாட்டிப்
 பின்புதான் சாரநீர் விட்டே ஆட்டு
 குலமான திராவகத்தால் ஆட்டிப் பின்பு
 கூர்மையாய்ப் பொடிபண்ணி வறுபிங் கானில்
 பலமான பரும்பிங்கான் தன்னில் போட்டுப்
 பாரமாம் உமிநெருப்பில் வறுத்திடாயே.

(1675)

நெருப்பிலே வறுத்திட்டு மேரில் போட்டு
 நிலவரமாய் வாலுகையின் மேலே வைத்துத்
 தெருப்பிலே தீப்போட்டு ஒரு சாமந்தான்
 சிக்கென்வே மேல்மேரு முடிப் போடு
 இருப்பிலே இரண்டாம்நாள் இரண்டு சாமம்
 ஏகமாய் முன்றாம்நாள் முன்று சாமம்
 நருப்பிலே நாலாம்நாள் நாலு சாமம்
 நாயகமாம் ஐந்தாம்நாள் சாமம்அஞ்சே.

(1676)

அஞ்சாநாள் தீயிட்டு ஆறுப் போட்டு
 அப்புறந்தான் காசியென்ற மேரு வாங்கி
 உஞ்சாநா ளொருபக்க முடைத்துப் பாரு
 உறுதியாம் வெண்பளிங்கு போல வாகும்
 கிஞ்சாநாள் கீற்றுவிழுஞ் செகப்புத்த ானும்
 கோடிக்கு வேதையுமாம் கோடா சோரி
 துஞ்சாநாள் சித்தருடைய மரபில் இல்லை
 செப்பினேன் பழிக்கோசஞ் செப்பினேனே.

(1677)

செப்பியதோர் என்நூலில் கோடா சோரி
 தேவிமெச்சுஞ் சிவன்மெச்சுஞ் சித்தர் மெச்சம்
 அப்பியதோர் காலாங்கி ஐயர் பார்த்து
 அடியேன்தன் கையெடுத்துக் கண்ணில் ஒத்தி
 ஒப்பியென்னை உட்கார்த்தி வைத்துக் கொண்டு
 உச்சியிட்டு மோந்துகொண்டு போக ரேநீர்
 தப்பியதோர் தாயார்தன் கருணை யாலே
 சதகோடி யுகமட்டும் சாதிப்பீரே.

(1678)

சாதிப்பீர் என்று சொல்லி ஐயர் வாழ்த்தித்
 தயவோடே குளிகைதந் தனுப்பிவிட்டார்
 போதிப்பீர் என்றுசொல்லிச் சித்தர் எல்லாம்
 பின்தொடர்ந்து வெகு நாளாய் அனுசரித்தார்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

வேதிப்பார் என்னேரம் என்று தானும்
வேறோன்று சுருக்காகச் சொல்லி விட்டேன்
நாதிப்பர் யோகிக்கு ஞானிக் குத்தான்
நடக்கக்கோ டாச்சோரி நாட்டினேனே. (1679)

நாட்டினகோ டாசோரி உலகோர்க்கு எய்தில்
நாய்கையில் தேங்காய்போல் நலங்கிப் போகும்
மாட்டினதோர் துறைஎல்லாம் வழியாய் ஓடும்
வாதம்வந்து வணங்கிவாய் புதைத்து நிற்கும்
பூட்டினதோர் பூட்டுக்குந் திறவு கோலாம்
பொன்னான மலைதானும் போரு மாகும்
பாட்டினதோர் பச்சைக்குள் வேதை யாகும்
பாரமாம் சரக்கிதுதான் பரிந்தேஆடே. (1680)

ஆடவே சரக்கான அறுபான் நாலும்
அடங்கலாய்க் கட்டுவிக்கும் கோடா சோரி
பாடவே பதினாறு வயசுமாக்கும்
பரிதிபோல் ஒளியாக்கும் பாலை யாவான்
தூடவே தங்கத்தை மெண்ணு வாங்கும்
சமர்த்தான சரக்கெல்லாம் குருவே யாகும்
ஓடவே கமனமது சுறுக்கா யோடும்
உற்றகோ டாசோரி உண்மை தானே. (1681)

தானென்ற சோரியது பலந்தான் ஒன்று
தங்கமாம் ஊமத்தஞ் சாறு தன்னை
வானென்ற பிழிந்துவடி கட்டிக் கொண்டு
மறுபடியும் சட்டிதனில் சீலைதொங்க விட்டுத்
தானென்ற தாமவொரு சட்டி வைத்துச்
சாயத்துவைக்கத் தெளிவாகச் சாறு வீழும்
சூனென்ற சோரிக்குச் சுருக்குப் போடச்
சுயமான குருவாகுஞ் சுருக்குத்தானே. (1682)

சுறுக்காக நவலோகத்து ஈந்தா யானால்
சிவந்துமே மாற்றதுவும் நூற்றுப் பத்துக்
சுறுக்காகக் கோடிக்குத் தாண்டி ஓடும்
குலாமாகும் காயசித்தி கற்பாந்த காலம்
நறுக்காகக் காயமது வயிரம் போலாம்
நமன்வெருண்டு நாட்டமற்று ஒடிப் போவான்
உறுக்காகச் சரக்கெல்லாம் உருவாய்க் கட்டும்
ஒன்றும்பொய் போகாது உறுதியாமே. (1683)

உறுதிக்கோ டாசோரி வைப்புத் தன்னை
உலகத்தோர்க் குரைக்கவரிது உண்மை யாக
அறுதியாய் மனமடங்க மவுனிக் காகும்
ஆத்தானைப் பூசித்த வாழிக் காகும்
நிறுதியாய்ச் சிவயோகி தனக்கு மாகும்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

நிட்களங்கம் ஆனதோர் ஞானிக் காகும்
இழிதியாளு சிவதூடர் கபடர் பொய்யர்
சிந்தையிலே இந்தவுப்பை நினைக்காகாதே. (1684)

18-வது பஞ்சபட்சிப் பாடாண வைப்பு

வைப்பான பஞ்சபட்சி மார்க்கங் கேளு
மார்க்கமாம் ஐம்புலனாம் மருவல் தன்னை
மெய்ப்பான மேரதுவும் பஞ்ச பூதம்
விரவியதோர் சரக்கெல்லாம் பஞ்ச பூதம்
தூய்ப்பான சுருக்குக்கு பஞ்ச பூதம்
துடியான தைலந்தான் பஞ்ச பூதம்
கைப்பான வேதையிலும் பஞ்ச பூதம்
காட்டினதோர் களங்குபஞ்ச பூதந்தானே. (1685)

பூதத்தின் பிரபலத்தைச் சொல்லக் கேளு
பிருதிவியின் கூறான தங்கந் தானும்
வாதத்தின் தாயாரும் பலந்தான் ஒன்று
மார்க்கமாம் நிமிளையது பலந்தான் ஒன்று
போதத்தின் தீநீரால் நிமிளைய அரைத்துப்
பொருந்தவே முன்றுந்நா கடிதாய் ஆட்டிச்
சேதத்தின் வில்லைபண்புநிக் காயப் போட்டுத்
திறமான புடமதுபோட்டெடுத்துக் கொள்ளே. (1686)

எடுத்துமே தங்கத்தைத் தகடு தட்டி
ஏற்றமாம் நிமிளையதனைத் திராவகத்தில் குழப்பி
படுத்துமே தகட்டுக்கு பூசிப் போடு
பக்குவமாய் வைத்துமே புடத்தைப் போடு
நடுத்துமே தங்கமது குருவு மாகும்
நாட்டமாங் குருவெடுத்துச் செம்பில் ஊட்டு
கொடுத்துமே செம்பதுவும் குருவு மாகும்
கூட்டிடுவாய் காரீயம் பலந்தான் ஒன்றே. (1687)

ஒன்றான காரீயம் உடையும் தூளாய்
உகந்தெடுத்து நாகந்தான் பலத்தை ஊட்டு
பன்றான புகையடங்கிப் படுத்துக் கொள்ளும்
பார மாம் உருகினதோர் இரும்பு தானும்
குன்றானது ஒருபலந்தான் கூடப்போடு
குமிழிவிட்டு உருகிஒன்றாய்க் கூடிப் போகும்
கன்றான காசிஎன்ற மேரு வார்த்துக்
கட்டியே மண்தானும் காயப்போடே. (1688)

காயந்தவின்பு கௌரியது பலந்தான் ஒன்று
கசப்பான பேய்ப்பீர்க்கின் சாறு வாங்கி
நாயந்தவின்பு நாற்சாமஞ் சுருக்குப் போடு
நாட்டமாம் வெடியுப்பு நீர்சு ருக்கு

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

தேய்ந்ததின்பு சாரநீர் சுருக்குப் போடு
 துடியான திராவகமுஞ் சுருக்குப் போடு
 தேய்ந்ததின்பு சேங்கோட்டைத் தைலமுஞ் சுருக்கு
 சிறப்பாக எடுத்தப்பால் வைத்துக்கொள்ளே.

(1689)

வைத்துமே முன்சொன்ன சரக்கெல் லாம்தான்
 வளமாகச் சுத்திபண்ணி வைத்துக் கொள்ளு
 அய்த்துமே அடிக்கடிக்குச் சொல்லு கைக்கு
 ஆராலும் கூடாது என்னா லாகாது
 பொய்த்துமே போகாமல் சுத்தி பண்ணு
 பேரான ஊரலினால் கெட்டுப் போகும்
 எய்த்துமே மால்தேவி பலந்தான் என்று
 ஏற்றதோர் கருணமத தஞ்சாறுதானே.

(1690)

சாறுதான் சுருக்கிட்டு நாலு சாமம்
 சாங்கமாய் வெடியுப்பு நீர்சுருக்கு
 தூறுதான் சாரநீர் சுருக்குப் போடு
 திராவகந்தான் சுருக்கிட்டுச் சிற்றேரண்டம்
 ஏறுதான் எண்ணெயிலே சாமம் சுருக்கிட்டு
 எடுத்துவைத்து லிங்கத்தைச் சுத்தி பண்ணிப்
 பாறுதான் பொன்மததம் சாறு தானும்
 பாங்காக நாற்சாமம் சுருக்குப்போடே.

(1691)

நால்சாமஞ் சுருக்கிட்டே ஆன பின்பு
 நலமான வெடியுப்பு நீர் சுருக்கு
 நால்சாமஞ் சுருக்கிடுவாய் சார நீர்தான்
 தனிப்பின்பு புகைநீர் தான் சுருக்குப் போடு
 ஏல்சாமம் மெலி ஆலம் பால் சுருக்கு
 எடுத்துவைத்துக் கெந்தகந்தான் பலமும் நாலு
 பாலாவின் தன்னுக்குள் சுத்தி பண்ணிப்
 பசரையதான் சிவப்பான சாறுவாங்கே.

(1692)

வாங்கியே பதினொருக்கால் உருக்கிச் சாய்த்து
 மறுபடியும் பொன்மத்தன் சாற்றில் சாய்ப்பாய்
 வீங்குமிள வெற்றிலையை இடித்துச் சாறு
 மேபாடாய்ப் பதினொருக்கால் உருக்கிச் சாய்ப்பாய்
 பாங்கியே வெடியுப்பு நீரில் சாய்ப்பாய்
 பத்தமாஞ் சாரநீர் தன்னில் சாய்ப்பாய்
 தீங்கியே தீநீரில் உருக்கிப் சாய்த்துச்
 சிதறாமல் எடுத்துமே வைத்துக் கொள்ளே.

(1693)

வைத்துமே மனோசிலைதான் பலமும் நாலு
 வளமாகச் சுத்தி பண்ணும் மார்க்கம் கேளு
 கொய்த்துமே கொம்மட்டி மாதுளைச் சாற்றைக்
 கொடுத்துவர நாற்சாமம் சுருக்குத் தானும்.

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

எய்த்துமே எட்டிவிதைத் தயிலம் வாங்கி
ஏற்றமாம் ஒரு சாமஞ் சுருக்குப்போடு
வைத்துமே வெடியுப்பு நீரால் சுருக்கு
மிரளாதே சாரநீர் சுருக்குத்தானே.

(1694)

சுருக்கான திராவகத்தில் சுருக்குப் போடு
தொந்தமாங் கௌரியது பலமிரண்டு
மருக்கான மால்தேவி பலமிரண்டு
மகத்தான லிங்கமது பலமிரண்டு
முறுக்கான கெந்தியது பலமிரண்டு
முனையான மனோசிலைதான் பலமிரண்டு
கறுக்கான விவையெல்லாங் கல்வத் திட்டுக்
கடுந்திராவகந் தன்னால் கரையஆட்டே.

(1695)

கரையவே பொடிபண்ணி மேற்குக் கிட்டுக்
கனமான வாலுகையில் பதித்து வைத்துத்
திரையவே தீழுட்டி ஒருநாள் சென்றால்
சிக்கெனவே மேல்மேரு முடிப் போடு
பரையவே பதினைந்து சாம மான
பக்குவத்தில் பார்த்துமே ஆறப்போடு
குறையவே குப்பியைத்தான் உடைத்துப் பார்த்தால்
கொடும்பஞ்ச நிறமாக இருக்குந்தானே.

(1696)

பஞ்சபட்சி பச்சையிலே வேதை யாகும்
பாங்கான நவலோகம் ஆயிரத்துக் கோடும்
நஞ்சுமே விடங்களெல்லா நடுங்கிப் போகும்
நாயகமாஞ் சரக்கிதுதான் காய சித்தி
கொஞ்சியே வேதாந்தக் கூட்டத் தோடு
கூடியே இருக்கலாம் கோடி காலம்
துஞ்சியே போகாது வாதந் தானுந்
தொட்டசரக் கெல்லாங் கட்டுந்தானே.

(1697)

கட்டுமே பஞ்சட்சி பாடா ணத்தால்
காயசித்தி லோசித்தி கடிசி லாகும்
பட்டுமே லோகத்தில் பாய ஏனம்
பாடாணக் குலத்துக்குத் தளவா யாகும்
வெட்டுமே துத்ததை நிமைக்கு முன்னே
விடுபட்டால் குளிகையது மிடுக்கு மாகும்
தொட்டுமே பொட்டிட்டால் ஏமமாகும்
தூரத்தே எட்டுமிந்தத் தொந்தந்தானே.

(1698)

வேதாந்தங் கூறல்

தொந்தமாய்க் கண்மென்றந் தன்ம மென்றந்
தொகையில்லாப் பிறப்பிறப் புண்டென பார்க்க

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

கந்தமாயக் கருச்சொல்வேன் கருதிக் கேளு
 கருத்தூணி பெரியோர்கள் கண்டு சொல்வார்
 பந்தமாயச் சந்துக்கள் பிறந்த தெங்கே
 பாந்தமா யிறந்ததெங்கே யெங்கே போச்சு
 உந்தமாயச் சொல்லுதற் குலகம் பொய்யாம்
 உண்மையாய்த் தெளிவாக உரைக்கின்றேனே.

(1699)

உரைக்கிறேன் சராசரங்கள் சீவராகி
 உற்றபதம் புவனமோடு அண்ட மெல்லாம்
 புரைக்கிறேன் பூரணமதில் பிறந்த தாகும்
 பிறந்தவிதம் ஏதேன்றால் புகலக் கேளு
 விரைக்கின்றேன் ஏழுவகை யோனி நாலு
 மிக்கான விந்துவாய் விளங்கும் போதும்
 கரைக்கிறேன் மேகசலங் கடலில் நீர்போல்
 கவிந்துநின்ற சகமெல்லாம் போதமாச்சே.

(1700)

ஆச்சுதே போதமெங்கு நிறைந்த தென்றால்
 அகண்டத்திற் சன்னவகை போக்கங் கேது
 ஓச்சுே நாதத்தில் ஓங்கி நிற்க
 ஒன்றினால் நலவினை தீ வினையும் போச்சே
 போச்சுதே பெண்ணோடே கூடியாடிப்
 புரண்டதோர் பேய்களுக்குப் பிறப்புண்டாகும்
 வாச்சுதே வாருதியில் சலத்தை மேகம்
 வாங்கியே இறைத்ததுபோல் பிறப்புண்டாமே.

(1701)

பிறப்பதுவும் உண்டாகி மாண்ட தானால்
 பூரணத்தில் தான் லயித்துப் பின்பு மீளும்
 திறப்பதுவும் பூரணத்தில் லயித்து நோக்கத்
 திரும்பியே பிறக்கவொட்டா தன்னில் சேர்க்கும்
 மறப்பதுவும் வண்டதுதான் மதுவை உண்டு
 மயங்கியது பறந்தாற்போல் செனன மாக்கம்
 பறப்பதுவும் மதுஉண்டு சண்பகத்துள்
 பற்றிநின்று செத்ததுபோல் செனனம் போச்சே.

(1702)

செனனத்தை நீக்கவென்றால் பூரணத்தில் சேரு
 சீராகப் பிறக்கவென்றால் உலகத்தில் சேர்
 இனனத்தை இரண்டையும் காண வென்றால்
 ஏற்றமாம் காய்சித்தி எளிதில் பண்ணு
 புனனத்தைக் குளிகையிட்டுப் பூரணத்தைப்பார்
 பூதலமாளு சகமெல்லாம் பிரித்துப் பாரு
 மனனத்தை மயக்கம்எல்லாம் வெளியாய்ப் போகும்
 மருவலாம் பூரணத்தில் வாழலாமே.

(1703)

19-வது குங்குமப் பாட்டாணமேவா

வாழ்வே குங்குமப் பாடாணம் தன்னை
வைக்கிறதோர் முறையதும் மருவிக்கேளு
ஆழவே பலமெட்டு ரசகற்பூரம்
அடைவாய்க்கொம் மட்டி மாதளைச் சாற்றாலே
தாழவே சுருக்கிடுவாய் நாலு சாமம்
சாரந்ரோர் சாமம்வெடி உப்புச் சாமம்
தூழவே கடுந்தீந் சாமம் சுருக்கே
துப்பரவாம் கெந்தகந்தான் பலமும் ரெண்டே.

(1704)

இரெண்டையுந்தான் ஒடுதனில் உருக்கிக் கொண்டு
நேகவே பொடி பண்ணிக் காப்பூரத்தைப்
பண்டையுந்தான் முனகட்டுந் தாளகந்தான்
பாங்காகப் பொடி பண்ணிப் பீங்கானிலிட்டு
உண்டையுந்தான் ஆகாமல் பொடிபோல் வறுத்து
உறுதியாய்ச் சொருவைத்த மேரு பண்ணி
அண்டையுந்தான் அரைவாசி மேருக் கிட்டு
அடுக்காக வாலுகையில் வைத்திடாயே.

(1705)

வாலுகைக்கே வைத்துமு வைந்து சாமம்
மறவாதே தீமுட்டி முன்சொன்னாற் போல்
தேலுகைக்கே மேல்மேரு முடிப் போடு
சிவந்தமஞ்சள் நிறமாகத் தானிருக்கும்
கோலுகைக்கே பதம்கண்டு தண்ணீர் குத்து
குளிந்தபின்பு எடுத்துமே ஆயிரத்துக்கு ஒன்று
ஏறுகைக்கே ஈந்திடவே உயர்ந்த மாற்று
இசைத்துமே தொந்தத்தில் குறைத்துக் கொள்ளே.

(1706)

குறைந்திட்ட குங்குமப்பா டாணந் தன்னில்
கோடிக்கே வேதையுமாம் குறைத்துக் கொள்ளு
மமைத்திட்ட காயசித்தி மகத்தாளு சித்தி
வாசுக்கிக்குக் காட்டவிடம் இறங்கிப் போகும்
இறைத்திட்ட கேணியது ஊறினாற்போல்
எடுக்கெடுக்கத் தொலையாது ஏம மார்க்கம்
நிறைத்திட்ட பூரணம்போல் நிறைந்தே ஒங்கும்
நேரான குங்குமப்பா டாணந்தானே.

(1707)

யோகம், ஞானம் கூறல்

தானென்ற முன்சொன்ன தோற்றம் போலத்
தனியான குங்குமப்பா டாணத்தாட்டு
ஊனென்ற மூலத்தின் ஒளியே கண்டால்
உகந்துமே நந்திவந்து உபதேசிப்பார்
கானென்ற வாசியைந் வைத்தே ஊதிக்
கவிந்துநின்ற புருவமையந் தன்னில் நின்று
வானென்ற விராட்டியனைத் தாண்டி ஏறி

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

மணியான மனோன்மணியைக் கண்டுதேறே.

(1708)

மனோன்மணியாந் தாயாரைப் பணிந்து போற்றி
மாயியுடை வரைதனக்கோ இருவினையின் ஆட்டு
இனோன்மணியாம் பிறப்பு இறுப்பு ரெண்டினாலே
ஏற்றமாம் வலைவிசிறி பெண்பொன் காட்டிப்
பினோன்மணியாம் வறுமைரெண்டாய்ப் பெண் ஆண் ரெண்டாய்ப்
பேரின்பஞ் சிறறின்பம் பிரிந்து ரெண்டாய்த்
தினோன்மணியாஞ் சீவசெந்து செயலுமாகித்
திரையற்ற ஏழுவகைத் தோற்றம் தானே.

(1709)

தோற்றமாய் உனையறிந்தால் பிறவி போச்சு
தொடிதான சிறறின்பம் தொலைந்து போச்சு
மாற்றமா நிலையறிந்து பூரணப் பாலுண்டு
சச்சிதானந்த வெள்ளந் தன்னில் மூழ்கிப்
பேற்றமா நின்றலைந்த பிறவி மாற்றிப்
பெருமையாம் பூரணத்தில் உயர் ஏற்றித்
தாற்றமாந் தடங்காட்டித் துமரின் உள்ளே
தாளான மனோன்மணியைத் தனித்துப் போற்றே.

(1710)

மணியைத்தான் தெட்சிணத்தால் போற்ற வேண்டாம்
வாமத்தால் போற்றியே வகையாய்ப் பூசி
பினியைத்தான் ஆற்றுவது எங்கே என்றால்
பூரணத்தில் இருந்துமே இளைப்பை ஆற்று
தினியைத்தான் ஒன்றுமில்லை எல்லாம் போச்சு
சினைம்போச்சு மனம்போச்சு மயக்கம் போச்சு
குணியைத்தான் ஆறுதலம் வெளியாய்ப் போச்சு
குறித்துநின்று ஒன்றுக்குள் கூடவாச்சே.

(1711)

கூடவே ரெண்டோடே ஐயந்துமாச்சு
குவிந்துமே எட்டாச்சு பனிரெண் டாச்சு
பாடவே பழங்கதைபோற் கோடி ஆச்சு
பலகலையாய்ப் பலநினைவாய்ப் பரப்புமாச்சே
முடவே குன்றாகி மேருவாகி
மீறியதோர் கொடுமுடியாய்ப் பாறையாகித்
தாடவே தண்டாகிச் சராசரமதாகிச்
சதகோடி சீவனெல்லாம் உதித்தவாறே.

(1712)

வாறான குங்குமப்பா டாணத் தாட்டு
மாயியுடை வடிவுக்கும் ஒப்பு மாகும்
கூறான துறைகோடி கட்டுக் கோடி
குவிந்தவிடம் யான்தானும் கண்ட தில்லை
தாறான திராவகத்தில் ஆணமை போலச்
சாந்தமாம் ஞானத்தின் சுருஷ மாகும்
வீறான வாதிகள்தான் தருக்கம் பேசி

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

விழுந்திறந்து போனார்கள் கோடிதானே.

(1713)

கொடிதான வறுமைவந்தால் ஞானம் போச்சு
குறியான வேதாந்தம் சித்தாந்தம் போச்சு
மடிதான வறுமையினால் மனம்போச்சு
மாசிபோற் கருவிவந்து மருவிப் போச்சு
கடிதான வறுமையினால் அறிவு போச்சு
காரணமாம் ஆசைவந்து கலந்து போச்சே
நெடிதான வறுமையினால் நிட்டை போச்சு
நிலையற்ற மரம்போலே நெகிழ்ச்சி ஆச்சே.

(1714)

20-வது இரத்த பாடாண வைப்பு

ஆச்சென்ற ரத்தபா டாணந் தன்னை
அறைகிறேன் இலகுவாக அறிந்த மட்டும்
தாச்சென்ற தங்கத்தால் மேரு பண்ணித்
தளராமல் மணகட்டிக் காயப்போடு
நாச்சென்ற கட்டுரசு கப்பூ ரந்தான்
நலமாகப் பலம்எட்டு நிறுத்திக் கொண்டு
பாச்சென்ற முன்கட்டுக் கெந்த கந்தான்
பலமநாலு நிறுத்துமே பாங்காய்த் தானும்
ஓச்சென்ற கெந்தகத்தை உருக்கிக் கொண்டு
உயர்ந்த ரசகருப்பூரம் பொடியாய்ப் பண்ணே.

(1715)

பொடிபண்ணி ஓட்டிலிட்டு வறுத்துக் கொண்டு
பேரான முன்கெளரி பலமும் ரெண்டு
அடிபண்ணிக் கட்டரி தூரம் ஒன்றும்
ஆதியாம் மனோசிலைதான் பலமும் ஒன்று
திடிபண்ணித் தங்கம்என்ற மேருக் கிட்டுச்
சிறப்பான வாலுகையில் திறமாய் வைத்துப்
படிபண்ணி பதினைந்து சாமந் தீதான்
பக்குவமாய் மேலமேரு முடிப்போடே.

(1716)

பக்குவமாய்ப் பதம்பார்த்துத் தண்ணீர் குத்திப்
பாங்காக எடுத்துமே உடைத்துப் பார்த்தால்
மக்குவமாய் மாதளம்பூ நிறமாய்க் காணும்
மகத்தான தங்கத்தில் பிறந்த கன்னி
அக்குவமாய் அணுவைமக மேரு வாக்கி
ஆயியுடை வடிவான அதிட்டச் செல்வி
சிக்குவமாய்க் கற்பாந்த காலந்தானும்
தேகத்தை நிறுத்துகின்ற தீர்க்கந்தானே.

(1717)

திர்க்கமாய் நவலோகம் கோடிக் கோடுஞ்
செப்பரிது சிவப்பாகும் செம்பு போலாம்
கார்க்கமாம் வெள்ளியிலே பத்துத் தொந்தம்
காண்பித்தால் கடைசியிலே ஏம மாக்கும்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

ஊர்க்கயாளு துதத்தில் படுமுன் காட்டும்
உபரசத்தில் அணுகுமுன்னே சவளை யாகும்
நார்க்கமாம் லவணமது இருபத் தைந்து
நடுங்குமே வேங்கைகையில் ஆடுபோன்றே.

(1718)

யோகங் கூறல்

வேங்கைகையில் ஆடுபோல் நடுங்கிப் போகும்
வெகுவித்தை யாராலும் விள்ளொண்ணாது
பாங்கையொன்று கண்டவனே வாத யோகி
பருவத்தை அறியாதான் பசாசோ டொக்கும்
தங்கையன்றோ சிறுபாட்டர் வியாக்கி ரும்தாம்
செப்பினதோர் உபதேசம் திறந்திட் டேன்யான்
தாங்கையன்றோ காலாங்கி ஐயர் பெற்ற
சமர்த்தெல்லாம் அடியேற்குச் சாற்றினாரே.

(1719)

சாற்றியதோர் வாசிகண்டு மும்மு லமது
சருவிநின்ற பூரணத்தை உற்றுப் பாரு
ஊற்றியதோர் கருஅறிந்தால் அவனே யோகி
உற்றுணர்ந்து பார்த்தக்கால் வாத மாகும்
வாத்தியதோர் வாதத்தில் துதமுலம்
வரிசையாம் குருவுக்குப் பேர்தான் முலம்
போற்றியதோர் பொருள்காண அடிமுலந் தான்
பெரிதான நடுமுலம் கண்டமாமே.

(1720)

கண்டத்தின் மேற்புருவ மேலாம் முலம்
கருதியதோர் வேர்ஒன்று தளிர்ந்தான் ஒன்று
மண்டத்தின் மரம்ஒன்று முன்றி னாலே
மகத்தான பொருள்காணும் அடிமுலந்தான்
பண்டத்தின் போதத்தில் மனந்தான் சேரும்
பாழான மாயத்தால்வா சனைவந் தேற்கும்
விண்டத்தின் மதியாலே மாயத்தைத் தள்ளி
விளங்கியதோர் போதத்தில் மனந்தான் சொக்கே.

(1721)

21-வது துத்த வைப்பு

சொக்கியதோர் துத்தத்தை சொல்லக் கேளு
தேவியவள் சரீரத்தில் அணியப் பட்ட
அக்கியதோர் குங்குமத்தின் பொடிகள் எல்லாம்
அமுன்றதோர் வேவை தனில்தான் கலந்து
புக்கியதோர் பூமியிலே தான்விழுந்து
புரண்டுமே கபரிஉற் பத்தி யாச்சு
மக்கியதோர் மண்டிகத் துத்தம் என்றும்
மகத்தான அசுவதுத்தம் பேருரெண்டே.

(1722)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

உவதுத்தும் வெள்ளைநிற மாயி ருக்கும்
ஆதியா நாகத்தைக் கொண்டு வந்து
பசுவமாஞ் சட்டியினில் வைத்து உருக்கிப்
பரும்பிரண்டைச் சாறுவிட்டு வறுத்துக் கொண்டு
கசுவாமாங் கனமான பாண்டத் திட்டுக்
கனமாக அடுப்பேற்றிப் பனிரெண்டு சாமம்
முசுவமா முத்தீயும் எரித் தெடுத்தால்
முர்க்கமாம் கபரியது துத்தமாச்சே.

(1723)

கபர் பாம் துத்தத்தைக்கொண்டு வந்து
கனமான வெள் உள்ளித் தயிலம் வாங்கி
உபரியாய் ஊறவைத்து பத்தநாள்தான்
உறுகின்ற துத்தத்தில் நாலுக்கொன்று
குடரியாய்க் குதிரைப்பல் பாடாணம் போட்டுக்
கொடிதான வெங்காரம் இதற்குப் பாதி
விபரியாய் வெள்உள்ளித் தயிலத்தாடி
மிடுக்கான குகையில்வைத்து உருக்கிடாயே.

(1724)

உருக்கிடவே மணிமணியாய்ச் சத்து வீழும்
உறுகின்ற கறட்டுத்து நறுக்கிக் கொண்டு
முருக்கிடவே முன்போல மருந்து கூட்டி
முன்றுவிசை உருக்கியே சத்து வாங்கித்
தருக்கிடவே நாலுக்கு ஒன்றாம் தங்கத்தைத்
தாக்கியே உருகையிலே நாகம் போடு
பருக்கிடவே சத்தெடைக்குச் சூதும் கெந்தி
பாங்காகப் பொடியாக்கி மேருக்கேற்றே.

(1725)

ஞானயோகம் கூறல் (பாதி செய்யுளுக்கு மேல்)

ஏற்றியே பனிரெண்டு சாமந்தீதான்
இதமாகப் போட்டிடவே சிந்தார மாகும்
தேற்றியே செம்புதனில் நூற்றுக் கொன்று
சிறப்பாகப் போட்டிடவே ஏம மாகும்
கூத்திக்கே ஈந்தக்கால் ரவிகோடி நரகம்
கொடுத்திடுவாய் சிவயோகி தனக்கே ஊணு
பேடி யோக காயசித்தி பிலக்கு மெத்த
பெரிசான சித்தியுண்டு பிரித்தங்காடே.

(1726)

ஆடவே வகைசொல்வேன் நன்றாய்க் கேளு
அமுத்தியே மூலத்தில் இருத்தி யூது
நாடவே நடுமூலம் கண்டத் தூணு
நலியாமல் நாலதனை எட்டில்சேரு
போடவே மேல்மூலம் புருமையத் தூணு
பூரணத்தின் கீழடங்கிப் போதமசொக்கு
தேடவே இதைவிட்டால் ஞான மில்லை

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

திருட்டான யோகிக்குச் சேரப்பொய்யே.

(1727)

பொய்யாகப் போச்சென்பார் ஞான மெல்லாம்
பொன்னாசை பெண்ணாசை மெய் என்று எண்ணி
மெய்யாக உலகத்தில் என்ன ஞானம்
மிகுந்துணர வேணும் என்றால் வாசி ஏறு
கொய்யாகப் பொறியாசை நிலையாமல்கொல்லும்
குறியான பதியைவிட்டுப் பாசம் மூடும்
நெய்யாக ஐம்புலனைக் குத்திக் கொல்லும்
நலியாமல் பூதத்தை ஒன்றாய் நாட்டே.

(1728)

22-வது துரிசிவைப்பு

நாட்டியதோர் துரிசியுடைப் பிறப்புக் கேளு
நற்கெருட பகவான் தான் நாட்டமாகத்
தீட்டியதோர் தெய்வ லோகத்தில் போந்து
தெய்வீக அமிர்த பானத்தைப் பண்ணி
மூட்டியதோர் லாகிரியாய் மூர்ச்சை யாகி
மோகித்துக் கிடக்கையிலே கோழை தானும்
வாட்டியதோர் வாயினால் கக்கும் போது
மரகதமாங் கிரிதனிலே விழுந்தவாறே.

(1729)

விழுந்துமே மயில்கழுத்து நிறமாய்த் தானும்
விளைந்துமே துரிசி உறபத்தி யாச்சு
பழுந்துமே பொடிசெய்தால் பசுவின் பாலில்
பாங்கான நிறம் போன்று தானிருக்கும்
பழுந்துமே புளிப்புவிட்டால் மயில் கழுத்துப்
பொறியான வண்ணம்போல் தான் இருக்கும்
கெழுந்துமே கிடையாது இச்சரக்கு
கிடைக்கவே சரக்கான வைப்புக்கேளே.

(1730)

சரக்கென்ற கல்லுப்புப் பலந்தான் நூறு
சமரசமாய் வெடியுப்புப் பலமும் பத்து
தீர்க்கென்ற சீனமது பலமும் பத்து
தீர்க்கமாய்ப் பொடிபண்ணி செம்புப் பாணை
முர்க்கென்ற மிடாத்தன்னில் அரைவாசி யிட்டு
முதிர்ந்துநின்ற பழச்சாறும் தயிரும் கூட்டி
தீர்க்கென்ற குறைப்பானை நிரம்ப விட்டுக்
குழிகெலலி அதுக்குள் வைத்துச் சட்டிமுடே.

(1731)

மூடியே ஆறுதிங்கள் குதிரை லத்தி
முனைந்துமே போட்டுத்தான் மூடிப் போடு
மூடியே அப்புறந்தான் எடுத்துப் பார்த்தால்
அரிமோனி போலவே பச்சை யாகும்
மூடியே குருவாகும் களங்கு மாகும்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

முசமாகும் வாதமெல்லாம் இதனால் ஆச்சு
வாடியே இளையாதே மயக்க மாக
மகத்தான வித்தைஇதில் மருவியாடே.

(1732)

ஆடவே துரிசியொரு பலந்தான் நாலு
அதிசுமாம் வெடியுப்பு நீரில் தோய்த்து
நாடவே நவச்சார நீரில் தோய்ப்பாய்
நலத்தகடுந் திராவகத்தில் முன்றுநாள் தான்
பாடவே வெள்வங்கம் பலமும் நான்கு
பரிவான துத்தமது பலமும்ஒன்று
தூடவே தொந்தித்துச் செயநீரிலாட்டித்
துரிசின்மேல் கவசமிட்டுக் காயப்போடே.

(1733)

காயவே முன்றுநாள் போட்ட பின்பு
கடுங்கார மானதோர் பூநீர் றுக்குள்
மாயவே கமுதையுடைக் கத்தம் வார்த்துக்
மாப்போலப் பிசைந்துமே சட்டிதன்னில்
நாயவே நடுவைத்துக் கவசம் தன்னை
நலமாக மேலுமந்தப் படியே போட்டே
ஓயவே முச்சாமம் கமலம் போலே
உருகவே எரியிட்டு ஆறப்போடே.

(1734)

ஆறவிட்டு எடுத்துமே கவசம் நீக்கி
அதிலிருந்து குருஎடுத்துப் பாலில் போடே
நீறவிட்டு முத்துப்போல் தண்ணீர் றாகும்
நீச்சான துத்ததை விட்டுக் காய்ச்ச
ஏறவிட்டு இட்டலிபோல் கட்டி யாகும்
ஏற்றமாம் குளிகைக்காம் சரணைக்கு மாக்கும்
தேறவிட்ட இதன்வேதை செப்பக் கூடா
சொல்லஅரிது இதன்வேதை சூட்சம்தானே.

(1735)

அறிவுரை (அரைப் பாட்டுக்கு மேல்)

தானென்ற இக்குருவால் எல்லாம் கட்டும்
சமுசயங்கள் அறிந்தவனே - வாத யோகி
மானென்ற மனத்தைமெள்ளப் பூரணத்தில் சேர்க்க
வாக்கடங்காப் பூரணத்தில் வாழ லாகும்
நானென்ற பூரணமே என்று நாடி
நத்தாமல் சடம்விட்டு வேறாய் நின்று
கானென்ற காரணத்தே நாமிருந் தோம்
கலநதுநின்ற பிரபஞ்சமெலாம் நாமென் றெண்ணே.

(1736)

எண்ணியே பெரியோர்க்கு வாதஞ் சொன்னேன்
ஏற்றமாம் காமுசர்க்குத் தொழிலைச் சென்னேன்
புண்ணியமாம் சீடருக்குப் புத்தி சொன்னேன்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பூணத்தில் இருக்கவல்லோ ஞானம் சொன்னேன்
நிண்ணையமாம் யோகியர்க்குப் பரத்தைச் சொன்னேன்
நிலையில்லாக் கருமிகளுக்கு அறிவு சொன்னேன்
வண்ணியமாம் வைப்புமுறை வரிசை சொன்னேன்
வாதிகளுக்குத் துரிசின் வளப்பம் தானே.

(1737)

வளப்பமாம் துரிசிவிட்டால் வாதம் போச்சு
வைப்புமுறை இல்லாவிட்டால் வேதை போச்சு
இளப்பமாம் யோகம்விட்டால் ஞானம் போச்சு
எடுத்தோடும் குளிகைக்குச் சோரி யூட்டு
தளப்பமாம் தங்கம்விட்டால் புட செயங்கள் போச்சு
தனிக்காய் சித்திவிட்டால் தளர்ந்து போச்சு
அப்பமாய்த் தீநீரில் கட்டு மாச்சு
ஆகாது குப்பைவிட்டால் வாதம் தானே.

(1738)

வாதம்விட்டால் யோகமில்லை ஞானம் போச்சு
மகத்தான பசியுற்று மயக்க மாச்சு
காதம்விட்டால் மனக்குரங்கு பசித்தே ளாலே
களைத்துமே மனம்அலைந்து தவிர்மெத் தாகும்
பாதம்விட்டால் பராபரத் தாய் முகத்தைப் பாராள்
பானம்விட்டால் ஏமவித்தை பலித் திதாது
நீதம்விட்டால் மந்திரங்கள் சித்தி யில்லை
நிலைவிட்டால் நீச்சாச்சு நினைவாம் பாரே.

(1739)

23-வது இரசிதபாடாண வைப்பு
நீச்சான ரசிதபா டாண வைப்பு
நிண்ணையமாய்ச் சொல்லுகிறேன் வெள்ளி யாலே
கூச்சான காசிபென்ற மேருத தானும்
கொட்டியே ஒருசேரில் பண்ணிக் கொள்ளு
வீச்சான மனுடனுடை அமுரி தானும்
விரும்பியே படிதானபத் தளந்துகொண்டு
பூச்சான தினைப்புலநா யுருவிச் சாம்பல்
பேரான கொடிக்கள்ளிச் சாம்பல் தானே.

(1740)

அமுரித் தண்ணீர்

சாம்பலோரு புளிப்புறணி யுமிரி கூடத்
தனித்தனியே சுட்டெடுத்து வகைக்கரைப் படிதான்
ஆம்பலொடு அமுரிதனில் கலக்கி விட்டு
அண்டோட்டுச் சாம்பலது பலமும் ரெண்டு
பூம்பலொடு பூந்நு பலமும் ரெண்டு
பொட்டுலுப்புப் பலம்ரெண்டு சீனம் ரெண்டு
காம்பலொடு கல்லுப்புப் பலமும் ரெண்டு
கண்டரது பலம்ரெண்டு சாரம் ரெண்டே.

(1741)

சாரம்ரெண்டு சத்தியது கூடப் போட்டுத்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

தவத்துமே பொடியாக்கி யொக்க விட்டு
வாரயொடு மூன்றுநா ளான பின்பு
மகத்தான அடுப்பெரித்து நாலொன் றாக்கிக்
கூரமுடன் வடிகட்டிக் குப்பிதனில் வார்த்துக்
குடிலமாம் வெள்ளையென்ற பாடா ணந்தான்
பாரமொடு பலம்நாலு நிறுத்துக் கொண்டு
பாங்காக ஓட்டிலிட்டுச் சுருக்குப் போடே.

(1742)

போட்டுமே நால்சாமம் ஆன பின்பு
போட்டுலுப்புச் செய்ந்தான் சுருக்குப் போடு
சாட்டுமே சாரநீர் சுருக்குப் போடு
தனிப்பின்பு திராவகமும் சுருக்குப் போடு
தூட்டுமே துதமது பலம் இரண்டு
சுத்தமாம் வெள்ளியம் பலம் இரண்டு
நீட்டுமே இரண்டையுந்தான் தொத்திக் கொண்டு
நேராக அமுரியினால் சுருக்குப் போடே.

(1743)

சுருக்கிடுவாய் அயக்கரண்டிக் குள்ளே வைத்துத்
தூசுகற்றி நாற்சாமம் சுருக்குப் போடு
முருக்கிடுவாய் வெடியுப்பு நீரால் சுருக்கு
மூர்க்கமாஞ் சாரநீர் சுருக்குப் போடு
திருக்கிடுவாய் தீநீர் தான் சுருக்குப் போடு
செப்பமாய் வாங்கியே வைத்துக் கொண்டு
சுருக்கிடுவாய் கல்லுப்புப் பலமும் நாலு
கடிசான அமுரியிலே தோச்சுப் போடே.

(1744)

தோச்சுமே பத்துநாள் ரவியில் போடு
சுத்தமாம் வெடியுப்பு நீரில் மூன்று
சாச்சுமே சாரநீர் மூன்று நாள்தான்
தழலான தீநீரில் மூன்று நாள்தான்
பூச்சுமே பூநீறு கழுதைக கத்தம்
பிசைந்ததற்குள் வைத்துமே எரித்துப் போடு
நாச்சுமே நாற்சாம மான பின்பு
நலமாக ஆறவிட்டு எடுத்துக்கொள்ளே.

(1745)

எடுத்துமே அப்பாலே வைத்துக் கொண்டு
ஏற்றமாம் சீமைது பலமும் நாலு
அடுத்துமே அமுரியிலே தோய்த்துப் போடு
ஆதளம்பால் தன்னிலே தோய்த்துப் போடு
விடுத்துமே வெடியுப்பு நீரில் தோய்ப்பாய்
மிடுக்கான சாரநீர் தன்னில் தோய்ப்பாய்
கடுத்துமே கடுந்திராவ கத்தில் தோய்ப்பாய்
கனமான கிளிஞ்சல் நிறுதன்னில் வையே.

(1746)

தன்னில்வைத்துச் சாமம்ஒன்று எரித்த பின்பு

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

சாங்கமாய ஆறவிட்டு எடுத்துக் கொள்ளு
முன்னிலைவத்த பாடாணம் பலமும் நான்கு
மூர்க்கமாய் வெள்ளியச் சூதம் நான்கு
பின்னிலைவத்த கல்லுப்புப் பலம் இரண்டு
பேரான சீனந்தான் பலம் இரண்டு
ஒன்னில் வைத்தொக்கவிட்டுப் பொடியாய்ப் பண்ணி
ஒருமிக்க வெள்ளிஎன்ற மேரில் போடே.

(1747)

போட்டுமே ஒருநாள்தான் எரிப்புப் போட்டுப்
பின்புதான் மேல்மேரு மூடிப் போடு
பாட்டுமே பதினைந்து சாமந் தீதான்
பக்குவமாய் எரியிட்டே ஆறப்போடு
வேட்டுமே வெள்ளிஎன்ற மேரு வாங்கி
மிக்கான மண்தள்ளி உடைத்துப் பாரு
நாட்டுமே நட்சத்திரம் போலத் தோற்றும்
நாமறியோம் இதுபோகும் போக்குத் தானே.

(1748)

போக்குத்தான் என்னவென்றால் புகலக் கேளு
பேரான துத்ததை நிமைக்குள் கொல்லும்
நீக்கும்தான் ரசிதமது வெள்ளி மலையாகும்
நிலையான செம்பிரும்பு வங்கந் தன்னில்
ஆக்குத்தா னாயிரத்துக் கொன்றே யோடும்
ஆயிரந்தான் மாற்றாகு மடங்கா தோடு
துக்குத்தான் தலையிறைத்த தேணி போலாரு
சுருதியா மனோன்மணித்தாய் சொன்ன போக்கே.

(1749)

வெள்ளியங்கிரியான வரலாறு

சொன்னாளே சிவகாமி யென்னைப் பெற்றாள்
சுருதிநந்தி யெந்தைக்கு வெள்ளிமலை தானும்
முன்னாளே ரசிதபா டாணம் வைத்து
முரடான மலைதனக்குள் கரியைக் கொட்டி
அந்நாளே யாயிரந்தான் துருத்தி யிட்டங்
கமுகவே யூதியிம் மருந்தை யிட்டார்
இந்நாளே யாயிரத்தோ டெட்டு மாற்றாய்
ஏற்றமாய் வெள்ளியங் கிரியு மாச்சே.

(1750)

நல்லுபதேசம்

ஆச்சுதே ஆயிசொல்ல நந்திக் குத்தான்
ஆதியாந் திருமல ருக்குச் சொன்னார்
தேச்சுதே திருமலர் காலாங்கிக் குரைத்தார்
சிவனான காலாங்கி அடியேற்குச் சொன்னார்
ஏச்சுதே வாதமென்று ரசிதபா டாணத்து
இயல்பெல்லாம் சோதித்து ஏழாயி ரத்தில்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பாச்சுதே வெளியாகச் சொல்லிப் போட்டேன்
பயல்முதலாகப் பார்க்கலாம் பண்பு தானே.

(1751)

பண்பாக வாதத்துக்கு இதுவே போக்குப்
பாங்கான வாதசித்தி ஞான சித்தி
கண்பாகக் காலாங்கி நாதர் சொன்னார்
கருவெல்லாம் மனதூன்றி விரித்துப் பார்த்தேன்
வெண்பாகக் குருசொல்லக் காண வேணும்
விதவிதமாய்ச் சுட்டாலுங் காண மாட்டார்
நண்பாகத் தூக்கோடே பால்கு டித்த
நாயைப்போற் கழன்றுமே திரிவர் தாமே.

(1752)

திரிந்துமே சுடுகிறதோர் வாதி கோடி
திடமில்லா மனதான ஞானி கோடி
அறந்துமே யேறாத யோகி கோடி
அதீதமாம் பூசையில்லா அழும்பர் கோடி
விரிந்துமே வேதமில்லா ஞானத் தோர்க்கு
வெளியாகா ரசவாத வித்தை தானும்
புரிந்துமே விட்டகுறை தன்னா லெய்தும்
பேரான இரண்டினமும் புரிந்து காணே.

(1753)

காணவே ரசிதபா டாணம் தன்னால்
கட்டினபின் சாரணைசெய் குளிகைக் கேதான்
தோணவே கமனம்வெகு சுறுக்காய் ஒடுளம்
சுளுக்காகக் காய்சித்தாம் யோக சித்தாம்
ஊணவே குளிகையிட்டு வாசி யேறு
ஒருமித்தே ஆறுதலம் உருவாய்க் காணும்
பூணவே சமாதிமில்லே புக்கு நின்றால்
பொற்பூவும் வாசனையும் போல வாமே.

(1754)

தயில பாடாண உற்பத்தி

ஆமென்ற தயிலபா டாணந் தானும்
அவதரித்த இடஞ்சொல்ல அறிந்து கொள்ளு
தாமென்ற சவராட்டிற் தேசந் தன்னில்
சமீபமாம் பீமோற்பர் வதத்தின் தென்கீழ்
போமென்ற பீமகண்டந் தன்னிற் றானும்
பிறக்கின்ற இடமிதுதான் பின்பு வண்ணம்
தேமென்ற செங்குறறாள் நிறமே போன்று
திணியனாய்ச்சந் திரகாந்தக் கற்போ லாமே.

(1755)

கற்போலாய்ச் சிவந்துமே இருப்ப தொன்று
கசிந்த கோரோசனையின் நிறமே போன்று
விற்போலத் தானிருக்கும் இரண்டு பேராம்
மேதினியில் கம்பில்ல மென்று மற்றைத்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

தற்போலத் தயிலபா டாணம் என்றும்
சாபகமாய் இரண்டுபேர் அதன் குணந்தான்
உற்போல உபரசங்கள் தண்ணீராகும்
உறுதியாம் நவலோகந் தண்ணீராமே.

(1756)

ஆமென்ற தயிலபா டாணம் தானும்
அபூவமாய்த்தான் கிடைக்கும் மிகுதி யில்லை
தாமென்ற சரக்குக்கு மிச்ச மாகச்
சரிக்கட்டி வைத்தார்கள் சித்த ரெல்லாம்
ஓமென்ற தயிலபா டாண வைப்பை
உத்தமித்தாய் சொன்னபடி யானும் வைத்துக்
காமென்ற கைகண்ட படியே சொன்னேன்
காலாங்கி பதஞ்சிரசில் வைத்துத் தானே.

(1757)

24-வது தயில பாடாண வைப்பு

தானான முன்கட்டும் கௌரி பத்துத்
தாளகமுஞ் சிலைகெந்தி லிங்கம் தானும்
கானான முன்போலக் கூட்டிக் கொண்டு
கணக்காகப் பொடிபண்ணி இரும்பு மேரு
ஊனான ஒருசேரில் பண்ணிக் கொண்டு
உள்ளிட்டு மருந்தை வாலுக்கையில் வைத்துப்
பானான மேல்மூடிப் பதினைந்து சாமம்
பக்குவமாய் ளியிட்டு ஆறப் போடே.

(1758)

அறவே எடுத்தியின் புடைத்துப்பாரு
அழுத்தமாய்க் கருஞ்சிவப்பு மஞ்சள் தானும்
தூறவே துத்தமொரு பலததுக் குள்ளே
குட்சமாய்ப் பத்துக்கொன் றாகப்போட்டு
பாறவே பசுநெய்யில் தன் அரைத்துப்
பாங்கான சீலையினில் பூசி வைத்து
ஏறவே கடுதாசிக் கூட்டில் வைத்து
ஏற்றமாய்த் திரிகொளுத்திப் பின்பு கேளே.

(1759)

தூமம்

பின்புதான் செம்புதனைத் தகடு தட்டிப்
பெரிதான பரணிட்டுப் பரப்பி வைத்து
முன்புதான் திரிகொளுத்தி அகாத தூமம்
முனையாகப் பட்டிடவே ஏம மாகும்
அன்புதான் இல்லாதார் இந்த வேதை
அறிந்தக்கால் வெகுபாவம் காட்ட வேண்டாம்
என்புதான் எலும்பி லிட்டால் ஏமமாகும்
எடுத்ததுறைக் கெல்லாந்தான் ஏற்ற மாமே.

(1760)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

ஏற்றமாம் தயிலபா டாணம் தன்னை
 இரும்பிலிட்டால் எழுபதுதான் மாற்றுக் காணும்
 மாற்றமாம் இதுக்கொப்போ ஒன்று மில்லை
 மாடேறிக் காதிவித்தை மருவிப் பாரு
 முற்றமா முதேவி இவனகண் இல்லை
 முஷ்கரமாம் புலன்வழி வசமே யாகும்
 நாற்றமாஞ் சடந்தானும் கத்தூரி வீசும்
 நாடுவிட்டு நமன்வெருட்டும் நடுங்கு வானே.

(1761)

யோகம் கூறல்

வெருளாமற் சென்றேற அருளும் காணும்
 வெளிதான் ஏதென்றக்கால் விளங்கக் கேளு
 பொருளான தயிலபா டாணம் தன்னால்
 பெரும்பசிக்குச் சீவனத்தைப் பண்ணிக் கொண்டு
 தெருளான மூலத்தைச் சித்தி பண்ணிச்
 சோந்தேறி ஆறுதலம் நன்றாய்த் தேறி
 மருளான மதியினுள்ளே பானம் பண்ணி
 மகத்தான குருபதத்தில் நின்றங் காடே.

(1762)

ஆடியே சமாதியில் உன்மனையோடு ஏறி
 அருவியாம் நாதவிந்து வராட்டியனும் தாண்டி
 நீடியே நின்றசத்தி பதினொன்றுந் தள்ளி
 நிராமலமாம் உன்மனைக்கு அடுக்கச் சென்று
 வீடியே முப்பாழில் விரைந்தே ஏறி
 மேவினால் அதற்கடுக்கப் போதம்தானாம்
 பூடியே பூரணத்தில் ஏறிச் சேரு
 பொறி ஐந்தந் தள்ளியே புக்கிஏறே.

(1763)

ஐந்துவித இரதங்கூறல்

ஏறியே துதபாடாணம் தன்னை
 ஏறறத்தை உரைத் திடவே இயம்பக் கேளு
 ஆறியே துதமது ஐந்து விதமாம்
 அதின்விபரம் ஏதுதன்னில் அறையக் கேளு
 ஊறியே ரசமென்றும் ரசேந்திரம் என்றும்
 உற்றபா ரதம் என்றும் துதம் என்றும்
 மீறியே மிசிரகம் என்று ஐந்து மாச்சு
 மிடுக்கான சிவவீயம் தங்கித் தானே.

(1764)

இரசத்தின் பண்பு

தங்கியதோர் ரசத்தினுடை வண்ணம் கேளு
 தனி இரத்த நிறமாகத் தளுக்குத் தானாய்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

மங்கியதோர் தோடமற்று ரசாயனமுமாகி
மகமேரு பாரிசத்தில் தான் இருக்கும்
தெங்கியதோரிச தூதஞ் சத்த வேதி
தேவர்களும் அசுரர்களும் துரிசித் தேதான்
பொங்கியதோர் பிறப்பு இறப்பு இரண்டும் அற்றுப்
பிள்ளைபோல் நித்தியராய் இருந்தார் காணே.

(1765)

ரசேந்திரத்தின் பண்பு

காணவே ரசேந்திரந்தான் பச்சை வண்ணம்
கனத்ததொரு ரோமபுரிக் கடலுக் குள்ளே
தோணவே தென்கிழக்காய்க் கிணற்றுக்குள்ளே
தோடமற்று நிர்மலமாய்ச் சத்தமுண்டாம்
பூணவே பூதங்கள் சிவகணங்கள்
புரிசடையோன் சொற்படிக்கே காத்திருப்பார்
ஊணவே ஒருவருக்கும் கிட்டா தாகும்
உத்தாரப் படியானால் எடுக்க லாமே.

(1766)

எடுக்கலாம் சிவனுடை உத்தாரப் படிக்கு
எடுத்துவந்தால் துரிசனத்தில் வேதி யாகும்
தடுக்கலாஞ் சராமரணங்கள் இல்லாமல் தான்
சந்திரன்போல் பதினாறு வயது மாகும்
கொடுக்கலாம் குளிகையிட்டுக் கமனமாகிக்
கொடிதான் பூதங்கள் சிவகணங்கள்
வடுக்கலாம் வசியமந் திரத்தினாலே
வணங்கவே பண்ணுவித்து வாங்கிக் கொள்ளே.

(1767)

வாங்கையிலே ரசேந்திரந்தான் எழும்பிப் பொங்கி
மகத்தாகச் சுழித்துமே அழித்துக் கொல்லும்
தாங்கையியே தம்பனையாம் மந்திரத்தால்
தம்பித்துக் குடுக்கையிலே அடைத்துக் கொள்ளு
தேங்கையிலே குளிகைக்காம் சொருப மாகும்
தெளித்ததுளி சிவனுடைய சக்கிலந்தான்
ஓங்கையிலே கிணறாயிற்று எவர்க்கும் கிட்டாது
உம்பருக்கும் கிட்டாது தெரிசிப் பாரே.

(1768)

பாரதத்தின் பண்பு

தெரிசித்துப் பிணிமுப்புச் சாக்காடு அற்றுத்
தேவர்கள் நித்தியராய் இருந்து விட்டார்
பரிசித்துப் பொட்டிட்டால் ஏம் மாகும்
பாரதமாம் ரசந்தானும் சொல்லக் கேளு
முரிசித்து முன்சொன்ன கிணற்றுக்கு அப்பால்
முக்காத வழிக்குள்ளே கிழக்கே தானும்
கெரிசித்துக் கிணறுதான் நூறு பாவம்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

கெடியான ஆழமது அகலம் கேளே.

(1769)

ஆழந்தான் ஆயிரமாம் பாவ மாகும்
அக்கிணற்றில் பாரதமாம் ரசமே நிற்கும்
தோழந்தான் அறறுவெள்ளைச் சுயம்பாய் நிற்கும்
துருசாகப் பரிசனத்தில் வேதி யாகும்
வேழந்தான் குளிகையிட்டுப் பறந்து போகில்
வெகுசித்தர் எடுத்துவந்து குளிகை கட்டி
காழந்தான் காயசித்தி பண்ணிக் கொள்வார்
கரவலிவு இல்லை எடுப்போர்க்குக் கனகந்தானே.

(1770)

சூதத்தின் பண்பு

எடுப்போர்க்குச் சூதமென்ற ரசத்தைக் கேளு
எழிலாகப் பொற்கொன்றை நிறமாய்க் காணும்
தொடுப்போர்க்கு ஏழுவிதத் தோடம் நீக்கித்
தூய்மைசெய்து பதினெட்டுப் பின்பு தானம்
கடுப்போற்குக் கட்டினால் காய சித்தி
கடிசான ஏமசித்தி சரக்கு வைப்பு
அடுப்போர்க்கு எல்லாம் ஆம் அட்டசித்தி யாகும்
ஆடலாம் அனேகவிததை அதீத மாமே.

(1771)

மிசிரகத்தின் பண்பு

அதீதமாம் மிசிரக மென்ரசத்தைக் கேளு
அழகான மயிற்சட்டி நிறமாய்க் காணும்
பதீதமாம் பதினெட்டுச் சுத்தி செய்து
பாங்காகக் கட்டினால் சகல சித்தி
கதீதமாம் ஆகாது கமனியாகும்
கெட்டியாம் சரீரமது வச்சி ரகாயம்
உதீதமாம் உப்புஉறைப்புக் கசப்பு மாகும்
உட்டினச் தளமான மிசிரகம் என்னே.

(1772)

இரசக்கிணறு உற்பத்தி

தானான மகாவிண்டு பூர்வீகத்தில்
தளுக்கான மோகினியாம் ரூபங் கொள்ள
மானான மகாதேவா தாம் மோகிதது
மதத்துமே இந்திரியம் கலித மானார்
வேனான மகா மேருவின்கீழாக
மிக்கான பூமியிலே விழுந்த தப்போ
கோனான விழுந்தவிடம் யோசனைத் தூரங்
கிணற்றுஅகலம் ஆழமும் அப்படியே ஆச்சே.

(1773)

ஆச்சென்ற வீரியத்தில் நூற்றில் ஒன்று

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

ஆர்த்தெழும்பி மேருவுக்குக் கிழக்கே தானும்
தேச்சென்று நாறு யோசனைக்கும் அப்பால்
செண்பகத் தீவுக்குள்ளே தான் விழுந்து
வேச்சென்ற யோசனையாம் தூரம் தானும்
விரிவாகி ஆழமும் அப்படியே யாச்சு
பாச்சென்ற விரியத்தில் பத்தில் ஒன்று
பாய்ந்துமே சமுத்திரத்தில் பரவிற் றன்றே.

(1774)

பரவியே ரோமபுரிக் கடற்குக் கிழக்கே
பாய்ந்துமே கிணறாயிற்று அகலம் கேளு
அரவியரை யோசனைவித் தீரண மாகும்
ஆழமுந்தான் அப்படியே பரிசிக்க ஏமம்
தரவியே சகலருந்தான் எடுப்பார் என்று
சதாசிவன்தான் சிவகணத்தைப் பூதம் தன்னை
எரவியே எடுக்காமல் காவல் வைத்தார்
ஏற்றமாம் பாரதமாம் ரசந்தான் காணே.

(1775)

காணவே பத்தில் ஒன்று சீனா நாட்டில்
கடிந்துமே மண தன்னில் கலந்து போச்சு
நாணவே ரசமென்றால் சத்த வேதி
ரசேந்திரம்தான் தரிசனமாம் வேதி யாகும்
பாணவே பாரதம் தான் பரிசு வேதி
பாங்கான தூதமும்மி சிரகம் தானும்
தோணவே சுத்திசெய்து பத்தம் பண்ணில்
சுளுக்காக வேதையுமாம் சித்தி யாமே.

(1776)

25-வது சூதப் பாடாண வைப்பு

சித்தியாம் தூதபா டாணந் தன்னைச்
செய்யவே உலகோர்க்குத் திறமை கேளு
முத்தியா முச்சூதம் மனுடர்க் கெய்தா
முனிவான் ஊர்ச்சூதம் தன்னில் கேளு
கத்தியாஞ் சேர்இரதம் கலவத் திட்டுக்
கல்லுப்புக கற்றாழை தன்னில் சுத்தி
வெத்தியாம் அயக்கரண்டி தன்னில் வார்த்து
வெடியுப்பு நீர் தானும் சுருக்குப்போடே.

(1777)

சுருக்கிடுவாய் முன்சொன்ன அமுரி தானும்
சுயம்பான சாரநீர் சுருக்குப் போடு
முருக்கிடுவாய் முன்சொன்ன துரிசி நீர்தான்
முகிந்துவின்பு திராவகத்தை விட்டு நீற்று
குருக்கிடுவாய் பீங்கானில் வறுத்துக் கொண்டு
கூட்டிடுவாய் செம்பினுடைப் பொடியைக் கேளு
பருக்கிடுவாய் இரும்பினுடைப் பொடியும் கூடப்
பாங்கான நாகத்தின் பொடியும் போடே.

(1778)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பொடியோடு தங்கத்தின் பொடியும் தானும்
 பேரான காரியப் பொடியும் கூட
 வடியோடு வகைக்கொன்று பலம் இரண்டு
 மறவாமல் சுத்தித்துக் கூடக் கொள்ளு
 துடியோடு கௌரியது பலம் இரண்டு
 சூட்சமாய்முன் கட்டும் தாளகமும் சிலையும்
 கொடியோடு கெந்தகமும் பலமிரண்டு
 கேசத்தின் தைலத்தால் அரைத்தி டாயே.

(1779)

அரைத்திட்டுக் காசியென்ற மேருக் குத்தான்
 அரைவாசிக்கு இட்டுமேவா லுகையில் வைத்து
 பரைத்திட்டுப் பதினைந்து சாமந் தீதான்
 பக்குவமாய் எரியிடலே ஆறப் போடு
 நரைத்திட்டு இளஞ்சூட்டில் நன்னீர் ஆட்டி
 நலங்காமல் மேல்மண்ணைத் தாளிப் போட்டு
 உரைத்திட்டு உடைத்தக்கால் ரத்தம் போலாம்
 உயாகூத பாடாணத்து உண்மை தானே.

(1780)

உண்மைதான் மகாமேரு கிரியின் கீழே
 உயர்ந்திட்ட ரசக்கிணற்றின் வேகத் தாலே
 வண்மைதான் மணல் எல்லாம் ஏமாச்சு
 மாசற்ற ரசத்துக்குச் சமனாய்த் தானும்
 தண்மையாய்ச் சூதபா டாணஞ் சொன்னேன்
 தாய்சொல்லக் காலாங்கி தந்தை சொல்ல
 வெண்மையாய் விரகறியாப் பிள்ளை கட்காய்
 விளம்பினேன் ஏழாயிரத்தில் தானே காணே.

(1781)

ஞானங் கூறல்

ஆயிரத்து நவலோகத்து ஈந்தா யானால்
 ஐம்பதென்ற மாற்றாகும் அழக்கோ இல்லைக்
 காயிரத்துக் காயசித்தி கடிதி லாகும்
 கலைந்திட்ட கற்பமெல்லாங் கடிதிற் கூடும்
 மாயிரத்து மந்திரமோ சித்தி யாகும்
 மகத்தான எட்டெட்டும் சித்தி யாகும்
 பாயிரத்து நமன்வெருண்டு பதுங்கிப் போவான்
 பதினாறாய் என்றுந்தான் இருக்க லாமே.

(1782)

இருக்கின்ற அருளாலே பதங்க ளாச்சு
 ஈரேழு புவனமுதல் அண்ட மாச்சு
 அருக்கின்ற வாருதியைப் பூத மாச்சு
 அனேகமாளு சீவசு, செந்து வாச்சு

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

உருக்கின்ற இனந்தோறும் ஆண்பெண் ணாச்சு
ஒடுக்கமோடு உறபனமும் உண்மை யாச்சு
பெருக்கின்ற துதபா டாணத் தாட்டுப்
பேசியதோர் முறைபோலப் பிறந்த வாறே.

(1783)

வாறாகக் கூற்றன் இங்கே உண்டேன் பார்கள்
வைத்துமே கொல்லுகிறான் எமன் என்பார்
கூறாகக் கூற்றனிருந்த இடங் காணார்
குறிப்பாக மூலத்தே இருந்தான் கூற்றன்
ஏறாக விடங்கண்டால் கூற்றைக் காண்பான்
எளிதாக ஞானத்தின் கூத்துங் காணும்
வீறாக யோகத்தில் வெளியுங் காணும்
விடுபட்டு யோகத்தில் குழைந்து பாரே.

(1784)

பார்க்கவே வெகு கோடி பாட லாகும்
பாராதும் பார்க்கிறது மொக்கவாகும்
கூர்க்கவே குளிகையிதில் நூற்றுப் பத்துக்
கொடிதான் குளிகையிதாற் பண்ண லாகும்
பூக்கவே பூரணத்தில் சென்றே யாடும்
போன நிக்குணத்தில் உன்னிப் போகும்
தூர்க்கவே நாலுதிக்கும் சென்று ஆடிச்
சுத்த சைதந்நியத்தில் இருக்க லாமே.

(1785)

26-வது நிலப்பாடாண வைப்பு

இருக்கவே நிலபா டாணந் தன்னை
இயம்பிடவே துரிசியது பலந்தான் பத்து
வருக்கவே வங்கத்தில் அமுத்திப் பின்னை
வண்மையாய் அமுரிதன்னில் எழுகால் தோய்ப்பாய்
தருக்கவே வெடியுப்பு நீரில் தோய்ப்பாய்
சாரநீரில் தோய்திராவ கத்தில் தோய்ப்பாய்
மருக்கவே மதிப்புப் பலந்தான் ஐந்து
வாகான பொரிசீனம் பலந்தான் ஐந்தே.

(1786)

பலம்பத்தும் வெடியுப்பு நீரால் ஆட்டிப்
பாங்கான துரிசிக்குக் கவசம் கட்டிப்
புலமான பூநீற்றுக் குள்ளே வைத்துப்
பேராகத் தீயெரிப்பாய் நாலு சாமம்
கலமான கவசத்தை நீக்கிப் போட்டுக்
கணம்பாத்து நிறுத்துமே வைத்துக் கொண்டு
தலமான தாளகந்தான் பலமும் ஐந்து
தனிக்கெளரி பலம்ஐந்து கெந்தி ஐந்தே.

(1787)

கெந்தினைக் கூடவிட்டுப் பொடியாய்ப் பண்ணிக்
கிளர்ந்த காரியத்தின் பொடி இரண்டு

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

இந்திதனை இரும்பரப் பொடி இரண்டு
 ஏற்றமாம் செம்பதுவும் பலம் இரண்டு
 உந்திதனை யொக்கவிட்டு அவரிச் சாற்றில்
 உறுகரைத்து எண்சாமம் பொடியாய்ப் பண்ணிக்
 கந்திதனைக் காசியென்ற மேருக் கிட்டுக்
 கனமான வாலுக்கையில் வைத்தி டாயே.

(1788)

வைத்திட்டால் ஒன்றுக்குள் அடங்கிடாது
 வண்மையாய் இருமுன்றில் மாட்டி வைப்பாய்
 தெய்த்திட்டு முன்சொற்தத பாடா ணந்தான்
 தீர்க்கமாம் நீலபா டாணங் கெந்தி
 வைத்திட்ட முன்றுக்கும் வாய் திறந்து
 வைத்துமே வாலுக்கையில் எளிப்புப் போட்டுப்
 பைத்திட்ட பதினைந்து சாம மானால்
 பக்குவமாம் பதமென்று வாங்கி டாயே.

(1789)

வாங்கியே பதந்தன்னில் தண்ணீர் தோய்த்து
 மண் அகற்றி உடைத்தக்கால் வயிரம் பாய்ந்து
 நீங்கியே நீலகிரி பருவ தம்போல்
 நிச்சயமாய்த் தானிருக்கும் நிலைக்கும் துதம்
 தூங்கியே துலாத்துக்கு வராகன் இட்டுச்
 சுழற்றி அரை பழச்சாற்றால் சுருண்டு போகும்
 தீங்கியே துடனுடைத் தீயில் வாட்டிச்
 சிறந்தகுகை தன்னில் வைத்து உருக்கிடாயே.

(1790)

உருக்கிட்டுச் சாரணையைத் தீர்த்தா யானால்
 ஓடுமே நிமைக்குமுன்னே கோடி காதம்
 மருக்கிட்டு வெள்ளியிலே நூற்றுக் கொன்று
 மாட்டிடவே நீலத்தை வயிர நீலம்
 பருக்கிடவே பத்துமட்டும் தொந்த மேற்றப்
 பழுப்பான நீலம்போல் தொந்தம் ஏறும்
 திருக்கிட்ட செம்புதன் னில் இத்தொந் தத்தைச்
 சேர்த்திடவே பசும்பொன்னாம் மாற்று நூறே.

(1791)

நூறான நீலபா டாணந் தன்னை
 நுணுக்கியே வீசுமெடை தேனில் உண்ணு
 வாறான நீலக்கல் போலாம் தேகம்
 மண்டலந்தான் கொண்டிட்டால் மகத்தாம் சித்தி
 வேறான சடந்தானும் அருகி ருந்தால்
 மிதக்கான ஒளிபாய்ந்து நீலம் போலாம்
 காறான கரியமால் கொண்ட கற்பம்
 காயசித்தி கடிதிலாம் கண்டு தேறே.

(1792)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

தேறியே நத்தியென்ற நால்வர் பாட்டர்
 சிவயோகத்து எவ்வாறி ருப்பர் என்றால்
 தூறியே பூரணத்தி னுள்ளே சொக்கித்
 தூறியத்தின் சடர் போலத் தேகமாகி
 மாறியே மனதை அப்பூரணத்தில் மருவி
 மற்றதெல்லாம் மித்தையென்று தெளிந்தார் நால்வர்
 வீறியே தருக்கெல்லாம் மனந்தான் காணும்
 மிகுந்தருக்கைப் போக்கினவன் ஞானி தானே.

(1793)

ஞானியென்று லகுதன்னில் இருந்து கொண்டு
 ஞாயமோ ஞான மெல்லாம் நமக்குண்டு என்று
 தீனியொன்றுந் தின்னவில்லை மயக்க மில்லை
 செகச்சால மானபெண்டு பிள்ளை விட்டேன்
 கானியென்ற சீமைவிட்டேன் வீடும் விட்டேன்
 கனகங்கள் ஆபரணம் கண்டு விட்டேன்
 துனியென்று வாய்ப்பேச்சால் சொல்லு மாண்பன்
 துரோகியவன் கிட்டநின்று சொற்கே ளாதே.

(1794)

கேளாதே கருவறிந்தோன் விட்டால் என்ன
 கிளறுகின்ற மாயைதனில் அடுத்தால் என்ன
 தாளாதே சடத்துக்குச் சகலம் உண்டாம்
 தணிந்தமனந் தானாகிக் கோபம் போக்கு
 வாளாதே வனக்காட்டில் இருந்தால் என்ன
 மகத்தாம் உப்பரிகையிள்ளீது இருந்தால் என்ன
 மாளாதே மனது செம்மையாக வேணும்
 வாய்ப்பேச்சில் மண்ணுமில்லை மருவிப் பாரே.

(1795)

27-வது கந்தகப் பாடாண வைப்பு

மருவியதோர் கந்தகப்பா டாணம் தன்னை
 வைக்கிறதோர் முறைதன்னை வழத்தக் கேளு
 தருவிய மகாதேவி சகிமா ரே டே
 தனித்ததிருப் பாற்கடலில் சென்று தானும்
 வெருவிய சலந்தன்னில் வினாயா டுங்கால்
 மிக்கான ருதுவாச்சு சோணி தந்தான்
 அருவியே அலையோடே கரையில் துதி
 அனேகமாம் திவ்யாய் பிரகாச மாச்சே.

(1796)

ஆச்சுதே தெய்விக வாசனையி னோடு
 அதிகமாய் உயர்ந்திட்ட மலையு மாகி
 கேச்சுதே கந்தமாதன் மென்று பேராய்
 கெந்தமா தன்மென்ற பருவதமு மாச்சு
 நாச்சுதே இரத்தரோடு அசுர தேவர்
 நணுகிஇதைப் பாராதவுடன் நலரதிரையும் அற்றுத்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

தாச்சுதே சாக்காடும் இல்லாமல் தான்
சுலசித்தாய் சிரஞ்சீவி யானார் காணே.

(1797)

ஆன தெய்வீகந் தேவேந் திரன்தான்
அறிந்திந்தப் பருவதம் வசசிரா யுத்தால்
வேனப் பிறந்துவெட்டி வேக நாற்றம்
வேககாடுண் டாகவென்று சாப மிட்டுத்
தேன திசைநான்கில் எறிந்து போட்டான்
சிதறி அங்கே விழுந்திட உற்பத்தி யாச்சு
நான கந்திநாலு வண்ணசாதி என்றே
நற்பஞ்ச நிறமாக நாடிற் றன்றே.

(1798)

கந்தக வேறுபாடுகள்

நாடியே பிரம்மட் சத்திரிய னோடு
நல்வைசிய துத்திர நாலு சாதி
பேடியே பிராமணகந் தகந்தான் வெண்மை
பேரான புகநிறம் போன் றிருக்கும்
சாடியே சர்வரோ கத்தைத் தீர்க்கும்
சத்திரிய கந்தகந்தான் கிளிமூக்குச் சேப்பு
ஓடியே நவலோகம் ஏம மாகும்
உற்பனமாய் வைசியகந்தி தன்னைக் கேளே.

(1799)

வைசியகந் தகம்பொன்மை நிறமாய்க் காணும்
மாசற்ற நெல்லிக்காய்ப் போன்றி ருக்குந்
துசியமாளு துத்ததோடு உறவாகித் தான்
சுத்தமாய்த் தானிருக்குஞ் துத்திர கத்தி
கெசியமாய்ப் பச்சைக்கிளி இறகின் சாயல்
கெட்டியாய்க் கறுப்பாகிக் காக்கை இறகாய்
அசியகந்தியோ யார்க்கும் கிடையா தாகும்
அகப்பட்டால் நரைதிரைகள் அற்றுப் போமே.

(1800)

போமென்ற கந்தகபா டாண வைப்புப்
புகலவே கந்தகந்தான் பலமும் பத்து
ஆமென்ற ஆவின பால் தன்னில் சுத்தித்து
அரைத்திடுவாய் காரைகொட்டி இலைச் சாற்றாலே
நாமென்ற நாளமுன்று அரைத்த பின்பு
நயமாம் ஆவின் லித் திழும்ப வைத்துப்
பாமென்ற பாலதனில் இறக்கிக் கொண்டு
பன்றிநெய்யை விட்டு உருக்கி நீரில்சாயே.

(1801)

நீராவது ஏழென்றால் முன்சொல் அமுரி
நிச்சயமாய் ஏழுதரம் சாய்த்துக் கொண்டு
வேராவ வெடியுப்பு நீரில் ஏழு
மிக்கான சாரநீர் தன்னில் ஏழு

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

காராவ கடுந்திராவ கத்தில் ஏழு

கருதியின் கந்தகத்தை நிறுத்துக் கொண்டு
ஏராவ கல்வத்தில் இதனை யிட்டு

இதனோடே சம்பாகம் கெளரி கூட்டே.

(1802)

கூட்டியே இதில்பாதி தூள் கத்தைக்

குறையாமல் இதில்பாதி சிலையைக் கூட்டு

பூட்டியே சிலைஎடைக்கு லிங்கம் கூட்டு

பேராக முன்கட்டும் சரக்கைப் போடு

முட்டியே செம்பினுடைப் பொடி பலம்தான்

முயற்சியாம் துங்கமது அரைப் பலம்தான்

நாட்டியே நாகத்தின் பொடி பலம்தான்

நாயகமாம் காரியப் பொடியும் தானே.

(1803)

பொடியான அரப்பொடிதான் பலமும் மூன்று

பேரான இவைஎல்லாம் கூடப்போட்டு

நெடியான திராவகத்தால் அரைத்து மைபோல்

நேராகப் பொடிபண்ணிக் காசிமேரு

துடியான மண்தான்செய்து அதற்குள் இட்டுத்

தூசான வாலுக்கையின் மேலே வைத்துப்

படியாகப் புதினைந்து சாமம் தீதான்

பக்குவமாய் எரியிட்டு முன்போல் வாங்கே.

(1804)

வாங்கியே குப்பியைத்தான் உடைத்துப் பார்த்தால்

மகத்தான கிளிமூக்கின் சாய லாக

தேங்கியே கந்தகபா டாணம் தானும்

சிறந்திருக்கும் வயிரம்போல் சிவப்பு மெத்த

தூங்கியே தோசைபோல் சூதம் தானும்

சுருண்டுமே மயங்கிப்போம் சரக்கைக் கண்டால்

தாங்கியே சத்திக்குள் சிவந்தான் சொக்கும்

சகத்திரமாம் கோடிவழி ஓட லாமே.

(1805)

ஓடலாங் கமனத்தில் சுறுக்கு மெத்த

ஒன்பதென்ற நவலோகம் கோடிக் கோடும்

ஆடலாம் காயசித்தி கடிதி லாகும்

அறுபத்து நாலான பாடா ணங்கள்

ஊடலாம் உபரசம் நூற்றிரண்டு பத்தும்

ஒன்பதென்ற நவலோகம் சவளை யாகும்

பாடலாம் பரிசத்தில் சரக்கு கடடும்

பட்டிடவே கல்முதலாய்ப் பழுக்கும் பாரே.

(1806)

அறிவுரை வழங்கல்

பழுக்கவே வாராது எப்பாடு பட்டும்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பரவிய வறுகிறது வந்தே யாகும்
அழுக்கவே மனமஅலைந்தால் அசைந்து போகும்
அறியாது குருசொல்ல அறிய லாகும்
தெழுக்கவே தேனுக்குள் இன்பம் போலத்
தெளிந்தவரே சிவயோகி சித்த ராவார்
தழுக்கவே சாத்திரந்தான் இருமை சொல்லும்
சாதித்து மனமுறைத்தால் யோகி யாமே.

(1807)

யோகியாம் கரைஏற வேணும் என்றால்
உற்றமே துட்சத்தை ஆய்ந்து பார்த்து
வாதியாய் வலுமைக்கு என்னவிதம் என்று
வாதவித்தை அதனாலே வரவே பார்ப்பார்
சாதியாய்ப் பிறவியிலே விழலாய்ச் சன்மம்
சாங்கமாய் வேதாந்தம் தனில் படிந்து
தேகியாய் மனமுறைத்துச் சித்த னாகிச்
சிவயோகி நாதாந்தி ஆன வாறே.

(1808)

வாறாக மேவுவது எப்படித்தான் என்றால்
மருவலோடு ஊண் உறக்கம் சஞ்சா ரம்அற்றுத்
தாறாக மேல்முலந் தனில் இருந்து
சதாநித்தம் பூரணத்தை அடுத்து நோக்கக்
கூறாக இரவிகண்ட பனிபோல் தானும்
கொடிதான் கன்மம்எல்லாம் நீங்கிப் போகும்
பூறாக மனத்தை அப்பூரணத்தில் உன்னு
புழுவதனைக் குளவவைத்தாற் போலு மாமே.

(1809)

28-வது சோரப் பாடாண வைப்பு

ஆமேதான் சோராபா டாணம் தன்னை
அடைவாக வைக்கவே அறியக் கேளு
தாமேதான் சவ்வீரம் பலமும் எட்டுச்
சாரமது நாலுபலம் தன்னைக் கேளு
வேமேதான் மிளகுடனே அபினி பூரம்
மேனிச்சாற் றினில் அரைத்து நாலுக்கொன்று
காமேதான் அண்டம்போல் சாரஞ் சீவிக்
கவசமாய் மேல்பூசி உலரப் போடே

(1810)

மேற்படி பாடாண வைப்புக்குச் சாரக்கட்டு

உலர்ந்த பின்னர் சாரத்தில் பாதிதானும்
உத்தமமாம் அரக்கெடுத்து இளக்கிக் கொண்டு
அலர்ந்தபின்னர் அனலிலே காய்ச்சிக் காய்ச்சி
அதின்பேரில் கவசமாய்ப் போட்ட பின்பு
கலந்தபின்னர் இளங்கன்றின் மலம் எடுத்துக்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

கவசமாய் அதின்மேலே கட்டிக் காய்ச்சிப்
புலர்ந்தபின்னர் பூநீற்றுக் குள்ளே வைத்துப்
பேராக நாற்சாமம் எரித்தி டாயே.

(1811)

எரித்திட்டுத் தீபம்போல் ஆறப்போட்டு
எடுத்ததுமே கவசத்தை வாங்கிப் போடு
விரித்திட்டு முன் அமுரி தன்னில் தோய்ப்பாய்
மிடுக்கான வெடியுப்பு நீரில் தோய்ப்பாய்
சரித்திட்டு சாரநீர் தன்னில் தோய்ப்பாய்
தாக்கான கடுந்திராவ கத்தில் தோய்ப்பாய்
முரித்திட்டு ஒவ்வொன்றில் மூன்று நாள்தான்
முயற்சியாய் நாளுக்கு ஏழுதரம் தானே.

(1812)

ஏழுதரம் தோய்த்துமே ரவியில் போட்டு
ஏற்றமாம் கல்வத்தில் கறியுப் புத்தான்
துழுமே பொடிபண்ணி வேறே வைத்துச்
தூசந்தான் சாரத்துக்கு ஒன்றுக்கு ஆறு
வேழுமே வெடியுப்பு ஒன்றுக்கு நாலு
மிக்காகப் பொடிபண்ணி வேறே வைப்பாய்
தாழுமே வெங்காரம் ஒன்றுக்கு இரண்டு
தாக்கியரைத் தேபொடியாய் வைத்துக் கொள்ளே.

(1813)

பொடியான மருந்தையெலாம் இரண்டாய்ப் பண்ணிப்
போட்டிடுவாய் சட்டியிலே கறியுப் பைத்தான்
அடியான பொடியைத்தான் வரிசை யாக
அழுத்திவைத்து அதின்மேலே வெடியுப் பைத்தான்
படியான பாதியைத்தான் அதின்மேல் வைத்துப்
பாதிவெங் காரத்தை அதின்மேல் வைப்பாய்
நொடியான சாரத்தை அதின்மேல் வைத்து
நுணுக்கியதோர் வெங்காரப் பொடியால் மூடே.

(1814)

முடியே அதின்மேலே பொட்டுலுப்புப் பொடியை
முர்க்கமாம் அதின்மேலே கல்லுப்புப் போட்டு
ஆடியே அழுத்திட்டே அடுப்பின்மேல் வைத்து
அசகாமல் தீபம்போல் தீயைப் போடு
பூடியே பொங்கிவரும் கடலோர் மண்ணைப்
பிசைந்துமே அடைபோல மூடிப் போடு
நாடியே நாற்சாமம் எரித்தா யானால்
நலத்தநம் போலவே கட்டிப் போமே.

(1815)

வீரக்கட்டு

போமென்ற சவ்வீரம் தன்னைக் கேளு
பெரிதான தகடுதட்டிக் காரீ யத்தைத்
தாமென்ற சவ்வீரம் தனக்குப் பாதி

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

தகடுதடானைக் கட்டியே மருவிப்போடு
வேமென்ற கெந்தியுப்பை வெடியுப்பு நீரால்
விதுமாக அரைத்துமே கவசம் கட்டு
வாமென்ற மணல்மறைவில் புடம்தான் மூன்று
மார்க்கமாய்ப் போட்டுமே எடுத்துக் கொள்ளே. (1816)

எடுத்துமே கவசம்எல்லாந் தள்ளிப்போட்டு
இதுமாக முன் அமுரி தன்னில் தோய்ப்பாய்
விடுத்துமே வெடியுப்பு நீரில் தோய்ப்பாய்
மிடுக்கான சாரநீர் தன்னில் தோய்ப்பாய்
கடுத்துமே கடுங்காரச் செயநீரில் தோய்த்துக்
காணவே முன்போலச் சாரம் தன்னை
உடுத்துமே உப்பிலவைத்து எரித்துப் போட
உத்தமமாம் நற்கட்டு வீரம் தானே. (1817)

வீரம்போல் வெள்ளையைத்தான் கட்டிக் கொள்ளும்
மிடுக்காக முன்கட்டும் கல்லுப்பு நான்கு
தீரம்போல் முன்கட்டும் சீனம் நான்கு
செயமான சாரமது பலமும் நான்கு
தாரம்போல் சவ்வீரம் பலமும் எட்டுத்
தளுக்கான வெள்ளைப்பா டாணம் நான்கு
காரம்போற் கல்வத்திற் பொடியாய்ப் பண்ணிக்
காசியென்ற மேருக்கே எடுத்தி டாயே. (1818)

காசியென்ற மேருவிட்டுப் பதினைந்து சாமம்
கணக்காக எரியிட்டே ஆறப் போடு
தாசியென்ற தண்ணீரில் தோய்க்க வேண்டாஞ்
சாங்கமாய் மண்அகற்றி உடைத்துப் பார்த்தால்
வாசியென்ற வயிரம்போல் வெளுப்புத் தானாய்
மகா அழுத்தம் உண்டாகிக் கனமாய்க் காணும்
பாசியென்ற பச்சைவண்ணம் வெளுப்பும் ஆகும்
பாங்கான கருந்தேசி வெண்தே சியாமே. (1819)

தேசியாஞ் சோரமென்ற பாடா ணத்தைச்
செம்பான துட்டுக்கு நாலொன் றபூசி
வேசியாம் வெள்ளேருக்கம் பாலால்பூசி
மிடுக்காக அண்டோட்டுக் குளவைத்துமுடி
தூசியாம் சுறுக்கான புடமாய்ப் போடச்
சுப்பிரமாய்க் குருவாகும் செம்பு தானும்
மாசியாந் தாளகத்தின் மஞ்சள் போகும்
மஞ்சளாம் கெந்தியது வெள்ளை யாமே. (1820)

அறிவுரை கூறல்

வெள்ளையாந் தூரிசியது குருவு மாகும்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

மிக்கான ஈறுப்பெல்லாம் வெள்ளை யாகும்
 வெள்ளையாட் சிவப்பெல்லாம் வெள்ளை யாகும்
 மகத்தான வெள்ளிதனில் பொன்மை யாகும்
 கள்ளையாம் காயசித்தி சுறுக்கி லாகும்
 கண்கெட்டுப் போனதெல்லாங் கடுகிக் கூடும்
 திள்ளையாந் திருட்டுவித்தை தில் தும் பண்ணில்
 சோரவித்தை சீக்கிரத்தில் சித்தி யாமே.

(1821)

சித்தியாய் மனமொன்றாய் அடுத்து நோக்கச்
 செழுமையாம் போதும்உன்னைச் சேர்த்துக் கொள்ளும்
 றந்தியதோர் நல்வினைத் வினைகள் எல்லாம்
 நாசமாய் வெந்துநீறாய்ப் போகும் பாரே
 வெத்தியாய் வெறும்பேச்சுச் சொன்னால் போமோ
 வேதாந்தந் தன்னை அளைந்து நிலைத்துக் காணு
 கத்தியாய்க் காமப்பால் ஆசை கொண்டால்
 கரைஏற்றம் இல்லாமல் கலங்கு வாயே.

(1822)

கலங்காமல் குண்டலியைக் காலால் ஆட்டிக்
 கனலோடே ஆறுவரை கடந்து ஏறி
 அலங்காமல் சபைதனை அறிந்து கூடி
 அசைவற்று மதியினுடை அமிர்தம் உண்டு
 இலங்காமல் சபையினில் எட்டைத் தள்ளி
 ஏற்றமாம் கடைநாலை எட்டிப் பாரு
 திலங்காமல் மனங்கூட எல்லாங் கூடும்
 தெரியாட்டால் பொறியோடே சேர்ந்து போமே.

(1823)

சேர்ந்துபோம் பொறிவந்து சித்திச் சானால்
 சித்தித்த லட்சியமும் போகும் பொய்யாய்
 சார்த்துபோம் சடம்அலைந்து இரண்டும் கெட்டுச்
 சாவபோல் மயக்கமுண்டாய்த் தளர்ந்தே ஏங்கி
 பூர்ந்துபோய் மணம்புண்ணாய்ப் புலம்ப லுற்றுப்
 பெரிசான துக்கமுடன் பிர்மமாகி
 ஊர்ந்து போய் உற்றுணர்ந்து பாக்கப்பார்க்க
 உத்தமமாம் வாதியாய் யோகி யாமே.

(1824)

யோகியென்றால் சிவயோகி ராச யோகி
 உத்தமனாம் ரசயோகி சித்து யோகி
 பாகியென்ற ஆறுதலம் கண்ட யோகி
 பண்பான ஆசைஅற்ற ஞான யோகி
 வேகியென்ற பூமிசுற்றும் குளிகை யோகி
 விதூறிந்து பூரணத்தை அடுத்த யோகி
 தாகியென்றால் குளிகை இட்டு ரோமபுரிக் கடலில்
 தம்பித்து ரசம்எடுத்த யோகி தானே.

(1825)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

தானென்ற குளிகை தனைக் கட்ட அறிவார்வாதி
சமரசபாய்ச் சாரணையைப் பண்ண மாட்டார்
பானென்ற குளிகைதனைக் கட்டி நல்ல
பருவமாம் பெண்ணோடே லீலை செய்வார்
கூனென்ற குளிகையொடு உபரசங்கள் கூட்டிக்
குறியாக வாயில்வைத்த ஞானம் பாரார்
கானென்ற குளிகைதன்னில் களை அறிந்து
ககனவழி ஓட அறியார் கடுகத் தானே.

(1826)

29-வது காகப் பாடாண வைப்பு

கடுகவே காகபா டாண வைப்பைக்
கண்டபடி சொல்லுகிறேன் கருதிக் கேளு
கடுகவே சாதிலிங்கம் பலந்தான் பத்துச்
சாங்கமாய்ப் பத்தாகப் பிரித்துக் கொண்டு
படுகவே கெந்தகந்தான் பலமும் பத்துப்
பாங்கான துடனது பலமும் பத்து
விடுகவே பத்தாகப் பிரித்துக் கொண்டு
மேன்மையாம் துடனொரு பலமும் தூக்கே.

(1827)

தூக்கியே கெந்தகமும் பலமும் ஒன்று
தூளாக்கி இரண்டையும் தான் வைத்துக் கொண்டு
நீக்கியே அண்டத்தை ஊற்றிப் போட்டு
நேராக அதற்குள்ளே துடன் கெந்தி
பாக்கியே பொடியைத்தான் பாதி போட்டுப்
படுக்கவைத்து அதின்மேலே லிங்கந் தன்னை
நீக்கியே மறுபாதி பொடியைப் போட்டு
நெருங்கவே அண்டோடு மேலே மூடே.

(1828)

முடியே சீலைசெய்து குக்குடமாம் புடந்தான்
மீறாமல் போட்டுமே எடுத்துக் கொள்ளு
பாடியே பலமொன்று அண்டத்திட்டு உப்பின்
பாங்கான பொடிஇரண்டு பலமும் போட்டு
சாடியே புடம்வைத்து எடுத்துக் கொண்டு
தனிலிங்கம் எல்லாந்தான் கல்வத் திட்டு
நீடியே கண்டு எடைக்குக் கட்டுக்கெந்தி
நிச்சயமாங் கௌரியந்த எடையைக் கூட்டே.

(1829)

கூட்டியே பொடிபண்ணிச் செம்பு மேரில்
குறையவே வாரியிட்டு வாலுகையில் வைத்து
ஓட்டியே எரியிட்டு ஒருநாள் சென்றால்
உசரவே மேற்குப்பி முடிப் போட்டுத்
தாட்டியே தண்ணீரை விட்டு விட்டுச்
சாமமெல்லாம் ஆனபின்பு தளர விட்டு
மாட்டியே மண்தன்னை வாங்கிப் போட்டு
மறுகிநின்ற கீழ்க்குப்பி உடைத்துப் பாரே.

(1830)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

உடைத்துமே டார்த்தக்கால் பனைவயிரம் போல
உறுதியாய்க் கருப்பாகி இருக்கும் பாரு
நடைத்துமே நவலோகம் நூற்றி லிட்டால்
நரைமாரிக் கருங்காலி வயிர மாகும்
படைத்துமே வெள்ளியினில் பத்துத் தொந்தம்
பாய்ச்சினால் கிருஷ்ணவாண தார மாகும்
இடைத்துமே இத்தொந்தஞ் செம்பிலிய
ஏமவர்ணந் தானாகும் ஏற்றந் தானே.

(1831)

ஏற்றமாங் காகபா டாணந் தானும்
எந்தெந்தச் சரக்கிலிடக் கறுத்துப் போகும்
மாற்றமாம் வெளுப்புமயிர் கபேபு மாகும்
வண்டுபோல் மயிரெல்லாம் உருட்சி யாகும்
சீற்றமாம் புலிக்கண்போல் தானுமாகும்
சிதைந்துநின்ற சடமெல்லாம் திரட்சி யாகும்
கூற்றமாம் எமனவந்து வழியில் சேரான
கோடியென்ற கற்பாந்த காலந் தானே.

(1832)

தானென்ற துதத்தில் சேர்ந்த போதே
தப்பளைபோல் வீறிட்டுச் சார்ந்து போகும்
நானென்ற வானையைத்தான் குத்திக் கொன்றால்
அவனல்லோ முழுவாதி அவனே சித்தன்
துானென்ற துதத்தை அறியான் வாதி
கூடசத்தில் வாதமென்ற சொல்லும் போச்சு
வானென்ற வாதமெல்லாம் துதத் தாலே
வகையறிவார் சிவயோகர் சித்தர் தாமே.

(1833)

ஞானங் கூறல்

சித்தருக்குட் சிவயோகி அறிவு மெத்த
திருட்டான வாதிகுக்குச் சூதம் எய்யா
பத்தருக்குள் வாதவித்தை அனேகம் உண்டு
பாழான மனத்தாலே வாதம் போச்சு
முத்தருக்கு வாய்கிழித்து மண்ணைப் போட்டு
வைததிட்டுச் சரக்கத்தை வாதங் காட்டு
முத்தருக்குள் ஞானத்தில் முயற்சி ஊட்டு
மோசமில்லை வாதத்தில் மோட்சங் காணே.

(1834)

வாதத்தில் மோட்சமில்லை என்றா னாகில்
மகத்தான தறுகுறும்பன் பாசாண்டி யாகும்
நீதத்திற் கண்ணாரக் கண்ட தானால்
நிலைத்ததுகாண் தொழிலாளி யாரோ வென்பான்
போதத்திற் குறிகள் ஒன்றும் காண மாட்டான்
பொய் என்பான் பூட்டுகின்ற லட்சியத்தைச்
சூதத்திற் குளிகைதனைக் கட்ட மாட்டான்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

சடுகுவான் வெகுபோக்காய்த் துரோகி தானே.

(1835)

30-வது லவண பாடாண வைப்பு

வெகுபோக்காம் லவணபா டாண வைப்பு
மேதினியில் சித்தருக்குச் சொன்ன மார்க்கம்
தகுபோக்காம் கல்உப்புப் பலமும் பத்துச்
சரியாகும் கம்பிஉப்புப் பலமும் பத்துத்
திசுபோக்காங் காடி எலுமிச்சஞ் சாறு
சேர்சமனாய் உப்புக்கு ஒன்று நாலு
விசுபோக்காய் கரைத்துமே சீலைவடிகட்டி
மிடுக்கான சட்டிதனில் எரித்தி டாயே.

(1833)

எரித்திட்டுப் பாரையாம் உடைபாக்குப்போல்
ஏற்றமாம் முன் அமுரி தன்னில் தோய்ப்பாய்
விரித்திட்டு வெடியுப்பு நீரில் தோய்ப்பாய்
மேன்மையாம் சாரநீர் தன்னில் தோய்ப்பாய்
கரித்திட்டுக் கடுந்திராவ கத்தில் தோய்ப்பாய்
கடந்தின்பு கடல் தண்ணீர் மண்ணுக் குள்ளே
அரித்திட்டு வரிசையாய்ச் சட்டி நாப்பண்
அமர்த்திட்டு மேலும்அந்தப் படியே போடே.

(1837)

போட்டுமே நாற்சாமம் முத்தீ ஆட்டு
பின்புதான் ஆறவிட்டு எடுத்துக் கொண்டு
வேட்டுமே வெள்ளைஎன்ற பாடா ணத்தை
மிடுக்காகப் பாக்குப்போல் உடைத்துக் கொண்டு
தூட்டுமே சுண்ணாம்பில் சுத்தி பண்ணிச்
சுறுக்கிட்டு முன் அமுரித் தன்னில் தானும்
பூட்டுமே பொட்டு லுப்பு நீர்சுறுக்கு
பிலமான சாரநீர் சுறுக்குத் தானே.

(1838)

சுறுக்கிட்டுக் கடுந்திராவ கத்தில் தானுந்
தூசுகற்றிக் கல்வமதில் பொடியாய்ப் பண்ணி
முறுக்கிட்டு முன்கட்டும் உப்பிரண்டு பத்து
முனையான கட்டுகின்ற பாடாணம் பத்து
விறுக்கிட்டு மேன்மையாய்ப் பொடியாய்ப் பண்ணி
மேருக்குள் அரைவாதி தானும் இட்டு
வறுக்கிட்டு வாலுக்கையின் மேலே வைத்து
வரிசையாய்த் தீயிட்டுத் திறந்து போடே.

(1839)

திறந்துமே பதினைந்து சாமந் தீதான்
செப்பமாய் எரியிட்டே ஆறப் போடு
பறந்துமே பழங்குப்பி அதனுக் குள்ளே
பாய்ச்சாதே சரக்கெல்லாம் படுதீப் பற்றும்
அறந்துமே ஆறுமா தம்தான் சென்றால்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

அலக்கறிந்து மேருஎல்லாம் வீறிப் போகும்
மறந்துமே குப்பிடண்ணி வந்த போதே
வயிரமாம் மண் அரைத்துக் கட்டிப் போடே.

(1840)

கட்டியே எரித்திட்டுக் குளிர்ந்து போது
கடிதான சீலையிலே தண்ணீர் தோய்த்துக்
கொட்டியே கட்டினமண் தண்ணைத் தானும்
குச்சியினால்தான் அகற்றி உடைத்துப் பாரு
மட்டியே இச்சரக்குத் தண்ணீர் பட்டால்
வயிரம்போல் இருக்காது திச்சிப் போகும்
வெட்டியே சரக்கான வைப்புக் கெல்லாம்
விளக்கினேன் விபரமாய் விரித்தே ஆடே.

(1841)

விரித்துமே ஆடவென்றால் அனேகம் போக்கு
விளம்புகிறேன் செம்புநின்று உருகும் போது
பரித்துமே எடைக்கெடைக்குச் செம்பி லீஸ்ப்
பழுத்தசெம்பு கறுப்பாகும் பாங்காம்லோகம்
உரித்துமே ஒருநூற்றுக்கு ஒன்றிட் டக்கால்
ஒன்பதென்ற நவலோகம் ஏமமாகும்
சிரித்துமே பரத்தைமார் தனை அடுத்தால்
சிரங்கரித்து வறுமையிலே சுழலு வாரே.

(1842)

வறுமையாய்ப் போகாமல் பழுக்கும் பாரு
மண்ணோடு கல்முதலாய் ஏம மாகும்
நிறுமையாய்ச் சணவேதி சத்த வேதி
நேராகத் தொட்டஎல்லாம் கோடா கோடி
இறுமையாய் எம்மட்டோ யானும் காணேன்
இழுக்குமே வாதம்என்ற ஆட்ட தெல்லாம்
உறுமையாய் முறுக்குவிக்கும் சகல ரசத்தை
முதண்டம் ஆட்டுவிக்கும் லவணத் தாட்டே.

(1843)

லவணத்தால் பொன்ஆமோ என்று சொல்லி
நசித்துமே போனவர்கள் கோடி உண்டு
தவணத்தால் சாத்திரந்தான் மெய்யோ என்று
சஞ்சலமாம் புத்தியிலே தாழ்ந்து போனார்
கவனத்தால் காயசித்தி பொய்என்று எண்ணி
கற்பத்தைக் கசப்பென்று தள்ளிப் போட்டார்
அவனத்தால் வாதத்தை அசடாய் எண்ணி
ஆராய்ந்து பாராமல் அலுத்தார் காணே.

(1844)

அலுக்காமல் தூதத்தைக் கட்டி னக்கால்
அடிஏது முடிஏது நடுவும் ஏது
பலுக்காமல் பாசமுற்றால் என்ன ஞானம்
பாரமாம் யோகம்ஒன்றும் பலித்தி டாது
அலுக்காமல் சுக்கிலத்தால் பிள்ளையாச்சு

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

சோதியாம் துதத்தால் வாதமாச்சு
குலுக்காமல் குருடனகை இரத்தினம் போல்
கூறொக்கும் நூலில்லாக் கூர்மை தானே (1845)

கூர்மையாய்ப் பீசந்தான் தங்கம் பூட்டு
குழைத்தொரு பொட்டிட்டால் மேரு பொன்னாம்
வார்மையாய்ச் துதத்தில் வாத ஆட்டு
வயதுமட்டும் ஆடுகிலும் மார்க்கம் மெத்த
தீர்மையாய் முறையோடே தொட்டெல்லாம் வேதை
திருக்கறுத்து முந்திமுந்தி ஒன்றே பூட்டு
பூர்மையாய் முறையோடே ஒருபூட்டு முந்திப்பூட்டில்
பின்புதான் வெகுவாகப் பூட்ட லாமே. (1846)

பூட்டியதொர் சனித்தவுடல் இறக்கும் போது
பொருந்திமனம் எங்குநின்றால் அங்கே புக்கும்
தீட்டியதோர் செந்துவிலே மனந்தான் ஒன்றில்
செந்துவென்ற சடமாக உறப் விக்கும்
நாட்டியதோர் பூரணத்தே மனம்ல யிக்கில்
நலமான பூரணத்தே லயித்துப் போகும்
முட்டியதோர் மோகத்தில் இச்சை யானால்
முர்க்கனாய் பறவைஎன்ற சடமும் ஆமே. (1847)

31-வது நாகபாடாண வைப்பு

சடமான நாகபா டாண வைப்பைச்
சாற்றவே நாகமது பலமும் பத்துத்
திடமான இலுப்பைநெய்யில் சாரத்தாள் இட்டுச்
சிந்தாமல் சாய்த்திடுவாய் இருபத் தொன்று
விடமான பன்றிநெய்யில் இருபத் தொன்று
மிடுக்கான தவளைநெய்யைச் சுறுக்குப்போடு
கடமான முன்கட்டுக் கல்லுப்புத் தன்னைக்
கலந்ததோர் வெடியுப்புக் கட்டுத் தானே. (1848)

கட்டான வெடியுப்புக் கல்லுப்புத் தன்னைக்
கனத்ததோர் நாகத்தின் எடையே தூக்கி
வெட்டான வில்லையாம் நாகம் வார்த்து
வெடியுப்பு நீராலே உப்பு அரைத்துத்
திடமான வில்லைக்கு மேலே கட்டிச்
செப்பமாய் ஒட்டிலிட்டுப் புடத்தைப் போடு
கெட்டான கெசுபுமாய்ப் பத்துப் போடு
கீற்றுவிட்டால் முன்போல அரைத்துக் கட்டே. (1849)

கட்டியே புடம்பத்துத் தீர்ந்த தானால்
கணம்பார்த்து நிறுத்துமே அப்பால் வைத்துத்
துட்டியே துதமொரு பலந்தான் பத்துச்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

சத்திசெய்து கல்லுப்புக் கற்றாழை தன்னில்
நாட்டியே நாகத்தில் சமனாய்ச் சேர்த்து
நலமான ஓட்டிலிட்டுச் சுறுக்குப் போடு
முட்டியே முன்னுமரி சுறுக்குப் போடு
முனையான உப்புநீர் சுறுக்குப் போடு

(1850)

சுருக்கிட்டுச் சாரநீர் பின்பு தானும்
திராவகத்தில் ஒருசாமம் சுருக்குப் போடு
முறுக்கிட்டு முன்நாகக் கவசந் தன்னை
முனிந்தொன்றாய்க் கல்வத்தில் சேர்த்துக் கொண்டு
நறுக்கிட்டு நாகவெடை கௌரி சேர்த்து
நாற்சாமம் அரைத்துமே பொடியாய்ப் பண்ணிக்
சுறுக்கிட்டுக் காசியென்ற மேருக் கிட்டுச்
கனமான வாலுகையில் வைத்தி டாயே.

(1851)

கனமாஷ வாலுகையில் வைத்து எரித்துக்
கணக்காகப் பதினைந்து சாம மானால்
தினமானால் ஆறவிட்டு எடுத்துக் கொண்டு
சிந்தாமல் மண் அகற்றி உடைத்துப் பார்த்தால்
புனமான புளியம்பூ நிறமாய்க் காணும்
பிலத்துமே நாகபா டாண மாகும்
வனமான நவலோகம் ஆயிரத்துக் கோடும்
மாற்றதுதான் இருபதோடு அஞ்சு மாமே.

(1852)

இருபத்து அஞ்சான மருந்து தன்னை
ஏற்றமாம் வீசமெடை மண்டலந்தான் உண்ணு
தருபத்துக் காயசித்தாம் சந்திரன்போல் முகமாம்
சதகோடி வருடம்எல்லாம் நாளாய்ப் போகும்
குருபத்துச் சரக்கெல்லாம் கட்டிப் போகும்
குளிகையது கட்டினால் மிடுக்கு மாகும்
துருபத்தில் ஏற்றுவிக்கும் நிமைக்கு முன்னே
தொடுவேகம் உண்டாகும் கொடியது தானே.

(1853)

ஞான யோகம் கூறல்

கொடிதான சன்னமில்லை மரண மில்லை
குற்றமற்ற சித்தருக்கும் சிவயோ கிக்கும்
நெடிதான சன்னமில்லை மரண மில்லை
நோப்பறிந்த வாதிகட்குக் குளிகை தன்னால்
கடிதான சன்னமில்லை மரண மில்லை
கடிந்து ஆறு தலங்கண்ட வாசி யோர்க்குத்
திடிதான சன்னமில்லை மரண மில்லை
சித்தியாய்க் காயசித்தி பண்ணும் போக்கே.

(1854)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

சித்தியாய்ப் பூரணந்தான் எவ்வாறு என்றால்
 சிவப்புமல்ல கறுப்புமல்ல வெள்ளை அல்ல
 பத்தியாய்ப் பச்சை அல்ல மஞ்சளல்ல
 பாங்கான நீளமல்ல அகல மல்ல
 வெத்தியாய் வெட்டவெளி விரகோன் காண்பான்
 விவரந்தான் இதுக்குமனத் தானைக் கட்ட
 முத்தியாம் வழிகாண மனந்தான் செம்மையே
 முதிர்ந்தறிவால் சச்சிதா னந்தம் பாரே.

(1355)

பார்க்கிறதுளங் கேன்றால் முனைமுக்கிற் பாரு
 பாழமேலே துவாதசத்தில் சாந்தப் பாரு
 ஏற்கிறது பிடறியிலும் ஏறிப் பாரு
 இடைநடுவாம் நெஞ்சின் உள்ளே இறங்கிப் பாரு
 பூக்கிறது மூலத்தில் புகுந்து பாரு
 பெருமையாம் அட்டாங்கம் தன்னைச் சேரு
 ஆர்க்கிலது அஞ்சுதலம் அணுகிச்சேரு மைந்தா
 அசையாமல் லட்சியத்தை அறிந்து சேரே.

(1856)

அணுகி அஞ்சு தலங்கண்டோன் அதீதயோகி
 அஞ்சுதலந் தப்பாது இதுவேதான் போக்கு
 நணுகி அஞ்சு தலங்கண்டு அட்சரத்தில் ஓட்டி
 நலமறிந்தால் அவன் தவசி சகத்தில் சாரான்
 பணுகி அந்த அட்சரத்தின் பரிசு கண்டு
 பராபரமாம் சச்சிதானந்தம் ஆவார் பாரே
 தணுகியந்த லட்சியத்தில் சார்ந்து சார்ந்து
 தாயாகும் குருவான தாயைப் போற்றே.

(1857)

போற்றியே வெகுசுடனம் ஏற மாட்டார்
 பொறியாலே மனங்கட்டக் கூடா தாகும்
 தேற்றியே மனம்ஒன்றிச் செய்ய மாட்டார்
 செயலான சரக்கைவைத்து ஆட மாட்டார்
 பூற்றியே பானத்தை அருந்த மாட்டார்
 பொங்கியுள்ளே மகிழ்ச்சிதனை அடக்க மாட்டார்
 ஏற்றியே ஆதாரம் ஏற மாட்டார்
 எளிதிலே வாதந்தான் ஆமோ பாரே.

(1858)

32-வது இந்திர பாடாண வைப்பு
 இந்திர கோப்பபூச்சி உற்பவம்

எளிதிலே இந்திர பாடாண வைப்பும்
 ஏற்றமாம் சரக்கிதுதான் வாதத் துக்குத்
 தெளிதிலே தேவேந்திர ராசன் தானும்
 தேவசபை நிறைந்திருக்கும் வேளை தன்னில்
 தனிசிலே ரம்பையுடைய ஊட்டியத்தை

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

நாலுதிக்குஞ் சபைநிறைந்து பார்க்கும் போது
களிசிலே காசிபனென் றோர்காந் தருவன்
கண்ணில்வந்து எதிர்ப்படவே மோகித் தானே.

(1859)

மோகித்து கந்தருவன் இருவர் கூட
விகாரமாய்க் காமபாணத் தாலே நொந்து
தாகித்துச் சடவணாச்சி தெரியா தபடி
சற்றும் அசைவற்றுமே தம்பித் துத்தான்
தோகித்து நாட்டியாமா மண்ட பத்துத்
தூண் அருகே மறைவினில்போய்த் தொந்தித்தார்கள்
நாகித்து ரம்பைக்கு தகமும் ஆனாள்
நயந்தருது வெலாமவத்தி ரத்தில் ஆச்சே.

(1860)

ஆச்சேவத் திரங்கெல்லாம் விஞர்தி யாகி
அப்போது தேவசபை தன்னில் வந்தாள்
கோச்சேதே வேந்திரன்தான் கோபித்துக் கொண்டு
கூச்சமாய்ததள் எரிவிட்டானப் போது ரம்பை
தாச்சேகங் கையில்நானம் பண்ணிப் பின்பு
தன்னுடைய வத்திரத்தில் உதிர மெல்லாம்
போச்சேதான் கசக்கிமே கக்கூட் டத்தில்
பிழிந்தாளே உதிரமெல்லாம் பெருகத் தானே.

(1861)

பெருக்கவே மேகத்தின் வாயில் வீழ்ந்து
பிள்ளையாய்ச் செந்துக்கள் தானச னித்துத்
தருக்கவே மழைத் தாரை உடனே கூடித்
தரித்துமே பூமியிலே விழுந்துண் டாச்சு
இருக்கவே இந்திரன் கோபித்த தாலே
இந்திரகோ பப்பூச்சி என்றும் பேரு
முருக்கவே முன்றுவிதம் சிவப்பு வெள்ளை
முழுக்கறுப்பு முன்றாகச் செந்து வாச்சே.

(1862)

செந்துவென்ற சிவப்பதுவும் ரசவே தைக்காம்
செயலான வெளுப்பதுவும் நாக வேதை
கந்துவென்ற கறுப்புமஞ் சனத்துக்கு காகும்
காயசித்தி கடிசிலே கடுகும் மெத்த
பந்துவென்ற சிவப்பான பூச்சி தன்னைப்
படியாளந்து பரும்பிங்கான் தன்னில் போட்டுச்
சிந்துவென்ற தீநீரை அரைப்படித்தான் வார்த்துச்
சிந்தாமல் முடிவைப்பாய் சாமந் தானே.

(1863)

சாமத்தில் பூச்சிஎல்லாம் வெளுப்பாய்ப் போகுந்
தரியாமல் தீநீரை இறுத்துக் கொண்டு
பாமத்தில் பரணிதனில் அடைத்து வைத்துப்
பலம்பத்துக் கல்லுப்புப் பூந் றுபத்து
வேமத்தில் வெடியுப்புப் பலமும் பத்து

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

முன்றையுந்தான் தண்ணீரில் கரைத்துக்கொண்டு
சேமத்தில் தெளிவிற்றுத் துப் பாங்க்காச் சித்தான்
சிந்தாமல் பழச்சாற்றில் அரைத்தி டாயே.

(1364)

அரைத்துமே அகலில்இட்டு அஞ்சுபுடம் போடு
அதிகமாம் வெள்ளையாய்ச் சுண்ண மாக்கும்
துரைத்துமே அண்டோடு சுண்ணம் பண்ணிச்
சுத்துமாய் நாலுக்கு ஒன்றுசேர்த்து அதனைத்
தரைத்துமே சாரமது ஒன்று சேரு
சாரவெடை காரத்தைத் தூத்திப் போடு
நிறைத்துமே நாற்சாமம் நேக வாட்டி
நேராகப் புடம்போட்டு பனியில் வையே.

(1865)

வைத்துடனே செயநீராம் வீரம் பூரம்
மாட்டியே செயநீரில் கஷ்ககிக் கொண்டு
பைத்துடனே பரணிதனில் அடைத்துக் கொள்ளு
பழச்சாறு படி அளந்து பீங்கான் விட்டு
மொய்த்துடனே முலைப்பாலும் படிதான் விட்டு
முனையான கம்பிலிங்கம் பலந்தான் பத்து
இத்துடனே நாற்சாமம் சுருக்குப் போடு
இதமான நல்வேளைச் சாறு தானே.

(1866)

சாறுதான் நாற்சாமம் சுருக்குப் போடு
தனிப்பின்பு செயநீரைச் சுருக்குப் போடு
கூறுதான் தங்கத்தின் ரேக்குத் தானும்
கெட்டியாய் மேற்கவசம் பண்ணிப் போடு
தேறுதான் செம்புஅரப் பொடியைத் தானும்
சிறப்பாக அதன்மேலே கவசம் போடு
ஆறுதான் அரப்பொடியை உருக்கிக் கொண்டு
அரைத்துமே மேற்கவசம் கட்டிப் போடே

(1867)

கவசந்தான் வெண்கருவால் அரைத்து அரைத்துக்
காயவைத்து ஒவ்வொன்றாய்க் கட்டிப் போடு
துவசந்தான் வச்சிரமாம் சீலை செய்து
சுத்துமாய் உமியில்வைத்துப் புடத்தைப் போடு
அவசந்தான் அரப்பொடிக்குப் பாதி கூட்டிப்
அஞ்சனக்கல் அரப்பொடிக்குப் பாதி கூட்டிப்
பவசந்தான் பழச்சாற்றில் அரைத்து மைபோல்
பாங்காக உருக்கியே கவசங் கட்டே.

(1868)

கவசந்தான் எடைகேளு லிங்கத் துக்குக்
கணக்காக எட்டில்ஒன்று தங்கங் கூட்டு
திவசந்தான் தங்கத்தில் செம்பு இரட்டி
செம்பிரட்டி உருக்கரப் பொடியும் ஆகும்
அவசந்தான் கௌரியுமே பலமும் பத்து

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

அமுந்தாமல் கிடுகிட்டிக் கற்கண் ணத்தில்
உவசந்தான் ஒருமாம் எரித்த பின்பு
உறுகின்ற வேளைச்சா றுபடி நாலே.

(1869)

படிநாலு சுருக்கிட்டே ஆன பின்பு
பாங்கான செய்நீரைச் சுருக்குப் போடு
படிநாலு காரியம் பலந்தான் அஞ்சு
கனமில்லாத் தகடுதட்டிக் கௌரி மேலே
நெடிநாலு லேபித்து அதற்கு மேலே
நேரான வளையலுப்பைக் கவசம் கட்டு
முடிநாலு உமியில்வைத்துப் புடர்தைப் போடு
முனையாக வளையலுப்பைத் தள்ளிப் போடே.

(1870)

தள்ளியே முன்கவசம் தன்னோ டொக்கச்
சாங்கமாய்க் கல்வத்தில் பொடியாய்ப் பண்ணிப்
புள்ளியே பூச்சியுடை நீரி னாலே
பேராக நாளமுன்று அரைத்த பின்பு
கள்ளியே பொடிபண்ணிக் காசி மேரு
கனமாக மண்கட்டிக் காயப் போட்டே
அள்ளியே அதிலிட்டு வாலுகையில் வைத்து
அசுகாமல் எரியிட்டு ஆறப்போட் டிடாயே.

(1871)

ஆறியே மண்தள்ளி உடைத்துப் போடு
அழகாக மாதுளம்பூ நிறமாய்த் தானும்
தேறியே சிறுகதிர்போல் சிற்பா கத்தான்
செழுமையாய்த் தான் இருக்கும் திங்கள் ஒப்பாய்
பூறியே நவலோகம் ஆயிரத்துக்கோடும்
பொன்னாகப் பழுத்தாலும் சிவந்துபோகும்
மீறியே கத்தூரி உடம்பில் வீசும்
மிடுக்காகும் காயசித்தி கொடுக்கும் காணே.

(1872)

கொடுக்குமே இச்சரக்குத் தூம வேதை
குறுகாது சத்தமுதல் பரிசு வேதை
படுக்குமே பத்துமுதல் நூறு மட்டும்
பரவமே இதனாலே துறையோ கோடி
நடுக்குமே நாழிகொண்டு குறுணி ஆகும்
நாடிய கலமாகும் தொண்ணு றாகும்
நெடுக்கு நெற்பயிர் தான் வித்தானால் போல
நேராக இதின் கூறு பாடி னேனே.

(1873)

கூறான இச்சரக்கால் சொல்லக் கேளு
கிரியோடு மண்மரமும் பொன்னே யாகும்
ஆறான வாய்க்காலில் கோடி கவர்போல்
அளப்பரிய மாட்டேன்நான் கவரோ சங்கம்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

ஈறான தென்னிணி சொல்லப் போறேன்
இளவயதில் யான்பார்த்தேன் கோடிக் காலம்
தூறான இச்சரக்குப் போகும் போக்குத்
தூய்காணாள் தந்தையுந்தான் காணார் காணே.

(1874)

காணாத சரக்குவைப்பு முப்பத் திரண்டும்
கயிலையுறை சிவனசொல்லாத் தாய்தான் சொல்ல
நாணான குருவான நந்தி சொல்ல
நற்பாட்டர் திருமூல நாதர் சொல்லத்
தோணாத சிறுபாட்டர் பதஞ்சலிமா முறிதான்
சிவயோக மாமுறியும் வியாக்கிரமர் சொல்ல
ஈணாத எண்ணெற்ற ஐயர்கா லாங்கி
எடுத்துரைக்க இச்சரக்கை வைத்திட் டேனே.

(1875)

வைத்திட்டேன் நூலெல்லாம் பார்த்துத் தேர்ந்து
வகையெல்லாம் பாட்டர் சொல்லக்கேட்டுக் கேட்டுப்
பொய்த்திட்டேன் போதத்தில் ஆத்தாளைத் தான்
பிள்ளைக்குச் சொல்லென்று போற்றி செய்ய
மெய்த்திட்ட தாயாரும் முறுவல் செய்ய
விடுக்காமல் பதந்தனனில் வீழ்க யானும்
கைத்திட்ட ஆத்தாளும் கருணை கூர்ந்து
கடாட்சிக்க அடியேனும் களித்திட்டேனே.

(1876)

களித்திட்டு சரக்கைவைத்து ஆடித் தேர்ந்து
கைகண்ட உண்மைதனைக் கருதப் பாமல்
ஓளித்திட்டு வைத்தக்கால் தோடம் என்று
உலகத்தோர் நம்போலே ஆகாது என்று
தெளித்திட்டு விரைபோல முளைக்க என்று
செப்பினேன் ஏழான கண்டம் தன்னில்
பனித்திட்டுப் பார்த்தவர்கள் சொல்லாமல் தான்
பாடினேன் வெளியாகப் பாடி னேனே.

(1877)

பாடாணப் பிறப்பு முப்பத்திரண்டு
பிறப்புப் பாடாணத்தின் பெயர்

பாடினேன் பிறக்கின்ற முப்பான் ரெண்டு
பாங்கான தாதுவுடைப் பெயரைக் கேளு
காடினேன் கறடக பாடாணத் தோடு
கடிசான கோளகபா டாண மாடும்
தூடினேன் துதபாடாணத் தோடு
சொல்லான அரிதாரங் கெந்தி யாகும்
வீடினேன் விரமோடு வைகிராந் தந்தான்
விளக்கமாந் தாலம்பம் அமிர்த மாமே.

(1878)

ஆமென்ற சிறந்தம் தொட்டி யோடு

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

அழகான குதிரைப்பல் சங்கபா டாணம்
தோமென்ற கெள.யொடு துத்தபா டாணம்
சொல்லான பலண்டுறுகம் காந்தபா டாணம்
தாமென்ற லிங்கபா டாணத் தோடு
சரக்காண்டம் தாளகந்தான் சிலையு மாடும்
வேமென்ற ஆப்பலபா டாணத் தோடு
விளக்கழாம் சாவாங்கள் கறிபரி யுமாமே.

(1879)

பரியான கற்பாடா ணந்தன் னோடு
பாங்கான அஞ்சன பாடாணமாகும்
கரியான கச்சாலஞ் சீதாங் கமுடன்
காணவே சிலாபதமாங் கார்குமில் பாடாணம்
அரியான அப்பிரகபா டாணத் தோடு
அடங்காத வெள்ளைஎன்ற பாடா ணந்தான்
முரியான முப்பத்தி ரண்டு தாதும்
முளைக்கின்ற மிலத்தேயம் விளம்பக் கேளே.

(1880)

தாதாற்பவத் தானங்கள்

விளம்பவே கலியாணி கந்த மாதம்
விரிவான ஏமகூட மாம்பர கூடம்
உளம்பவே ருத்திரமென்ற கூடத் தோடு
உயர்கின்ற கணிகண்டம் பூத கூடம்
தளம்பவே இலக்குமியின் விலாசத் தோடு
தனித்தோர்பத் திராலயங் கேது பந்தம்
விளம்பவே கொங்கணமும் வடக்கே யாகும்
வரிசையாங் காசிக்குத் தெற்கே கேளே.

(1881)

கேளென்ற விந்தை ஆரணியத் தோடு
கெட்டியாம் சிந்துவென்ற மேரு வாகும்
தாளென்ற தனசாலக் கிராமத் தோடு
தயங்கியதோர் கிரவுஞ்ச மென்ற மலையும்
வாளென்ற மல்லிகாச் சுனத்திற் கேளு
வாதிகள்தான் மெத்தவுண்டு சித்த ருண்டு
தானென்ற கொல்லிமலை பன்றி மலையும்
சதாமுடும் பர்வதமும் அடுக்கல் தானே.

(1882)

அடுக்கவே பொதிகையிலே அகத்தியர் வாசம்
அப்பாலே தாடகியாம் மலைதான் ஒன்று
நெடுக்கவே மகேந்திரா சலந்தான் ஒன்று
நேராக இடைகளிலே குட்டிமலை கோடி
படுக்கவே மலைதோறும் பாடாணம் உண்டு
பரிசனமாம் முலிகையோ கோடி உண்டு
உடுக்கவே உதகமுண்டு கலருதுவும் உண்டு
உச்சத்தியாம் துதமும் உண்டு உண்மை தானே.

III(1883)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

1-கறடக பாட ணோற்பத்தி

உண்மையாய்க் கறடக பாடாணந் தானும்
உத்தமமாம் விந்தியாந் தேயந் தன்னில்
வெண்மையா மலையதுவு மேற் பக்கத்தில்
மிருந்தகந் தரங்கவிந்தங் கல்லடியின் தன்கீழ்
தண்மையாய்த் தாமரைப்பூப் போலத் தானும்
தனித்திருக்குங் கறடகபா டாணந் தானும்
பெண்மையாய்த் தானிருக்கும் இதன்தன் வேதை
பிரித்துமே ஒருவா சொல்லக் கூடாது என்னே.

(1884)

வித்துத் துருதி

கூடாத மார்க்கத்தைக் கூறக் கேளு
குணமான செங்கோட்டை எட்டிநீ ரெட்டி
ஓடாத மத்தன்கார் போகம் வித்து
உத்தமமாம் வெடியுப்புச் சீனம் இந்து
வாடாதமால் தேவி கெந்தி யோடு
வகைக்குமே இரண்டுபலங் கூட விட்டு
வீடாத விதைவகைகள் வகைக்குக் குறுணி
மிடுக்காக உரலில் இட்டு இடித்துக் கொள்ளே.

(1885)

கொள்ளுமே கெட்டியாம் பெரும் பாண்டத்தில்
கொட்டியே ஒன்றுக்கு நாலு கேளு
பிள்ளுமே புளிப்பான பனங்கள் ளுத்தான்
பிசகாமல் வைத்துமே ரவியில் வைக்கப்
பள்ளுமே பட்சந்தான் சென்ற பின்பு
பணிக்கிட்டுச் சக்கரமாம் பாலை மூடித்
தள்ளுமே சக்கரமாம் அடுப்பில் வைத்துச்
சாங்கமாய் ளரியிட்டுத் துருதி வாங்கே.

(1886)

வெடியுப்புச் செயநீர் (பாதி செய்யுளுக்கு மேல்)

வாங்கியே சீலையிலே தோய்த்துக் கொண்டு
மகத்தான தீபத்தில் கொளுத்திப் பாரு
தேங்கியிலே விளக்குப்போல் ளரியும் கண்டாய்
திட்டமாம் பரணிதனில் அடைத்துக் கொள்ளு
ஒங்கியிலே உப்பான செயநீர் ஒன்று
உறுதியாம் பொட்டுலுப்புப் பலமும் புத்துப்
பாங்கியிலே பழம்புளி நாற்பத்துப் பலந்தான்
படிகார பலமொன்று கல்லுப்பு ஒன்றே.

(1887)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

சாரச் செய்நீர் (சுற்றடியிலிருந்து)

ஒன்றான சாரமரை துடன் கால்தான்
உறுதியாய் ஒருசாமம் இடித்துக் கொண்டு
தன்றான சட்டியினில் வைத்து எரிக்கச்
சாமதால் சுண்ணாம்புமும் மகத்தாம் காரம்
தின்றான பனியில்வைக்கச் செய்நீராகும்
செப்தாம் பரணிதனில் அடைத்துக் கொள்ளு
பன்றான சாரநீர் சொல்லக் கேளு
பாங்கான அண்டோட்டுச் சுண்ணம் ஊதே.

(1888)

ஊதியே சத்தியென்ற சாரத் துக்கு
உறுகின்ற புளிஅரைத்துக் கவசம் கட்டிக்
கோதியே குக்குடமாம் புத்தைப் போடு
கொப்பளித்துச் சுண்ணாம்பாம் சீனம் தன்னைத்
தூதியே சுண்ணத்தில் எடைக்கு இரட்டி
சீனத்தைக் கட்டியே வெடியுப்பு நீரால்
வாதியே நியரைத்துப் புத்தைப் போடு
மல்லிகைப்புப் போல்சுண்ண மாக்கும் பாஜே.

(1889)

ஆகின்ற சுண்ணத்துக்கு எடைபூ நீறு
அண்டோட்டுச் சுண்ணம் இந்தப்படியே யாகும்
வேகின்ற வெடியுப்பு நீரால் ஆட்டி
மிடுக்காகப் புடம் போட்டு எடுத்துக் கொள்ளு
தூகின்ற கல்லுப்புச் சீனத்து எடைதான்
தூக்கியரை வெடியுப்பு நீரி னாலே
போகின்ற புடம்போட்டு எடுத்துக் கொண்டு
பேராக எடைக்கு எடைக்குச் சாரம் சேஜே.

(1890)

மகோதகம் (பெருநீர்) (பாதி செய்யுளுக்கு மேல்)

சாரத்தைச் சேர்த்துமே வெடியுப்பு நீரால்
தூக்கியரை முன்றுநாள் நெட்டுஅடங்கு மட்டும்
பாரத்தைப் புடம்போட்டுப் பனியில் வைக்கப்
பலபலெனச் செய்நீராம் பரணி யுடைப்பாம்
காரத்தைக் கழுதையுடைக் கத்தந் தூனும்
கலவாமற் படிபத்துப் பாண்டத் திட்டுப்
பூரத்தைப் பலமஒன்று பொடித்துப் போட்டுப்
பொட்டிலுப்புப் பலமிரண்டு சீனம் ரெண்டே.

(1891)

ரெண்டோடு கல்லுப்புப் பஷம் இரண்டு
நேரான மதியுப்புப் பலமும் ரெண்டு
அண்டோட்டுச் சுண்ணமது பலமும் ரெண்டு
ஆதியாம் பூநீறு பலமும் ரெண்டு
தண்டோடு சத்தியென்ற சாரம் ரெண்டு
தவளமாளு சாரம்ரெண்டு தினைப்புல் சாம்பல்
தண்டோட்டுச் சுண்ணமது பலமும் ரெண்டு

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

நாயுருவிச் சாம்பலது பலமும் ரெண்டே.

(1532)

பலமான மருந்தெல்லாம் பொடியாய்ப் பண்ணிப்
பரும்பானை தனிலிட்டுக் கத்தத்தில் கஷ்க்கிப்
பிலமான ரவியிலிட்டுப் பட்சந் தானும்
பெருங்குச்சி தன்னாலே கலக்கி வைப்பாய்
அலமான அரைப்பானை இருக்கப் பார்த்து
அதன்மேலே சக்கரமாம் பாலை முடித்
திலமான மணசெய்தும் அடுப்பு எரித்துத்
திருதியைத்தான் பிங்கானில் வார்த்தி டாயே

(1893)

வச்சிர கவசம்

பிங்கானில் வார்த்துமே பதனம் பண்ணிப்
பிசகாமல் கவசமொன்று சொல்லக் கேளு
பாங்கானில் வெள்ளியம் பலந்தான் பத்துப்
பாசகற்றும் செம்பதுவும் பலந்தான் அஞ்சு
ஆங்கான அரப்பொடியும் பலந்தான் அஞ்சு
அஞ்சனக்கல் பலமஞ்சு நிமிளை அஞ்சு
ஊங்கானில் குகையிலிட்டு உகேக்கி கொண்டு
உறுதியாம் கல்வத்தில் பொடியாய்ப் பண்ணே.

(1894)

பொடிபண்ணி வளையலுப்புப் பலந்தான் அஞ்சு
பேரான மதியுப்புப் பலந்தான் அஞ்சு
துடிபண்ணிப் பூநீறு பலந்தான் அஞ்சு
துப்பரவா அண்டோட்டுப் பொடிதான் அஞ்சு
நெடிபண்ணித் துத்தமது பலந்தான் அஞ்சு
நேரான கடலநுரையும் பலந்தான் அஞ்சு
கடிபண்ணிக் கடிமணல்தான் பலமும் அஞ்சு
கனமில்லா மீனெட்டிப் பலமும் அஞ்சே.

(1895)

அஞ்சோடு இவையெல்லாம் பொடியாய்ப் பண்ணி
அழகான பழச்சாறு விட்டு அரைத்துக்
குஞ்சோடு குழைத்தபின்பு வில்லை தட்டிக்
கூர்மையாம் ரவிதனிலே போட்டு வைப்பாய்
கஞ்சோடு காய்ந்தபின்பு வைத்துக் கொண்டு
கவசந்தான் போடுகின்ற காரி யத்தில்
எஞ்சோடு எலுமிச்சைச் சாற்றால் அரைத்து
எங்குமோர் கனமாக இறுக்கிப் போடே.

(1896)

கனமாகக் கடலுக்குட் சொறிதான் உண்டு
கனத்ததோர் சிவப்பான சொறியை வாங்கி
இனமாகப் பெரும்பாண்டந் தன்னில் போட்டு
இதற்கெட்டில் ஒன்று பூநீறு போட்டுப்
புனமாக உண்டநீறு பூநீறில் கால்தான்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பெருந்தநா கரவண்டு சுட்ட சண்ணம்
வனமாகக் கால்து, நும் கூடப் போட்டு
மர்த்திப்பாய் குச்சியினால் மர்த்திப் பாயே.

(1897)

சுத்த சயிலோதகம்

மர்த்திப்பாய் கள்ளியது சுட்ட சாம்பல்
வாழையாஞ் சாம்பலொடு நாயுருவிச் சாம்பல்
விர்த்தியாய் வெடியுப்புச் சீனஞ் துடன்
வெண்கார மிந்துப்பு வகைக்குப் பலந்தான்
மர்த்திப்பாய் பொடிபண்ணிக் கூடப் போட்டுப்
பேரான ரவியில்வை பட்சந் தானும்
சர்த்திப்பாய் சக்கரமாம் பாலை முடிசு
சாங்கமாய் மண்கட்டித் துருதி வாங்கே.

(1898)

வாங்கியே பரணிதனில் அடைத்துக் கொண்டு
வகையாகக் கறடகபா டாணந் தன்னைத்
தேங்கியே கிழிகட்டிக் கற்சண் ணத்தில்
டோளைகட்டி ஒருசாமம் எரித்துக் கொண்டு
ஒங்கியே வெந்நீரில் கழுவிப் போட்டு
ஒருசாமம் வித்துத்துருதி சுருக்குப் போட்டுத்
தாங்கியே வெடியுப்பு நீர் சுருக்குச்
சாரநீர் ஒருசாமம் சுருக்குப் போடே.

(1899)

சுருக்கிட்டு மகதுதகஞ் சாமந் தானும்
சுத்தசயி லோதகமுஞ் சுருக்குப் போடு
திரக்கிட்டுத் தீந்ருஞ் சுருக்குப் போடு
செப்புகிறேன் பின்னாகத் திராவ கந்தான்
வறுக்கிட்டு வச்சிரமாம் கவசம் கட்டி
மணலில்வைத்து எரித்திடுவாய் நாலு சாமம்
அறுக்கிட்டு ஆறவிட்டு எடுத்துப்பார்க்கப் பாங்காய்
அடங்கியே சாதிலிங்கம் போல வாமே.

(1900)

ஆமென்ற நவலோகம் ஆயிரத்தில்
அணுகினால் பதினாறு மாற்று மாறும்
சாமென்ற சாரணைக் கித்தை ஊட்டு
தங்கத்தைக் குருவாக்கும் நிமிடத் துள்ளே
காமென்ற காயசித்தி கடிசி லாகும்
கட்டுவகைச் சரக்கெல்லாம் கணத்திற் கொல்லும்
போமென்ற கறடகபா டாணந் தன்னில்
போக்குமெத்த உண்டு இதிலே பூட்டி யாடே.

(1901)

ஆடையிலே கறடகபா டாணத் தாட்டு
ஆச்சரியந் தர்க்கித்து ஆடிப் பாரு
பாடையிலே பெவென்காண பயமும் வேண்டாம்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பாட்டரென்ற முலகுரு வாத மானால்
 ஓடையிலே வெகுதுரம் சத்தி மெத்த
 உறவான அவருடைய சீடனான் தான்
 நாடையிலே நாதாந்தம் வேதாந்த மொன்று
 நமைன்ற காலைங்கி சொன்னார் காணே.

(1902)

வேதாந்தம் கூறல்

காணவே அறுபத்து நால்ம் ரபுள்ளே
 கனமான மடபதிகள் மெத்த உண்டு
 தோணவே பாட்டம்மடம் ஆதியாகும்
 சுருதியுண்டு சித்தரொடு ரிசிகள் கோடி
 நீணவே குளிகைமுறை மெத்த உண்டு
 நேர்ந்து நின்றார் பூரணத்தில் லயிச்சுமேதான்
 பாணமென்ற சொருமணி பணண வல்லார்
 பார்மகனே துதவித்தை பலிப்புத் தானே.

(1903)

புரியட்டம்

தானான சடம்எல்லாம் பிரமன் கூறு
 தனித்தநின்ற இரத்தம் சீழ்மாலின் கூறு
 பூனான புரியட்டம் புகலக் கேளு
 பேரான துட்சமென்ற தேகம் காணும்
 தேனான சிகாரமென்ற சிவன்தான் ஒன்று
 சோந்ததுமேல் வகாரமென்ற மகேஸ்வரந்தான் ஒன்று
 ஆனான அகாரமென்ற சதாசிவந்தான் என்று
 ஆர்ந்துநின்ற விந்துவதன் மேலு மாச்சே.

(1904)

விந்துவின்மேல் நாதம்என்ற சத்தி என்று
 விளக்கமாய் இதன்மேலே சிவன்தான் ஒன்று
 வந்துசிவன் ஆர்என்னில் விராட்டு மாகும்
 வாகாக இதன்மேலே பரைதான் ஒன்று
 பந்துவிது எட்டாலே புரியட் டமாச்சு
 பிரிந்திந்த எட்டாலே பிறப்பிறப் பாச்சு
 சிந்துவிதின் கூத்தல்லோ புரியட்டக் கூறு
 சென்மம் என்றகோடி சென்மந் திறமாய்க்கானே.

(1905)

திறமாக பெரியோர்கள் சகசா லத்தைத்
 தீரனாய் தள்ளிவிட்டு மேலே நிற்பார்
 குறமாக ஏழுவகைத் தோற்றத் துள்ளே
 குலாவியது விரிந்தாடப் பிரபஞ்ச மாச்சு
 பரமான பாழான புரியட்டக் கூத்துப்
 பாங்கெல்லாம் பார்த்துணர்ந்து பரிந்து பாரார்
 உறமாக இதைஎல்லாம் தள்ளி விட்டு
 உற்றுணர்ந்து பார்த்தவனே யோகி யாமே.

(1906)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

யோகியே பரைமேலே முப்பாழ் உண்டு
ஒன்றுமே வெளிப்பாழாம் அதற்கு மேலே
தேகியே ஒளிப்பாழாய் நிற்கும் பாரு
சோந்துமே அதைத்தாண்டி அப்பால் கேளு
ஊகியே வெளிஒளிப்பாழ் கூடிப் பாரு
ஒளிமூன்று வரைதாண்ட உன்மனைதான் நிற்பான்
தூகியே மொழியுடையாள் துமின் வாசல்
தாயவளதான் பரமவளதான் தாக்கிப் பாரே.

(1907)

தாயென்றும் போதமென்றுந் தாய்க்கே பேரு
தாபரமாம் அகண்டம்என்றது அவட்கே பேரு
ஆயென்ற அவளருகே சேர்ந்தாற் போதும்
அதீதமாந் தும்க்குள்ளே சேர லாகும்
தூயென்றார் கண்டார கண்ட வீதி
தோயமாம் ஆதியில்லை அந்த மில்லை
காயென்றும் ஒருவரால் காணப் போகா
காணவென்றால் பொறியைந்தால் காணோட் டாதே.

(1908)

காணோட்டா தென்றுசொல்லிச் சிவயோ சிதானுங்
கருத்தூணிப் பரையளவும் ஓடி னாலும்
பூணோட்டாய்ப் பிறவிவரு மேதென் றாக்கால்
பிறந்துவந்து புகுந்தாலுஞ் சிவயோ கியாவான்
மாணோட்டாய் பரையளவும் புரியட் டந்தான்
வரைகடந்து வெளிப்பாழை அடுத்த காலம்
ஆணோட்டா வெளிப்பாழை அகண்ட மென்று
அணுகினால் திரும்பியே பிறக்கொட் டாதே.

(1909)

ஒட்டிதுத் அதற்குள்ளே சுழன்று நின்று
உன்னியொரு வரையேறி இதுவே என்பார்
மட்டாது அதனுக்குள்ளே மஸங்கி ஏங்கி
மற்றுமொரு வரையேறி இதுதான் என்பான்
முட்டாது மூன்றுவரை உன்னி ஏறி
மோனமாம் உன்மனையை இதுதான் என்பான்
வட்டான ரவிகோடி வன்னி கோடி
மதிகோடி வரைகடந்தால் மார்க்கந் தானே.

(1910)

கடந்துநின்ற காந்தியவள் தனக்கு ஒவ்வாது
கண்கொள்ளா விண்கொள்ளா கரையும் கொள்ளா
படர்ந்து நின்ற உன்மனையைக் கண்டா யானால்
பரமவள தான் சிரமவள்தான் பார்த்தே உன்னு
நிடந்துநின்ற நிர்க்குணத்தி நீர்மம் லத்தி
நித்தியமாம் போதத்தி பூரணத்தி
அடர்ந்துநின்ற அண்டத்தி யண்ட சத்தி
அதீதத்தி ஆயியாம் பரையாம் என்றே.

(1911)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பரையினுடை அருளாலே மேலே செல்லப்
 பரதூரிய மற்றவெளி சொல்லும் போச்சு
 புரையினுடை மனம்போச்சு புத்தி போச்சு
 புகுமாயம் மூவரையின் கீழே போச்சு
 திரையினிடைத் தில்லை அம்பலமும் போச்சு
 சேரவெட்ட வெளியாகத் திறந்து போச்சு
 நிரையினின்ற நிர்க்குணத்தின் நோமை போச்சு
 நோமையெல்லாம் நினைவாக உன்னிப் பாரே.

(1912)

பாரென்று ஆசைகொண்டால் வருமோ சொல்லு
 பணிந்தவர்க்கு விட்டகுறை யாலே எய்தும்
 போரென்று மனங்குவித்துப் பிடித்தா யானால்
 பிடித்துமெள்ள வேறெலா மின்றேல் இல்லை
 கேரென்ற மனம்பிரிந்தால் கெட்டி யாச்சு
 கெடுத்தபெருந தீமையினால் அருமை போச்சு
 காரென்று கடைத்தேறப் பசியொட் டாது
 கறடகபா டாணத்தைக் கருவாய்ப் பாரே.

(1913)

2. கோளகப் பாடாண உற்பத்தி

கருவான கோளகபா டாணம் தானும்
 கனமாக குடகங்கூ விளங்கு நதத்தில்
 திருவான மகாமேரு தெற்கு மூலை
 சிறந்ததோர் கலிங்கதேயந தன்னில் தானும்
 உருவான மலையின்கீழ் அடியில் தானும்
 உத்தமமாய்ப் பளிங்குக்கல் நிறமே போன்று
 மருவான வெறித்தவா சனையாய்த் தானும்
 வளர்ந்திருக்குங் கோளகபா டாணந் தானே.

(1914)

தானென்ற பாடாணந் தனை எடுத்துச்
 சாங்கமாய்ச் சுத்திபண்ணு அண்ணாம் பில்தான்
 தேனென்ற சிறுகீரைச் சாறு தானும்
 செப்பமாய் இருசாமம் சுருக்குப் போட்டு
 முனென்ற முன்சொன்ன பாடா ணம்போல்
 முதன்மை ஒன்றும் தப்பாமல் செய்துகொண்டு
 நானென்ற நவலோகத்து ஈந்தா யானால்
 நாற்பதுதான் மாற்றாகும் நாடிப் பாரே.

(1915)

திராவகம்

நாடியே திராவகத்தைச் சொல்லக் கேளு
 நற்கம்பி யுப்பதுவும் பலமும் நூறு
 தேடியே சீனமது இரண்டு நூறு
 சீரான தூரிசிபலம் ஐம்ப தாகும்
 பேடியே பூநீறும் இருபத் தஞ்சு

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பெருமையாங் கல்லுப்புப் பலம் ஈராறாம்
ஊடியே உரலில் இட்டு திடித்து நைய
உறவாகப் பணங்களளில் பிசறித் தானே.

(1916)

பிசிறியே தினந்தினமும் பத்துநாள் தான்
பிசறாமல் அஞ்சுநாள் சுமமாப் போடு
நசறியே பெருந்தோண்டி தன்னில் இட்டு
நலமான சக்கரமாம் பாலை மூடி
உசறியே உருந்தாலே சீலை செய்து
உற்பனமாய்ச் சக்கரமாம் அடுப்பில் வைத்துத்
தசறியே திராவகத்தை வாங்கி வாங்கிச்
சமத்தாகப் பரணிதனில் அடைத்தி டாயே.

(1917)

அடைத்திட்ட திராவகந்தான் சுருக்கு மெத்த
அறுபத்து நான்காம்பா டாணத் துக்கும்
துடைத்திட்டிச் சுருக்கிடவே கட்டிப் போகும்
சுளுக்காகுந் திராவகத்தில் சுருக்கு வித்தை
தடைத்திட்ட இந்நீரில் சகலம் நீராம்
சரக்கெல்லாம் நீறியே சுண்ணாம்பாகும்
படைத்திட்ட படைப்புப்போல் உற்பத் தியாகும்
பாடாணக் குலம்ஊற லற்றுப் போமே.

(1918)

நல்லுபதேசம்

அற்றுப்போங் குருசொல்ல அருளும் பொருளும்
அழும்பாந்தான் கேள்வியின்றிச் சுடுவார் கோடி
மத்துப்போங் குருசொல்ல லட்சியங் கூடும்
மனத்தாலே பார்ப்பமென்பார் குறும்பர் தாமும்
சித்துப்போம் துறைகுருசொல் தொழில் எல்லாந்தான்
செவிடனுக்கு ஊமைசென்று செப்பு மாறு
நத்துப்போம் குருவேணு மென்பார் நல்லோர்
நாய்களெல்லாங் குருவழியை நாடார் காணே.

(1919)

நாடாமல் சுட்டலைந்து பொய்யே என்பார்
நடுத்தெருவில் மண்ணை அள்ளி வாயிற் போடு
வாடாமல் வாழ்வதுவும் வருமோ சொல்லு
வறுமைவந்து மூண்டு தென்றால் மறைந்து போமோ
தேடாமல் சித்தியது தானுண் டாமோ
செகசாலத்தே நுழைந்தால் மனஞ்செவ் வாமோ
பாடாமல் நாதமது தான்உண் டாமோ
பரத்தையொடு பழக்கமுற்றால் பவிசு போச்சு.

(1920)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

3. குதப் பாடாண உற்பத்தி

பவிசுற்ற தூதபா டாணந் தன்னைப்
பகரவே ரோமபுரி டுடற்குக் கிழக்கே
நவிசுற்ற லட்சயோ சனைக்கு மிப்பால்
நலமான மலைகீழே தூதபா டாணம்
திவிசுற்ற கறுப்புமஞ்சள் சிவப்பு போன்று
திறமான கொழுமையாய் உற்பத்தி யாகும்
அவிசுற்ற ஆதியாம் விராட்டி யன்தான்
அடங்காத பீமன்தான் அறிந்து பாறே. (1921)

மெழுகுக்குப் பால்துருதி

அறிந்துமே தூதபா டாணந் தன்னை
அடர்ந்தசிப்பிச் சுண்ணத்தில் சுத்தி பண்ணிப்
பரிந்துமே பாகலிலை சாமஞ் சுருக்கு
பாங்கான முன்குருக்குக் கவசந் தீர்ந்து
முறிந்துமே மெழுகுக்கு விவரங் கேளு
முனையான கள்ளிப் பால் படிதான் ஒன்று
செறிந்துமே தில்லைப்பால் படிதான் ஒன்று
சிறப்பான எருக்கம்பால் படிதான் ஒன்றே. (1922)

ஒன்றான சதிர்க்கள்ளிப் படிதான் ஒன்று
உயர்கின்ற வாமழப்பால் படிதான் ஒன்று
தின்றான சேங்கொட்டை முகினைப் போக்கிச்
செப்பமாய்க் கடுக்காயின் விதையைத் தள்ளிப்
பன்றான சேங்கொட்டை பலமுவாறு
பசுர்கடுக்காய் ஈரஞ்ச நேர்வா ளுந்தான்
துன்றான தோல்போக்கி பலமும் பத்துத்
துடியான சாரமது பலமும் அஞ்சே. (1923)

சாரமது அஞ்சாகுங்கல் உப்பும் அஞ்சு
தாக்கியிடித தேபாலில் கூடப் போட்டுப்
பாரமது முன்றுநாள்குச் சியினால் கலக்கிப்
பகாநாலா நாளெடுத்துப் பாண்டத் திட்டுத்
தாரமது சக்கரமாம் வலை முடித்
தனிமாட மண்செய்தே அடுப்பில் வைத்துக்
காரமது துருதியெல்லாம் வாங்கி வாங்கிக்
கனமான பரணிதனில் அடைத்தி டாயே. (1924)

அடைத்திட்டுப் பாடாணம் அறுபான் நாலும்
அடங்கலுந்தான் மெழுகாகுங் கட்டு மாகும்
இடைத்திட்ட உபரசங்கள் சாரங் காரம்
எல்லாந்தான் மெழுகாகும் ஏற்றம் மெத்த
துடைத்திட்டு பொட்டிடுமே பரம தேவன்
தூட்டிவித்த படைப்பெல்லாம் பொய்யாய் போகும்
புடைத்திட்ட பாடாண குலத்துக் கெல்லாம்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

போரான குடோரியிது பூட்டி யாடே.

(1925)

யோகிக்கும் ஞானிக்கும் வேறுபாடு கூறல்

பூட்டான மெய்ஞானி சடத்தை வேண்டான்
 பிரபலந்தான் அதுவேது சொல்லக் கேளு
 தூட்டான தேகத்தில் தூட்ச தேகஞ்
 துரிதமாம் புரியட்டம் தன்னில் சொக்கி
 நாட்டான நாலோடே நாடிப் போவாம்
 நலமான சடமெனக்கேதுக் கென்பான்
 தூட்டான சடங்காப்பான் யோகி யானால்
 தருகின்ற சடங்காவான் ஞானி தானே.

(1926)

ஞானிசடங் காவாமல் போனான் ஆனால்
 நலமான வாதும்என்ன காயசித்தி என்ன
 தேனியென்ற சித்தென்ன குளிகை என்ன
 திலதவித்தை செய்கின்ற தியக்கம் என்ன
 பூனியென்ற இரண்டுக்கும் புகழைக் கேளு
 பெரிதுதான் சித்ததிகம் புகழ்ந்து கொள்ளு
 சீனியென்ற சடத்தோடே சகமெல்லாம் ஆடிச்
 சிற்றண்டம் பேரண்டந் திரியலாமே.

(1927)

திரிந்துமே சிறுவயதாய்ச் சடத்தோ டொக்கத்
 திரேதுயி நிரக்குணத்துக் கப்பால் சென்று
 தரிந்துமே திரும்பிவந்து கோடி கற்பம்
 சமரசமாய்ச் சமாதியிலே தரித்து வாழ்ந்தார்
 பிரிந்துமே சமதிவிட்டு வாத மாடிப்
 பெரியோரைக் கண்டுமே ஞானம் பேசி
 மறிந்துமே மகாமேரு கிரியில் சென்று
 மகத்தான பாற்கடலில் வாழ்ந்தார் தானே.

(1928)

வாழ்ந்துமே மனோன்மணிதன் பாதம் போற்றி
 வரிசையாய் நால்முகத்துச் சித்தர் கண்டு
 தாழ்ந்து புதந்தாண்டிச் சதாசிவத்தைப் போற்றித்
 தரித்துமே முப்பாழின் தன்மை கண்டு
 ஆழ்ந்துமே அறுகுமுனை தமருக்குட் புக்கி
 அகீதமாம் பூரணத்தில் உகாந்தந் தாண்டி
 மாழ்ந்துமே சிலம்பொலியில் மருவி நின்று
 வருகிறதும் போகிறதும் மகத்துத் தானே.

(1929)

மகத்தான சித்தருடை வல்லமைக்கு மைந்தா
 வாழ்கின்ற ஞானியவன் ஆயிரத்துஒன்று ஒவ்வான்
 புகத்தான வெளிகடந்து புக்குவரோ ஞானி
 பிடரினின்று பேசுமோ வாய்தான முடில்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

தகத்தான மூலவர்க்கத் துள்ள சித்தர்
தாண்டியே கொடுஞ்சுருக்காய்ப் பூரணத்தில் சென்று
பகத்தான பானத்தில் தாகந் தீர்ந்து
பாஞ்சமே மூழ்கியதில் நீஞ்ச வாறே.

(1930)

நீஞ்சுவார் தாமென்று மதுவென் றுந்தான்
இரண்டுமற்றுச் சாங்கமற்றுச் சுவாதி யற்று
ஒஞ்சுவார் நிர்க்குணம்போல் ஒன்றாய் நற்பார்
உள்ளோடு புறம்புமுதல் ஒன்றாய்ப் பார்ப்பார்
காஞ்சுவார் நின்றஎல்லாங் கண்டிப் பென்பார்
ககனமாம் வெளிமுதலும் கண்டிப் பென்பார்
மாஞ்சுவார் உம்மென்ற மவனந் தானும்
மருவிநின்ற கண்டிப்பு நிர்க்குணம் ஒன்றாமே.

(1931)

ஒன்றான நிர்க்குணமோ பொருளென் பார்கள்
ஒன்றியே ஆடுகிறார் சித்தர் எல்லாம்
குன்றான உலகத்தில் குருநான் என்று
கூறியே உபதேசம் மயக்கு வித்து
மன்றான மனிதருக்கு மாயவலை பூட்டி
மார்க்கமாய்ப் பொருள்வாங்கிக் கெடுத்து விட்டார்
இன்றான இருளிலே கூகைசென்று
இறக்கடித்த காக்காயின் கதைபோ லாச்சே.

(1932)

கதையாகும் உலகத்தில் இருந்த ஆசான்
காரியத்தால் என்னாகுந் தோடம் உண்டு
மிதையாக நாடாதால் விவேகம் போச்சு
விரகில்லா மனத்தாலேஞானம் போச்சு
வதைப்பாக வாயுவினால் யோகம் போச்சு
மாசற்ற குளிகைவிட்டால் கமனம் போச்சு
அதையாக ஆசையினால் சுடந்தான் போச்சு
ஆதரவாம் நூலைவிட்டால் அறிவு போச்சு

(1933)

4. அரிதார உற்பத்தி

அறிவான அரிதாரப் போக்குக் கொண்டு
அண்டநீர் தனில்சுத்தி பண்ணிக் கொண்டு
பொறிவான பூநீறு பலந்தான் எட்டு
பெரும்படியாம் கள் அதனில் கலந்து கொண்டே
நறிவான நாற்சாமம் சுருக்குப் போடு
நாட்டமா முன்சுரும் கெல்லாந் தீர்த்துக்
கறிவான கவசமிட்டுப் புடத்திற் போட்டுக்
கவசத்தை விடுவித்துக் கரண்டிதனில் வைவே.

(1934)

கரண்டியிலே வைத்துமேபால் துருதி தன்னைக்
கடினமாய்ச் சுறுக்கிடவே சாமந் தானும்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

வரண்டியே பார்த்தக்கால் மெழுகு மாகும்
மகத்தான வேதையினி லெட்டி யோடும்
புரண்டியே வாதமென்று திரிவார்க் கெல்லாம்
பொட்டிட்டுப் பானையென்ற நவலோ கத்தில்
அரண்டியே அடுக்கடுக்காய்க் குவித்து வைத்தே
அகுட்டியாய்ப் புடம்போட ஏம் மாமே.

(1935)

புத்தி கூறல்

ஏமாந்தா னென்னவென் நிசைந்திட் டக்கால்
ஏற்றுமாஞ் சித்தியில்லை முத்தி யில்லை
வாமாந்தா னென்னவென்று சொன்னா னானால்
மாண்டுமே நாய்பேயாய்ப் பிறப்பு மாகும்
காமந்தான் முத்தியென்றே கலந்தா னாகில்
காய்சித்தி யோகசித்தி கரியாய்ப் போச்சு
சாமந்தான் சடநிலையோ என்றா னானால்
சாகிறதும் பிறக்கிறதும் கவலை யாச்சே.

(1936)

யோகத்தின் உயர்வு கூறல்

ஆச்சென்ற காற்றுபோல் சுற்றி ஆகும்
அலைகடல்போல் உலகமெலாம் கவிழ்ந்து போகும்
வேச்சென்ற வெளிக்காட்டும் விண்ணில் ஆடும்
வேதாந்தம் நாதாந்தம் விடுவித் தோங்கும்
பேச்சென்ற மூலத்தினில் லிங்கம் பேசும்
பேரான கண்டத்தில் எட்டும் பேசும்
மேச்சென்ற புருமையமேல் மூலம் பேசும்
விளங்கிநின்ற சந்திரனும் பேசும் கானே.

(1937)

காணவே குருபதத்தில் அகாரம் நின்று
களங்கில்லா விந்துமுதல் நாதம் பேசும்
தாணவே சத்தியென்ற மாயம் பேசுந்
தாக்கான விராட்டதுவும் குழைந்து பேசும்
பாணவே பரத்தினொளி பாங்காய்க் காணும்
பாங்காக இம்மட்டும் புரியட் டமாச்சு
முணவே முப்பாமும் திறந்து தானும்
முத்தான உன்மனைத்தாய் வெளியா வாளே.

(1938)

உன்மனையை வெளியாகக் கண்டா யானால்
ஒளிதானும் ரவிகோடி வன்னி கோடி
வன்மனையா மதிகோடி காந்தி காணும்
மாயியைத்தான் நோக்க வென்றால் கண்கொள்ளாது
துன்மனையாரு சுழியினுள்ளே சொக்கி னாப்போல்
சொக்குமாங்கே மனம் சற்றும் சோர்ந்திடாது
தன்மனையாம் தமர்வாசல் தாக்கிப் பாரு

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

தாயான உன்மனையைத் தியானித் தூதே

(1939)

ஊதியே பூரணத்தில் அகண்ட வீதி
 ஓங்கியே குளிகைஎன்ற குதிரை யேறிக்
 காதியே கரையிலலை கண்டு பாரு
 கண்கொள்ளாப் பூரணத்தில் ஓளியோ காணும்
 சேதியே திரும்பயிலாரு செல்ல லாகும்
 செம்மையாம் ஞானமெல்லாம் கைக்குள் னாகும்
 சாதியே தூலசட மெப்படியோ வெண்ணில்
 தரியாத வெளிகடந்த தூட்சந் தானே.

(1940)

5. கெந்தக பாடானோற் பத்தி

தானென்ற கெந்தகத்தை நிறுத்துக் கொண்டு
 தனியாவின பால்தன்னில் சுத்தி பண்ணிக்
 கானென்ற காரைகொட்டி இலைச்சா றுதன்னில்
 கலந்துமே பூற்று படிஒன் றுக்குத்
 தேனென்ற இரண்டுபலங் கரைத்துக் கொண்டு
 சிதறாமல் கெந்தகத்தில் பன்றிறெய் விட்டுப்
 பானென்ற பதினேழுதரந் தான் சாய்த்துப்
 பாங்கான முனபோன்ற பருவ மாமே.

(1941)

பருவமாய்ப் பன்றிறெய்யை விட்டு விட்டுப்
 பதினேழு பதினேழு தரந்தான் சாய்ப்பாய்க்
 கருவமாய்க் கட்டியாய் வார்த்துக் கொண்டு
 கவசத்தைப் போட்டிலகு புடமாய்ப் போடு
 துருவமாய்ப் பால்துருதி சுருக்குப் போடச்
 சுயமான மெழுகுபோல் தானி ருக்கும்
 அருவமாய் ஆயிரத்துக் கொன்றே யோடும்
 ஆயியுடை நாதமென்ற கெந்தி தானே.

(1942)

கெந்தியிடை மார்க்கத்தின் ஆட்டைச் சொல்லக்
 கேட்டபோக் கெல்லாந்தான் மகிழ்ச்சி யாகும்
 உந்தியெல்லாந் தான்குளிர்து உடல் பூரிக்கும்
 உத்தமமாரு சரக்கிதுதான் போக்கு மெத்த
 அந்திவண்ணர் தான்மகிழ்ந்து ஆடும் வித்தை
 அரன்வார்த்த டங்காதென் றழித்துப் போட்டார்
 முந்தியே சொல்லிவிட்டேன் பிறப்புற பத்தி
 முர்க்கமாம் நாளும்பூ வாட்டு தானே.

(1943)

யோகம், ஞானங் கூறல்

ஆட்டான கேள்வியினால் வாதஞ் சுட்டு
 அறியாமல் பொய்என்றால் ஆர்என செய்வார்
 தீட்டான நூல்வேணும் குருசொல் வேணும்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

செய்முறைகள் கைமுறைகள் சீராய் வேணும்
மாட்டான கருக்கொண்டு பாக்கவேணும்
மறவாமல் கருவுகளை மாட்டவேணும்
நீட்டான நெறியாக நிற்க வேணும்
நின்றவாக்கே வாதசித்தி நிலைக்கும் காணே.

(1944)

நிலைப்பான நூலிருந்து குருமுறைதான் வேணும்
நேரான கைமுறைகள் பாக்க வேணும்
மலைப்பான நூலெனன பூட்டெல்லாஞ்சொன்னேன்
மார்க்கமா யானபாத்தே அனுபவித்துக்
கலைப்பான கைகண்ட படியான் சொன்னேன்
காலாங்கி பதஞ்சிரசில் வைத்துக் கொண்டு
தலைப்பான புத்திஎன்றால் கண்டு கொள்ளு
தாமதமாம் புத்திக்குச் சித்திக் காடே.

(1945)

சித்தியென்ற ரசத்தாலே திக்கெல்லாம் கட்டும்
தேசமெங்குந் திரியலாம் வேதை கோடி
அத்தியென்ற அட்டமா சித்தி யாடும்
அதீதமாம் சிவயோக வழியுங் காட்டும்
புத்தியென்ற புரியட்டம் வெட்டவெளி யாகும்
பொங்கியதோர் நிர்க்குணத்தில் மேவ லாகும்
புத்தியென்ற வெகுகாலம் சமாதிமுட்டும்
பாங்கான சூதவித்தை பண்புதானே.

(1946)

வித்தையால் ஐம்புலனை வெட்டிப் போடு
விளக்கமா நன்னுலை வினவிப் பாரு
சத்தையால் பரிசுமோடு ரூபங்கந்தி
தனித்துநின்ற ருசியோடு சத்தம் ஐந்தைப்
பத்தையால் அறுத்துவிட்டு மனத்தை நாட்டு
புரதவித்து விட்டுவிட்டால் மனமே றாது
முத்தியால் கருவிலெல்லாம் நீக்கி விட்டு
மூலத்தின் உன்னினவன் சிவயோகி யாமே.

(1947)

யோகிவிட்டு மற்றதினால் உண்டோ சொல்லு
உட்கார்ந்து பொழுதோட்டும் பேச்சா லேது
தாகிவிட்டுத் தாயேது பெண்ட ரேது
தனிமாய வரிசையினால் தயங்கிப் போச்சு
கூகிவிட்ட நிசித்தமாம் கோபமேது
கூறான மைந்தருடைப் பாச மேது
ஆகிவிட்டுச் சையோகச் சுகமங் கேது
அறுத்துவிட்ட மலசலப்போ லெண்ணிடாயே.

(1948)

மலசலம்போல் எண்ணியே மனம் சலித்து
வாழ்ந்தும்என்ன இருந்தும் என்ன ஏவிடம் என்ன
கலசலம்போல் மனங்கலந்த யோகி யானால்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

கண்டிப்பாய் ஒளிப்பாழில் உருக வேணும்
குலசலமாம் பார்க்கின்ற வாதி யானால்
குறிப்பறிந்து சரக்குவைத்துக் கூட்ட வேணும்
பலசலமாய் இருந்தசடப் பாங்கதைக் கேளு
பரிவான உறபவமும் லயமும் பாடே.

(1949)

உறபவமாம் ஞானிஎன்றால் சடத்தை நீக்கு
யோகிஎன்றால் கறபத்தால் சடத்தைப் போற்று
அறபவமாம் சித்தாகி மும்முலம்பார்
அனுசரிக்க இல்லாட்டால் கிரியை யிலேநில்
துறபவமாய்க் கொல்லாதே சிவன் தன்னைத்
தோடமில்லை பூசைக்கு மந்திரத்தால் நீக்கு
முற்பலமாம் அறிந்தவனே விவேகவாதி
முயன்றுமே மனம்உன்னி மீறி யாடே.

(1950)

ஆடுவது வெகுகடினம் அருந்தல் மெத்தம்
ஆசான்தன் கைகாட்டில் அறிய லாகும்
கூடுவது என்றக்கால் கூடப்போமோ
குவிந்திடும் குருகாட்டில் கூட லாகும்
நாடுவது என்றாக்கால் நாடப் போமா
நன்றாகத் தேர்ந்தவர்சொல் நாட லாகும்

ஓடுவது வெகுகடினம் ஓடு வோர்க்கு
உறுதியாம் குளிகையிட்டால் ஓட லாமே.

(1951)

ஓடாமல் லட்சியத்தை உறுதி யாக்கி
உன்னிநின்றால் மனம் அதிலே ஒன்றிப் போகும்
நாடாமல் உன்னியபின் சடம்வேறாய்நின்று
தலையான பூரணமாய்ச் சகலந்தானாய்
ஏடாமல் போதம் நாம் என்றே எண்ணி
ஏற்றபிர பஞ்சமெல்லாம் விரிந்தது ஒன்று
நாடாமல் சித்தாட்டம் ஆன ஆட்டு
நாடாமல் நீவேறாய் நின்று பாடே.

(1952)

நாடாமல் நின்றவனே ஞானி சித்தன்
நலமுற்ற சிவயோகி வாசி யோகி
நீடாமல் ரசயோகி நேர்ந்த யோகி
நிலையான பிறவியைவே ரறுத்த யோகி
ஓடாமல் அசைவற்று நின்ற யோகி
உறுதியாய் மனம்ஒன்றி அறைந்த யோகி
வாடாமல் நின்றதனால் அன்று பார்க்க
வடிவமாம் போதமது மகிழ்ந்து காணே.

(1953)

மகிழ்ந்துமே பிடித்தலைவர் சரியை மார்க்கம்
மாய்ந்தபின்பு கிரியையினில் மார்க்கம் செய்வார்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

நெகிழ்ந்துமே நினைவல்லோ யோக மார்க்கம்
 நிலைத்தக்கால் ஞானத்தில் நேர்ந்து போவார்
 தகழ்ந்துமே குருசொல்ல வாத மாபும்
 சரக்குவைத்தால் வெகுதூரம் தூண்டி ஓடும்
 புகழ்ந்துமே மனத்தாலே கனம் தனம்
 பெரிசான பிறவியும்வந்து உலைவார் தானே.

(1954)

6-வது வீரோற்பத்தி

பிறவியாம் வீரத்தைச் சொல்லக் கேளு
 பேரான மனமதன்தன் பஞ்ச பாணம்
 துறவியாம் சிவன்மேலே பெய்யும் போது
 சோர்ந்துமே பாணத்தால் உற்றுப் பார்த்தார்
 மறவியா மனமதன்கைப் பாணம் என்று
 மனதிலே கோபமுற்று நெற்றிக் கண்ணை
 எறவியாம் விழித்திடவே எரிந்து போனான்
 ஏற்றமாம் பொறியாற்று விழுந்த தாமே.

(1955)

விழுந்துமே பொறிதானும் துதம் நின்ற
 இடந்தன்னில் பொறிபடவே வீர மாச்சு
 வழுந்துமே மலையடியில் அடியில் தன்னில்
 வயிரம்போல் உற்பத்தி அங்கங்கு ஆச்சு
 கொழுந்துமே படர்ந்தாற்போல் வளரும் பாரு
 கூர்மைமெத்த வீரத்தின் கொளகை தானும்
 கொழுந்துமே கிடையாது உலகத் தோர்க்குக்
 குளிகையிட்ட சித்தருக்குக் கிடந் தானே.

(1956)

தானென்ற வீரத்தின் மகிமை என்ன
 சதாசிவமாம் நெற்றியினில் கண்ணி னாலே
 தானென்ற பொறிபறந்து துதம் தன்னில்
 துளைபட்டு வெகுதூரந் தொடர்ந்து பொங்கி
 வேனென்ற மிடுக்கான கிரியில் தங்கி
 விளைகின்ற படியாலே வீர மாச்சு
 முனென்ற முக்கண் என்றும் பேருமாச்சு
 முழக்கமாம் வழலைஇதில் கூடிக் காணே.

(1957)

கூடினதால் தீக்கண்தான் என்றும் பேரு
 குறிப்பான பூரம் இதில் கூடினக்கால்
 ஊடினதால் பூரமது உயிரு மாச்சு
 உடலான பாம்பதுவும் வழலை ஆச்சு
 நாடினதால் வீரமது நஞ்சு மாச்சு
 நஞ்சான வீரந்தான் கிடையாது என்று
 தேடினதால் சித்தர் எல்லாம் கூடிக்கொண்டு
 திருமூலர் அருகுவந்து பணிந்திட பாரே.

(1958)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

அருகில்வந்து கைகட்டித் தொழுது நின்று
 அடியேங்கள் குளிகைகட்டிக் ககனம் ஓடக்
 நருகில்வந்து சாரணைக்கு வாதத் துக்குக்
 கடிசான வீரமது வேணும் என்ன
 கருகில்வந்து நாயனார் கேட்ட போது
 நகையுற்றுப் பிறப்பான வீரம் தானும்
 திருகில்வந்து சித்தருக்குக் கிட்டாது என்றார்
 சொருபமணி வாயிலிட்டால் சொல்லக் கேளே.

(1959)

சொல்லவே கைலாசத் தருகே தானும்
 தும்பத்தோர் மலைகளில் உற்பத்தி ஆகும்
 மல்லவே மணிவாயில் இட்டுக் கொண்டு
 மான்தோலில் எடுத்துமே கட்டலாகும்
 வெல்லவே அதற்கொப்பாய் வீரந் தானும்
 வேதைக்குக் கிராவணந்தான் சாரணைக்கு
 வல்லவே வைத்திடுங்கள் என்று சொல்லி
 வகையெல்லாம் சொல்லியே அனுப்பி னாரே.

(1960)

வெடியுப்புச் செயநீர்

வகையான வீரத்தை வைத்த பின்பு
 மலைவீர மிரண்டுக்கும் வண்மை கேளு
 மிகையான வெடியுப்புப் பலமும் பத்து
 மிடுக்கான கல்லுப்புப் பலமும் ஐந்து
 தகையான இந்துப்புப் பலமும் ஐந்து
 தளிரில்லாப் பழம் புளியந் தனிநாலைந்து
 மிகையான கல்லுரலில் இடித்து நைய
 மிடுக்கான சட்டியினில் எரித்தி டாயே.

(1961)

எரித்திட்டு இரண்டுசாமம் ஆன பின்னர்
 எலுமிச்சம் பழச்சாறு தனில் அரைத்து
 அரித்திட்டு அகலிலிட்டு மேலும் முடி
 அதட்டியே கெசபுமாய்ப் போட்டு எடுத்துப்
 புரித்திட்டுப் பொடிபண்ணிப் பீங்கானி லிட்டுப்
 பிணியில்லா மனிதனுடை அமுரி வாங்கி
 நிரித்திட்டு நீற்றியே பனியில் வைக்க
 நிசமான செயநீராம் பெருகத் தானே.

(1962)

திருவிடத் தயிலம்

பெருகின்ற செயநீரில் வீரம் லிங்கம்
 பூரமது பொடித்திட்டு வைத்துக் கொண்டு
 அருகின்ற அண்டோடு பழச்சாறு அரைத்து
 அதட்டியாய் வில்லைசெய்து துருத்திவைத்து ஊதி
 நிருகின்ற அமுரிவிட்டு நீற்றிக் கொள்ளு

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

நீற்றாதே அமுரியினால் வைத்துக் கொண்டால்
கருகின்ற சுண்ணாம்பில் கார மில்லை
கடிதான சுண்ணாம்பாம் அமுரி நீற்றே

(1963)

நீற்றுவது கட்டியாய் நீற்ற வேண்டாம்
நீற்போல் பொடிபண்ணி நீற்றிப் போடு
ஆற்றுவது அண்டோட்டுச் சுண்ணைத் தன்னை
அரைத்திடுவாய் வெடியுப்பு நீரி னாலே
வேற்றுவது சாரத்தை வெடியுப்பு நீரில்
முன்றுநாள் அரைத்துமே வேறே வைத்து
ஏற்றுவது இரண்டையுந்தான் வெவ்வே ராக
இரவிதனில் வைத்துமே உலர்த்தி டாயே.

(1964)

உலர்த்தியே துடனை வெடியுப்பு நீரில்
உற அரைத்து முன்றுநாள் ரவியில் போடு
புலர்த்தியே கெந்தகத்தைச் சுத்தி பண்ணி
பொட்டுலுப்பு நீர்தன்னால் தான் அரைத்து
நலர்த்தியே ரவிதன்னில் காயப் போடு
நலமான வெங்காரப் பலகை தன்னை
அலர்த்தியே வெடியுப்பு நீர்தன் னாலே
அரைத்துமே முன்றுநாள் ரவியில் போடே.

(1965)

முன்றுநாள் ரவிதன்னில் போட்டபின்பு
முர்க்கமாந் துரிசிதன்னை வெடியுப்புநீரில்
வாணுநாள் முன்றுமே அரைத்து மைபோல்
வைத்துமே ரவிதன்னில் உலரப்போடு
நீணுநாள் நிருவிசத்தை வெடியுப்புநீரில்
நேகரைத்து முன்றுநாள் வைத்துக்கொள்ளு
ஆணுநாள் அண்டோட்டுச் சுண்ணாம்புன்று
அரைத்ததோர் சாரமது நாலுபோடே.

(1966)

நாலுமே போட்டரைத்து ஒருநாள் சென்றால்
நைந்ததோர் காரத்தை இரண்டு போடு
காலுமே முன்றுநாள் அரைத்துவைத்துக்
கானமான துடனது பலம் இரண்டு
தேலுமே கெந்தகந்தான் பலம் இரண்டு
சிறக்கரைத்து நாள்முன்றும் ஆன பின்பு
ஆலுமே அண்டோடு சாரத் தில்போட்டு
ஐந்துநாள் மைபோல் அரைத்திடாயே.

(1967)

ஐந்துநாள் அரைத்தபின்பு துரிசி தன்னை
அதுட்டிஅரை நிருவிசமும் கூடப் போட்டு
ஐந்துநாள் அரைத்தபின்பு முன்மருந்தோடிட்டு
அதுட்டியரை எல்லாந்தான் தீநீ ராலே
ஐந்துநாள் அரைத்திட்டு வில்லை பண்ணி

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

அடர்ந்து இரவிதன்னிலே காயப் போடு
ஐந்துநாள் ஆனபின்பு கவதாரிப் புடவாகி
அடங்கவே போட்டுஎடுத்துப் பனியில் வையே. (1968)

பனியில் வைக்கப் பலபலெனச் செயநீராகும்
பாங்கான செயநீர்தான் தைலம் போலாம்
தனியில்வைத்துச் சாதிலிங்கம் வீரம் பூரம்
தனித்துமே பொடிபண்ணிக் கூடப் போட்டு
கனியில்வைத்துப் பரணிதன்னில் அடைத்துக் கொண்டு
கட்டியாய் சவ்வீர்தான் எடுத்துப்
புனியில்வைத்துப் பொனரேக்குப் பத்திலொன்று சுற்றிப்
பேரான தயிலத்தில் புரட்டி வாட்டே. (1969)

வாட்டியே நால்சாமம் ஆன பின்பு
வச்சிரமாம் கவசமிட்டுப் புடனாய்ப் போடு
ஆட்டியே ஆறவிட்டு எடுத்துப் பார்க்க
அழுந்தியே வைரம்போல் கட்டிப் போகும்
மாட்டியே பால்துருதி சுருக்குப் போட்டுப்
பார்த்துமே மெழுகான பதத்தில் வாங்கி
ஊட்டியே நவலோகத்து ஈந்தாயானால்
ஒன்பதென்ற மாற்றாகும் உசத்தி தானே. (1970)

சூதக்கட்டு

உசத்தியாம் இத்தயிலம் சூதம் கட்டும்
உறுகின்ற சூதத்தை சுத்தி பண்ணிப்
பசத்தியாம் பனைமட்டைச் சாறு தன்னால்
பாங்காக நால்சாமம் அரைத்த பின்பு
அசத்தியாம் அயக்கரண்டிக் குள்ளே இட்டு
ஆதிசயி லோதகத்தைச் சுருக்குப் போடு
கசத்தியாங் காடிவிட்டுச் சூதத்தைக் கழுவி
களிம்பகற்றி கரண்டிதன்னில் வைத்தி டாயே. (1971)

வைத்திட்டு இத்தைலந் தன்னி னாலே
வாகாக சுருக்கிடவே மணியு மாகும்
பொய்த்திட்டு பொன்மத்தங் காய்க்குள் வைத்துப்
புடம்போட்டு உருக்கிடவே பொன்போ லாகும்
மைத்திட்டுச் சாரணையைத் தீர்த்தா யாகில்
வையமெல்லாம் ஒருநொடிக்குள் மருவ லாகும்
தெய்த்திட்ட சிந்தூரம் பண்ணித் தின்று
சிறுகதிர்போல் மேனியுமாம் சித்தி யாமே. (1972)

சித்தான வாரிதியில் சலம்மொண் டாக்கால்
சிறுகியே வாருதியுங் குறைந்து போமோ
பத்தான தொண்டுபண்ணிற் குருதான் சொல்வார்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பாடுபட்டுத் திரியாதே சும்மா ஆமோ
 நித்தான தினமொருக்கால் ஏட்டைப் டார்ப்பார்
 நிலையேது தலையேது என்று கேட்பார்
 உத்தான உலகில்வாதும் இல்லை என்பார்
 உண்மையாய்க் கண்டதில்லை என்பார் காணே.

(1973)

காணவே இச்சூதும் சாரணத்தான் ஒன்று
 கசகாமல் விடுவித்துத் தாவடமாய்க் கோத்து
 முணவே வசிறமய என்று சொல்லி
 மூட்டவே பஞ்சகர்த்தர் நிற்பார் பாரு
 ஆணவே கேட்டதெல்லாம் ஆடலாகும்
 அட்டமா சித்திஎல்லாம் ஆடலாகும்
 தோணவே கங்கைமதி கொன்றை தூடி
 தூடியாக முன்நின்று பேசு வாரே.

(1974)

7. வைக்கிராந்த பாடாண உற்பத்தி

பேசவே வயிக்கிராந்த பாடா ணத்தின்
 பிறப்பதனைச் சிவன்தானும் தேவிக்குச் சொன்னார்
 வாசவே வயிக்கிராந்த மகாரசந்தான்
 மகத்தான உற்பத்தி எப்படித்தான் என்றால்
 பூசவே பூருவத்தில் விஷ்ணு இடமாய்ப்
 பிறந்ததான சரீரத்தில் வேர்வை தன்னால்
 ஆசவே அசுரன்றான் மகிதா தூரன்
 அதிபலமாய் அவதரித்து உற்பவித்தான் காணே.

(1975)

அவதரித்து அங்கங்கே யிருக்கப் பட்ட
 இயக்க ராக்கத தேவகந்தருவர் தம்மைச்
 சுவதரித்துப் பட்சித்து அடித்துக் கொண்டு
 தனிக்குறை யாடிமகா கலகம் பண்ணில்
 உவதரித்துச் சகலருந்தான்ஒல மிட்டு
 உபத்திரவம் பொறுக்காமல் சிவன் அண்டைக்குச்
 சுவதரித்துச் சொல்லலுமே சிவனும் கேட்டுச்
 சோதியாம் மனோன்மணிக்குச் சொன்னார் காணே.

(1976)

சொன்னாரே அசுரனைத்தான் சங்கா ரித்துச்
 சீக்கிரத்தில் வாருமென்று தேவிக் குத்தான்
 அந்நேர மகாகோர ரூபி யாகி
 ஆயுதந்தான் பதினெட்டுத் தாங் கியுமே
 மின்னாரே தூர்க்கைஎன்ற ரூபம் கொண்டு
 மீறிமகி டாசுரனைச் சூலத் தாலே
 பின்னாக் குத்தியே சங்க ரித்தாள
 பீறிட்டி ரத்தங்கள் போகிற்று அன்றே.

(1977)

போகியே மலைகளிலே தெறித்தவிட மெல்லாம்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பிறந்துவச்சி ராகாறமாய் வயிக்கிராந்த மாச்சு
மாகியே மகாரசமாய் வயிரத்துக் கொப்பாய்
மகாகுலிசா யுதசமமாய் ஆய் உரு விருத்தி
சோகியே துதபத்த காரியாகிச்
சுக்கிலிகம் போலவெள்ளி வித்தை யாகும்
ஏகியே கருப்புவெண்மை இருபி றப்பால்
இருக்குமே வயிக்கிராந்தத் தாது தானே.

(1978)

தாதுவென்ற வயிக்கிராந்தம் பலந்தான் பத்துத்
தனிக்காட்டுக் கருணையுடைக் கிழங்குச் சாற்றில்
ஏதுவென்ற இருசாமம் எரித்துக் கொண்டு
ஏற்றமாய் வெடியுப்பு நீரில் தானும்
வேதுவென்ற வெங்காரம் பலந்தான் அஞ்சு
மிடுக்காக மூன்றுநாள் தான் அரைத்துச்
சேதுவென்ற வெள்ளீயம் பலமும் பத்துத்
திரளவே உருக்கிஎல்லாம் வாங்கிக் கொள்ளே.

(1979)

வாங்கியே உடைத்தக்கால் நொறுங்கும் பாரு
மறுபடியும் வெள்ளிஒன்று உருக்கி ரண்டு
தேங்கியே குகையில்வைத்து உருக்கிக் கொண்டு
துதந்தான் வெள்ளிநின்ற எடைதொந்தித்துப்
பூங்கியே ஒன்றாகப் பொடித்துக் கொண்டு
பெரிசாக வில்லைபண்ணி அகலில் வைத்து
ஒங்கியே புடம்போடக் குருவு மாகும்
ஒருநூற்று வங்கத்தில் ஒன்றி டாயே.

(1980)

ஒன்றிடவே ரசிதமது பத்து மாகும்
ஒன்பதென்ற நவலோகம் வெள்ளி யாகும்
வென்றிடவே விரிக்கவென்றால் அனேகம் பாட்டாம்
வேதைக்குஉத் தமந்தான் வெகுசு றுக்கு
என்றிடவே இக்குருவால் துதங் கட்டும்
ஏற்றமாந் தாதுவகை உப்பு கட்டும்
பன்றிடவே காயமது சித்தி யாகும்
பாலையாம் பதினாறு வயது மாமே.

(1981)

யோகம் கூறல்

வயசான சடமென்ன வழங்காப் பண்டம்
மாலான ஆசையென்ன போகம் என்ன
பயதான ண்நேரம் மூலத்தில் மருவி
முதிர்ந்தபின் அறுதலமும் முட்டுப் பார்த்துத்
தயதான சந்திரனாம் தாரை தன்னைத்
தாக்கினால் கணத்திலே காயசித் தியாகும்
துயவான சோம்பால் மதியி னுள்ளே

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

தூயதான சத்தியொன்று கோடி ரவி யொப்பே

(1982)

ஒப்பான குருபதந்தான் நாத வீடு
 உலாவிநிற்பாள் லாகினியாம் என்ற சக்தி
 தப்பான ரவிகோடி தூயார் மேனி
 தனக்கான ஒளியாகும் பார்க்கப் போகா
 அப்பான அதன்மேலே சமனி சக்தி
 அறுகோடிக் கனலொளியாய் அறிந்து காணும்
 திப்பான சிவத்தினுள் உன்மனையாம் சக்தி
 சிறுகதிராங் கோடி ரவி காந்தி யாமே.

(1983)

ரவியான பரத்தினுள்ளே வியோமரூபி
 ரவிகோடி மதிகோடி வன்னி கோடி
 அவியான வெளிப்பாழி லனந்தைப் பெண்தான்
 அடங்காத ரவிமதிபோல் வெட்ட வெளியாகும்
 ஒவியான ஒளிப்பாழில் அனாசிரதை நிற்பாள்
 ஒருகோடி ரவிமதியாம் வன்னிகோடி
 தவியான வெளியொளிப்பாழ் தன்னி னுள்ளே
 தனியான உன்மனாந் தத்தின் வீடே.

(1984)

உன்மனையில் நின்றிறைத்து மயக்கந் தீர்ந்து
 உற்றுமே மேலேற அம்பரமாம் மாயி
 கன்மனையில் அடிதொடுத்து நுனி மட்டுக்குள்
 கசகாமல் இம்முறையாய்க் கருதி ஏது
 வன்மனையில் நின்றக்கால் ஞான மாமோ
 வழியோடே கூடாட்டால் யோக மாமோ
 நன்மனையில் இருந்தால்என் நாட்டில் வாழ்ந்துஎன்
 நலமாக மனமுறைத்தால் நாடுந் தானே.

(1985)

நாடுகிற வரிசைஇது ஞான வீதி
 நலமறியா அந்தகாக்கும் வெளியாய்ச் சொன்னேன்
 வாடுகிற வரிசையிது யோகத் துக்கு
 மார்க்கமாய் வாசிகொண்டு மருவி ஏறு
 நீடுகிற குளிகையினால் நிலைத்தே உன்னு
 நிமிடத்தில் அண்டமெல்லாம் நிலைத்துப் பாரு
 ஆடுகிற வரிசையிது ஆங்கா ரத்தை
 அமர்த்தியே அடிமுலம் தன்னில் போடே.

(1986)

அடிமுலம் துலங்கினால் ஆறுங் காணும்
 அத்தமாம் மும்முலம் மேலுங் காணும்
 துடிமுல அட்டசத்தி சோதி காணும்
 சுருதியாம் பாராபரையின் தூட்சங் காணும்
 நெடிமுல நிட்களமு நிசமாய்த் தோன்றும்
 நிரைநிரையாய் வேதாந்தம் வெளியாய்க் காணும்
 முடிமுலம் ஆலவன்னி மீறி நோக்கும்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

மிதமில்லா நாமமுற்ற அத்தீந் தானே.

(1987)

அத்தீமென்றும் அந்தமென்றும் இரண்டும் அற்றால்
ஆசையற்ற முத்தனென்ற ஞானி யாவான்
மித்தமென்ற வானென்றும் மேக மென்றும்
ஏகீக பாவமானால் மெய்ஞ்ஞானி யாகும்
உத்தீமென்ற ஊனென்றும் உயிரென்றும் ஒத்தால்
உண்மையாம் மெய்ஞ்ஞானம் மொத்த விடமாம்
குத்திமாங் குருளென்றும் சீடன் என்றும்
கூர்ந்துமே ஒன்றானால் ஞானி தானே.

(1988)

ஒன்றான ஞானிநானென் பார்வாய்ப் பேச்சால்
உறுகின்ற நல்வினை தீவினையைக் காணார்
பன்றான ஞானியென்பார் பாசவலை நீங்கார்
பலபலவாம் போகத்தில் ஆசை போக்கார்
தன்றான ஞானியென்பார் தாம்வேறாய் நிலலார்
தரியாமல் பதிவிட்டு நாய்போலத் திரிவார்
துன்றான ஞானியென்பர் வாசிவழி காணார்
வேதாந்த சாரத்தில் நாடாதார் காணே.

(1989)

சாரத்தால் ஆணவத்தைத் தறித்தால் அல்லோ
சகலசித்தாங் கமனமது தாண்டி ஓடும்
கோரத்தால் குண்டலியைக் கண்டா யானால்
குவிந்தாறு தலங்காணும் அமுதம் ஊறும்
தூரத்தால் சொல்லற்று வரவு மற்றுத்
தூக்கமற்று தூரியத்தில் போதந் தானாய்
ஆரத்தால் இசைவற்று நாலும் அற்று
அத்தீமுற்றால் மெய்ஞ்ஞானி அடக்கம் தானே.

(1990)

8. தாலக பாடானோற்பத்தி

அடக்கமாந் தாலகபாடா ணந்தான் சாற்றும்
அதிஞ்நதஞ் சாலகமாம் லம்பந் தானாம்
முடக்கமும் மதக்கோடு கடுங்கும் பந்தான்
முர்க்கமாம் பனங்காய்ப்பா டாண மாகும்
கடக்ககன் னியாகுமாரி தேசந் தன்னில்
கனத்த வக்கி ராமலையின் உச்சியில்தான்
வடக்கமாம் வலப்புறத்தில் இடப் புறத்தில்
மதித்து பனங்காய்போ லிருக்குங் காணே.

(1991)

இருக்கின்ற பனங்காய்ப்பா டாணந் தன்னை
இடமறிந்து அவ்விடத்தினது இயல்பைக் கேளு
அருக்கின்ற ஆலரசு கல்லதிகளளி
ஆனதோர் எட்டியோடு அழிஞ்சில் கேளு
தருக்கிறதோர் சாண்நீளம் விரல்பரு பந்தான்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

தறித்துமே ஒவ்வொன்றுக் கிரு நூறாக
அருக்கிறதோர் ஆயிரந்தான் விறகைச் சட்டால்
ஆட்டுப்பால் எருமைப்பால் பசுவின் பாலே.

(1992)

பாலோட படிக்கொள்ளு நாழித் தண்ணீர்
பாங்காகக் கொதிக்கவிட்டு விறகுளரிஞ்ச விடத்தில்
தேலோடு தெளிக்கவே கல்லுதான்வெடிக்கும்
சிறுகோழி யின்முட்டை போலி ருக்கும்
காலோடு மூன்றுகண்ணாய்த் தானி ருக்கும்
கறுத்தஒன்று வெளுத்ததுஒன்று சிவந்தது ஒன்று
தாலோட ஒவ்வொன்றாய்த் தனித்தி ருக்குந்
தனித்தனியே வெவவேறாய வாங்கிடாயே.

(1993)

தனித்தனியே கறுத்திருந்த பாடா ணத்தைத்
தாக்கியே கல்வத்தில் பொடியாய்ப் பண்ணி
அனித்தனியாய் அரைக்கமுஞ்சி ஆவின் பாலில்
அருந்திடவே மூன்றுநாள் சட்டை கக்கும்
பனித்தனியாய் பஸ்மத்தில் கிடத்தி வைத்துப்
பாலொழுக்கில் சட்டையது கழலும் பாரு
இனித்தனியாய் எழுந்திருந்து குளிக்க லாகும்
ஏற்றமாம் சிவன்தன்னோடு இயம்ப லாமே.

(1994)

இயம்பசந் திராதித்தர் அருள்உள்ள மட்டும்
இருக்கலாம் ககனத்தில் திரிய லாகும்
இயம்பவே சிவந்தபனங் காய்ப்பா டாணம்
செம்புருக்கி ஆயிரத்துக்கு ஒன்று தக்கால்
பயம்பவே பததுக்குக் குறையா தாகும்
பால்போன்ற வெள்ளை ஆயிரத்துக்கு ஒன்று
வியம்பவே வெள்ளியத்து ஈந்தா யானால்
வெள்ளியது இருபதோடு ஐந்து மாற்றே.

(1995)

வெள்ளியது குருவாகும் பனங்காய்ப் பாடாணம்
மிடுக்கான சிவப்பாலே பொற்குருவு மாகும்
அள்ளியது இடம்பார்த்தால் ஆயிரத்தெட்டு அண்டம்
அணுக்கொண்டு விளையாடும் பேரண்டம் மட்டும்
முன்னியே வந்துமுன்னே எதிர்க்க மாட்டார்
முச்சாடா தாடலாந் தாலம் பத்தால்
பள்ளியதில் இருந்துவித்தை கற்கும் மாபோல்
பனங்காய்ப் பாடாணத் தினாடு மாட்டே.

(1996)

அறிவுரை

ஆட்டான தாடவென்றால் வயதோ கொஞ்சம்
அழும்பான சடமிது தான் எடுத்தார் லோகர்
மாட்டான நோய்கோடி வறுமை கோடி
வயசாலே கிழத்தாலே மயக்கம் மெத்த

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

பூட்டான பெண்பொன்ஆம் மண்ணின் ஆசை
 பிரபலத்தால் மதத்தாலே பேசக் கூடா
 காட்டான களையாலே கோபத் தாலே
 கைப்பிழிகள் கால்பிழிகள் கலிக்கூத் தாச்சே. (1997)

கூத்தாகக் குறித்ததிலே மனங் கூடாது
 கொள்கின்ற பெண்ணாசை மயக்கம் கொல்லும்
 காத்தாகக் காமத்தால் பெண்ணைக் கூடிக்
 களித்துமே மைந்தர்களைப் பெற்றே ஆட்டி
 நீத்தாகச் சடம்விழுந்தால் பிள்ளை தானும்
 நிலைத்துநின்று கொள்ளீவைத்துள்ள இறைக்கும்
 தாத்தாகச் சடம்விழுந்தால் உயிரங் கேயாந்
 தவித்துநின்ற மக்கள்பெண்டிர் துமரார் தானே. (1998)

தானாகச் சடமெடுத்துத் தன்மஞ் செய்தால்
 தன்றாகக்கே யல்லாமல் மற்றோர்க் கில்லை
 ஊனான யோகத்தில் உற்று உணர்ந்தால்
 உற்றதொரு வமிசமெலாங் கடைத்தே நிப்போம்
 நாளாக ஞானத்தின் சொருபம் உற்றால்
 நலமான பந்துஎல்லாம் கடைத்தே நிப்போம்
 வானகக் குளிகையிட்டு ஆடித் தோந்தால்
 வந்தவர லாறெல்லாந் தோற்ற மாமே. (1999)

9. அமுத பாடாண உற்பத்தி

தோற்றமாம் அமுதபா டாணம் தன்னைச்
 சிவன்சொன்னார் தேவிக்குச் சுருதி மார்க்கம்
 மாற்றமாம் காளிமா தேவி தானும்
 மத்தியபா ணம்பண்ணக் காம விச்சை
 நாற்றமாந் தன்னுடைய நாயகர் தேடி
 லாகிரிதான் மிகுதியாய் நலங்கிச் சோர்ந்து
 பூற்றமாம் பெருமூச்சு தானும் விட்டாள்
 பொறிமரத்து நிகவாச சுவாசந் தானே. (2000)

சுவாசந்தான் சுவாலைய தோடும் கூடித்
 துலக்கமாய்ச் சோதிமின்னல் தான்உண் டாச்சு
 விவாசந்தான் மின்னலிலே நின்று உதித்து
 விளக்கமா மலையினில்உற பத்தி ஆச்சு
 தவாசந்தான் சபலமென்றும் அமுதபா டாணத்
 தானென்றும் உண்டாச்சு பொற்கட்டி போன்றும்
 சுவாசந்தான் காரியக் கட்டி போன்றும்
 கருஞ்சிப்பாம் வெள்ளியக் கட்டி யாமே. (2001)

ஆமென்ற எஃகுகட்டி வெண்கலமாம் கட்டி
 அதிகமாம் பளிங்குக்கல் கட்டி போன்றும்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

தாமென்ற தானிருக்கும் சபலம் தானும்
 தனித்தவெஃகுக் கட்டிலட்ச குணமுண்டுகும்
 காமென்ற காரியக் கட்டி போன்றால்
 கனகமாம் நவலோகம் குருவு மாகும்
 போமென்ற பொற்கட்டி ரசஞ்சா ரிக்கில்
 பொன்னாகும் வெகுதூரம் எட்டிப் போமே.

(2002)

எட்டிப்போம் ரத்தவண்ணம் கோடிக் கோடும்
 ஏற்றமாம் வெங்கலந்தான் வெள்ளியம் வெள்ளி
 பட்டிப்போம் படிகவண்ணம் தூதங் கட்டும்
 பாடாண வெள்ளியம் தூத வெள்ளி
 தொட்டிப்போம் சொருபமணிக் கிதுதான் வேணும்
 துலக்குமாம் அறுகோணம் மழம் மிப்பு
 கட்டிப்போம் சரக்கெல்லாம் கனத்தி ருக்கும்
 கண்டபடி பச்சையிலே வேதை தானே.

(2003)

பச்சையிலே வேதையது உலகோர்க் காகா
 பரதேசி சிவயோகி தனக்கே யாகும்
 கச்சையிலே உலகோர்க்குக் காண வேண்டில்
 களங்கமுதல் சிந்தாரம் பத்தே மாற்று
 உச்சையிலே உத்தமியைப் பூசை செய்தால்
 உலகோர்க்கு உயர்ந்தொரு வித்தை யாகும்
 வச்சையிலே வாதத்தால் வாமம் புக்கி
 வாராமல் போனக்கால் பொய் என்பாரே.

(2004)

பொய்யென்று வாமத்தைத் தூசிப் பார்கள்
 புழுத்துமே மாண்டபின்பு நரக மெய்தும்
 கையென்று எழுவகையும் யோனி நாலும்
 கண்டுகொள்ளும் கரையில்லா சந்து வாச்சு
 உய்யென்று ஒருமுகமோ ஒன்றோ தேகம்
 உதிப்பித்தார் பலபலவாம் ஏட்டுக் குள்ளே
 யையென்று ஏட்டைவிட்டுப் பரையைக் காணப்
 படுகிறதோர் பிறவியெல்லாம் பாழாய்ப் போச்சு.

(2005)

போச்சென்ற சென்மமது ஞான சன்மம்
 பூரணத்தில் நோக மருவிப் போகும்
 நாச்சென்ற நாமுந்தான் சடசித்தி பண்ணி
 நலமான ரோமமென்ற விருக்கத் தின்கீழ்
 ஆச்சென்ற அண்டரண்ட பதமெல்லாம் தாண்ட
 அமாந்திருந்து கோடியுக் வாதம் பார்த்து
 மாச்சென்ற மணிபண்ணிப் பிள்ளைகட்குச் சொல்லி
 மனோன்மணிதன் பாதத்தில் மருவி நேனே.

(2006)

மருவியே வாழுகிறதெப் படித்தான் என்றால்
 வரிசையாய் யோகத்தே மன்னி நின்று

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

அருவியே ஆனந்த அமுதம் உண்டு

அதனோடே மனம்ஒன்றிப் போன பின்பு
நருவியே பிரபஞ்சம்எல்லாம் நானே யாச்சு
நாட்டமாம் சராசரமும் நானே யாச்சு
பருவியே பராபரமும் நானே யாச்சு
படைப்பித்த சகலமும்நான் என்று நோக்கே.

(2007)

நோக்காட்டால் பிறவிவருஞ் சித்தென் செய்யும்
நோகாமல் வெகுநாள் தான் சடத்தை வாழ்த்து
தேக்காட்டால் சித்துஎன்ன குளிகை என்ன
செகசால் வாதம் என்ன தேகசித்தி என்ன
போக்காட்டால் பூரணத்தில் அயிக்கம் என்ன
பூலோக மனிதரிலே நீ ஒன்று ஆச்சு
பாக்காட்டால் குருவென்ன சீடன் என்ன
பரிகாச வேடமிட்ட பாங்க் னாமே.

(2008)

பாங்கான குருஎன்ற பேர் ஆருக்கு
பலிதமாய்ப் பூரணத்தைக் காட்டும் பேர்க்கு
தீங்கான வகையறுத்து மேல்வழியைக் காட்டி
தெரிசிக்கப் பண்ணினவன் குரவனாகும்
தாங்கான பூரணத்தை நிசம் ஈதுஎன்று
சமுசயத்தைப் போக்கினவன் ஆசானாகும்
ஓங்கான உதயத்தில் வெளிச்சம் என்ன
ஓதரிய இராக்காலம் இருட்டாய்ப் போச்சு

(2009)

10. சிரபந்த பாடாண உற்பத்தி

இருட்டாகப் போகாமல் சிரபந்தந்தான்
எவ்விடத்தில் உற்பத்தி என்றால் கேளு
விருட்டாக விந்தமாம் பருவ தத்தில்
மெல்லிய தாய் அடுக்கடுக்காய் நிற்கும் பாரு
திருட்டாகப் பச்சையிலே வேதையாகும்
செப்பரிது இதின்வேதை சிவனும் காணார்
பொருட்டாகச் சொல்லுதற்குப் பாவு மாச்சு
பிற்கண்டம் தனில் குறையைப் புகலு வேனே.

(2010)

குறையான பாடாணக் குறிப்பை யெல்லாம்
கொட்டினேன் முன்றாகுங் காண்டத் துள்ளே
கறையான காரசாரத்தின் வைப்புக்
கைகண்ட படியானும் கருதிச் சொன்னேன்
முறையான பாடாணம் முப்பத் திரண்டும்
முயற்சியாய் வைத்திட்டு பார்த்துச் சொன்னேன்
மறையான கட்டுவகைக் களங்கு சுண்ணம்
மார்க்கமாஞ் சிந்தூர வகைசொன் னேனே.

(2011)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

சொன்னேனே முப்பாட்டர் திருமு லநாதர்
 திருவடிகள் இரண்டுமென்றன் சிரசில் வைத்து
 சொன்னேனே பதஞ்சலியார் வியாக்கி ரபாதர்
 சிவயோக மாமுனிதன் திருவடிமேல் கொண்டு
 சொன்னேனே ஈன்றெடுத்த ஐயாகா லாங்கி
 தய்யபதாம் புயம்என் சிரசில் வைத்து
 சொன்னேனே இரண்டான காண்டம் தன்னைச்
 சுருதிமுறை வழுவாமல் சொன்னேன் முற்றே.

(2012)

போகர் சப்தகாண்டம் - 7000 இரண்டாம் காண்டம்

முற்றிற்று

*

இரண்டாம் காண்டம்
 அரும் பொருள் உரை

சுவளை செய்யும் மார்க்கம் : வேதை செய்யும் வழிகள். சீனம் :
 படிகாரம்
 கனியில் வைத்த : தீயில் வைத்து பதப்படுத்திய
 திரிவங்கம் : வில்வங்கம், கருவங்கம் : நாகம்
 பொட்டுலுப்பு : வெடி உப்பு
 ஆயிக்கதிர் : இரும்பு கம்பி
 ரேகித்தல் : அரைத்தல் (அரைத்து மறைத்தல்)
 ஆவெருத்தின் சாணி : காளை மாட்டின் சாணி
 இந்திர கோபம் : மழைக் காலத்தில் காணப்படும் ஒருவகை
 செந்நிறப் பூச்சி
 பதக்கு : இரண்டு மரக்கால், கருட பச்சை : கருடக்கல்
 ஊமை : கும்பிடு கிழஞ்சல்
 உரம் : கந்தகம் (தேவி)
 ஊசுரத்தின்பூ : உழுமண்பூ, பூப்பு : பூநீறு
 மேனிநீர் : குப்பைமேனி சாறு, கூத்து மணல் : மெல்லிய மணல்
 துருவமாம் நீர் : சவுக்கார செயநீர்
 சுப்பிரம் : அழகு, ஒளி, வெண்மை : தூய்மை, தீ நீர் : திராவகம்.
 வாலை : திராவகப் பானையின் மேல்பாகம்,
 ஸ்வேத நீளம் : வேர்த்து வடியும் நீர்
 கரும்பாலை அடுப்பு : கரும்புச் சாறு காய்ச்சும் அடுப்பு
 பூரம் என்ற பச்சை : பச்சை கற்பூரம்
 செய்காரம் : கட்டிய நவரசம், நேக மென்மையாக
 மைக்காப்பு : எழு கடல் மைகாப்பு
 துரிசு : கொப்புளித்த வாய்நீர் (திராவகம்)

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

துய்யான் : வெள்ளி, செகண்டி : கோணலான உடல் உடையவன்
 கோலாடி : செங்கல்லில் கோல் போன்ற பள்ளம் தோண்டி அதில்
 உருக்கியதை ஊற்றுதல், புகை யஞ்சம் : தீயிலிட்டால் புகைந்து
 போகும் (வீரம், பூரம், லிங்கம், கந்தகம், தாளகம் ஆகியவை)
 சவுடு ; துரு, ஊரல் ; கசிவு
 துவாத சாந்தம் : பரவெளி பரம்போதம், மெய் ஞானம்,
 பராபரத்தாய் : உன் மனைத்தாய்,
 வொற்றலையாள் : மஞ்சள் கரிசாலை
 சுண்ணக்குகை : அண்ட ஓடு (முட்டை ஓடு), நண்டோடு : நத்தை
 ஓடு, சிப்பி: சங்கு இவைகளில் சுண்ணம் செய்து எருக்கம் பாலால்
 அரைத்து செய்த முகை, ஒதி : ஓர் மரம் (ஒதியமரம் என்பர்)
 எட்டெட்டு காரியம் : அறுபத்தி நான்கு கலைகள் (64 கலைகள்)
 வெய்காறை நீறு : வெங்காரசு சுண்ணம்
 கற்பாந்த காலம் : பிரம்மனுடைய ஆயுள் காலம், பிரம்மனுக்கு நாலு
 யுகங்கள் சேர்ந்தது ஒரு பகல், அதுபோல் 100 ஆண்டுகள் கொண்டது
 ஆயுட்காலம்
 சிங் : சத்தி, பீஜாட்சரம், சிற்பதி : சக்திதேசி : உணர்வு அல்லது
 ஞானம்
 தம்பாசல் : 5 புலன்கள்
 தேரல் : தேன், சாரம் : நவாச்சாரம்
 நீரும் : பஸ்பமாகும்
 கோசம் ; கரு, உளி : ஆயுதம்
 துதமணி : இரச மணி
 மத்தம்சாறு : ஊமத்தை சாறு
 வாலுகை : மணல் பொறி, முத்தீ- தீபாக்கி, கமலாக்கினி,
 காடாக்கினி, ரேக்கு : மெல்லிய தகடு
 மேரு : குப்பி, ஸ்பரிசி ; ரொடு
 நவலோகம் : (பொன், வெள்ளி, இரும்பு, நாகம், வெள்வங்கம்,
 கருவங்கம், தாமிரம், பித்தளை, வெண்கலம்)
 அட்டாங்க வித்தை : யோகம்
 சாரணை ; சுருக்கு படுத்தல்
 கமலினி : எரிப்பு முறை
 பாலை : இளமை, கவர் : கிளை
 நீல உண்டை : துரிசி
 புளிப்புரணி : புளிய மரத்தின் மேல்பட்டை
 பச்சைரசு செந்தூரம் : ரசசெந்தூரம்
 எள் சக்கை : என் செடிகளை தரித்த சக்கை
 கிராணம் : முக்கில் இழுத்தல்
 வாலை : திராவகப் பானையின் மேல் பாகம்
 திரோதாயி : மறைப்பு, மாயை
 கேசரி ; பரப்பிரம்மம்
 வான உப்பு : வெடி உப்பு
 வளையல் மண் ; வளையல் உப்பு உண்டாகும் மண்.
 கிருட்டிண அப்ரகம் : கருப்பு அப்ரகம்
 செல்லு : முடி

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

தேட்டு : தேடிக் கண்டுபிடித்து

பேதி : அன்ன பேதி, மகிடம் : எருமை

கிராசம் : சுருக்கு

கனகரேக்கு : மெல்லிய தங்கத் தகடு

பூதி : திருநீறு, கோசபீசம் : சகல அண்டங்களுக்கும் வித்தாகும் துரியன்

உகம் : யுகம் (இவை நான்காம்) திரேதாயுகம் 17,28,000 ஆண்டுகள், கிருதயுகம் 12,96,000 ஆண்டுகள், துவாபரயுகம் 86,400 ஆண்டுகள், கலியுகம் 4,32,000 ஆண்டுகள்

பலுக்காத- பிறர் கூறாத

சிவவிந்து : பாதரசம்

தீட்சை : முன்னேற்பாடான சோதனை முறை

சரவியல் : சரநூற்கலை முச்சு வெளிப்படும் போது அது எந்த முக்குதுளை வழியாக எப்படி வெளியாகின்றது என்பதைப் பார்த்து எதிர்காலத்தை அறியும் கலை

தோற்றம் ஏழாவன : புல், பூடு, புழுக்கள், தாவரம், ஊர்வன, பறப்பன, நடப்பன

அண்டையம் : முட்டையிலிருந்து தோன்றுபவை

சுவேதனம் : வியாவையிலிருந்து தோன்றுபவை

உட்பீஜம் : விந்துவிலிருந்து தோன்றுபவை

செராயுஜம் : கருப்பையிலிருந்து தோன்றுபவை

இணங்கள் : வெடியுப்பு

கருவாவெண்பட்டை : இலவங்கப்பட்டை

அயம் சுரம் திராவகம் : வெடியுப்பு திராவகம்

முன்னற்று : முச்சு உள் இழுத்தல், பின்னற்று- வெளிவிடல்

முனைமேல் ஆகி : கும்பகத்தில் நிறுத்தி

உள்ளி : வருத்தி, சோமப்பால்-அமுதம்

பணர் : பூங்கொத்து

சகலமாகி : கண்களுக்குப் புலப்படும் உருவமாகி

சிலேத்தமம் : கபம், கோழை

கடற்கிரியில் உப்பு : கல்லுப்பு

அண்டரண்ட பட்சி : சரபம் எனும் பறவை, சிங்கத்தின் உடலும், யானையின் துதிக்கையும், பெரிய சிறகுகளும் உடைய எட்டுக்கால் பறவை (புராணங்களில் வருவது)

உமரி : நத்தை லாகிரி : அமுத தாரை

கோமட்டிக்காய் : ஆற்று ஈற்று தும்மட்டிகாய்

கெம்பி : நாற்றம் : மணம்

கோசம் : தங்குமிடம், பீசம் : விதை

திட்டிவிடம் : பார்வையாலேயே கொல்லும் ஒருவகைப் பாம்பு , கண் கெடுக்கும் பாம்பு

வசீகரம் : தன் வயப்படுத்தல்

தம்பனம் : அசைவற செய்தல்

மோகனம் : மனதை மயக்குதல்

ஆகர்ஷணம் : தன்னை நோக்கி இழுத்தல்

வித்வேஷணம்-வெறுப்படைய செய்தல்

போகர் 7000 - இரண்டாம் காண்டம்

மாரணம் : மரணம் அடைய செய்தல்
உச்சாடனம் : ஏவி விடுதல்
பேதனம் : கலைத்துவிடல்
சாங்குமாய் : முழுவதுமாய்
இறுதிமுலை : தென்மேற்கு முலை
களளிகட்ட சாம்பல் : திருகு கள்ளியை எரித்து உண்டாக்கிய சாம்பல்
அப்பு உரைதல் : தண்ணீர் உறைந்து கெட்டியாதல்

